

تەفسیری رەوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی [۲]

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڵەیی

جزمی [۴]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

دهدانهوهی جووله که کان دهرسارهی حهرامیی بری خواردهمهنی

﴿ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٩٣﴾
 ﴿فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝٩٤﴾
 ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝٩٥﴾

(٩٥)

نایهته کانی ئەم سوورەتە پیرۆزە، واتە: سوورەتی (العیمران) لە سەرەتاوە تا ئێرە بۆ چەسپاندنی بەلگەی راستی پێغەمبەرایەتی حەزەرەتی موحمەد ﷺ بوون، هەر وەها بۆ چەسپاندنی تاک و تەنیاپی خوداو بەرپەرچدانەوهی ئەهلی کیتاب و بۆردانیان و پووجەل کردنەوهی ئەو داب و نەریتهی که کردبوویانە ئایین و بەناوی ئایینەوه بەخەڵکیان دەسەلماند، بە درۆ و دەلەسە دەیانگوت: ئەمە لەخوداوە هاتوووە دەقی تەوراتە، لەراستیش دا بێ بناغە بوو. ئەم نایەتانە ی ئێرەیش که بریتین لە نایهته کانی (٩٣-٩٧) که لەمە دوا دەست دەکەین بە راڤەکردنیان، بۆ پووجەل کردنەوهی دوو شوبهه ی تری جووله که کان هاتوون و لەو تەوهەرەدا دەسوورپێنەوه.

١- گومانکاری یەکەم ئەوەیە که بە پێغەمبەریان دەگوت: ئەتۆ لافی ئەوە لی دەدە ی که لەسەر ئایینی ئیبراهیمی، ئەدی چۆن گوشتی وشترو شیری وشتەر دەخۆی؟؟ لەکاتی کا که ئەو جوۆرە خواردهمه نییە لە ئایینی ئیبراهیم دا حەرام بوون؛ واتە: تۆ شتیکت حەلال کردوووە که لەسەر ئەو حەرام بوو، ئەدی تۆ چۆن بە وتە ی خۆت تەصدیقی ئەو دەکە ی و لەگەل ئیبراهیم دا هاوڕاو هاو ئایینی؟؟ کهوابێ تۆ بۆت نیە بلی ی: من

له‌هه‌موو که‌س به نیبراهیم نزیک‌ترم!!

نیتر په‌روه‌ردگار به‌رپه‌رچی دانه‌وه به‌وه که فهرمووی: هه‌موو خوارده‌مه‌نییه‌ک بۆ به‌نو ئیسرائیل حه‌لال بووه و پیش ته‌وانیش بۆ نیبراهیم حه‌لال بووه، دوایی بری خوارده‌مه‌نییان لی^٢ حه‌رام کرا وه‌کوو سزادانیک بۆیان.

گومانکاری دووه‌م ته‌وه‌بوو: کاتیک رۆگهی موسولمانان له قودسه‌وه گۆرا بۆ که‌عبه‌و موسولمانان له‌جیاتی ته‌وه‌ی روو بکه‌نه به‌یتولمه‌قدیس روویان کرده که‌عبه، جوله‌که‌کان تانوتیان له پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ده‌داو ده‌یانگوت: به‌یتولمه‌قدیس له که‌عبه ریزدارتره و شیاوتره بۆ رووتیکردن، به‌یتولمه‌قدیس له‌پیش که‌عبه‌دا دروست کراوه و زه‌وییه‌که‌شی ده‌بیته گۆرپانی مه‌حشر، هه‌موو پیغه‌مبه‌ران له‌ته‌وه‌ی ئیسحاقن و هه‌موویان ریزیان لی‌گرنه‌وه و له‌نویژدا روویان تی کردووه، نه‌ی موحه‌مه‌د! تۆ نه‌گه‌ر راست بکه‌ی نه‌ له‌سا ئایینی ته‌وانی ریزی ته‌و رۆگه‌یه‌ت ده‌گرت که پیغه‌مبه‌رانی پیشو ریزیان لی‌گرتووه و، رووت له قودس وه‌رنه‌ده‌گیرا و، رۆگه‌یه‌کی توت هه‌لنه‌ده‌بژارد؟! نیتر په‌روه‌ردگار به‌رپه‌رچی دانه‌وه به‌وه که یه‌که‌م خانویک بۆ خوداپه‌رستی دروست کرابی که‌عبه‌یه که نیبراهیم و ئیسماعیلی کوری بۆ خودا تیداپه‌رستن دروستیان کردووه و له‌کاتی نویژو دوعا کردن دا روویان تی کردووه.

جا بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی گومانکاری یه‌که‌م فهرمووی: ﴿کَلِ الطَّعَامِ کَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَآئِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَآئِيلُ عَلٰی نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنْزَلَ التَّوْرَةُ﴾ هه‌موو خوارده‌مه‌نییه‌ک بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل حه‌لال و ره‌وا بووه، دوایی بری خوارده‌مه‌نی به‌گۆره‌ی ته‌ورات له جوله‌که‌کان یاساغ کرا، وه‌کوو سزایه‌ک و ته‌مبی کردینک بۆیان، چونکه ته‌وان سته‌میان له‌خۆیان کردو شیاوی ته‌و ته‌مبی کردنه‌بوون وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِیْنَ هَادٰوا حَرَمْنَا عَلَیْهِمْ طَیِّبٰتِ اَحْلٰتِ لَهُمْ﴾ النساء ١٦٠. واته: به‌هۆی سته‌مکردنی جوله‌که‌کان خۆیان بری خوارده‌مه‌نی - که

لەو پێش بۆیان حەلال بوو - لیمان حەرام کردن.

مەبەست بە (اسرائیل) لێرەدا خەبەرگیرەری رای هەندێک لە رافە کەرانی مەبەست نەتەوێکی ئیسرائیلە نەک یەعقوب بێ، بەلام بەگۆڕەری رای جەماوەری رافە کەرانی قورئان پێیان وایە مەبەست بە ئیسرائیل یەعقوبە. مەبەستیش بە حەرام کردنی نەتەوێکی ئیسرائیل بێ، خواردەمەنی لەسەر خۆیان، ئەو نەتەوێکی خۆیان لە خۆیان حەرام کردبێ، بەلکو مەبەست ئەو نەتەوێکی گەلە ملیان لە تاوانکردن ناو، گوناھی زۆر زەبەندەیان کرد تا خوداوەند بۆ هزادانیان لەسەر ئەو تاوانانە بێ، خواردەمەنی لێ قەدەغەکردن، وەکوو لەو نایەتە ی پێشرو ئاوازی بۆ کرا.

پوختە نەتەوێکی قورئان ئەو نەتەوێکی: کە ئەصل لە خواردەمەنیدا ئەو نەتەوێکی حەلال بێ، ئەو نەتەوێکی ئیسرائیل حەرام کرا بۆ تەمبەکردن بوو، ئاکامی ئەو تاوانانە بوو کە ئەنجامیان دان، دەری خۆ پێغەمبەر و ئۆمەتەکی هێچ جۆریکیان لەم تاوانانە ئەنجام نەداوە، کە وابێ ئەو خواردەمەنییە پاکانەیان لێ قەدەغە ناکرێ.

کە دەفەرموی ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ تَنْزِلَ التَّوْرَةُ﴾ واتە: پێش هاتنە خوارەوێ تەورات بۆ موسا هەموو جۆرە خواردەمەنییەکی حەلال بوو، بۆ نەتەوێکی ئیسرائیل بەلام پاش نازلبوونی تەورات و ئەنجامدانی ئەوان بۆ چەند تاوانێک ئێست جۆرە خواردەمەنییان لێ قەدەغە کراو هۆی حەرامکردنە کەشی روون کردۆتەو، ﴿قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاتِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەو موحەممەد! پێیان بلێ ئەگەر ئێوە دڵیان کە راست دەکەن! دە تەورات بهێنن و بیخویننەو سەیری بکەن بزانیان شاخۆ ئەو نەتەوێکی تەدایە کە دڵیان: ئەو خواردەمەنییە لێ ئەو حەرام کراوە لە ئیسرائیلی حەرام بوون؟! دە بێنن دەقەکانی تەورات سەیری بکەن و بیکەن بە حەکم با راست و درۆی قسە کانتان دەریکەوی! خۆ تەورات کتیبی خۆتانەو برواتان پێشەتی. دڵیان ئەگەر سەیری تەورات بکەن

بۆتان دەر دکهوئ که ئەو شتانە ی لەنەتەو ی ئیسرائیل قەدەغکران
هۆیه کە ی ئەنجامدانی چەند تاوانیکی بەنو ئیسرائیلی یەکان خۆیان بوو ،
ئەو حەرەمکردنەش تەمبێ کردن و سزادانیان بوو ، کەوابێ کەسیک ئەو
جوۆرە تاوانانە ی نەکردب ئەو خواردە مەنیانە ی بەشیو ی حەلال بو
دەمینیتەو ! چونکە ئەصل لە خواردە مەنی دا حەلالی یە نەک حەرەمی .

﴿فَمَنْ افترى على الله الكذب﴾ کەسیک درۆو دەلەسە بە دەم
خوداۆه هەلبەستێ و پێی وا بێ کە یاساغبوونی ئەو خواردە مەنیانە -
گوشتی و شترو شیرە کە ی - لەسەر پیغە مەهرانی پیشوو و گەلەکانیان
لەپیش هاتنە خوارەو ی تەورات دا بوو ، لەم هەلۆستەیان پەشیمان
نەبنەو و تۆبە نەکەن ﴿من بعد ذلك﴾ دوا ی ئەو ی کە بۆیان روون
کرایەو کە حەرەمبوونە کە بەهۆی گوناھو تاوانی خۆیانەو بوو و دوا ی
هاتنە خوارەو ی تەورات بوو ،، یان دوا ی ئەو ی داویان لی کرا تەورات
بھێن و سەیری بکەن ، ئەوانیش لەترسی ئەو کە درۆکیان دەرکەوئ
نەویران تەورات بینن ﴿فأولئك هم الظالمون﴾ ئەوانە ستم لە خۆیان
دەکەن و شیایو سزای دۆزەخن و خودا نەفریتیان لی دەکا ، چونکە ئەوان
راستی پیشیل دەکەن و درۆو دەلەسە دەخەنە روو .

دەگێرنە وە دەلێن : کە پیغە مەهر ﴿﴾ ئەم تەحەددایە ی لی کردن ، ئیتر .
نەویران تەورات بیننە پیشەو و بۆریان خوراد ، ئەمەش بەلگە بوو ، لەسەر
ئەو : کە پیغە مەهر ﴿﴾ بەنیگا ئەو زانیاریانە ی تەوراتی زانیو ، چونکە
ئەو نەخویندەوار بوو و نەخویندەوارییە کەشی مەشھوور بوو ، جا کە
راستی و حەق دەرکەوتن و بەتال تیشکاو ئاکام زانرا ﴿قل صدق الله﴾
ئە ی موخەممەد ! بلی : پەرەردگار راستی لەگەل کردم لەو دا کە هەوایی
پێدام کە هەموو خواردە مەنییە کە حەلال بوو ، جگە لە ئەو ی کە
ئیسرائیل لەسەر خۆی حەرەم کردبوو ، ئەو رستە یە ﴿قل صدق الله﴾
باشترین بەلگە یە لەسەر ئەو ، کە گوتنی (صدق الله العظيم) لە کۆتایی

خویندنی قورئاندا سوننه ته، چونکه ههروه ک (صلوا علیه وسلموا تسلیما) گشتایه تی شوین و کات و کهس ده گریته وه ئه میش ههروه ها، هه موو ئه مرئ له قورئان وحدیث دا، بۆ عوموموه مه گهر نیشانه و به لگهی لاده ر له عوموم هه بی.

﴿قَاتِبُوا ملةَ ابراهيم حنیفا﴾ پێیان بلئ: شوین ئایینی ئیبراهیم بکه ون ئاینیکی پاک و خاوین و بی خه وشه، ده ق وه کوو ئه و ئاینه وایه که من بانگه وازیتان ده که م بۆی، به هیچ جوړی گوشتی وشترو شیر وشتی حه رام نه کردووه، ئاینیکی مام ناوه ندی یه، توندپه وی و زیاده پوویی تیدا نیه، قورئان ناوینه ی بالانومایه تی، ئیبراهیم خوداپه رستیکی حه قناس بوو، وازی له هه موو ئاینیک هینابوو ریگای راستی ئیسلامی گرتبوو که له سه ر بنه مای یه کتاپه رستی و به حه لال زانینی خواره مه نی پاک و خاوین سه رچاوه ی هه لگرتبوو ﴿وما کان من المشرکین﴾ ئیبراهیم هه رگیز هاوه لی بۆ خودا قه رار نه داوه، نه وه کوو قورپه شیی یه کان بپه رستی کردووه، نه وه کوو جووا له که و مه سیحی که سی به کوپی خودا زانیوه.

ئایینی ئیبراهیم له سه ر بنه مای یه کتاپه رستی دامه زراوه و، ئه و شه ریعت و یاسایه یه که قورئان هیناویه تی و پێغه مبه ری ئیسلام بانگه وازی بۆ ده کا که وابی ئایینی ئیبراهیم ده قی ئه م ئاینه ئیسلامیه که (موحه ممه د) بانگه وازی بۆ کردووه، ئاینیکی حه ق و راسته و هیچ شک و گومانی تیدا نیه، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿قل اننی هدانی ربی الی صراط مستقیم دینا قیما ملة ابراهیم حنیفا وما کان من المشرکین﴾ الانعام/۱۶۱. یان ده فهرموی: ﴿ثم اوحینا الیک ان اتبع ملة ابراهیم حنیفا وما کان من المشرکین﴾ النحل/۱۲۳.

ئایه ته کان ئه م دوو حوکه ده گه یه نن:

۱- یه که م ئه و خواره مه نیانیه ی که یه عقروب له سه ر خۆی حه رام کرد په ئیجتیهاد و ره ئی خۆی بوو نه ک به نیگای خودایی، چونکه له

نایه ته که دا نیسه تی کرداری (حرم) بۆلای یه عقوب دراوه. پیغه مبه ریش نه گهر نیجته یادی کردو که ییشه شتییک و په سندی کرد ده بیه نیاین و ده بی پیته وه پابه ند بی! مه گهر پهروه ردگار ته قیری نه کا له سهری. وه کوو نه وه پیغه مبه ر هه نگونی له خوی حهرام کرد، به لام پهروه ردگار ته قیری نه کردو ره خهی لی گرت و فهرمووی **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ** **التحریم** ١. نهی پیغه مبه ر! بۆچی شتییک خودا بۆی حه لال کردووی له خۆتی حهرام ده که ی!؟

٢- دووهم نه و خواره مه نیانه ی که خودا له سهر نه ته وه ی نیسرائیلی حهرام کردن وه کوو به زو چند جۆر خواره مه نییه کی تر به مه بهستی ته مبی کردن و سزادانیان له سهر گونا هو تاوان وه کوو خودا ده فهرمووی: **فَبِظْلَمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أَهْلَتْ لَهُمْ** **النساء** ١٦٠. یان ده فهرمووی: **وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفَرٍ**... تا ده گاته نه وه ی که ده فهرمووی: **ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ** **بِغْيِهِمْ**، **وَأَنَا لَصَادِقُونَ** **الأنعام** ١٤٦.

نایه ته که ان به صهر احه ت و بی په رده نه وه شیان تیدایه که یاسای قورئان و ئایینی ئیبراهیم و هه موو ئایینه کانی تر له بنه مادا یه کن و هه موویان بانگوازیان بۆ یه کتاپه رستی و خودا به یه کناسین کردووه.

باسی ریزو شکۆمه ندی که عبه و واجب بوونی حه ج

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ **فِيهِ**
آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا **وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ**
الْبَيْتِ مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ﴾
بیگومان نه و خانوه ی که روگهی موسو لمانانه له نویزو پارانه وه دا، نه وه

یەكەم خانوێكە بۆ خوداپەرستی دروست كراوە، ئەو خانوێهە كە ئیبراهیم و ئیسماعیل دروستیان كرد بۆ خوداپەرستی، وەكوو دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾ بقره/١٢٧. ئەمجار پاش ئەو میژوووە بەچەند چەرخێك سالی (١٠٠٥)ی پیش زایین حەزەرەتی سولەیمانی كۆری داوود (عليهما السلام) مزگەوتی قودسی دروستكردوو. ئیبراهیم كە كەعبەى دروست كرد، كردى بە یەكەم رۆگەى خوداپەرستان، كەوابێ پێغەمبەرى ئیسلام لەسەر ئایینی ئیبراهیمە كە ئەویش لەكاتى نوێژو خوداپەرستى دا رووى دەكردە كەعبە.

بەكورتى: یەكەم پەرستگایەكى راست و دروست كە پێغەمبەرەران دروستیان كردبێ كەعبەى پیروژه و لەسەر زەوى پیش كەعبە پەرستگایەكى تر دروست نەكراوە، دیر زەمانیشى دەبێتەمایەى زۆر ریزی. ئەم خانووە پیروژه چەند تایبەتمەندییەكى هەیە:

١- پیروژو خێرو بەرەكەت ئامیزە، ئەم شارە پیروژه هەرچەندە لە دۆلێكى رەقەن و رووتەن دایە، میوە و بەروبومى هەموو شتیكى لەهەموو لایەكەووە بۆ دێ وەكوو خودا دەفەرموێ ﴿يَجِبُ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ القصص/٥٧. زیاد لەو خێرو بەرەكەتى چاكەشى هەیە، خێرو خێرات تییدا پاداشی چەند چەندانە دەدریتەووە دوعاو نزاو پارانەو تییدا گیرا دەبێ.

٢- ﴿وَهْدَىٰ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەو ئاستانە سەرچاوەى شارەزایی كردنى خەلكە، نوێژكەرەكان لەكاتى نوێژو پارانەو دا رووى تێ دەكەن و دلى موسولمانانى پتووە بەندە، سالانە بەسواری بە پیادەیی ملیۆنەها خەلكى بۆ دەكشین، دەچن بۆ دیدەنى ئەم مائە پیروژه، لەهەموو لایەكەووە موسولمانان دەڕژینه ئەو بەستە (حەرەمە)و بۆ ئەنجامدانى ئەركەكانى حج و عمرە، ئەمەش بەبەرەكەتى نزاو پارانەو ئیبراهیم (عليه السلام) كە لەپەرەردگار پارایەو و گوتى: ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْنَدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ

من الثمرات لعلهم يشكرون ﴿٢٧﴾ پهروهردگار وهلامی پارانهوه که ی دایه وه فهرمووی: ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ الحج/٢٧-٢٨.

٣- ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ﴾ لهو ماله دا نیشانه ی ناشکرای تیدا همن، یه کئی لهو نیشانانه شوینی راوهستانی ئیبراهیمه تیدا (مقام ابراهیم) که بۆ نویژ لئی راوهستاوه و له خودا پاراوه ته وه، وه کوو موعجیزیه کی میژوویش شوین قاچی پیروزی له سهر تاته بهرده که ماوه، عهر به کان به ته و اتور چین له دوا ی چین نهم چیرۆکه یان بۆ یه کتری گپراوه ته وه.

٤- ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾ ههر که سییک تینی بۆ هاتبی و خۆی خستییته ناوی تا له ناوی دا مابوو یته وه پاریزراو بووه، که س دهستدریژی بۆ سهر خۆی و مالی نه کردووه، ته نانهت پیاو کوژیش که خۆی خستییته ناو که عبه وه ههر چه نده موسته حقه قی تۆله لئاستاندن بووبی تا له وئ دا بووبی خوینی پاریزراوه. چونکه خودا ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا الْقِصَصَ ٥٧﴾ یان ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمِنًا الْبَقَرَةَ ١٢٥﴾ یان پارانه وه که ی ئیبراهیم کده فهرموئ: ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا الْبَقَرَةَ ١٢٦﴾.

عومه ری کوری خه ططاب ﷺ ده فهرموو: نه گهر بکوژی خه ططابی باو کم دهست بکهوئ له ناو که عبه دا تا نه یه ته، ده ری دهستی بۆ ناهم. نه بو حه نیفهش ده فهرموئ: که سییک کوشتنی پیویست بوو، وه کوو شه وه بکوژ بی و پیویست بی تۆله ی لئاستیترئ، یان له ئیسلام هه لگه رابیتته وه یان زینای کردبی و موسته حقه قی بهرده باران کردن بی، خۆی بخته ناو که عبه وه هیچی لئاکری، شه ونده هه یه خواردن و خواردنه وه پیویستیاتی تری بۆ دابین ناکری بۆ شه وه ی بیته ده ره وه تۆله ی لئاستیترئ!

به لام نازاد کردنی مه که، له سالی هه شته می کوچی دا له لایهن

پیغه مبهروه ﷺ که به شهرو چهک گرتی، شهوه له بهر ناچاری و پاک کردنه وی که عبه بوو له بپهرستی، به مه بهستی شهوه بوو، تنهها خودای تیدا بپهرستری، شهر کردن تییدا بو پیغه مبهر ساتیک حلال بوو، که بریتی بوو له رۆژی نازاد کردنی مه کهه، دوا پیغه مبهر بو کهس دروست نیه؛ پیغه مبهریش ﷺ پاش شهو ساته رایگه یاندو فهرمووی: ههر که سیک بچیتته ناو که عبه وه شهمین ده بی، ههر که سیک بچیتته وه مالی خوی شهری له گه لدا ناکری و شهمین ده بی، ههر که سیک خو بخاته مالی شهو سوفیانه وه شهمین ده بی. شهو رووداوانه وی که له سهرده می چه ججاج دا روویان دا شهوه شتیکی نارهوا بووه.. شهو هه لویسته وی بهرام بهر به عه بدوللای کوری زوبهیر نوینرا شتیکی کوفر ناسا بووه و کهس به لایه وه رهوا نه بووه. واته: ته چه ککومی حوککام به حوکمی نیسلام دانانری!

شهو فتوایه وی که نیمامی مالیک و نیمامی شافیعی داویانه که له ناو که عبه دا دروسته تۆله له بکوژی عه مدی بسپنری شهوه سزادانیکی دادپهروه رانهیه قورئان فهرمانی پی کردووه و ده ستریزی بو سهر کهس تیدا نیه!!

زانایانی نیسلام کۆکن له سهر شهوه شه گهر که سیک له ناو که عبه دا شهری کردو خه لکی کوشت، شهری له گه ل ده کری و ده شکورزی له ویدا.

وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرمووی: ﴿رَا تَقَاتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقَاتُلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ﴾ البقرة/١٩١.

نایه ته که جیاوازی خستۆته نیوان شهو که سه می له ناو که عبه دا ده ستریزی ده کاو خه لک ده کوژی شهو که سه می له ده ره وه وی که عبه خه لک ده کوژی و خو ده خاته ناو که عبه وه. له عه بدوللای کوری عه بیاس و عه بدوللای کوری عومهر و هاوه لانی تری پیغه مبهرو (تابعین) یش ریوایه تیان کردووه فهرموویانه: شه گهر که سیک که سیکی کوشت و خوی خسته که عبه وه له وی دا ناکورزیتته وه! ئیبنوعه بیاس فهرموویه تی: به لام

نابێ کەس لەوێدا هاوئشینێ بکا و یارمەتی بدە، خواردن و خواردنەوهی نادریتێ بۆ ئەوهی ناچار ببێ و بێتە دەرەوهو و تۆلەیی لێ بسینری! ئەگەر لەناو کەعبەدا مڕۆقی کوشت هەر لەویدا تۆلەیی لێ دەستیندرێ.

٥- تایبەتمەندییەکی تری خانەیی خودا ئەوهیە کە ئەرکی سەرشارنی هەموو موسوڵمانێکی بەتواناییە کە لەماوەی ژبانی دا -بەلای کەم- جاریک دیدەنی کەعبە بکا خودا دەفەرموێ: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مِنْ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ پتویستە هەرکەسیک توانای دارایی و جەستەیی هەبوو لە موسوڵمانان لەماوەی تەمەنی دا جاریک دیدەنی مالی خودا بکا بەمەبەستی حەجکردن بۆ خودا، ئەمەش ریزلێنانیکی تایبەتە بۆ ئەو خانە پیروژه، هەر لە رۆژگاری ئیبراھیمەوه تا سەردهمی پیغەمبەری ئیسلام ئادەمیزادان سالانە دیدەنی ئەم خانووەیان کردووە چینی لەدوای چینی و ئەو لەپاش ئەو -تەنانت ئەوانەیی بپەرست و موشریکیش بوون- ئەم رێ و رەسمەیان پەیرەو کردووە بەشیوەیهک لە شیوەکانی حەج کردن ئەم داب و نەرێتەیان درێژە پێداوە، ئەمەش بەلگەبەکی (متواتر) و گیرانەوهی کۆ لە کۆیە بۆ چەسپاندنی دروستکردنی ئەو خانووە لەلایەن ئیبراھیمەوه العليه...

هەر لە رۆژگاری هاتنی ئایینی ئیسلامیشەوه تا ئیستا سالانە موسوڵمانان لەهەر چوار لاوه لەکاتی دیاریکراودا بەرەو ئەم ئەرکە پیروژه ئەرکی حەجکردن ئەنجام دەدەن! نیشنائەللا تا کۆتایی تەمەنی جیهان ئەم ئەرکە پیروژه ئیسلامییە لەگەشەکردندا دەبێ.

نایەتەکە بۆ واجب بوونی حەج مەرجی هەبوونی توانای داناو، زانایان لە راقەکردن و دیاریکردنی توانادا رای جیا جیا یان هەیە: هەندیک دەلێن: مەبەست لە (استطاع) هەبوونی تیشووی رێگا و هەبوونی هۆی گواستەوهیە -ولاخ یان سەیارە یان تەیارە- بۆ ئەوهی شت و مەکەکانی لێ بار بکا و بۆ خوێشی سواری ببێ وە رێگاشی ئەمەین بێ، هەندیکیش دەلێن: (ئیسٹیاعه) بریتییه لە لەشعاری و توانای روێشتن بەرپرگادا،

هه نديكيش ده لئين: برىتييه له له شىساغى و نه بوونى ترس له دوژمن و درنده و تواناي دارايى به جوړيك بتوانى تيشوو و لاخى سواري يان سه ياره.. يو گه شته كهى دابين بكا، قهرزو قو لهى له سهر نه بى، نه وهندهى هه بى تا دپته وه بژيوى خاوو خيژانى؛ نه وانه بژيويان له سهر يه تى دابين بكا!!

به كورتى واجب بوونى حج به ستراوه به هه بوونى تواناوه، تواناش به گويره ي روژگارو ناده ميزاده كان ده گوړى.

﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ ههركه سيك ټينكارى نه وه بكا كه كه عبه يه كه م خانويكه كه ئيبراھيم به فرماني خدا يو خدا تيدا په رستن دروستى كړدووه - گه ردنكه چ نه بى يو فرماني خداو حج كردن و رووتيكردنى له كاتى نوږځداو به روگه ي نه زانئ، نه وه خوا بى ئا تاجه و هيچ پټويستى به ناده ميزادان نيه و له خدا يه تى خوئ ناكه وئ!

بريكيكش پټيان وايه مبه ست به (كفر) له نايه ته كه دا نه كړدى حجه، واته: كه سيك حج نه كا خدا بى ئيجتياجه له هه موو كه س و چ پټويستى يه كى به ناده ميزادان نيه!! نه مه ش هه پر شه يه كى تونده له نه و كه سانه ي حج ناكهن، چونكه نه كړدى به كو فر داناوه!!

له پيغه مبه ر ﷺ ده گيړنه وه كه فرمو يه تى: (من مات ولم يحج فليمت إن شاء يهوديا أو نصرانيا) كه سيك حجه ي له سهر بى و بمري و حج نه كا، تاره زوى خو يه تى با به جوله كه يى يان گاوريى بمري! ئيمامى عه لى ده گيړپته وه ده لئ: پيغه مبه ر ﷺ له وتاريكى دا فرمو وى: (يا أيها الناس! إن الله فرض الحج على من استطاع إليه سبيلا، ومن لم يفعل فليمت على أي حال شاء يهوديا أو نصرانيا أو مجوسيا). ئه ي موسولمانينه د لنيا بن له وه كه خدا حجه ي پټويست كړدووه له سهر هه موو موسولمانئ، كه تواناي ريگه و بانى هه بى، جا ههركه سى حجه ي له سهر بى و حج نه كا نه وه خوئ

سەرپشک بێ لێهەکی لێمانە: کە بەجۆرە کەیی، یا فەلەیی، یان ئاگر پەرستی بمرێ).

لێ ئێمە عومەرەوێ دەگیرێوێ دەیفەرمرۆ: (لقد هممت أن أبعث رجالاً إلى هذه الأمصار) نیازم هەبوو کە نوێنەر بنێرم کە بەشارە گەرەکاندا بگهڕێن، تا بە موسوڵمانان رابگایەن کە بچن بۆ حەج، هەرکەسێک توانای هەبێ و حەج نەکا سەرانیان بخەنە سەر، ئەوانە موسوڵمانن نین موسوڵمان نین، هەر لەبەر ئەم بەلگانه زۆربەى زانایانى شەرع گوتوویانە حەج پێویستەو هەرکەسێک توانای هەبوو دەبێ دەست بەجێ نەنجامی بدا، بریکیش دەلێن: دەتوانی بە کاوه خو نەنجامی بدا!!.

سووربوونی خاوەن نامەکان لەسەر کوڤرۆ کوڤپ و تەگەرە دانانیان لێ

ریگەى خودادا

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ شَهِيدٌ

عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيْلِ اللّٰهِ

مَنْ ءَامَنَ تَبْعُوْنَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَآءٌ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِيْلٍ عَمَّا

تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٩﴾

ئەمجار پاش ئەوێ پەرۆردگار بەلگەى لەسەر راستى پێغه مبهرايهتى پێغه مبهرى ئىسلام هينايه و"و راوو بۆچوونى خاوەن نامەکانى پووچەل کردەو، فرمان بە پێغه مبهر دەکا کە بەشیوەیه کی نهرم و نيان داوايان لى بکا کە هەلوێستى خۆيان بەرامبەر بانگه‌وازی ئىسلامی بگۆرن و، برۆا بە پەيامى قورئان بکەن و فەرمووی: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ﴾ ئەى موحەممەد! بە خاوەن نامەکان بلى: بۆچى برواتان بە خودایه‌تى خودا نیه‌و سەرپێچی فرمانه‌کانى ده‌کەن

و ئیمان به په‌یام و نیشانه‌ی راستی په‌سه‌ندو نیردرای ناکه‌ن؟؟ هۆی چیه‌و به‌لگه‌تان چیه‌که‌وا هه‌لویستی واتان گرتووه بانگه‌وازی ئیسلامی ره‌ت ده‌که‌نه‌وه؟؟ ﴿وا لله شهید علی ما تعملون﴾ خدا ئاگاداره‌و ده‌زانئ چی ده‌که‌ن و سزای شیای ئه‌و هه‌لویست و کردارانه‌تان ده‌داته‌وه. ﴿قل یا اهل الکتاب﴾ پێیان بلئ: ئه‌ی خاوه‌ن نامه‌کان! ﴿لم تصدون عن سبیل الله من آمن﴾ بۆچی و له‌پای چی هه‌میشه‌هه‌ولئ ئه‌وه‌ ده‌ده‌ن که موسولمانان له‌ریگای راست و دروستی ئیسلام لابده‌ن؟؟ ریگای ئیمان و زانستیان لی بشیورین؟ هه‌میشه‌کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ده‌خه‌نه‌ به‌رده‌م بلا‌بوونه‌وه‌ی ئایین!!

ناهیلن به‌دلئ هۆشیارو چاوی وردینی‌یه‌وه‌ له‌ بوونه‌وه‌ی پروان و دل و ده‌روونی خۆیان به‌ ره‌وشتی به‌رز ئارایشته‌ بده‌ن؟ ئاستی مرۆفایه‌تی خۆیان به‌رزبکه‌نه‌وه؟؟ ئیوه‌ به‌م هه‌لویسته‌ دژایه‌تی‌کرده‌تان که له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌سوودی و لووتبه‌رز و چه‌واشه‌کاری بنجی به‌ستووه. ﴿تبغونها عوجا﴾ ده‌تانه‌وی ئاده‌میزاد له‌ریبازی حه‌ق لابده‌ن و بیانخه‌نه‌ سه‌ر ریگای گومرای و ده‌شزانن که موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ره‌و راستگۆیه‌ له‌ په‌یامه‌که‌ی دا و، له‌کتیپی ئیوه‌ -ته‌ورات و ئینجیل- دا مزگینی به‌هاتنی دراوه، نیشانه‌و نه‌خلاق و ره‌وشتی دیاری کراوه، به‌لام ئیوه‌ ده‌قه‌کانتان گۆریون و به‌ده‌م خوداوه‌ درۆ و ده‌له‌سه‌تان هه‌لبه‌ستووه ﴿وما الله بغافل عما تعملون﴾ خدا بئ ئاگا نیه‌ له‌ کرده‌وه‌و فرت و فیلتان، تۆله‌تان لی ده‌ستین!!

تییینی‌یه‌ک: ئه‌و دوو نایه‌ته‌ی پیشوو یه‌که‌میان به‌ ﴿وا لله شهید...﴾ کۆتایی پئ هات چونکه‌ ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ی له‌ نایه‌ته‌که‌ دایه‌ کوفریکی ئاشکراودیاره، نایه‌تی دووه‌م به‌ ﴿وما الله بغافل...﴾ کۆتایی پئ هاتووه‌ چونکه‌ ریگه‌گرتنیان له‌ ئیسلام له‌ رووی فرت و فیله‌وه‌ بوو. نایه‌تی یه‌که‌م بۆ وازه‌ینانی خاوه‌ن نامه‌کانه‌ له‌ گومرای، نایه‌تی دووه‌م بۆ وازه‌ینانه‌ له‌ گومرای کردنی خه‌لکانی تر.

نەم دوو نایەتە هەرەشەو ترساندنێ بۆ خاوەن نامەکان تێدا یەو جار دانیکی ناشکرایە بۆ پووجەل کردنەوێ پیلان و بەدەر خستنی جوړەها فرت و فیلان و چەواشەکردن. چونکە خودا ناگدارو زانیە بە کردارەکانیان و سزایان دەداتەو لەسەر کرداری خراپیان و هەلۆستی نالەبار و درۆ ناسا و سەرپێچی نامێژ.

دوای ئەوێ پەرەردگار سەرزنەنشتی خاوەن نامەکانی کرد لەسەر کافر و بنیان و لەمێر دانانیان لەسەر دەم بلا و برونەوێ تایینی ئیسلام و بەبەلگە بەهێز بۆ دران، روو دەکاتە موسوڵمانان و لەو دەیان ترسینی کە بەفرت و فیلێ ئەر جوولەکانە هەلنەخەلێژ، چونکە ئەوانە شیایو ئەو نین گریان لێ رابگیرێ و قسەیان بیستری ئەوانە ناشووب گیرن و فیتنە هەل گیرسین.

خاوەکوو ئیبنو جەریری طەبەری لەزەیدی کورێ ئەسلەمەو دەگیرێتەو دەلی: رۆژیک جوولە کەبەک (شاس)ی کورێ قەیس بەلای کۆمەلێک لە ئەوسو خەزرج دا تێپەری، بینی بەیەکەو بەبرایەتی دانیشتوون، زۆری پێ ناخۆش بوو، لەدلی خێدا وتی ئەگەر ئەمانە ئاوا بەیەکەو تەبابین ئیمە ناتوانین لەناویان دا بژین. بەکۆرە جوولە کەبەکی گوت: بچۆ لیان نزیک بکەوەرەو، هەر هەلت بۆ هەلکەوت باس و خواسی رۆژی بوغات و زالبوونی ئەوس بەسەر خەزرج دا یێنە پیشەو و برێ شیعو خۆهەلکیشانی یەکتریان یاد بخەرەو، ئیتر کۆرە کە لیزانانە باسی (بعاث)ی هێنایە پیشەو و ئەو دوژمنایەتیە خستەو بیری دانیشتووەکان، ئەوانیش کەوتنە خۆهەلکیشان و شانازی کردن و تانوت لیکدان، هەتا دوو پیاو لە هەردوولا پەلاماری یەکیان داو یەکیان بەئەوێ تری گوت: ئەگەر حەز دەکەن با دايمە زرينينه و!! ئیتر هەریە کە لەعاست خۆیەو پەلاماری چەکی داو وتیان: وادەمان (الظاهرة) بێ لەوێ یەکتر دەبینینەو، ئەم هەوالە گەیشتەو پیغەمبەر و تەشریفی خێرا لەگەل کۆمەلێک لە کۆچکاران (مهاجرین) چووە ناویانەو و وتاریکی بۆ دان،

فهرمووی: نهی کۆمه‌لی موسولمانان! نهوه چۆن هه‌لس و کهوتی و نه‌زانانه ده‌نۆنن، خۆ من خۆم هه‌شنا ماوم له‌ناوتاندا؟! چۆن ده‌بی دواي نه‌وهی خودا ریزی لی ناو و نایینی نیسلامی بۆ ناردوون و داب و نه‌ریتی سه‌رده‌می نه‌فامی لی یاساغ کردوون و برایی و ته‌بایی خستۆته نیتوانتانه‌وه، که‌چی ده‌تانه‌وی بگه‌رنه‌وه بۆ نه‌و سه‌رده‌مه نه‌فامی‌یه، نه‌للا نه‌للا! که‌ کاریکی خراب ده‌که‌ن! ئیتر خه‌لکه‌که تیکه‌یشتن که‌ئه‌و رووداوه کاریکی شه‌یتانی بوو، پیلانیکی دوزمنکارانه‌ی دوزمنانی موسولمانانه! ئیتر هه‌موویان چه‌کیان فری داو بلاوه‌یان لی کرد. ئیتر په‌روره‌دگار نه‌م نایه‌تانه‌ی دوايی نارد ه‌واری.

رینومایی کردنی موسولمانان که‌ پارێزگاری که‌ سایه‌تی خویان بکه‌ن.

بابه‌ندی قورئان و نیسلام بن

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ تَطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ اٰوْتُوْا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ
 بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ
 ءَايٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهُ ۖ وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هٰدٰى اِلٰى
 صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ وَلَا
 تَمُوْتُوْا اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٢﴾ وَاَعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَلَا تَفَرَّقُوْا
 وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءَ ۭ فَاَلَفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ
 فَاصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اٰخِرًا وَاَنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ
 مِنْهَا ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ ءَايٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾

﴿يا أيها الذين آمنوا إن تطيعوا فريقا من الذين أوتوا الكتاب يردوكم بعد إيمانكم كافرين﴾ ئێوە ئەمێ گرووهی موسولمانان! ئەمێ ئەوانەمێ کە باوەرێتان هێناوە، ئەگەر گوتی بۆ قسە فیتنە نامیزو ژەهراویانەمێ جوولە کەکان بگرن و دلێان بۆ بکەنەو و بەگورەمێ ویستی ئەوان هەلس و کەوت بکەن، دلێا بن لە موسولمانییەو و دەتانگێرنەو و بۆ سەردەمێ نەقامی و خودانەناسی! وەکوو لە نایەتیکی تردا ئەم مانایە دووپات دەکاتەو و دەفەرموی: ﴿ود كثير من أهل الكتاب لو يردونكم بعد إيمانكم كفاراً حسداً من عند أنفسهم﴾ ئاشکراشە خودانەناسی و گەرانەو و بۆ داب و نەڕیتی سەردەمێ نەزانی دەبیته هۆی بەدبەختی هەردوو جیهان! لەدوونیدا دەبیته هۆی دروستبوونی دژایەتی و دوژمنایەتی و خوین رشتن، لەقیامەتیشدا دەبیته هۆی چوونە ناو دۆزەخ و سزای بەئیش!

﴿وكيف تكفرون﴾ چۆن ئێوە کافر دەبنەو و مل لە خودانەناسی دەنێنەو؟؟ حۆ ﴿وأنتم تتلى عليكم آيات الله﴾ ئێوە نایاتی خوداتان بەسەردا دەخویندریتەو؟! هەر ساتە ناساتیەک بەشیکی لەو پەيامە پیروژه خودایی یەتان بۆ دەنێردری ﴿وفیکم رسوله﴾ ھاوکات لەگەڵ نەو و دا پیغەمبەری خوداتان لەناودایەو هەمیشە ئاسۆژگاریتان دەکا و نایەتەکانی قورئانتان بۆ شی دەکاتەو، بیروباوەرێتان پتەو دەکا و ریگای راست و خوشبەختی و کامەرانیان پێ دەلی: جا ئێوە لەگەڵ هەبرونی ئەم رەهەبەرە دلسۆزە لەناوتان دا، نابێ گوتی بۆ ئەو تاقمە سەر لیشیواوە گومرایانە بگرن و بەفیتی ئەوان هەلبخەلەتین. ﴿ومن يعتصم بالله فقد هدي إلى صراط مستقيم﴾ کەسیک دەست بە نایینی خوداوە بگرتی و پەپەرەوی قورئان بکا و شوین پیغەمبەر ﷺ بکەوی، بێگومان ریگای راستیان پیشان دراوە و، کەوتوونە سەر شەقامە ریگای راست. قەتادە دەفەرموی: لە نایەتە کەدا بەروەردگار دوو شتی باس کردن کە

ده بنه. هژی خدا ناسین و دوورکه وتنه وه له کوفر، یه که میان خویندنه وهی
قورئانه دووه میان هه بوونی پیغه مبه ره له ناویان دا، پیغه مبه سبحانه
چۆته وه بهر دیوانی خدا و له دونیا ده رچوه، به لام قورئان ماوه ته وه و
هه تا رۆژگار هه بی تهویش هه ره ده مینی!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ نهی تهو که سانهی خاوهن باوه رن
و ئیمانتان هیناوه، ته قوای خدا بکهن به ته قوا کردنیکی وا که به گویه
توانا واجبات نه نجام بدهن و خو له شته نه هی لیکراوه کان پاریزن،
وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ التقابن/ ١٦.
به گویه تاقهت و توانا هه ول بدهن ته قوای خدا بکهن.. پیغه مبه ریش
ده فرموی: (ما نهیکم عنه فاجتنبوه وما أمرکم به فأتوا به ما استطعتم)
أخرجه الشيخان عن أبي هريرة.

ئیبنو مه سعود ده فرموی: ته قوای خدا بریتیه له وه به گویی بکهی و
لی ی یاخی نه بی، سوپاسی بکهی، نیعمه ته کانی نه شیریه وه، یادی بکهی
وله بیر نه کهی! ئیبنو عه بباس ده فرموی: ته قوای خدا ته وه یه که
له پیناو خودا دا کۆشش بکهی و له پیناو ئایینی خودا دا کابرا گوی نه داته
هیچ لۆمه کردنیک، هه موو شتیکی به ته رازووی خودایی به راورد بکا،
چاولیک نانیک لی ی بی ناگا نه بی! ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ و
له خۆتان مه کهن به کافری بمرن، هه میشه هه ول بدهن به موسولمانی دونیا
به جی بهیلن، هه رگیز هاوهل بو خودا دامه نین و به شیوهی موسولمانی
پیشوازی له مردن بکهن!

^١ رافه کهرانی قورئان ده ئین: که نایه تی (اتقوا الله حق تقاته) هاته خوارن موسولمانان
تینیان لی پیدا بو، عمرزی پیغه مبه ریان کرد و تیان: نهی پیغه مبه ری خودا کی توانای
به سر نه وه ده هیه؟؟ کی ده توانی (حق تقاته) نه نجام بدا؟؟ ئیتر پهروه ردگار نایه تی
(فاتقوا الله ما استطعتم) ی ناره خاوه وه، نایه تی (حق تقاته) نه سخ کرده وه.
مقاتل: ده فرموی: له سوره تهی (ال عمران) دا هیچی تری تیدا نه نه سخ کرابیته وه جگه له
نایه ته!

﴿واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا﴾ هه، مووتان دهست به کتیبی خوداوه - که قورئانه - بگرن و پابهندی نهو په یمانه بن که لهو قورئانه دا بوی ناردوون، لهوئ دا فهرمانی پی کردوون به یه کیسه تی و ته بایی و گهر دنکه چی بو خودا و گوپرایه لی پیغه مبه ره کی!

له نایه ته که دا نایینی خودا و قورئان به (حبل) ناو براوه، لهو رووه وه، که نایین کاریگر یه کی ته وای هیه له دل و دهروونی په پیره و کارانی دا، به گویره ی یاساو پروگرامی خوی ناده میزادان وه گهر ده خاو کاروباری خویان له ژیر روشنایی نهو په یامه دا نه نجام ده. دن، وه کوو نهو که سیکن دهستی پیوه بگری نه مین ده بی له تهره بوون و په رته وازه بوون و به ربوونه وه!!

پیغه مبه ره ﷺ فهرموویه تی: (القرآن حبل الله المتین لا تنقضی عجائبه، ولا تغنی غرائبه، ولا یخلق علی کثرة الرد، من قال به صدق ومن اعتصم به هدی إلى صراط مستقیم) که و ابو حبلی خودا بریتیه له بیرو باوه پرو گهر دنکه چی بو خودا و کار کردن به قورئان.

یان له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿وأن هذا صراطي مستقیم فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بکم عن سبيله﴾.

نه مجار په روه ردگار نیعمه ت و به خششی خوی - که به موسو لمانانی داوه - ده خاته وه بیرو ده فهرموئ: ﴿واذکروا نعمة الله علیکم﴾ نه ی موسو لمانان! یادی نیعمه تی خودا بکن به سهرتانه وه. که ﴿إذ کنتم أعداء قالف بین قلوبکم فأصبحتم بنعمته إخوانا﴾ نهو کاته ی ئیوه دوژمنی

به لام خاوه نی (التفسیر المنیر) ده فهرموئ: نایه تی (فاتقوا الله ماستطعتم) به یان و روون کردنه وه بو نایه تی (حق تقاته) واته ماناکه وای لی دئ (فاتقوا الله حق تقاته ماستطعتم) ته قوای خودا بکن به ته قوایه کی حقیقی و راست به گویره ی توانا چونکه نسخ کاتئ ده بی که مانای دوو نایه ته که (دوو ده که که) پیکوه نه گونجین! ده ی لیره دا ده کړئ مانای هه ردوو نایه ته که کان کزیکر یتموه ماناکه ش دژایه تی تی نه که وئ.

یه کتری بوون، خودا یه کیه تی و برایه تی و ته بایی خسته ناوتانه وه، دوا ی
 شه وهی که دژایه تی یه کتریتان ده کردو پهرته وازه بوون، نهم شه وهی
 ده کوشت، به هیز بی هیزی ده چه وسانده وه! به لام به هوی نیعمه تی خودا وه
 - که نایینی نیسلامه - هه مووتان بوون به برای گیانی به گیانی یه کتری،
 ته بایی و خو شه ویستیتان له ناودا بلا بو وه. ﴿وکنتم علی شفا حفرة من
 النار فانقذکم منها﴾ به هوی نه فامی و خودانه ناسی یه وه، ئیوه له سه ر
 لیواری چاله ئاگریکی سوتمان بوون و خه ریکبوو به هیلاک بچن و،
 پهروه ردگار رزگاری کردن و له فه وتان و له ناوچوون و قوتارتان بوو!

﴿کذلک﴾ ئا به و شیوه روونکردنه ونی که خودا بو ئیوه ی روون
 کرده وه له م نایه تانه دا ده رباره ی نه و رق و کینه یه ی جووله که کان به رامبه ر
 به ئیوه هه یانه ههروه ها نه و شتانه ی که فه رماتنان پی ده کاو نه و شتانه ی
 نه هیتان لی ده کا ههروه ها بو نه و حاله ته ی که له سه ری بوون له چاخ ی
 نه فامیتان دا، نه و حاله ته ی له ژیر سایه ی نیسلام دا بو تان ره خساوه ﴿بین
 الله لکم آیاته لعلکم تهتدون﴾ هه ر به و شیوه نایه ته کانی ترو به لگه و
 فه رمانه کانی ده نیرئ بو پیغه مبهر ﴿فعلی سارح و یونس﴾ بو شه وهی شاره زا بکری ن و سات
 دوا ی سات شاره زایی کردنه که تان په ره بسینی! بو شه وهی نه گه پرینه وه سه ر
 بارودوخنی په رته وازه یی و دژایه تی کردنی یه کتری و بته رستی و هاوه ل
 دانان بو خودا و گو مرای ی له عه قیده و ره وشت و مامه له دا.

فەرمان بە چاکەو نەهی لە خراپە

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾

ئەم نایەتانه وەکوو شەرح و شیکردنەو وەهەن بۆ نایەتی پێشوو ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ پەرەردگار لەو پێش فەرمانی پێ کردین کە دەست بە قورئان بگڕین و پابەندی ئیسلام بین، نەهی لی کردین لەپەرتهوازه بوون و دژایەنی یە کەدی کردن.

ئەمجار رێگای دەست گرتن بە قورئان و پابەندیبوونمان بە نایین پێشان دەداو دەفەرموی: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ پەرەردگار فەرمان دەکاو دەفەرموی: بە لە ئێوە کۆمەڵێک هەبێ پەسپۆرو لیھاتوو تیکۆشەر تاییبەت بن بە بانگەوازی کردنی خەڵک بۆ خێرو چاکەو فەرمان کردن بە چاکەو نەهی

کردن له خراپه، نه‌وانه کۆمه‌لی رزگار بووی دونیاو قیامه‌تن، ناشکراشه تایبه‌تکردنی نهم کۆمه‌له به‌و ئهرکه نابیتته له‌مپه‌رو هۆی ئه‌وه‌ی که ئه‌مر به‌چاکه‌و نه‌هی له خراپه ئهرکی سهرشانی هه‌موو که‌س نه‌بی! به‌لکو فهرمان به‌چاکه‌و نه‌هی له خراپه ئهرکی سهرشانی هه‌موو که‌سیکه‌و هه‌رکه‌سه له‌عاست خۆیه‌وه ده‌بی رۆلی خۆی بگێڕی، و له‌م کاره پیرۆزه‌دا هاوبه‌شی بکا. و هه‌کوو نیمامی موسلیم له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گێڕیته‌وه ده‌فه‌رموی: (من رأی منکم منکرا فلیغیره بیده فإن لم یسطع فیلسانه فإن لم یسطع فبقلبه وذلك أضعف الايمان) له ریوایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: (ولیس وراء ذلك من الايمان حبة خردل) ئه‌حمه‌د و تورموزی و ئیبنو ماجه له حوزه‌یفه‌ی (الیمانی) یه‌وه له پیغه‌مبه‌ره‌وه ده‌فه‌رموی: (والذي نفسی بیده لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنکر أو لیوشکن الله أن یبعث علیکم عقابا من عنده ثم لدعنه فلا یستجیب لکم).

به‌لێ پیاوچاکانی پیشین هیچ کاتێ نهم ئهرکه پیرۆزه‌یان پاشگوێ نه‌خستوه، هه‌میشه له‌پیناو رازی‌کردنی خودا له‌هیچ شتیکی و له‌هیچ که‌ش نه‌ترساون! ده‌لێن: عومه‌ری کورێ خه‌تتاب له‌سه‌ر دوانگه‌ و تاری ده‌داو ده‌یفه‌رموو: موسولمانینه! ئه‌گه‌ر هه‌له‌و خواری‌یه‌کتان له‌من دا بینی راستی بکه‌نه‌وه، یه‌کیک له حوشره‌وانان هه‌لسایه سه‌ر پێ و وتی: ئه‌گه‌ر خواریت تیدا ببینین به شمشیر راستی ده‌که‌ینه‌وه.

پتویسته ئه‌و که‌سه‌ی ئهرکی بانگه‌وازی ده‌خاته سه‌ر شانی خۆی چه‌ند مه‌رجیکی تیدابی!!

١- ده‌بی شاره‌زایی ته‌واوی هه‌بی له قورئان و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ردا، ئاگاداری باشی اس- ئینامه‌ی پیغه‌مبه‌رو چوار جینشینه‌کانی دا هه‌بی.

٢- پتویسته نهو کۆمه‌له‌ی که ئامۆژگارییان ده‌کاو و تاربان بو ده‌دا باش بیانناسی و بزانی چیان پی خوشه و چیان پی ناخوشه، تا چ نه‌ندازه‌یه‌ک ناماده‌باشییان تیدایه بو و هرگرتن و په‌یره‌کردنی ئامۆژگاریه‌کانی.

٣- پتویسته زوبانی نهو که سانه بزانی که بانگه‌وازیان ده‌کا، ده‌بی به زاراوه‌ی نه‌وان ناخاوتن بکا، بۆیه پیغه‌مبهر ﷺ فەرمانی به‌هاوه‌لانی کرد که فیری زمانی عیبری ببن، چونکه پتویستییان به‌گوفت و گو کردن له‌گه‌ل جووله‌که‌دا هه‌بو!

٤- پتویسته چۆنه‌تی بیروباوه‌رو ریبازی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی تر بزانی، بو نه‌وه‌ی لێیان بدوئو سه‌لبیاته‌کانیان بخاته‌روو، راستی و ناراستی لیک هه‌له‌اویری! ئیجابیاته‌کانی ئایینی پیروژ بخاته‌روو، چونکه ئاده‌میزاد نه‌گه‌ر هه‌له‌و چه‌وته‌ی بیروباوه‌ری خۆی بو ده‌رنه‌که‌وئ روو ناکاته بیروباوه‌ریکی تر!

به‌کورتی پتویسته نه‌و که سانه‌ی ئهرکی ده‌عه‌وی ئیسلامی ده‌خه‌نه سه‌رشانی خۆیان، کۆمه‌لێکی تایبه‌ت بن، زیره‌ک و زبان ره‌وان و قسه‌ له‌ مست و هۆشه‌ندو بیر تیژو قسه‌ شیرین بن، نه‌ینی حوکمه‌ شه‌رعیه‌کان بزانی، حیکمه‌تی ته‌شریع و فیه‌هی ئیسلامی ناگادار بن، بۆیه قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿فلولا نفر من کل فرقة منهم طائفة لیستفقوها فی الدین ولینذروا قومهم إذا رجعوا الیهم لعلهم یحذرون﴾. ئه‌م کۆمه‌له بانگه‌وازیکه‌ره هه‌ول بده‌ن حوکمی خودا به‌کار به‌یئرئ و به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی و گشتی خه‌لکی له‌هه‌موو کات و شوینی‌ک دا به‌رچاو بگیری، هه‌ول بده‌ن به‌ گویره‌ی زانیاری خۆیان له‌ مزگه‌وت و یانه‌و شوینه گشتی‌یه‌کان و له‌کاتی ره‌خسانی هه‌ل و مه‌رجی پتویست دا حه‌قیقه‌تی نایینی خودا به‌ خه‌لک بگه‌یه‌نن، ئامۆژگاری هاوولاتی خۆیان ده‌که‌ن.. هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک ئه‌م دیارده‌ پیروژه‌ی تیدا بی نه‌وه کۆمه‌لگایه‌کی به‌خته‌وه‌رو دووره‌ شه‌رو خیر ئاوه‌رن! دانیه‌ستوانی نه‌و ولاته‌ له‌گه‌ل یه‌کترا ته‌با ده‌بن و هاریکاری یه‌کتري ده‌که‌ن و هه‌میشه ئامۆژگاری یه‌کدی

ده‌کهنه داب و نه‌ریتی خو‌یان.

هەر گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک ئەمه حال و چۆنیه‌تی بی، به‌سه‌ر گهلان دا
سه‌رکه‌وتوو ده‌بی، به‌یه‌کیه‌تی و ته‌بایی ئەندامه‌کانی ئاره‌زووه‌کانی دین و
دونیایان ده‌سته‌به‌ر ده‌کهن، سه‌روه‌ری به‌ده‌ست ده‌هینن.

که‌وابی پتویسته موسولمان وه‌کوو خاوه‌ن نامه‌کان نه‌کهن! ﴿ولا
تکونوا کالذین تفرقوا﴾ ئەی موسولمانان! وه‌کوو خاوه‌ن نامه‌کان مه‌بن
ناکوکی‌تان تی بکه‌وی و پارچه‌پارچه‌بین! ﴿واختلفوا من بعد ما جاءهم
البینات﴾ کیشه‌یان تیکه‌وت به‌تایبه‌تی دوی ئەوه‌ی به‌لگه‌ی ئاشکراو
به‌هیزیان پی درا، ئەگەر شوینی ئەو به‌لگه‌و نیشانانه‌بکه‌وتنایه
ده‌گه‌یشتنه‌مراد، به‌لام ئەوان له‌به‌لین و په‌یمانی خو‌یان پاشگه‌ز
بوونه‌وه، که‌په‌غه‌مبه‌ر ﷺ بانگه‌وازی کردن پشتیان هه‌لکرد، وازیان له
فه‌رمان به‌چاکه‌وه‌ی له‌خراپه‌هینا ﴿وأولئك لهم عذاب عظیم﴾
ئه‌وانه‌سزای گه‌وره‌و به‌ئیشیان بۆ ئاماده‌کراوه، شیاوی سزادانی به‌ئیش و
ریسواکه‌رن له‌دونیاو قیامه‌ت دا، له‌دونیا داژایه‌تی نیوانیان توند ده‌بی
و ریسواو به‌دناو ده‌بن، له‌قیامه‌تیشدا ده‌خرینه‌دۆزه‌خه‌وه‌بۆ هه‌تا هه‌تایه!
وه‌کوو له‌تایه‌تیکی تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿لعن الذین کفروا من بنی اسرائیل علی
لسان داود وعیسی ابن مریم، ذلک بما عصوا وکانوا یعتدون، کانوا لایتناهون عن
منکر فعلوه لبئس ما کانوا یفعلون﴾ المائدة/٧٨-٧٩.

ئهمه‌هه‌ره‌شه‌کردنه‌له‌خاوه‌ن نامه‌کان و له‌به‌رامبه‌ریشی دا موژده‌ی
رزگاری و سه‌رفرازییه‌بۆ خاوه‌ن باوه‌ران.

شایانی باسه: ئەو ئیختیلافه‌ی که‌ناپه‌سه‌نده‌و ره‌خنه‌ی لی ده‌گیرئ
ئەو ئیختیلافه‌یه؛ که‌له‌بنه‌ماو نه‌صلی ئایین دا بی، هه‌واو هه‌وه‌س
بکریته‌حاکم بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی له‌شتی گشتی دا.

به‌لام ئیختیلاف له‌(فروع) دا واته: له‌لق و پۆپی شه‌ریعه‌ت دا، بۆ
چوون و رای جیاجیا له‌ریبازه‌کانی شه‌ریعه‌ت دا، له‌چۆنیه‌تی
نه‌نجامدانی عیبادات و چۆنیه‌تی مامه‌له‌و په‌یوه‌ندییه‌کۆمه‌لایه‌تیه‌کان

...هتد ئهوه ئیختلاف تیایان دا جیگای رهخنه نیه، به لکو ئهوه نیشانهی زیندوویهتی ئهوه شه ریعه تهیه چونکه ئهوه ماناو مهفهومانهی له دهقه قورئانییه کان وهرده گیرین جیا جیان، کرداره کانی پیغمه بهر بو بری شت به چهند جوریک ریوایهت کراوه، فهرموودهی پیغمه بهر ﷺ دهربارهی شتیگ جاری وا ههیه به چهند جوریک چه پاوه و به ئیمه گهیشتهوه؛ ئیتر ههرکسه له ناکامی تیفکرین و لیکۆلینهوه له ژیر روشنایی ئهوه فهرموودانه و تیگه یشتن لییان ریبازیکی فیهی بو خوی هه لباردوه.

ئه مجار که له نایهتی پیشوودا فهرمووی: ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ له نایهتی دوایی دا کاتی ئهوه سزایه دهستنیشان ده کاو ده فهرمووی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ ئهوه سزایه له روژیک دایه هه ندی دهم و چاو له گه شهو بزه دان و خوشی و کامه رانیان پیره دیاره، که یف خوش و روو گهش و گوشادن، وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرمووی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ أَلَىٰ رِبْهَا نَاضِرَةٌ﴾ القیامه ٢٢-٢٣. ئهوه روژهی ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ که هه ندی دهم و چاوی تریش شه رمه زارو ته لخ و رهش داده گیرین، ئه مانه ئهوه که سانهن که له به مه ای ئایین دا ناکۆکی و دووبه ره کیان بهر پا کردوه، ئهوه خاوهن نامانهن که له ژبانی دونیایان دا فهرمانیان به چاکه و نه هی یان له خراپه نه کردوه، ههروه ها ئهوه دوو روانه ی که ژبانیان به دوو پووپی به سه ر بردوه، ئهوه روو ره شانه که سزای بو ناماده کراویان ده بینن، له ترسان رهنگیان رهش داده گه ری!! وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرمووی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بِاسِرَةٍ تَقْظَنُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾ القیامه ٢٤-٢٥. یان ده فهرمووی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ﴾ عبس ٤٠-٤١. ئه مجار ناکامی هه ردور کۆمه له که دیاری ده کاو ده فهرمووی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ أَيْمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ جا ئه وانیه که روویان رهش ده بی به هوی نانه وهی دووبه ره کی له بنه مه ای ئایین دا، له ژبانی دونیایان دا کیشه و

نیزاعیان بەرپا کردوو، پەرۆردگا. تانۆوتیان لی دەداو لۆمەیان دەکاو
 پێیان دەفەرموی: دە بچێژن! ئاری! پێغەمبەری ئیسلام موحمەد بە درۆ
 دەخەنەو؟ پێی کافر دەبن؟ دواي ئەو کە لەپێش دا ئیماتتان پێ
 هینابوو، پاشگەزدەبنەو؟ ئیو دەتانزانێ کە پێغەمبەری ئیسلام پەیدا
 دەبێ، نیشانە و رەوشەکانی لەکتیبی ئیو دا روون کرابوونەو! کەچی کە
 نێردراو بانگەوازی ئیسلامی دەست پێ کرد، لەبەر حەسوودی و
 دەمارگیری خۆتان، لەبەر دلۆپەقی و دەروون تاریکی خۆتان، پەشیمان
 بوونەو و دەستان کرد بە دژایەتی کردنی و لەمپەر دانان لەبەردەم
 پەيامەکە دا، ئیتر پاداشتان ئەو بەی کە سزای بەئێشی جوړاو جوړ
 بچێژن! ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ ابْصَرَتْ وَجُوهُهُمْ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
 ئەوانە روو گەش و روو سپین بەهێ ئەوێ کە لە ژانی دۆنیایان دا
 یەکیەتی و تەباییان بەرجەستە دەکرد، جیاوازییان لە ئایین دا نەدەکرد،
 ئەوانە هەتا هەتایە دەکەونە ژێر رەحمەتی خواو، لەبەهەشتا دەمێنەو
 ئەو نەدیان بەلاو، خوش و دلگیرە نایانەو لی دەربچن.

تێبینی:

ئوسلوی قورئانی پیرۆز وایە: هەرکەسێک دووبەرەکی لە ئایین دا
 بنێتەو بەکافرو موشریکی حیساب دەکا وەکۆ دەفەرموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ؛ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُونَ﴾ الروم/ ١٥٩. یان دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ
 مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ الانعام/ ١٥٩.

﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ ئەم نایەتانە بەسەر تا
 دەخویندرێنەو ئەبەتێ خودان، بەسەر تا دەخوینێنەو، حەق سەپێنن، شک
 و گومان و شوبهەیان تێدا نیە، ئیتر دواي پێراگەیاندن و خویندەوێ ئەم
 نایەتانە، کەس عوزری نامێنی کە لە ئایین دا دووبەرەکی بەرپا بکا و
 قورئان پاشگوێ بخاو پابەندی فەرمان و نەهی و ئامۆژگاریەکانی نەبێ!
 ﴿وَمَا اللَّهُ يَرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەو بزانن: هەرچی خودا فەرمانتان

پئی دهکا و نههیتان لیّ دهکا، نهوه بو نهوهیه که ریگای راست بگرنه‌بهر،
 شاره‌زابین بو نهو شتانه‌ی که سروشتتان ته‌واو دهکا، یاسای
 کۆمه‌لایه‌تیتان ریگ ده‌خا، بو نهوه‌ی سه‌ه‌رپۆ دهرنه‌چن، راستال و
 خوداپه‌رست بن، خوشبه‌ختی دونیاو قیامه‌تتان بو ده‌سته‌بهر بیی! که‌وابی
 نه‌وانه‌ی له‌ریگای راست لایان داو تووشی به‌لاو نه‌هامه‌تی بوون، نهوه بو
 خۆیان سته‌میان له‌ خۆیان کردوه، به‌ده‌ستی خۆیان خۆیان خستۆته
 نار‌ه‌حه‌تیه‌وه، په‌روه‌ردگار هه‌رگیز سه‌مه‌ی بو ئاده‌میزاد ناوی، بو خۆی
 سته‌مکار نیه! ناشیه‌وی که‌س سته‌م له‌ خودی خۆی و خه‌لکانی تر بکا.

﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلٰى اللّٰهِ تَرْجِعُ الْاُمُورُ﴾ چی
 له‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی‌دا هه‌یه، مَلکی خودایه، زاتی پاکی خواوه‌نی
 بوونه‌وه‌رو ئاده‌میزاده، به‌ گویره‌ی ویست و ئیراده‌ی خۆی کارگێرو
 هه‌لسۆرپنه‌ری کاروباریانه، سونه‌تی خودا هه‌رگیز گۆرانکاری تیدا نیه،
 خودا بو خۆی له‌هیچ شتیکی که‌م نیه، تا بو قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی نه‌و که‌م و
 کورپیه‌ بیه‌وی سته‌م له‌ ئاده‌میزادان بکا و نه‌قصی خۆی پئی پر بکاته‌وه،
 په‌روه‌ردگار زۆر له‌وه‌ بلندتره، که‌ سته‌مکاری، یان سته‌می بوئ بو
 به‌نده‌کانی، چونکه‌ سته‌م له‌گه‌ل حیکمه‌ت و که‌مالی ره‌هاو به‌رفراوانی
 زاتی پاکی‌دا ناگونجی! که‌سیگ حیکمه‌ت و که‌مالی هه‌بی له‌ یاساو
 نیظامی‌دا هه‌رگیز سته‌مکاری لیّ ناوه‌شیته‌وه!

به‌کورتی نه‌و زوڵم و سته‌مه‌ی خودا له‌خۆی دوورده‌خاته‌وه، نه‌و
 سته‌مه‌یه‌ که‌ له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کانی و ره‌هنومایی کردنیان بو
 ده‌سته‌به‌رکردنی کامه‌رانی دونیاو قیامه‌تیان دا نه‌گونجی!

هوی باشیهتی نۆمهتی موسولمان و خرابی و ریسوایی جولەکه‌کان

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ
خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ
إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُواكُمْ يُوَلُّوكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١١﴾
ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ أَيُّنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلِ
مِّنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَتَةَ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

عیکریمه و موقاتیل ده‌لین: نایهتی (١١٠) له شانی ئیبنو
مه‌سعوودو ئوبه‌ی کورپی که‌عب و موعازی کورپی جه‌به‌ل و سالم (مه‌ولای
نه‌بو حوزه‌یفه‌دا) هاتۆته‌ خوارئ، نه‌وه‌بوو مالیکی کورپی سه‌یف و
وه‌هه‌بی کورپی یه‌هوزای جولەکه‌ به‌و هاوه‌لانه‌یان گوت: نایینی ئیمه‌ له‌و
نایینه‌ی ئیوه‌ بانگه‌وازی بو ده‌که‌ن باشتره‌، ئیمه‌ خو‌شمان له‌ئیه‌وه
ریزدارترین، ئیتر خودا ئهم نایه‌ته‌ی ناردە خوارئ.

ده‌باره‌ی نایه‌تی (١١١)ش موقاتیل ده‌لئ: کۆمه‌لیک جولەکه‌
ئه‌زیه‌تی عه‌بدوللای کورپی سه‌لامیان ده‌دا چونکه‌ موسولمان بوو، ئیتر
په‌روه‌ردگار ئهم نایه‌ته‌ی به‌و بۆنه‌وه‌ ناردە خوارئ.

په‌یه‌ه‌ندی ئهم نایه‌تانه‌ش به‌ نایه‌ته‌کانی پێشوو نه‌وه‌یه‌ ئهم نایه‌تانه‌ی
ئیه‌ به‌و دامه‌زراندنی دلئ موسولمانانه‌ له‌سه‌ر نه‌و بیروباوه‌ڕه‌ی که‌

لەو پێش فەرمانی پێکردن و فەرمووی دەست بە قورئانەو بەگرن و پابەندی فەرمان و نەهیه‌کانی بن و لەدەوری کۆبێنەو.

ئەمجار پەرورەدگار دواي ئەوێ که فەرمانی بە موسولمانان کرد که دەست بگرن بە حەبلی خوداو - که قورئانە - و ترساندنێ لەو که وەکوو خاوەن نامەکان - جوولەکوو گاوری - گرۆ گرۆ پارچە پارچە ببین، بەشوی ئەو دا باسی گەرەیی و ریزداری ئەوانە دەکا که پابەندی فەرمانی خودان و دەفەرموی: ﴿کنتم خیر أمة أخرجت للناس تأمرون بالمعروف وتنهون عن المنکر﴾ ئیو ئەو کۆمەڵی موسولمانان! باشتترین گەل و نەتەوێهێکن ئیستا هێنراونە ناو گۆرەپانی ژیانەو! که رەوشتان وایە: فەرمان بە چاکەو نەهێ لە خراپە دەکەن. ﴿وتؤمنون بالله﴾ بروای پتەو راستتان لە دەروون دا هێه، که لە شەرو فەساد دوورتان دەخاتەو، بۆ لای خێرو چاکە کێشتان دەکا!

لە فایەتەکەدا فەرمان بە چاکەو نەهێ لە خراپە پێش برۆا بە خوا خراوە، چونکە فەرمان بە چاکەو نەهێ لە خراپە، دیاردەیه‌کی تایبەتی موسولمانانە، بەلام ئیمان بە خدا پەیرەکەرانی ئاینەکانی تریش ئیدیعی دەکەن، هەرۆه‌ها ئامارەیه‌ بۆ ئەو که ئیمان بەخودا -بەبێ فەرمان بە چاکەو نەهێ لە خراپە سوودیکێ. ئەوتۆی نیه، کاریگەراییه‌کی لە کۆمەڵگادا نابێ، کۆمەڵی موسولمانانیش هەتا لەگەڵ هەبوونی برۆا بە خدا فەرمان بە چاکەو نەهێ لە خراپە ئەنجام بدەن ئەو ئەو چاکێ و باشییه‌ بۆ خۆیان پاوان دەکەن!

بە پێچەوانەو گەل و نەتەوێهێ دیکە کاکلەیی بیروباوەریان لێ شتیاو، شەرو فەسادیان تیدا بلاویۆتەو، ئیمانیان لەکەو تیدایه، فەرمان بە چاکەو نەهێ لە خراپەیان پاشگوێ خستووه!!

که دەفەرموی: ﴿وتؤمنون بالله﴾ برۆا بە خودای کردوو بە برۆابون بە هەموو ئەو شتانێ که پێویستە بەندەکان برۆایان پێ هەبێ، یان برۆابوونی بە هەموو شتیکی کورت هەلەتئاو لە برۆابوون بە خدا،

چونکه که سیئک پروای به هه ندی لهو شتانه بی که پتوسته بروای پپیان بی، پرواکهی تیعتیباری پی نیه و به خاوهن باوه ناژمیڤدری! چونکه تیمان ده بی گشتی و ره ها بی و هه موو نهو شتانه بگریته وه که پتویسته تیمانی پپیان هه بی، به لگهش له سهر نهم رایه نه وهیه که قورشان دوا نه وه ده فرموئ: ﴿ولو آمن أهل الكتاب﴾ نه گهر خاوهن نامه کان - له گهل هه بوونی تیمان به خودا که تییدیعی ده کهن - تیماتیکی راست و دروستیان هه بوایه که دل و دهروونی رهوشن بگردایه وه و جلهوی نه فسیانی بکیشایه بو ریباری راست. ﴿لکان خیرا لهم﴾ نه وه بیگومان نهو نیمانه یان باش ده بو سوودیان لی وهرده گرت و به خته وه ری دونیاو قیامت ده بوون، نهو مه به سته ی که به که چه تیمانه که یان ده یانه وی وه دهستی پپن به تیمانه ته واو راسته که یان باشتی بویان ده سته بهر ده بوو؟! چونکه نهو خاوهن نامه نه یایی خویان بویه به لاوه په سنده تا سهرو کایه تی ده سته بهر بکهن و ره شه خه لکه که شوینیان بکه وی، ده ی خو نه گهر پهیره وی نیایی نیسلامیان بگردایه و بیروباوه ری پتویستیان هه بوایه، کامه رانی هه ردوو جیهانیان ده ست ده کهوت و له دونیاو قیامت دا به خته وه ده بوون! نهم بنه ما سه ره کیانه - فهرمان به چاکه، نه هی له خراپه، تیمانی ته واو به خوا - تیمان به پیغه مبه ران و به فریشته کان و نامه ئاسمانییه کان و به روژی دواپی، نه گهر ده سته بهر بون ده بنه هوکاری نهو چاکی و باشی و ریزداری به ی که نایه ته که ناماژهی بو کردوو. که نهم چاکی و باشییه بو هیچ گهلک ده سته بهر نابن هه تا باریزگاری نهم بنه ما سی کوچکه یه نه کهن.

ده گیر نه وه ده لپن: عومهری کوری خه تتاب له کاتی هه ج دا له وتاریک دا نهم نایه ته ی خوینده وه ﴿کنتم خیر امة اخرجت للناس﴾ پاشان فرمووی: هه ره که سیئک ده یه وی له نهو ئوممه ته بی با مه رجی خودا جی به جی بکا، واته: فهرمان به چاکه نه هی له خراپه، که سیئک نهو مه رجه به جی نه هی نی نه وه وه کوو خاوهن نامه کان وایه، شیاو ی ئومه کردنی په روهر دگاره که

دەرحەق بە خاوەن نامەکان دەفرمووی: ﴿کَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرِ
فَعْلُوهُمْ إِلَّا مَعَهُ ۚ﴾ المائدة ٧٩.

هەر بۆیه پەرورەدگار کە مەدحی ئۆمەتی ئیسلامی کردو
رەوشتەکانی باس کردن، هاتە سەر لۆمەکردنی خاوەن نامەکان و رەخنە
لی گرتنیان و فرمووی: نەگەر ئیمانیاں بەو کتیبە بێنایه کە بۆ
موحەممەد نێردراوە، پابەندی پەیامەکەی بوونایە ئەو بۆ ئەوان باشتەر
بوو! بەلام ئەو ئیمانی پێیست بوو ئەوان ئەیانبوو، چونکە ئەوان پڕوایان
بە بری لە نامە ئاسمانییەکان هەبوو، پڕوایان بە بریکیان نەبوو، هەروەها
پڕوایان بە هەندێ پێغەمبەری وەکوو موسا و عیسا هەیه و پڕوایان بە
هەندیکێ تی وەکوو پێغەمبەری ئیسلام نیه! هەرچەندە کتیبەکانیاں
مۆژدەیی هاتنی موحەممەد و رەوشتەکانی ئەویان لە خۆ گرتووە، کەچی
موحەممەد نێردراو بانگەوازی ئیسلامی دەست پێکرد ئەوان لەبەلێنی
خۆیان ژێوان بوونەو.....

جا وەنەبێ ئەم لۆمەکردن و رەخنە گرتنە هەموو خاوەن نامەکان
بگرتەو، زەم کردنە کە رووبەرۆوی هەموانیان بێتەو و گشتی و
سەرانشەری بێ، بۆیه دوا بەدوای لۆمەکردنە کە بری خاوەن نامەیی لەو
حوکمە دەرھاوێشتن فرمووی: ﴿مَنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ئەوانە هەندیکیان
بیروباوەری رێک و پێکیان هەیه وەکوو عەبدوللای کوری سەلام و
هاوەلانی و نەججاشی و دارو دەستەکەیی، کە ئەمانە بیروباوەری پتەویان
بە پێغەمبەری ئیسلام هێناوە و لە میژووی ئیسلام دا رۆلی پێرۆزیان
گێراوە.. بەلام زۆربەیی ئەو خاوەن نامانە فاسق و لە سنووری نایینی خۆیان
دەرچوون و پەیرەوی ناوەرۆکی کتیبەکانی خۆیان ناکەن، لە بێدینی دا
رۆچوون، کە میان پڕوای بە خداو ئەو پەیامەیی نێردراوە بۆ ئێوە و ئەو
پەیامەیی نێردراوە بۆ ئەوان! زۆربەیان لەسەر گومرایی و کوفرو بێدینین و
لەخودا یاخی بوون. بۆیه فرمووی: ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ زۆربەیی ئەو
خاوەن نامانە بێدین و گومراو لە خدا هەلگەراوەن و چوونە باوەشی

کوفرەو!

هەموو ئایینیەک سێ جۆر پەڕە و کەری تێدان: رۆچوو زێدەرەو (متطرف) لە ئایین دا میانەرەو و مام ناوەندی، هەلگەرپاوە و سەرپێچیکەر، هەموو ئایینیکیش لە سەرەتاوە پەڕە کەرو لایەنگری زۆر دەبن، کە ماوەی زۆری بەسەردا تێپەڕی و کۆن بوو پەڕە و کەری کەم دەبنەو، زۆری زۆری ئەو گەلە لە ئایینە کە هەلگەرپەنەو و دڵپەش و بێ پروا دەبن، وەکوو پەرەردگار لە نایەتیکدا ناماژە بۆ ئەم راستیە دەکاو دەرەمۆی: ﴿الْم يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ، وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَكَثِيْرٌ مِنْهُمْ فٰسِقُوْنَ﴾ الحديد ١٦. بەلام ئەم دیاردەیه لە ئایینی ئیسلام دا نابیندرێ و هەرگیز ئەو لاوازییە بەسەردا نایەو، سەرکەوتن و سەرورە و بەلادەستی لە دواڕۆژدا هەر بۆ ئەوە، چونکە ئایینیکێ گشتی و جیهانییە، هەتا رۆژی قیامت شیاوی هەموو کات و شوێنیکە و هەمیشە زیندوویی تێدا یە!

ئەوێ تێبینی دەکری ئەوەیە کە هیچ کاتیک قورئان ئەوە ناسەپێنی بەسەر گەلیک دا کە سەد دەر سەد فاسق و گومرا بن: بەلکو دەرەمۆی زۆری، یان زۆرینەیان گومرا بوون، وەکوو دەربارە ی بەنو ئیسرا ئیل دەرەمۆی: ﴿فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا﴾ النساء ٤٦. جاریکی تر دەربارە ی گا ورو جوولە کەکان دەرەمۆی: ﴿مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيْرٌ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾ المائدة ٦٦.

بە کورتی قورئان کە بیهوی وەصفی گەل و نەتەو یە ک بەکا و بیرو باوەریان روون بکاتەو، زۆر بە وردی و بە تەرازوویەکی ورد خوین و بێ زیادەرۆیی و ئەملا و ئەهلو یست و حال و چۆنیەتی یان سنووردار دەکا، بە جۆریک کە ئەو ئوسلووبە لە هیچ کتیب و نووسراویکی تردا بەرچاو ناکەوێ! تەنانەت ئەو حوکم و باس و چیرۆکانە ی کە لە خاوەن نامەکانەو گێڕاویەتیەو، ئەگەر بۆ زانا و فەیلەسوف و میژوو زانەکانیان

بخویندریتوهه، یه کسه ر شایه نعلی حق و راستی ده ده ن!

جا که له نایه نعلی پیشوودا کو مهللی خودا نه ناسی به زوړینه له قه لهم دان، وی ده چی ترس و بیمیک لهو زوړینه یان بکه ویتته دل و دهروونی موسولمانه وه! بویه خیرا نهو ترسه ی ره واند ه وه و فهرمووی: ﴿لن یضروکم اذی﴾ نهو خودانه ناسانه ناتوان فرسه تان لی بینن و زیانتان پی بگه یه نن و قه لاچوتان بکه نن، مه گهر لیر ه و لهو ی جنیویک بده نن، تانه یه ک له نایه نه که تان بده نن، هه ره شه یه کتان لی بکن، شوبه یه ک فری بده نه ناو بیروباوه رتانه وه، قسه یه ک بده نام به کیکه وه هه لیه ستن، نه گینا له وه زیاتریان له ده ست نایه!

﴿وان یقاتلوکم یولوکم الادبار﴾ خو نه گهر به زوړی خو یان بنان و شهرتان له گهل دا بکه نن ناتوان به ره و رووتان بوه ستن، به لکو به بی نه وه ی بتوانن زیانتان پی بگه یه نن پشتتان تیده که نن و ده قوچینن و گوړه پانی جهنگ جی دیلن. ﴿ثم لا ینصرون﴾ پاشانیش یارمه نعلی نادرین و هه رگیز به سه ر ئیوه دا سه رکه وتوو نابن، به مه رجیک نه وان له سه ر گومرایی و فاسقی خو یان به رده وام بن و ئیوه ش له سه ر چاکی و خیرخوازی خو تان بن؛ واته: فهرمان به چاکه و نه هی له خراپه بکه نن و بروای پته وو دامه زراوتان هه بی.

نایه ته که سی مزگیننی تیدان، که به هه والی غه یی ده ژمی درین تا ئیستا هاتونه دی، نه وه ش له یاد نه که یی که نه حوکم و سه رکه وتن و بالادهستی یه کاتیک بو موسولمانه کان ده سته به ر ده بی که خو یان پابه ندی نایین و په یامی خودابن و پاریزگاری نایینه که یان بکه نن! وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرمو ی: ﴿یاایها الذین امنوا ان تنصروا الله ینصرکم ویثبت اقدامکم﴾ محمد/٧. یان ده ربار ه ی تیکوشه رانی موسولمانان و گیان له سه ر ده ستن ده فهرمو ی: ﴿الامرون بالمعروف والنهي عن المنکر والحافظون لحدود الله﴾ التوبة/١١٢. هه تا موسولمانان فهرمان به چاکه و نه هی له خراپه بکه نن و پاریزگاری سنووری خودا بکه نن، سه رکه وتن و بالادهستی ده سته به ر

ده کهن، همرکاتی موسولمانان سهرکه وتوو نهوون، نهوه دیاره خه له له که له خوځیان دایه و پتویسته به خوځیان دا بچنه وه!

﴿ضربت عليهم الذلة أينما ثقفوا﴾ نهو خاوهن نامانه (نه هلی کیتاب) زه لیلی و ژیر دهسته یی بوو ته مؤرک و به ناوچاوانیانه وه نراوه و ناتوانن خوځی لی رزگار بکهن، له همر شوینیک بن نهوان دزیوو قیز لیکراو و بهش خوراو، ﴿إلا بحبل من الله﴾ مه گهر به هوځی نهو عهدهو په یمانه ی که خودا له شهریه تی نیسلام دا بوځی دیاری کردوون، فهرمانی به موسولمانان کردووه که له چوارچیوه ی نهو یاسایه دا هه لئس و که وتیان له گهل دا بکهن و مافیان بیاریزن ﴿وحبل من الناس﴾ ههروه ها نهو عهدهو په یمانه ی ناده میزادان له گهل یان په پیره و ده کهن، که هاوبه شی ژیان و جیرانه تی و هاوه لی ده سه پینئ، له وه دا که نیمه پتویستیمان به نهوان هه یه و نهوانیش پتویستیان به نیمه هه یه، وه کوو پتویستی بازرگانی و پیشه سازی... هتد ههروه ها وه کوو نهو پاریزگار ییه بهرده وامه توکمه یه ی که نیستا بو جووله که ی فه له ستین دابین کراوه له لایهن نه مه ریکاو خوځاواو حکومه ته زله تیزو مله وره کانی جیهانه وه!!

پیغه مبه ر ﷺ له ژبانی خوځی دا زور به جوانی ره فتاری له گهل نهو خاوهن نامانه ده کرد، مامه له و قهرزو قولی له گهل دا ده کردن، چهند جار شت و مه کی لی کریون، چهند جار قهرزی لی کردوون له دوا ی له دونیا ده رچوونیشی جینشیننه کانی یه ک له دوا ی یه ک هه مان ره فتار و هه لئس و که وتی پیغه مبه ریان له گهل دا کردوون!

به کورتی نهو جووله کانه له ذاتی خوځیان دا هیچ ریزیکی مرو فایه تی و ده سه لات و خاوه نیه تیان تیدا نیه، نه گهر ریزیکیان هه بی و ده سه لات یکیان بدریتی نهوه به هوځی که سانی دیکه وه پتیان ده درئ و ذاتی نیه، به هوځی نهو په یمانه وه یه که خودا بوځی چه سپاندوون و فهرمانی به موسولمانان کردووه که به گویره ی شهریه تی نیسلام مافیان بیاریزن، ههروه ها به هوځی نهو په یمانه ی که موسولمانان له روانگه ی

کۆمه لایه تییه وه باریان پیوه گرتوه، ﴿وَبَاؤُوا بَغْضَبَ مِنَ اللَّهِ﴾ شیای سزای سهخت و غهزه بی خودا بوون، جیگای نه وهن که لییان نارازی بی، له هه موو لایه که وه زه لیلی و ژێرده ستهیی ده وهی داوون، ههچ کاتی رابه رایه تییان ده ست ناکه وی، هه می شه شه شوینکه وتووێ خه لک و نوکه رو جاشی مله ورانی خودانه ناسن!

ئه م پێناسه یه پراوپری رهوشتی جو له که یه، له هه موو کون و قوژینیکی زه وی دا، ئیستا که له فه له ستین دا بوونه ره بیه و جاسووسی کوفری عاله می و دارده ستی ئیستیعمارو هه موو جیهانی کوفرو بیدینی یارمه تییان ده داو، موسو لمانیش وازیان له بهرنامه ی خو یان هینا وه، بۆیه حال به پێچه وانه وه سوپا وه ته گینا هه رگیز نه یان ده توانی فه له ستین داگیر بکه ن و موسو لمانان له زیدی خو یان وه ده رنێن!

زوربه ی جو له که به سه ر زه وی دا بلا بوونه وه، وازیان له نه خشه و پیلانی جهنگ هینا وه، کشت و کال و ئاژه لداری و ئه و جو ره شتانه یان پاشگو ی خستوه، خه ریکی کۆکردنه وه ی مال و دارایی ن له ئاسانه ترین ریه گه وه که نه ویش مامه له کردنی ریه ا نامێزه!

﴿ذٰلِكَ﴾ ئه وه ی با سه را له ژێرده ستهیی و چه وساندنه وه یان و غهزه بی خودا له سه ریان ﴿بَاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ به هۆی ئه وه وه یه که کافرو بی با وه رن؛ با وه ری راستییان نیه، به بی تاوان و به ئه نه قه ست پێغه مبه رانیان به جو ره ها شیوه ی درنده یی کوشتوون! میژوو یان پر کردوه له کاره ساتی نا ره واو نامو قانه ﴿ذٰلِكَ﴾ ئه و کافربوون و ده ستدریژی کردنه یان ﴿بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ به هۆی یاخی بوون و رو چوون و زیاده وه ی له ئه نه جامدانی گونا هه ی بچووک که ری خو شکمه به بۆ گونا هه ی گه وه ره، چونکه هه رکه سه یک گونا هه ی بچووک بکات به عاده ت و په ی ره وه ی بکا سه ری بی ده کیشی بۆ کافربوون و کوشتنی پێغه مبه ران و بانگه وازی که ران!

جا هه رچه نده کوشتنی پێغه مبه ران له لایه ن ئه و جو له کانه وه نه بو وه

کہ سہرہ می ہاتھ خوارہ وی قورٹان لہ ژیان دا بیون، بہ لکو باوک و باپیرو پیشینہ کانیان نمو تاوانانہ یاز نہ نجام داوہ، بہ لام چونکہ نہ مانیش دہست خوشیان لہ کردہ وہ کانیان کردوہ و بہ باشیان زانیوہ و پی رازین! لہ بہرئوہ کردہ وہی باوک و باپیریان پال نہ مان دراوہ، چونکہ نہ وہہ لویستہ نامرؤقانہ یان لی بوہ تہ رہوشت و بہ شیک لہ سروشتیان، بہ میرات چین لہ دوا ی چین لہ بہ کتریان و ہرگرتوہ، لہ لایہ کی ترہوہ ہموو گہل و نہ تہ وہیہ ک لہ ناو خو یان دا ہاریکارو ہاوکارن نیتر ہر داب و نہ ریتیک تیان بلاوبیتہ وہ پال ہموویان دہدری.

باسی کوہہ لی لہ خاوہن باوہ رانی نہ ہلی کیتاب و پاداشی

کردہ وہ کانیان

﴿لِیْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ عَنَاءَ
الَّیْلِ وَهُمْ یَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ یُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ وَیَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَیَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَیُسْرِیْ عُونٌ فِی الْخَیْرَاتِ وَأُولَئِكَ
مِنَ الصَّالِحِیْنَ ﴿١١٤﴾ وَمَا یَفْعَلُوا مِنْ خَیْرٍ فَلَنْ یُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ
عَلِیْمٌ بِالْمُتَّقِیْنَ ﴿١١٥﴾﴾

نہ مجار پاش نہ وہی پەرہردگار لہ نایہ تہ کانی پیشوودا و ہ صفی
خاوہن نامہ کانی بہو رہوشتہ ناشیرینانہ کردو، ہہ لویست و کردہ وہ و
پاداشی شیای دیاری کردن، بریکی لی دہرہاویشتن و جیای کردنہ وہ و
فہرموی: ﴿لیسوا سواء﴾ ﴿خاوہن نامہ کان ہموویان لہم رہوشتانہ دا
یہ کسان نین، بہ لکو ہہ ندیکیان موسولمان و خوداناس و رہوشت بہرزن،
زووربہ شیان فاسق و لہ خوا یاخی و کافرن!

نیتر لہم نایہ تانہی دوا یی دا دی و ہ صفی نہ خودانہ ناسانہی خاوہن

نامه کان ده کاو ههشت رهوشتیان دهستنیشان ده کاو ده فرموی:

١- ﴿من أهل الكتاب أمة قائمة﴾ لهناو خاوهن نامه کاندا کۆمه لیک ههیه راستال و دامه زراو له سهر خهق، دادپهروهرو حه قخواز، ستهم له کهس ناکهن و پیچه وانهی فرهمانی ئایین ناجولینه وه، مه به ست بهم کۆمه له - وه کوو ئینو جه ریر له ئیبنوعه باسه وه ده گپرتیه وه - نهو کۆمه له جووله کانهن که موسولمان بوون وه کوو عه بدوللای کوری سه لام و سه عله بهی کوری سه عنه (یان سه عیه) و ئوسهیدی کوری عوبه یدو هاوه لانیان.

ئه م نایه ته به لگه یه له سهر ئه وه که ئایینی خودا له سهر زوبانی هه موو پیغه مبه ران یه ک ئایینه، یه ک مه به سته، هه رکه سیک به برپاوه وه ری بگری و راستالانه کاری پی بکاو فره مان به چاکه و نه ی له خراپه بکا ئه وه له کۆمه لی صالحانه!

ههروه ها نایه ته که ته ماع خسته نه بهر ئه هلی کیتابیشی تیدایه و دادوه ری پهروه ردگاریشی له خو گرتوه، به لگه هی نانه وه شی تیدایه بو ئه وانهی که مانای ئیمان ئیخلاص ده زانن! چونکه ئه گهر ئه م ده قه نه بویه ده یان توانی بلین: ئه گهر ئه م قورئانه له خوداوه به اتایه ئیمه ی خاوهن برپاوه فاسقه کانی به یه ک چاوه سهر نه ده کرد؟؟

٢، ٣ - ﴿یتلون آیات الله آناء اللیل وهم یسجدون﴾ شه وانه

قورئان ده خوینن و خه ریکی شه و نویژو خودا په رستین.

٤، ٥ - ﴿یؤمنون بالله والیوم الآخر﴾ بیروباوه ریکی پته وو راستیان

به خوداو روژی قیامت ههیه، به جو ریک که کاریگه ربی ئه و ئیمانه توکمه و پته وه، ترس له خوداو خو ناماده کردن بو روژی قیامه تی تیدا رسکاندوون! نه ک ئیمانیک که هه ر ئیدیعاو ناوی، بوون و نه بوونی یه کسان بی، و دکوو ئیمانی جوله که کان که ده لین: برپاومان به خودا ههیه که چی ده شلین: عوزه ر کوری خودایه! برپایان به روژی قیامت ههیه به لام به لایانه وه روژی قیامت به شیوهیه کی جیا له و شیوهیه که قورئان

باسی ده‌کا!

٦- ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ ته‌وانه زیاد له‌وه‌ش، قورئان خوین و نویژکه‌رن و تیمانی پته‌ویان به خوداو روژی قیامت همیه، فرمان به چاکه و نه‌هی له خراپه ده‌که‌ن، ده‌یانه‌وی و هه‌ول ده‌ده‌ن وه‌ک‌وو ته‌وه‌ی بو خو‌یان باشن خه‌لکی تریش باش بن!

٧- ﴿وَيَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ نیشی باش ده‌که‌ن، له‌ش سووک و چوست و چاپوکن بو ته‌نجامدانی کاری خیر، هه‌رکاریکیان به‌لاوه باش بی پیشبرکی تی‌دا ده‌که‌ن و ته‌مبه‌لی ناکه‌ن؛ چونکه ته‌مبه‌لی کردن له‌کاری خیردا نیشانه‌ی دو‌ورووه‌کانه؛ وه‌گ‌وو خودا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَآؤُنَ النَّاسَ﴾ ته‌و دوو رو‌وانه که هه‌لده‌ستن بو نویژکردن به‌ته‌مبه‌لی ده‌جو‌لینه‌وه‌و بو ری‌بابازی نویژه‌کانیان ده‌که‌ن!

ته‌م صیفه‌ته -پیشبرکی کردن بو کاری خیر- سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ری‌زداریه‌کی نایینی و ره‌وشتیه، هه‌موو کاریکی باش کو‌ده‌کاته‌وه، باس‌کردنی لی‌ردها تانوت دانه له جو‌وله‌که‌کان، چونکه ته‌وان بو کاری خیر و نیشی چاکه ته‌مبه‌ل و له‌ش گران!

٨- ﴿وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّٰلِحِينَ﴾ ته‌وانه‌ی که ته‌و ره‌وشته به‌رزانه‌یان هه‌یه له‌و که‌سانه‌ن حالیان باشه، کرد وه‌یان چاکه، خودایان لی‌ رازییه، کو‌تایی هینانی نایه‌ته‌که به‌م رسته‌یه بو به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی ته‌و جو‌وله‌کانه‌یه که ده‌یانگوت: به‌س شه‌قاوه‌و پی‌او خراپه‌کانمان بروایان به موحه‌ممه‌د هیناوه، ته‌گه‌ر ته‌وانه باش بو‌ونایه ده‌ستیان له نایینی باوک و با‌پیری خو‌یان هه‌لنده‌گرت. له‌لایه‌کی تره‌وه وه‌صف دار کردن ته‌و کو‌مه‌له‌ی تیمانیان هیناوه، به (صه‌لاح) ته‌وپه‌ری پی‌دا‌هه‌ل‌دان و ری‌زلیتانه بو‌یان، چونکه صیفه‌تی (صه‌لاح) په‌روه‌ردگار له قورئان دا بو پی‌غه‌مبه‌ره پایه به‌رزه‌کانی چه‌سپاندوه ته‌وه‌تا ده‌باره‌ی نیسماعیل و ئیدریس و ذیلکیفل ده‌فه‌رموی: ﴿وَادْخُلَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّٰلِحِينَ﴾ الانبیاء/٨٦. هه‌زه‌تی سوله‌یمانیتر، که له خودا پارایه‌وه د‌ل‌ی: ﴿وَادْخُلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ﴾

الصالحين ﴿١٩﴾ صالح بوون پله و پایه یه کی گه لێ مه زنه و پێچه وانه ی
 فەساده، فەسادیش له هه ر شتیك دابی له ناوی ده با هه ر بیروبا وهریك،
 هه ر كرده و هیهك فەسادی تێدابی سوودی نابێ، ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ
 يَكْفُرُوهُ﴾ نه و خاوه ن نامانه ی موسولمان بوون و به پراستی پروایان هیناوه،
 هه ر كرده و هه و خودا په رستییهك بكه ن له پاداشی باش بی بهش نابن،
 پاداشی كه س فەرامۆش ناكرێ؛ چونكه ﴿وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خودا
 ناگادارو زانایه به هه لویستی ته قواكاران و خودا په رستان، هه موو كه سیك
 به گیره ی كرده و هه كانی پاداشی ده دریته وه، هه ر كه سیك بیروبا وهری
 سه حیح بێ و ته قوای خودا بكا به مراد ده كا!

نه م رسته یه ی كۆتایی نایه ته كه وه كوو به لگه وایه، بۆ مانای پێش
 خۆی، چونكه كه سیك كه پاداشی كه سیك پێشیل بكا یا له بهر
 له بیر چوونه و هیه، یان له بهر نه زانییه، یان له بهر به خیلی و سه سوودییه
 نه مانه ش هه موویان ده رحه ق به زاتی پاکی خودای تاك و ته نیا مه حالن.

روژی قیامت كافره كان مایه پووچن و كرده وه كانیان بێ سوودن!
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
 وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢١﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي
 هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٢٢﴾

نه مجار دیته سه ر باس و حال و چۆنیه تی كافره كانی نه هلی كیتاب و
 ده فەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی كافرن و وه كوو پتووست خودا
 نانا سن له خاوه ن نامه كان و موشریكه كانی مه ككه و خه لکی تریش له و
 گروپانه ی كه ره خنه یان له پێغه مبه ر ده گرت و تانوتیان له خۆی و
 هاوه لانی ده داو ده یانگوت: نه گه ر موچه ممه د له سه ر حه ق بوایه و

خۆشه‌یستی خودا بویه، خودا ئاوا هه‌ژارو نه‌بوونی نه‌ده‌کرد و به‌م شییوه به‌بێ کۆرو به‌هه‌ژاری نه‌یده‌هێشته‌وه! هه‌میشه‌ نه‌و کافرا نه‌هۆی به‌هۆی ده‌وله‌مهن‌دی و مندالی زۆره‌وه هه‌ل ده‌نایه‌وه و له‌ خۆیان بایی بوو بوون و، پێیان وابوو زۆری مال و دارایی کۆرو نه‌وه‌ی زۆر له‌ سزای خودا ده‌یانپارێزی! وه‌کوو په‌روه‌ردگار له‌ نایه‌تییکی تردا له‌سه‌ر زوبانی شه‌وان ده‌فه‌رموی: ﴿... نحن أكثر أموالا و أولادا و مانحن بمعذبين﴾ نیتر په‌روه‌ردگار بۆ ره‌تکردنه‌وه‌ی نه‌و بۆچونه‌ هه‌لانه‌یان فه‌رموی: ﴿لن تغني عنهم أموالهم ولا أولادهم من الله شيئاً﴾ نه‌و مال و مندالی شه‌وان پێی ده‌نازن و پێیان وایه: له‌ رۆژی قیامه‌ت دا له‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌یانپارێزن، هه‌یج سوودیان پێ نابه‌خشێ و فریایان ناکه‌وێ و له‌ سزای ئاگر رزگاریان ناکه‌ن!

بۆیه‌ش ته‌نها باسی (ئه‌موال و شه‌والاد)ی کرد چونکه‌ نه‌م دوو نیعمه‌ته‌ له‌ ژبانی ئینسان دا گرنگن و ئاده‌میزاد که‌ ته‌نگانه‌یه‌کی به‌ردی یان به‌ مال و دارایی له‌ کۆل خۆی ده‌کاته‌وه یان په‌نا ده‌باته‌ به‌ر مندال و نه‌وه‌ی خۆی، که‌سیک له‌ له‌زه‌ت و خۆشی نه‌م دوو نیعمه‌ته‌دا بێ نیتر له‌ دونیادا هه‌یچی تری وه‌بیر نایه‌ته‌وه و که‌م واده‌بێ روو له‌ حه‌ق و راستی بکا! بۆیه‌ ده‌بینین زۆر که‌س به‌ مالی زۆرو مندال و نه‌وه‌ی زۆر له‌ خۆ بایی ده‌بێ و تا سه‌ری له‌به‌رد نه‌دا وه‌هۆش خۆی نایه‌ته‌وه ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ شه‌وانه‌ دارو ده‌سته‌ی دۆزه‌خن و ده‌خرینه‌ ناو ئاگره‌وه و هه‌تا هه‌تایه‌ تێیدا ده‌مینه‌وه، چونکه‌ دل‌ه‌شی و خراپه‌کاری و چه‌واشه‌کاریان له‌ ژبانی دونیایان دا به‌جۆریک بووه که‌ شیاوی نه‌و سزایه‌ بن که‌ سووته‌مه‌نییه‌کی ئاده‌میزادو به‌رده‌!!

دوای نه‌وه‌ی که‌ په‌روه‌ردگار له‌ نایه‌تی پێشودا نه‌وه‌ی روون کرده‌وه که‌ مال و مندالی نه‌و کافرا نه‌هۆی سوودیکیان بۆیان نابێ. باسی شه‌وه ده‌کا که‌ نه‌و مال و دارایی‌یه‌ی له‌ خۆش رابواردن و بۆ ریابازی و باس کردنی خه‌لک و ناوبانگ په‌یداکردن و پشتیوان په‌یدا کردن دا ده‌یبه‌خشن

و به هیوای خیر و چاکه و جیگای هیچیان بۆ ناگری و ددهرموی: ﴿مَا يَنْفَقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمِثْلِ رِيحٍ فِيهَا صِرَاصٌ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكْتَهُ﴾ ئەو مال و دارایی‌یهی دهبه‌خشن بۆ ناوو شوهرت و ریبابازی و پشت‌گرتن، ئەو هیچ سوودیکی لی نابین و وه‌کوو زریان و ره‌شهبایه‌کی به‌هیز وایه، که سهرسایه‌کی زوری پیوه بی و له‌کشت و کالی قه‌ومی‌ک بدا که سته‌میان کردووه له‌ناوی به‌ری!

پوخته‌ی قسه‌که ئەو دهبه‌ده‌لی: چۆنیه‌تی حالی ئەوانه‌ی کافرن و مال دهبه‌خشن، هه‌رچه‌نده بۆ کاری خیریش بی وه‌کوو کشت و کالیک وایه که زریانکی سارد لی بدا و له‌ناوی به‌ری و به‌رو بوومی لی په‌یدا نه‌بی! ئەوانه‌ش ناوا هیچ سوود و قازانجیک له‌به‌خشینه‌که‌یان ناکهن واته: وه‌کوو چۆن خاوه‌ن کشت و کاله‌سه‌رما بردووه‌کان هیچ سوودیک له‌و کشت و کاله‌ناکهن، ئەو خودانه‌ناسانه‌ش که مال و دارایی خۆیان دهبه‌خشن بۆ قه‌لا دروستکردن و پرد رابه‌ستن و ریگا خوشکردن و یارمه‌تیدانی هه‌تیوو پیوه‌ژن و هه‌ژارو بی‌نه‌وایان.. هتد به‌هیوای پاداشی باش هیچ پاداشیکیان وه‌گیر ناکه‌وی، روژی قیامت دهبینن کوفره‌که‌یان کرداره‌باشه‌کانیان پوچ کردۆته‌وه، خه‌ساره‌تمه‌ند بوون، جگه له‌په‌شیمانی و په‌نجه‌گه‌ستن هیچیان بۆ نامینیته‌وه! وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ددهرموی: ﴿وَقَدْ مَنَّا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ الفرقان/ ٢٢. یان ددهرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بَقِيعَةٍ يَحْسِبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ النور/ ٣٩. ئەم نایه‌تانه په‌ندو نامۆزگارین و ناوینه‌ی بالانومان بۆ ناویمی‌دی کافره‌کان له‌روژی قیامت دا، ده‌شگونجی نموونه‌هینانه‌وه‌بی بۆ ناویمی‌دی دونیایان. ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ خدا سته‌می لی نه‌کردوون به‌وه‌ی که سوودیان له‌به‌خشینه‌کانیان نه‌بینی و به‌خشینه‌کانی لی وهرنه‌گرتوون. پاداشی کرده‌وه خراپه‌کانیان به‌سزا دانه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو بۆ خۆیان زولمیان له‌خۆیان کرد که مال و دارایی خۆیان له‌ریگه‌یه‌که‌وه به‌خشی که سوودبه‌خش

نه بی، بو خویان تووشی ناثومیدی و زیان بین!

ده لئین: ئەم نایه ته ده رباره ی دانیشتوانی مه ککه یان جووله که کان هاتۆته خواری که مالی خویان ده به خشی بو دژایه تیکردنی پیغه مبه ر ﴿١١٨﴾ هه ندیکیش ده لئین: ده رباره ی ئەو مالبه خشینە ی دوو رووه کان نازل بووه که بو ریبابازی ناوو شوهرت مالیان ده به خشی، برپیکیش ده لئین: نایه ته که هه موو ئەو که سانه ده گریته وه که خودا نه ناسن و مال و دارایی خویان له ریگه ی باش دا ده به خشن و به هیوای خیر، به لام خیریان وه گیر نابی؛ چونکه مه رجی پاداش بو ئەو کرده وانه نه وه یه : ده بی کابرا برپوادار بی و به گیره ی یاسای یه زدانی و بو ره زامه ندی خودا مال بیه خشن که وابی ئەوان سته میان له خویان کردووه به وه که ئینکاری خودایان کردووه، گوئیان بو به لگه و نامۆزگاری نایینی حق نه گرتوه!

نابی بتمانه به کافران بکری و نابی بهیلدری به سه ر نهی نی موسولمانان

دا ناگدارین

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةٍ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخْفَىٰ صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَٰئَانْتُمْ أَوْلَآءِ
تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لِقَاكُمْ قَالُوا
ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوءُهُمْ

وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوا بِهَا وَإِن تُصِيرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ
كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾

ئێینو جەریری طەبەری و ئێینو ئیسحاق لە ئێینو عەبباسەوہ : دەلی
 کۆمەڵیک لە پیاوانی موسوڵمان پەییوەندییان بەچەند جولەکە یە کەوہ
 ھەبوو، چونکە لەپیش موسوڵمان بوونیان دا جیرانی یە کتر بوون، یان
 ھاو پەیمانی یە کتری و سویند خۆری یە کتر بوون، ئێتر پەرەدگار ئەم
 نایەتە ی ناردە خواری کە دەفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
 بَطَانَةَ مَنْ دُونَكُمْ﴾ ئەم ئەوانە ی موسوڵمان بوون و باوەرتان ھیناوە؛
 ھەرگیز دوژمنانتان بەسەر نھێنی خۆتان دا ناگادار مەکن، نەچن
 دۆستایەتی لە گەل خودانە ناسان دا بگرن و چی پلان و نھێنی موسوڵمانان
 ھە یە پێیان رابگە یەنن! چونکە ئەوان دۆستی ئێو نین خۆشەختی و
 سەر بەرزی ئێو ھیان ناوی، ئەوانە ھەرگیز لە سەنگەردان بۆ ئێو!

١- ﴿لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا﴾ کە مەترخەمی ناکن لە زیان پێگە یاندنتان،
 ئەو ھەندە ی بتوانن ھەول دەدەن کارو بارتان بشیۆنن!

٢- ﴿وَدُوا مَا عَنْتُمْ﴾ ئاواتە خوازی ئەوان ئێو تۆشی ئەو پەری
 زەرەر زیان بین لە دین و دنیا دا.

٣- ﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ رق و کینە یان دەر حق بە ئێو
 ئەو ھەندە زۆرە ناتوانن لە درەوون دا بیشارنەوہ، بە دەم ئاشکرای دەکن،
 بێ پەردە پێغەمبەر و قورئانە کە ی بە درۆ دەخەنەوہ، بە گیل و نەزان و
 کەم ئەزمووتان لە قەڵەم دەدەن!

٤- ﴿وَمَا تَخْفَىٰ صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ ئەو ی بە دەم ئاشکرای دەکن لە
 قین و ناخۆشەویستی بەرامبەر تان زۆر کە مەترە لەو ی لە دل دا
 شار دوویانە تەوہ.

ئەم رەوشتانە لە مەپەرن بۆ دۆستایەتی کردنی ناموسوڵمان و
 تیکە لا بوون لە گە لیان دا، جا ئە گەر گۆرانکاری بی بەسەر ئەم رەوشتانە یان
 دا ھات و فەرمانرەوای موسوڵمان دلنیا بوو لە دۆستایەتی کردنی
 ناموسوڵمانان و متمانە ی پێ کردن، ورستە ھاریکاریان لە گەل دا بکەین!
 داوای کۆمە کیان لی بکەین، بری نەخشە و پیلانی خۆمانیان بخەینە

بەردەست، وەکوو جوولەکەکان لە سەرەتای بانگەوازی ئیسلامیی دا
 دوژمنی بابە کوشتەیی موسوڵمانان بوون، کەچی دوایی بۆ رزگارکردنی
 ئەندەلووس روۆی پیاوانەیان گیرا، یان قیبطی یەکان لە رزگارکردنی
 میصرو روۆم دا روۆی مەردانەیان هەبوو، ئەگەر لە زیانی ئەو
 ناموسوڵمانانە ئەمین بووین دۆستایەتیکردنیان و تیکە لاو بوون و
 هامووشۆکردنیان رەواوە، بەلکو ئەوکاتە دروستە لە ئیدارەیی دەولەتیش دا
 دابمەزرین؛ ئەو هەتا عومەری کۆری خەتتاب رضی اللہ عنہ کاربەدەستانی روۆی لە
 دیوانەکانی حکوومەتی ئیسلامیی دا دامەزراند؛ دوای ئەویش
 جێنشینەکانی موسوڵمانان هەر لە سەر ئەم داب و نەڕیتە رویشتن، هەتا
 سەردەمی عەبدولمەلیکی کۆری مەروان کە دیوانەکان لە زاراوەی
 روۆی یەو و ەرگێڕانە سەر زوبانی عەرەبی، واتە: شیوەی نووسینی
 لیستەکانی دەولەتی گۆڕین بۆ زوبانی عەرەبی..

خەلیفە عەبباسییەکان و فەرمانرەوای موسوڵمانان لە هەموو کون و
 قوژبنیکی ولاتی ئیسلام دا هەر بەم شیوە زۆربەیی کاروباری کارگیری
 دەولەتیان بە کەسانی جوولەکەو مەسیحی دەسپارد، تەنانەت لە سەردەمی
 خەلافەتی عوسمانییەکان دا زۆربەیی سەفیر و جیگری بایۆزخانەکانی
 مەسیحی بوون، وینەو مانای ئەم نایەتە دوو نایەتی ترە کە دەفەرموێ:
 ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ﴾ تا
 دەگاتە ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ المعنة ٨-٩. کە زۆر بەوردی روۆ رەسمی
 دۆستایەتیکردن و نزیک بوونەوه لە ناموسوڵمانانی بۆ روون کردووە.

ئەمجار قورئان دیتەوه سەر بۆسە کە و موسوڵمانان دەترسێنێ و پێیان
 دەفەرموێ: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بێگومان بۆمان روون
 کردوونەوه و رێگامان پیشان داو، بەلگە و پەندو نامۆژگاریمان بۆ
 شیکردوونەوه، کە ئەگەر گویان بۆ رابگرن و، پابەندیان بن، شارەزاتان
 دەکەن بۆ خێرو رێگای راست و رەوانتان بۆ دەستنیشان دەکەن، کە چۆن
 جیاوازی بخەنە نێوان دۆست و دوژمنەوه، کێ باشە بکڕیتە کاربەدەست و

نهی‌نی له‌لا بدرکیندری، کێ به‌کار نایه -ته‌گەر ئێوه هه‌ست به‌و
حه‌قیقه‌تانه بکه‌ن که ده‌ستنیسانی دۆست و دوژمنتان بۆ ده‌کا!!

ئه‌مجار قورئان جه‌خت له‌سه‌ر برساندنه‌که‌ی پیشوو بۆ موسوڵمانان
ده‌کاته‌وه که نابێ ناموسوڵمانان بکه‌ینه رازگرو شوی‌نی نه‌ینی دانانی
خۆمان! بۆ ئهم مه‌به‌سته سێ هۆکار ده‌چه‌سپێنی، هه‌ریه‌که‌یان داخوازی
ئه‌وه‌یه: که خۆمان بگرینه‌وه له دۆستایه‌تیکردنی ناموسوڵمانان له‌کاتی
متمانه پێنه‌کردن پێیان و ئهو سێ هۆایانه‌ش ئه‌مانه‌ن که ئایه‌ته‌که
ده‌ستیشانیان ده‌کا و ده‌فه‌رموی:

١- ﴿ها أنتم أولاء تجونهم ولا يحونكم﴾ ئێوه ئهو کافره
خودانه‌ناسانه‌تان خۆش ده‌وین که ئه‌وان ئێوه‌یان خۆش ناوی و له‌هه‌موو
که‌س زیاتر رقیان لیتانه، هیچ که‌مه‌تر خه‌می ناکه‌ن له شتواندنی ئایین و
نابووری و ده‌سه‌لات و ولاتتان، ئاواته‌ خوازی ئه‌وه‌ن تووشی ناخۆشی ببن
و به‌ ناشکرا دژایه‌تی و دوژمنایه‌تینان ده‌که‌ن، چاوه‌ڕوانی ئه‌وه‌ن بکه‌ونه
گێژاویکه‌وه و ئه‌وانیش له‌پشته‌وه ده‌ستان لی بوه‌شین! ده‌ی ئێوه چۆن
تاقم و دارو ده‌سته‌ی ئاواتان خۆش ده‌وین؟!

٢- ﴿تؤمنون بالكتاب كله﴾ ئێوه برواتان به‌ هه‌موو نامه
ئاسمانیه‌کان هه‌یه‌و ئینکاری هیچ کتیبیکی ئاسمانی ناکه‌ن، برواتان به
هه‌موو پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌کراوان هه‌یه، که‌برێ له‌و نامه و پیغه‌مبه‌رانه
ته‌ورات و ئینجیله، موساو عیسا‌یه! ده‌ی ئه‌وان بروایان به‌به‌شی له‌ نامه
ئاسمانیه‌کان نه‌، بروا به‌ برێ پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن و هه‌ندیکی تر به
پیغه‌مبه‌ر نازان.

٣- ﴿وإذا لقوكم قالوا آمنا وإذا خلوا عضوا عليكم الأنامل من
الغیظ﴾ ته‌گەر له‌ ریگه‌و بان و شوی‌نی کۆپو کۆبوونه‌وه‌دا تووشی
موسوڵمانان ده‌بن له‌ترسی خۆیان مه‌رایی‌تان له‌به‌ردا ده‌که‌ن و به‌زمانی
لووس و دلی ترساوه‌وه ده‌لێن: ئیمه‌ش موسوڵمانین و بروامان به‌ ئایینی
ئیسلام هه‌یه، ئیمانمان به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممهد هه‌ناوه، که

دەرږونه وه مال و لای دارو دهستهی خوځیان و دلنیا دهن که موسولمانان ناگیان لی نین دوژمنایهتی و رق و کینی خوځیان دژی ئیوه هه لده پرژن! ته نانهت کار ده گاته ئه وه که له بهر په شیمانی یان له قینان په نجهی خوځیانتان لی بگه زن، چونکه ده بینر موسولمانان به یه که وه کوکن، قسه یان یه که، ئیوانیان خو شه، خودا یارمه تی یان ده دا به جوړیک که دوژمنیان فرسه تی یان لی نایینی و ناچاره مه رایان له بهر دا بکا!

که وای ئیوه ئه ی موسولمانینه! له وه دا به هه له چوون که دوستانه تی دووړو کافره کان ده که ن، ئه وان به ئایینی به تال و بر وای پوچیان ه وه بهرام به رتان جهر به زه و سهره قن، که چی ئیوه به ئایینی راست و بر وای پته وه وه بهرام به ریان نه رم و نیان و خو ش باوه رن.

﴿قُلْ مَوْتُوا بِغِیْظِکُمْ﴾ ئه ی موحه ممه دا! پیان بلی: به و داخ و خه فه ته وه بتلینه وه تا له ناو ده چن، چه ندیک پیتان ناخو ش بی و خه فه تی پی بخو ن! ئه وه بزانش خودا ئایینی خو ی ته واو ده کاو سهری ده خا، گه شه ی پی ده کا، په یره و کارانی زوړو به هیز ده کا، به راستی ئه مه په ندو ناموژگارییه بو موسولمانان به لکو وه هو ش خو بین ه وه به خوځیان دا بچنه وه و، بزانش ئه وه نه هامه تییه به سهر شانیان دا دی هو یه که ی ده گه پرته وه بو ئه وه که له ناو خوځیان دا یه کیه تی و ته بایان نیه و لیکن ترازون و گرو گرو بوون!

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِیمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بیگومان خودا ناگاداره و ده زانی دل و ده رووتان چ حیق دو رق و کینه یه کی تیدایه، ئه وه ی به نه ینی له ناو خو تان دا دژی موسولمانان ده یلین، ئه و پیلان و فرت و فیلان ه ی دژیان ته نجامی ده دن له خودا بزر نابی! هه روه ها ئه و خو شه ویستی و دل نه رمی و خیر خوازییه ی موسولمانان بهرام به ر ئیوه هه یانه لی ی گوم نابی، پاداش و سزای کوفرو ئیمانی هه ردوولاتان هه ریه که تان به گویره ی خو ی چاکه به چاکه و خراپه به خراپه ده داته وه!

ئه ی خاوه ن باوه ران! ئه و خودا نه ناسانه دوژمنی راسته قینه ی ئیوه ن

چونکە ﴿إِنْ تَسْكُمُ حَسَنَةً تَسْكُمُ﴾ ئەگەر سەر بەرزى و سەرکەوتوویى و سەر و هرییه کتان بە دەست هینا، وەکوو: ئەو بەسەر دوژمندا زال ببین، یان خەڵک روو بکاتە ئیسلام و پالتان لێ بدا یان هەرزانی و خێرو فەرتان لەناودا بلاویتەو! ئەوان پێی ناردەمت دەبن غەم و خەفەت دایان دەگری - دەبنە پیرەژنی دۆژاو؟! -

﴿وَإِنْ تَصْبَحُ سَيِّئَةً يَفْرَحُوا بِهَا﴾ ئەگەر ناخۆشییه کتان بیتە پێش وەکوو تیکشکاتیەک لەشەردا، یان هاتنی بەلایەک بەسەرتان دا، یان کەوتنەوێ دووبەرەکی و ناکۆکی لەنیوانتان دا. ئەو ئەوان پێی کەیف خۆش دەبن و توکەى سمیلیان دی.

﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ ئەگەر ئارام بگرن لەسەر ناخۆشی ژیان و خۆراگربن لەبەرامبەر پیلانی دوژمنانی ئایین و پابەندى فەرمانى خودابن و، هەرچی نەهیتان لێ کراوێ لێ دوورە پەرێز بن کە یەکی لەو شتانەى نەهیتان لێ کراوێ دۆستایەتى کردنى خودانەناسانە - ئەو فەرت و قیلى ئەوان زیانتان پێ ناگەیهنێ، چونکە ئێوە پەیمانی بەندایەتى خۆتان بەرامبەر بە خدا بەجێ هێناو، خوداش پەیمانی خودایەتى خۆی دەربارەى ئێوە ئەنجام دەدا، لە داوو نەخشەو پیلانی گلاوى ئەوان دەتانپاریزی! ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ بێگومان خدا ئاگادارە بەو هەلۆست و کردەوانەى هەردوولا ئەنجامى دەدەن، دەزانى ھۆکاری کردارەکان چىین و پێشەکی و ناکام و نامانجى کردەو کاتتان چیه.

بەکورتى خودا ئێوەى شارەزا کردووە بۆ ئەو شتانەى ئەگەر پەیرەویان بکەن - لە قیلى دوژمنان رزگارستان دەکا، پێویستە بزائن کە خدا ئاگادارە بە کردەوێ دوژمنان و دەتوانى نەهیلێ وىستى خۆیان لە ئێوەدا بەهێنە دی!

تێبینى: نایەتی (١١٨) چوار ھۆکمی سەرەکی لەخۆ گرتوون:

- ١- جەخت کردن لەسەر پەنا نەبردن بۆخودانەناسان.
- ٢- نەهی کردن لە موسوڵمانان لەوێ کە کافرو جوولەکە و گروهي هەوەسباز بکەنە موستەشارو نەمەینداری خوێان، لە گۆڕینەو و دانو سانی راوو هەلوێستی گرنگ دا بیان کەنە نوێنەر و وتە بیژی خوێان!
- هەر وەها نەهی کردن لە دامەزراندنیان لە شوێنی گرنگ و حساسی فەرمانگەیی دەوڵەت دا، بەلام دامەزراندنیان لە کاروباری ناسایی دەوڵەت دا بەمۆچەخۆر و کارگوزار لەشوێنی ناگرنگ دا خراپی تیدا نیە، چونکە جێنشینەکانی پیغەمبەر هەر لە سەردەمی عومەری کۆری خەتتاب و دواییش فەرمانڕەوای موسوڵمانان پەڕەوی نەم کارەیان کردوو.
- ٣- نەو نەهیەکی لە نایەتە کەدایە روودە کاتە بەکارهێنانی ناموسوڵمانان بۆ رازگری و سپاردنی کاری گرنگ پێیان!
- ٤- نایەتە کە بەلگەیه لەسەر ئەو کە شایەدی دوژمن لەسەر دوژمن وەرناگیری زانیانی مەدینە و حیزاز نەم فتوایەیان داو، ئەبو حەنیفە دەلی: وەرە گیرێ.

جەنگی ئوحدو ریکخستنی سوپای ئیسلامی

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 ﴿١٦١﴾ إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
 اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٦٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ
 أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿١٦٤﴾ بَلَىٰ

إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ
 آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ
 وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
 ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَقًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَاطِبِينَ
 ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
 فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

ئەم کۆمەلە نایەتانیە سوورەتی (ال عمران) لە نایەتی
 (١٢٩-١٢١) دەربارە ی رووداوی جەنگی بەدرو ئوحوود دەدوین، بۆیە
 جی ی خۆیەتی کە پیش ئەو ی بچینە سەر رافە کردنی نایەتەکان
 بەسەرپی ییە کەوە کورتە یە ک باسی رووداوەکان بکەین.

جا وە کوو میژوونووسان و تریژەرەوانی ژینامە ی پیغەمبەر ﷺ
 نووسیویانە دەلین: جەنگی بەدرو لە حەقدە ی رەمەزانی سالی دوووەمی
 کۆچی بەرپا بوو، ئەمەش پاش ئەو ی کە موسوڵمانەکان هەواییان
 پی گەشت کە کاروانیکی قورەیشی یەکان لەشامەو دەگەریتەوە بو
 مەککە، پیغەمبەر ﷺ هیزیکی ناردنە سەر ریگا بو ئەوە پیشیان پی
 بگرنو کاروانە کە رووت بکەنەو.

موسوڵمانەکان ویستیان ئەو کالائو شتو مەکیان لی بستین
 بەمەبەستی ئابلقە ی ئابووری خستە سەریان و بژاردنەو ی ئەو مال و
 سامانە ی کە قورەیشی یەکان لە مەککە لە موسوڵمانە کۆچکەرەکانیان
 داگیر کردبوو، بەلام ئەو سو فیان کە سەرکردە ی کاروانە کە بوو، زووتر

هەستی بە جم و جۆلی موسوڵمانەکان کردبوو، رێگای کاروانەکی گۆپی و بەکوێرە رێپەکی دا لەقەراخ دەریاوە تێپەر بوو، لەچنگی موسوڵمانەکان قوتار بوو، پێش ئەوەش ئەبوو سوڤیان تەتەرێکی بە پەلە ناردبوو بۆ مەککە بۆ ئەوەی فریایان بکەون! جا قورەیشییەکان هەرچەندە کاروانەکیان بەسەلامەتی رزگاری بوو بوو، بەلام ئەم رێپێگرتنەیان زۆر لەسەر شان گران بوو، هەستیان بەوە کرد: کە خەتەریان لەسەرەو موسوڵمانەکان بەهێز بوون و هەوڵی لەناوبردنیان دەدەن، ئەوەندە تر رۆ کێنەیان دەربارەیی هاوێڵانی پێغەمبەر زیادی کرد، دلیان لێ پر بوون، پەيوەندیان بە خێلە عەرەبەکانەووە کردو زۆریەیی زۆریان نامادەباشی خۆیان پیشان دا، لەشکریان کۆکردبوووە، لە قورەیشییەکان -کەمیک نەبی- هەموویان خۆیان بۆ شەپ تەیار کردبوو، زیاد لە هەزار جەنگاوەریان کۆبوو بوووە، پالەوان و سوارچاک و شەپکەری نازایان تێدا بوو، بریاری شەپکردن لەگەڵ موسوڵمانەکانیان داو بەرەو مەدینە کەوتنە رێ!

لەو لاشەو پێغەمبەر ﷺ و هاوێڵانی دەیانویست هەوڵی کاروانەکی بزانن و ئاگیان لەم لەشکرە گەورەییە قورەیش نەبوو، کاتیکی کە پێغەمبەر ﷺ بەم هەوڵە زانی و لەهەلۆیستی قورەیشییەکان حالی بوو، راولێژی لەگەڵ هاوێڵانی دا کردو بار و دۆخەکی بۆ شیکردنەووە، چونکە ئەوان لەمەدینە بەهومییدی دەسگیرکردنی کاروانەکی دەرچوو بوون و ئیستا وای رووی داستانەکی گۆراوە، سوپای موسوڵمانەکان سێ سەدو سیانزە کەس بوون، تەنها دوو ئەسپ سوارو حەفتا وشتریان پێ بوو، ئەوانی تر هەموویان پیادە بوون و چەکی و سیلاحی پێوستیشیان پێ نەبوو، ئەوسا بە تەمای گرتنی کاروانێکی بوون کە سێ چل کەسی لەگەڵدا بێ؛ ئیستە وای رووبەرپووی سوپایەکی گەورەیی قورەیش دەبنەووە، بەهەر حال دواي راولێژ و گەت و گۆیەکی زۆر بریاری بەرەنگاربوونەووە درا!!

ئێتر موسوڵمانەکان بەرەو مەککە کەوتنە رێ، لەنزیکی بیریک کە

هی به‌در ناویک بوو پیئک گه‌یشتن، دواپی نه‌و شوینه به‌ناوی نه‌و به‌دره‌وه ناوبانگی ده‌رکرد، برپیکیش ده‌لین: بیره‌که ناوی به‌در بووه شوینه‌که به‌ناوی بیره‌که‌وه ناوی رویشتووه، شهر ده‌ستی پی‌کرد و موسولمانه‌کان سه‌رکه‌وتنیان تیدا به‌ده‌ست هی‌ناو قوره‌یشی به‌کان به‌ته‌واوی تیشکان و بوونه په‌ندو عیبره‌ت، جه‌نگیکی یه‌کلاکه‌ره‌وه بوو، ناکامی دوا روژی هه‌ردوولای دیاری کرد، له‌ناو دورگی عمره‌ب دا ده‌نگی دایه‌وه! قورشانی پیروژ له‌شوینیکی تردا روژی به‌دری به‌ (یوم الفرقان) ناو بردووه و ده‌فهرمو: ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِي

الْجَمْعَانِ﴾ الانفال/٤١.

له‌و شهره‌دا تا‌قمی که‌م و خاوه‌ن بر‌وا به‌سه‌ر تا‌قمی زۆرو به‌په‌رست دا سه‌رکه‌وتن ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ له‌و شهره‌دا خودا فریشته‌ی ناره‌ یارمه‌تی موسولمانان، جه‌نگیک بوو خۆراگری و نازایه‌تی موسولمانانی تیدا ده‌رکه‌وت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی به‌شداری تیدا کرد، له‌وشهره‌دا لایه‌نی ئیمان و عه‌قیده‌و پشت به‌خودا به‌ستن له‌کاتی لیک راکیشان و تیکرژان دا ده‌رکه‌وت. پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ماوه‌یه‌کی که‌م پیش ده‌ست پی‌کردنی جه‌نگه‌که که‌وته پارانه‌وه‌و دوعا کردن و ده‌یفه‌رموو: خودایه! نه‌وه‌ی به‌لینت پیداووم بۆم به‌ینه‌دی، خودایه! داواکاری یارمه‌تی توین! هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکردبووه‌و بۆ ئاسمان به‌جوړیک که‌ریداکی سه‌رشانی که‌وته خواری، نه‌بویه‌کر هه‌لیگرته‌وه و خسته‌یه‌وه سه‌رشانی موباره‌کی و له‌دواوه‌ی وه‌ستا! ته‌نانه‌ت پارانه‌وه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر نه‌وه‌نده به‌کول و سۆز بوو، نه‌بویه‌کر به‌زه‌یی پیداهاته‌وه ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ﴾ الانفال/٩.

نیتر قوره‌یشی به‌کان به‌م تیکشکانه‌و نابرووچوونه‌یان له‌جه‌نگی به‌دردا نه‌وه‌ندی تر شیت گیر بوون و رقیان هه‌لسا! نه‌بو سوفیان سه‌روکی قوره‌بیشی به‌کان، زیاتر په‌ره‌ی به‌دژایه‌تیکردنی پیغه‌مبه‌ر و هاوه‌لانی دا، لیسرا بۆ هه‌لنان و ته‌یارکردنی خه‌لک بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه له‌

موسولمانان. مال و دارایی به کی زوری کو کرده وه، سوپایه کی سی هزار
 که سبی پیکه وه نا، جهوت سهد زریپوش و دوو سهد سواریان تیدا بوو
 یه کی لهو شهرکهره سوارچاکانه صه فوانی کوری نومه ییه بوو، پیغه مبه
 له مه دینه بهم هه والهی زانی و له شکر کیشی قور هیشی به کانی پی
 گه یشته وه، خیرا راوتیژی له گهل هاوه لانی دا کردو راوو بۆچوونی
 خه لکه که می وه رگرت، عه بدلولای کوری نویه (سه رۆکی دوو رووه کان) و
 ریش سپی جووله که کان رایان وابوو موسولمانه کان له شار نه چنه ده ری و
 نه گهر هاتنه سهریان له ناو مالان دا شهریان له گهل بکه ن!
 پیغه مبه ریش بۆخوی چوونه ده ره وه ی شاری به لاوه باش نه بوو، به لام
 گه نجه موسلمانان به تایه تی که هه ندیکیان سالی پیشوو ناماده ی
 جهنگی به در نه بوو بوون جه زیان له وه بوو؛ به ره روویان بچن و له ده ره وه ی
 مه دینه دا شهریان له گهل دا بکه ن! وتیان شه ی پیغه مبه ری خوا! پیشمان
 بکه وه و بمان به ره ده ره وه ی شار با له وی به ره نکاری دوژمن بین!

با نه لێن ترسنۆک و بی هیزن، نه ویران به رام به رمان بوهستن! ئیتر
 نه وهنده له پیغه مبه ر پارانه وه و تکایان لی کرد که به ره پیریان برۆن و
 پیشیان پی بگرن، هه تا پیغه مبه ر رۆیشته وه ماله وه چه کی جهنگی
 له خو به ست و هاته سه ر رای نه وانهی که داوای شهر کردنیان ده کرد له
 ده ره وه ی شار!! که پیغه مبه ر هاته ده ره وه و چه کی جهنگی له خو
 به ستبوو، ئیتر نه وانهی که داخوازی شه بوو برۆنه ده ره وه بو
 به ره نگار بوونه وه ی قور هیشی به کان په شیمان بوونه وه و، وتیان: شه ی
 پیغه مبه ری خوا زیاد ه رۆییمان کردو زیاد له نه ندازه پیکیشیمان لی
 کردی، ئیمه په شیمانین نه گهر ده فه رموی: با نه چین!!! پیغه مبه ر
 فه رموی: هه ر پیغه مبه ر یک چه کی شهر ی هه لگرت و زری پۆشی؛ هه تا
 جهنگه که نه کا نابی چه که که ی دابینه وه، ئیتر به سوپایه کی هه زار، یان
 نۆ سه دو په نجا که سیعه وه، له مه دینه ده رته وت و به ره و کیوی ئو خود
 که وتنه ری، سوپاکه دوو سه د زریپوش و دوو ته سپ ساری تیدا بوو، رۆژی

شه ممه حموتی مانگی شه والی سالی سییه می کوچی به مه سافهی سی
 کیلومتر له شمالی مه دینه له دامینی کیوی نوحود بارگهی لی خست
 و پالی دا به کیوی نوحود هه و، جهنگاوهرانی دابهش کردن، په نجا
 تیرهاویژی دهستنیشان کردن و عهبدوللای کوری جوبهیری کرده
 فرماندهیان و له سهر کیوه که دیمه زران و پیی فهرمووی: پاریزگاریمان
 لی بکه و، مه هیلن دوژمن پشتمان لی بگری، ئاموژگاریشی کردن و
 پیی فهرموون: ئیمه سهر بکهوین یا بشکیین، ئیوه ئیره به جی مه هیلن!
 ته نانهت نه گهر دیتان بالنده زه لام دهرفینی! ئیوه ههر مه جوولین و ئیره
 چۆل مه کهن!

سوپای ئیسلام به ره ورووی دوژمن وهستا و هه لگیسانی شهر نزیك
 بووه وه، ئالای پیغه مبه ر ﷺ به دهستی موصعه بی کوری عومهیر بوو،
 زوبهیری کوری عهوام سهر کرده ی بالیکی لهشکره که بوو، بالیکیشیانی
 به سهر کردایهتی مونذیری کوری عه مرو بوو، نه شکری کافره کانیش لای
 راستی له ژیر فرماندهی خالیدی کوری وه لیدا بوو، لای چه پیشی له ژیر
 سهر کردایهتی عیکرمه ی کوری نه بو جههل دا بوو، ئالاکهشیان به دهستی
 طه لحه ی کوری نه بو طه لحه وه بوو، تیرنه ندازه کانیان سهد کهس بوون
 عهبدوللای کوری نه بو ره بیعه سهر کرده یان بوو!

هیشتا شهر دهستی پی نه کرد بوو، سهرۆکی دووروه کان عهبدوللای
 کوری ئوبه ی به خوی و سی سهد کهس له هاوه لانی مهیدانی جهنگیان
 به جیهیشت و گهرانه وه، وتی: پیغه مبه ر به قسه ی مندا و پال ده کا و
 گوی بۆ ریش سپی وه کوو ئیمه ناگری! به گهرانه وه ی دووروه کان ته نها
 حموت سهد کهس له گهل پیغه مبه ر ﷺ مانه وه.

له لایه کی تره وه بنه ماله ی (به نو سه له مه) و بنه ماله ی (حاریشه) که
 له یاریده هه ران بوون خهریک بوون ئهوانیش هاوبهشی جهنگی نوحود
 نه کهن، به لام خودا یارمه تیدان و رایان گۆری و هاوبهشیان کرد، قورئان
 ئاماژه بۆ ئهم هه لۆیسته یان ده کا و ده فهرمووی: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ أَنْ تَفْشَلَا

شهر دهستی پی کرد، هیندی کچی عهته به و ژنی نه بو سوفیان له گهل
 کۆمه لیک نافرته تی تر له دوا قور هیشی به کانه وه ته پل و ده فیان لی ده دا،
 جهنگاو ه رانیان هان ده دا بو تۆله ساندنه وهی کوژراوانی به در! له م لاشه وه
 نه بو دوجانه که شمشیر ه که ی پیغه مبه ری و هر گرت و په یمانی دا مافی
 خوی بداتی، شهریکی باشی پی کرد، هر که سیکی به ره نگاری ده بو
 ده ی کوشت! چه مزه ی مامی پیغه مبه ر شهریکی جه ره زانه ی کردو
 کۆمه لیک له پاله وانانی قور ه هیش کوشت، که موصعه بی کوری عومه ی
 -ه لگری ئالا- شه هید بو، پیغه مبه ر ۞ ئالا که ی دا به عه لی کوری
 نه بو تالیب.

وه حشی که نوکهر و بهنده ی (موطعیم) ی کوری جوبه یر بو، هه لی
 بو هه لکه وت و فرصه تی له چه زره تی چه مزه هیئا و چه ره یه کی بو
 هاویشته و شه هیدی کرد و بوو به سهروه ری شه هیدان!!
 سوپای کافره کان تیشکا و ئالا که یان که به ده ست طه لحه وه بوو که وته
 خورای! کوره که ی هه لی گرت وه، دوایی برا که ی وره ی جهنگاو ه رانیان روو خا
 و نزیک بوو سه ره که وتن بو موسولمانه کان دهسته به ر بی، ته گهر
 تیره هاویژه کانی سه ره که ژه که سه ری پی پی فره مانی پیغه مبه ر یان نه کردایه و
 شوین و سه نگه ری ستراتیجی خویان چۆل نه کردایه و نه ها تنایه ته خورای!
 بو کوژدنه وه ی تالان و ده سته که وتی جهنگ! به لی تیره هاویژان ته ماعیان
 به رکه وت و -که میکیان نه بی له گهل عه بدوللا مانه وه- نه وانی تر
 شوینه که ی خویان به جی هیشت و ها تنه خورای...

خالیدی کوری وه لید که سه ره کرده ی هیژیکی کافره کان بوو ههستی
 به و که له به ره کردو له گهل کۆمه لیک له سواره ی قور هیش له پشته وه
 هه لمه تی بو بردن و شوینی تیره هاویژه کانی گرت و نه و چه ند که سه ی له
 سه نگه ره کاند له گهل عه بدوللا مابو نه وه و شوینه کانیان به جی
 نه هیشتبوو شه هیدیان کردن، نه مجار هر نه م تاقمه ی خالید له پشته وه

هه‌لمه‌تی له نکاویمان هینایه سه‌ر موسولمانه‌کان و شیرزه‌یان کردن، هه‌ر له‌و ماوه‌دا ده‌نگ بلا‌وبوه‌وه که پیغه‌مبه‌ر شه‌هید کرابی، موسولمانه‌کان نه‌وه‌نده‌ی تر برشتیان لی بر‌او که‌وتنه‌ پاشه‌کشه و هه‌لاتن، کافره‌کان نه‌وه‌نده له پیغه‌مبه‌ر نزیک بوونه‌وه به‌به‌رد پیدادان شه‌پرزه‌یان کرد، چه‌ند به‌ردیکی به‌رکه‌وت، ددانی موباره‌کی شکا، سه‌ری شکا، لیوی بریندار بو، خوین به‌ده‌م و چاویدا هاته‌ خوار، هه‌ردوو نه‌ژتوی نازاریان پی گه‌یی، نیت‌ر خوینی له‌ده‌م و چاوی ده‌سپی و ده‌یفه‌رموو چۆن نه‌و نه‌ته‌وه‌یه سه‌رکه‌وتوو ده‌بن ده‌م و چاوی پیغه‌مبه‌ریان خویناوی کردبی؟؟ بانگه‌وازی موسولمانانیشی ده‌کرد بو لای خودا، نیت‌ر عه‌لی کوری نه‌بو تالیب ده‌ستی گرت و طه‌لحه‌ش هه‌لی ستانده‌وه، مالیکی کوری سه‌نان خوینی ده‌م و چاوی پیغه‌مبه‌ری به‌ زمان لسته‌وه و قووتی دا!

نه‌مجار پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌دواوه ده‌ستی کرد به‌ بانگ کردنی موسولمانان و ده‌یفه‌رموو: به‌نده‌کانی خودا: وه‌رن بو لای من، نه‌من پیغه‌مبه‌رم شه‌هید نه‌کراوم، ساغ و به‌لامه‌تم، بگه‌رتنه‌وه هه‌لمه‌یه‌ن! له‌ شوینیکی تر‌دا قورئان وینه‌ی نه‌مه‌ی کیشاوه‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿اذ تصعدون ولا تلون علی أحد والرسول یدعوکم فی آخرکم فانابکم غما بغم﴾ ال عمران/١٥٢.

نه‌بو سوفیان له‌ به‌رزایی به‌که‌وه به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ینه‌راند و ده‌یگوت: کیتان موحه‌مه‌دی کوشتوو هه‌؟ با بیناسین دوا‌یی خه‌لاتی به‌هینی! عه‌مری کوری قوم‌ه‌ینه‌ وتی: من کوشتوو مه‌. که‌عبی کوری مالیک یه‌که‌م که‌س بوو مژده‌ی رزگار‌بوونی پیغه‌مبه‌ری به‌ موسولمانان راگه‌یاند! نیت‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ چنگی کافره‌کان رزگاری بوو ﴿وا لله یعصمک من الناس﴾ المائدة/٦٧. له‌و شه‌ره‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ده‌ستی خو‌ی ئوبه‌ی کوری خه‌له‌فی کوشت که‌ له‌وه‌پیش پیلانی شه‌هید کردنی پیغه‌مبه‌ر له‌لایه‌ن نه‌وه‌وه نه‌خشه‌ی بو کیشرا‌بوو. پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌هه‌موو ژبانیدا ته‌نها نه‌م خودانه‌ناسه‌ی کوشتوو هه‌، نایه‌تی ﴿وما رمیت اذ رمیت ولكن الله رمی﴾ الانفال/١٧. ده‌رباره‌ی کوشتنی نه‌م کابرایه‌ هاتوته‌ خوار!

بەراستى رۆژى ئوحد بەلايەكى سامناك بوو بۆ موسولمانان! حەفتا
جەنگاوەريان لى شەھىد كرا! لە كافرەكان تەنيا بىست و دوو كەس
كوژرابوون ديمەنەكە سامناك بوو: لە گۆرەپانى شەردا ئىمامى حەمزە
بەكوژراوى هيندى كچى عەتەبە سكى ھەلدېرى بوو، بە ددان جەرگى جوو
بوو، نەبو سوڤيان بە ھەموو ھىزى خۆى دەينەپاند و دەيگوت: ئەمە
تۆلەى شەرى بەدرە!

ئەى پتى (ھىل)! ئايىنى تۆ سەركەوت، ئەمجار وتى: مەوعىدما
بەدرىي لە سالى داھاتوودا لەوى دا خۆتان دەيننەو دەبى لەویش دا
شەرىكى ئاواتان لەگەل بکەين، تىكتان بشكىنين! پىغەمبەر ﷺ
فەرمووى پىي بلىن : باشە با مەوعىدما بەدرىي!

نەمجار شەرى كۆتايى ھات و مەيدان چۆل بوو، پىغەمبەر ﷺ بەشۆين
لاشەى حەمزەدا گەراو دۆزىيەو، ورگى ھەلدېرابو لووت و گۆيان برېبوو،
زۆرى پەرۆش بوو، بۆى خەمناك بوو، وتى: ئەگەر خودا جارىكى تر بەسەر
ئەوان دا سەرم بخا دەبى دەم و لووتى سى كەسيان بېرم! دەبى سى
كەسيان ناوا لى ھەتك بەكم! ئەمجار بە عەباكەى داىپۆشى و نوێژى
لەسەر كردو ھەوت جار ئەللاھوئەكبەرى لەسەر كرد! شەھىدەكانى ترى لە
پەناوہ ريزكردن يەك لەدواى يەك فوێژى لەسەر كردن، تا حەفتا دوو
نوێژى لەسەر كردن، ئەمجار حەمزەيان ناشت و فەرمانى دا شەھىدەكانى
ترىش ھەريەكەى لەو جىگايەى لى شەھىدكراوہ بنیژى.

ھۆى تىكشكانى موسولمانەكان لەجەنگى ئوحد دا -وہكوو
دەركەوت- بەگوێ نەكردنى تيرھاوێژەكان بوو بۆفەرمان و ئامۆژگارى
پىغەمبەر و بەجى ھىشتنى سەنگەرەكانيان بوو، بۆ كۆكردنەو و گرتنى
تالان! ديارە ئەم نەبەردە تاقىكردنەو بوو بۆ موسولمانەكان، پالفتەكردن
و پەرورەدەكردن بوو بۆخواوہن باوہران ، خودا پىي زاناندن كە سەركەوتن
بەستراوہ بە دەستەبەركردنى ھۆكارەكانى و تىشكانىش نابى بىتە ھۆى
رووخانى بىروباوہر و شىوانى عەقىدە!

نه مجار پاش نه م رانوانده سه ری بی بی بهی جهنگی به درو نوحود
 دینه وه سه ر راقه کردنی نایه ته کان که ده فهرموی: ﴿وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ
 أَهْلِكَ تَبُوئِ الْمُؤْمِنِينَ لِلْقِتَالِ﴾ نهی موحه ممه! نه وه بو هاوه لانت باس
 بکه که له مالی خۆت هاتی به ده ره وه روژی شه ممه حه وتی شه ووالی سالی
 سییه می کوچی به ره و کیوی نوحود که وتیته ری و له وی پیلانی شه پرت دا
 ده نا، موسولمانانت دابه ش ده کردن سه نگه رو شوینی جهنگه که ت بو دیاری
 ده کردن، به سه ر شوینه کان دا دابه شت ده کردن، ناموژگاری جهنگاوه رانت
 ده کرد، وره ت به رز ده کرد نه وه، کو مه لی ک تیرها ویژت له سه ر که ژه که
 دامه زراندن، تاقمیک جهنگاوه رت له لای راست و ده سته یه ک له لای
 چه په وه دامه زراندن، شوینی تاییه تیت بو سواره کان تدیاری ده کرد،
 ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خودا شنه وابوو بو نه و راویژه ی له گه ل هاوه لانت دا
 کردت له مه برده، که کو مه لی ک وتیان: له شار ده رنه چین تا دینه سه رمان
 و تاقمیکیشان ورتان: با برۆینه ده ره وه و له ده ره وه ی شار به رهن گاریان
 ببین، خودا زانایه به هه موو نییه ت و مه به ست و کرده وه یه ک، ده زانی
 کی راسته و به دل قسه ی ده کردو دلسۆزی نایین بوو، کی هه له بوو، کی
 دوو روو بوو - با رایه که شی راست بووبی وه کوو عه بدوللای کوری ئوبه ی و
 هاوه لانی دوو رووی - هه ره وه ها خودا ناگاداری نه وه ش بوو ﴿وَإِذْ هَمَّتْ
 طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا﴾ نه و کاته ی که دوو تاقم له
 یاریده ده ران که ده سته ی به نو سه له مه له هۆزی نه وس و ده سته ی به نو
 حاریبه له هۆزی خه زره ج که دوو بالی له شکری موسولمانان بوو، سییه کی
 سوباکه ش بوون ویستیان لاوازی بنرینن و ترسنۆکی پیشان بدهن، خو پاش
 ده ن و هاویه شی جهنگه که نه کهن، نه وه ش له کاتیکی زۆر حه سساس و
 ناسک دا بوو له و کاته ی بینیان دوو رووه کان گه پانه وه، به لام خودا
 یارمه تیدان، چونکه نه وان دوو روو نه بوون، ئیمانیان راست بوو، نه و
 ریسوایی بهی به سه ردا نه هینان و له ترس و ده لاتن و گه پانه وه پاراستنی و
 نه و خه ته ره ی به دلیان دا هات به تاوان بوی حسیب نه کردن، چونکه

ویستی خراپه‌کردن تا به کرده‌وه نه‌نجام نه‌دری به تاوان دانانری، ناماژه به‌وه که خدا ده‌فرموی: ﴿وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا﴾ خدا پشتیوان و په‌نایانه.

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ با موسولمانان هر به خدا پشت نه‌ستور بن و ته‌وه‌کولیان هر له‌سهر ذاتی پاکی بی، هرگیز به‌هیژو بازووی خوین نه‌نازن، به‌لکو دواي - ده‌سته‌به‌کردنی هۆکاره‌کان و ناماده‌کردنی پیویستی‌به‌کان و پیکه‌وه‌نانی سوپاو دابین کردنی چه‌ک و ته‌قه‌مەنی پیویست به‌گویره‌ی رۆژگار - ده‌بی پشت به‌ستیان به‌خودا بی، نه‌ک به توانای خوین و کۆمه‌کیکارانیا بنازن و پشت نه‌ستور بن! چونکه نه‌وه له‌سهر ناماده‌میزاد پیویسته که هۆکار به‌ده‌ست یینی و نه‌مجار ناکام و نامانجه‌کان بداته ده‌ست خودا!

په‌روه‌ردگار به‌ویستی خوئی هه‌میشه یارمه‌تیده‌ری کۆمه‌لی که‌م و باوه‌رداره، زالیان ده‌کا به‌سهر کۆمه‌لی زۆری بی برودا، وه‌کوو چۆن له‌جه‌نگی به‌دردا موسولمانانی بی چه‌ک و که‌ل و په‌لی جه‌نگی - به‌لام خاوه‌ن برواو وره به‌رزی به‌سهر سوپای کوفری قوره‌یشی‌دا زال کرد!! وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بَلَدًا بَلَدًا وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ واته: نه‌گه‌ر ئیوه خۆراگربن ته‌قوای خودا بکه‌ن و پشت به‌هیژی بی سنووری نه‌و به‌ستن! نه‌وه پیلان و تیکۆشانی بیدینان بۆ له‌ناوبردنتان چ نرخیکی نیه و هیچ ترسیکی له‌سهر ئیوه نابی، خودا یارمه‌تیتان ده‌دا، وه‌کوو چۆن له‌به‌دردا سهرکه‌وتووی کردن به‌سهر دوژمن دا، له‌حالی‌ک دا ئیوه نه‌و رۆژه که‌م و بی چه‌ک و سیلاحی پیویست بوون و که‌س کۆمه‌کی پی نه‌ده‌کردن! که‌چی خودا زالی کردن به‌سهر نه‌و دوژمنه‌ سهر سه‌خته‌ی که‌ خویشان بۆ له‌ناوبردنتان ته‌یارو ناماده‌باش کردبوو، به‌ژماره له‌ئیوه زۆرترو له‌چه‌ک و نه‌سبابی شهر زۆر له‌ئیوه پۆشته‌ترو به‌تواناتر بوون.

جا که ئیوه خۆگر بن بۆ فه‌رمانی خوداو پابه‌ندی فه‌رمان و نه‌هییه‌کانی بن نه‌وه یارمه‌تیتان ده‌دا و سهرکه‌وتوتان ده‌کا، وه‌کوو چۆن له‌جه‌نگی به‌دردا یارمه‌تی دان و سهرکه‌وتووی کردن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

تشکرون ﴿تەقوای خودا بکەن، لەخودا بترسن بەو هە پابەندی فەرمانەکانی بن و خۆ لە نەهەییەکانی بیاریزن، بۆ ئەو هی دل و دەروونتان رام بکەن بۆ سوپاسگوزاریی لەسەر یارمەتیداتان بەسەر دوژمن دا، سەرخستنی نایینە کەتان و شارەزایی کردنتان بۆ رێبازیکی پیروژ کە ناحەزانتان لێیان گوم بوو، چونکە کەسیک خۆی رام نەکا بۆ تەقواکاری ئەو هەواو هەوێس بەسەریدا زال دەبی و ئومیدی سوپاسکردنی نیعمەتەکانی خودای لی رەچاو ناکرێ!﴾

بێگومان خودا یارمەتی دان ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو کاتە ی ورە ی موسولمانانت بەرز کردەو و پێت دەگوتن: ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ﴾ نایا بەستان نیە کە پەرورەدگارتان بە سێ هەزار فریشتە یارمەتیتان بدا؟ بەستان نیە سێ هەزار فریشتە بنێرێتە خواری بۆ کۆمەکی پێ کردنتان؟؟

ئێبنو ئەبو شەیبەو ئیبنول موندیر و هی تریش لە (الشعبي) یەو دەگیرنەو کە لە رۆژی جەنگی بەدردا موسولمانەکان هەواییان پێ گەیشت کە کورزی کۆری جابیری (المحاربي) دەیهوێ یارمەتی کافرەکان بداو کۆمەکیان پێ بکا، ئەمە زۆر لەسەر شانی موسولمانان گران بوو، ئێتر خودا ئەم مۆژدەیهی دا بە پیغه مبهرو موسولمانان!

ئیمامی فەخری رازی لە تەفسیرە کە ی دا دەفەرموێ: هەموو زانیانی تەفسیر و شارەزایی ژینامە ی پیغه مبهرو لەسەر ئەو کۆکن کە رۆژی بەدر خودا فریشتە ی ناردوونە خواری بۆ شەڕکردن لە گەل کافرەکان دا و یارمەتیدانی موسولمانان.

ئێبنو عەبباس ﴿فەرموویەتی﴾ فریشتە - کە یارمەتی خودا ناسانیان داو تەنها رۆژی بەدر شەڕیان لە گەل خودا نەناسان دا کردووە، جگە لە رۆژی بەدر یارمەتیدانە کە یان روالەتی بوو، بۆ چاوترسان بوو، یارمەتیدانیکی مەعنەوی بوو ﴿يَلْسَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا﴾ بەلێ: ئەگەر خۆراگرن و ئارامتان هەبی، لەسەر بەرەنگاربوونەوێ دوژمن و خۆپاریز

بن له تاوان و سەرپێچی فەرمانی خوداو پێغه مبه‌ری خودا نه‌که‌ن
﴿وَيَأْتُوكُم مِّنْ فُورِهِمْ هَذَا﴾ کافره‌کان بینه سەرتان و شەرتان له‌گەڵ بکه‌ن
﴿يَمْدُدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ کۆمه‌کیتان پێ ده‌کا
به پێنج هه‌زار فریشتەى نیشانە‌کراو.

قه‌تاده ده‌فەرموئ: یارمه‌تیدانی موسولمانان به‌ فریشتە، رۆژی به‌در
بووه! له سەره‌تاوه هه‌زار فریشتە، دواى بوون به‌ سێ هه‌زار، دواى بوون
به پێنج هه‌زار، قورئان ئاماژه بۆ ئەمە ده‌کا و ده‌فەرموئ: ﴿إِذْ تَسْتَفِثُونَ
رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدِّمُ بِالْأَلْفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ﴾ الانفال: ٦. یان
ده‌فەرموئ: ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ﴾ یان
﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فُورِهِمْ يَمْدُدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ﴾

ئەوه بوو موسولمانان له رۆژی به‌دردا خۆراگر بوون و ته‌قواى خودایان
کرد. په‌روه‌ردگار یارمه‌تی دان به پێنج هه‌زار فریشتە وه‌کوو به‌لێنى
پێدا‌بوون، ئەمانه هه‌موویان رۆژی به‌در بوون.

ئەم کۆمه‌کی‌کردنه کۆمه‌کییه‌کی ماددی و فیعلی بووه. فریشتە
هاوبه‌شی شه‌ری‌یان کردووه. زۆر ریا‌وایه‌ت و فەرمووده هه‌ن ئەم راستییه
ده‌چه‌سپێنن! بوخاری و موسلیم چهند فەرمووده‌یه‌کیان له‌م باره‌وه
گیراوه‌ته‌وه، ئەم کۆمه‌کی‌کردنه کۆمه‌کی کردنیکی مه‌عنه‌وی نه‌بووه
وه‌کوو خاوه‌نی ته‌فسیری مه‌نار بۆی چووه و رایه‌کی برێ موفه‌سیری تره،
که له‌ کۆندا ئەم رایه‌یان ده‌رپرپوه و توویانه: سوود له‌ زۆری فریشتە ئەوه
بووه که نزا بکه‌ن و ته‌سبیحات بکه‌ن شه‌رکه‌ران زۆر بکه‌ن. ئیتر به‌پێی
ئەم رایه‌ فریشتە رۆژی به‌در به‌ فیعلی به‌شداری جه‌نگه‌کیان نه‌کردووه،
ئاماده‌ بوونه‌کیان ته‌نها بۆ وه‌ به‌رزکردنه‌وه و پارانه‌وه بووه.

رای یه‌که‌م: رای راقه‌که‌رانی قورئانه، ئەم مانایه له‌م رووه‌وه ده‌بێ:
که بێلێن: نایه‌تی ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ بیرخستنه‌وه‌یان بێ
به‌ رووداوی به‌در و هاوبه‌شی کردنی فریشتە له‌ جه‌نگه‌که‌دا. که‌چی له‌

عەکرەمەو خەحاکەو ه گیردراو تەو ه فەرموویانە: ئەمە روژی جەنگی ئوحد بوو، پەرورەدگار بەلێنی بە موسولمانان داو ئەگەر خۆراگربن و سەرپێچی فەرمانی خودا و پیغەمبەر ﷺ نەکن یارمەتیان دەدا، دەی ئەوان سەبریان نەگرت و پەرورەدگاریش بە فریشتە یارمەتی نەدان! چونکە ئەگەر فریشتە بەتایە کۆمەکیان، موسولمانەکان نەدەشکان!!

پوختە ی قسە ئەو هیه: رافە کەران ی قورئان لەو بەلێنە ی کە نایەتی ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ...﴾ دە یگە یەنی کە وتوونە تە را جیایی یەو ه، نایا روژی بەدر بوو یان روژی ئوحد؟؟

رای یە کەم: رای حەسەنی بەصری و کۆمەلێک موفەسیرینەو طەبەری پەسەندی کردو ه، دە فەرموون: نایەتی ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ...﴾ پە یو هندی بە ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِيَدِهِ﴾ و ه هیه.

رای دوو ه: رای موحا هیدو کۆمەلێک لە زانایانی ترە، کە دە فەرموون: بەلێنی خودا لە نایە تە کە دا پە یو هندی هیه بە نایەتی ﴿وَإِذْ غُلُوْتُ...﴾ ئەو یش روژی جەنگی ئوحد بوو.

ئەمجار پەرورەدگار دە فەرمو ی: بەلێ: سێ هەزار فریشتە بەستانە بو یارمەتیدان، خۆ ئەگەر خۆراگرو بە ئارام بن و تەقوای خودا بکەن ژمارەیان زیاد دە کەین، دە یانکەین بە پێنج هەزار فریشتە کە خۆیان یان و لاخەکانیان نیشانە دار کراون، یان بو خۆیان مێزەری زەردیان لەسەر بوو، لکی مێزەرهکانیان بەسەر شانیان شۆرپو بوو ه!

خەحاک دەلێ: نیشانە ی و لاخەکانیان ئەو ه بوو پەلە خوری سپی بەناوچاوان و کلکیانەو ه بوو.

قەتادە دەلێ: و لاخەکانیان بەلەک بوون!

بە کورتی و پوختی: قورئان ئاماژە بە ئەو ه دەکا کە موسولمانان روژی بەدر بە هەزار فریشتە یارمەتی دراون! وەکوو لە شوئینیکی تردا دە فەرمو ی: ﴿إِذْ تَسْتَفِثُونَ مِنْهُمْ فَاستَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدِّمُ بِالْغَلَائِکَةِ مُرَدِّفٍ﴾ الانفال/٩. بەلێ کۆمەکی پیکردنی موسولمانان بەسێ هەزار یان بە

وا لله ولیهما ۱۱۱ ال عمران / ١٦٧.

شهر دهستی پی کرد، هیندی کچی عهته به و ژنی نه بو سوفیان له گهل کومه لیک نافرته تی تر له دوا قوره یشی به کانه وه ته پیل و ده فیان لی ده دا، جهنگاوهرانیان هان ده دا بو تۆله ساندنه وهی کوژراوانی به در! له م لاشه وه نه بو دوجانه که شمشیر هکی پیغه مبهری و هرگرت و په یمانی دا مافی خوی بداتی، شهریکی باشی پی کرد، هرکه سینی بهر هنگاری ده بوو ده یکوشت! حمزه ی مامی پیغه مبهر شهریکی جهربه زانه ی کردو کومه لیک له پالنه وانانی قوره عیش کوشت، که موضعه بی کوری عومه ییر - هه لگری نالا - شه هید بوو، پیغه مبهر ۱۱۱ نالا که ی دا به عه لی کوری نه بو تالیب.

وه حشی که نۆکه ر و بهنده ی (موطعیم) ی کوری جوبه ییر بوو، هه لی بو هه لکه وت و فرصه تی له حه زه رته ی حمزه هینا و حه ربه یه کی بو هاویش و شه هیدی کرد و بوو به سه روه ری شه هیدان!!

سوپای کافره کان تیشکا و نالا که یان که به ده ست طه لحمه وه بوو که وت ه خورای؛ کوره که ی هه لیگرته وه، دوا یی برا که ی وره ی جهنگاوهرانیان روو خا و نزیک بوو سه رکه وتن بو موسولمانه کان ده سته بهر بی، نه گهر تیره هاویژه کانی سه ر که ژه که سه ری پی فهرمانی پیغه مبهریان نه کردایه و شوین و سه نگه ری ستراتیجی خویان چۆل نه کردایه و نه ها تنایه ته خورای! بو کۆکردنه وه ی تالان و ده سته که وتی جهنگ! به لی تیره هاویژان ته ماعیان بهرکه وت و - که میکیان نه بی له گهل عه بدوللا مانه وه - نه وانی تر شوینه که ی خویان به جی هیش و ها تنه خورای...

خالیدی کوری وه لید که سه رکرده ی هیژیکی کافره کان بوو هه سستی به و که له به ره کردو له گهل کومه لیک له سواره ی قوره ییش له پشته وه هه لمه تی بو بردن و شوینی تیره هاویژه کانی گرت و نه و چهند که سه ی له سه نگه رکاندا له گهل عه بدوللا مابرونه وه و شوینه کانیان به جی نه هیشتبوو شه هیدیان کردن، نه مجار هه ر نه م تا قمه ی خالید له پشته وه

هه‌لمه‌تی له نکاوهمیان هه‌نایه سه‌ر موسو‌لمانه‌کان و شه‌پزه‌یان کردن، هه‌ر له‌و ماوه‌دا ده‌نگ ب‌لا‌وب‌وه‌وه که پ‌ی‌غه‌مبه‌ر شه‌هید ک‌راب‌ی، موسو‌لمانه‌کان شه‌وه‌نده‌ی تر بر‌شته‌یان لی بر‌او که‌وته‌نه پ‌اشه‌ک‌شه و هه‌لاتن، ک‌اف‌ره‌کان شه‌وه‌نده له پ‌ی‌غه‌مبه‌ر نزیک ب‌رونه‌وه به‌به‌رد پ‌ی‌دادان شه‌پزه‌یان کرد، چه‌ند به‌رد‌یک‌ی به‌رکه‌وت، د‌دانی موب‌اره‌کی شک‌ا، سه‌ری شک‌ا، لی‌وی بر‌ین‌دار بو‌و، خو‌ین به‌ ده‌م و چ‌اویدا هاته خ‌واری، هه‌ردوو شه‌ژن‌وی ئازاریان پ‌ی گه‌یی، ئیتر خو‌ینی له‌ده‌م و چ‌اوی ده‌س‌ری و ده‌یفه‌رموو چ‌ون شه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتوو ده‌بن ده‌م و چ‌اوی پ‌ی‌غه‌مبه‌ریان خو‌ینا‌وی ک‌رد‌بی؟؟ بانگه‌وازی موسو‌لمانانیشی ده‌کرد ب‌ۆ لای خودا، ئیتر عه‌لی ک‌ور‌ی شه‌بو تالیب ده‌ستی گ‌رت و طه‌لحه‌ش هه‌لی‌ستانده‌وه، مالیکی ک‌ور‌ی سه‌نان خو‌ینی ده‌م و چ‌اوی پ‌ی‌غه‌مبه‌ری به‌ زمان لسته‌وه و ق‌ووتی دا!

تہ مجار پیغہ مبر ﷺ لہ دواوہ دہستی کرد بہ بانگ کردنی
 موسولمانان و دہیفرموی: بہندہ کانی خودا: ورن بۆ لای من ، تہ من
 پیغہ مبرم شہید نہ کراوم، ساغ و بے لامہ تم، بگہرینہ وہ ہلمہ یہن! لہ
 شیرینیکی تردا قورنان وینہی تہمہی کیشاوہ دہ فرموی: ﴿اِذْ تَصْعَدُوْنَ وَلَا
 تَلُوْنَ عَلٰی اَحَدٍ وَالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِیْ اٰخِرٰکُمْ فَاتٰبٰکُمْ غَمًا بَعْمَ﴾ آل عمران/۱۵۲
 تہو سوفیان لہ بہر زایی بہ کہوہ بہدہنگی بہرز دہینہ راند و دہیگوت:

کیتان موحه ممه دی کوشتووه؟ با بیناسین دواپی خه لاتنی بدهینی! عه مری کوری قومه یئه وتی: من کوشتوومه. که عبی کوری مالیک یه کهم کهس بوو مژده ی. رزگار بوونی پیغه مبهری به موسولمانان راگه یاند! نیتیر پیغه مبهر ﷺ له چنگی کافره کان رزگاری بوو ﴿وَاللّٰهُ يَعْصَمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ المائدة/۶۷. لهو شهره دا پیغه مبهر ﷺ بدهستی خوئی ثوبه ی کوری خه له فی کوشت که لهو و پیش پیلانی شه هیدکردنی پیغه مبهر له لایه ن نه ووه نه خشه ی بۆ کیشر ابوو. پیغه مبهر ﷺ له هه موو ژبانیدا تنه ا ئه م خودانه ناسه ی کوشتووه، نایه تی ﴿وَمَارِمِيتْ اِذْ رَمِيتْ وَلٰكِنْ اَللّٰهُ رَمٰی﴾ الانفال/۱۷. دهرباره ی کوشتنی ئه م کابرایه هاتوته خواری!

بەراستی رۆژی ئوحود بەلایەکی سامناک بوو بۆ موسولمانان! حەفتا
جەنگاوەریان لی شەهید کرا! لە کافرەکان تەنیا بیست و دوو کەس
کوژرابوون دیمەنە کە سامناک بوو: لە گۆرەپانی شەردا ئیمامی حەمزە
بە کوژراوی هیندی کچی عەتەبە سکی هەلدێری بوو، بە ددان جەرگی جوو
بوو، ئەبو سوفیان بە هەموو هیزی خۆی دەینەراند و دەیگوت: ئەمە
تۆلە شەری بەدرە!

ئەبێ (هبل)! نایینی تۆ سەرکەوت، ئەمجار وتی: مەوعیدمان
بەدری لە سالی داها توودا لەوی دا خۆتان دەیننەو دەبی لەویش دا
شەریکی ئاواتان لە گەل بکەین، تیکتان بشکینین! پیغەمبەر ﷺ
فەرمووی پێی بلین: باشە با مەوعیدمان بەدر بی!

ئەمجار شەری کۆتایی هات و مەیدان چۆل بوو، پیغەمبەر ﷺ بە شوێن
لاشە حەمزەدا گەراو دۆزییەو، ورگی هەلدرا بوو لووت و گۆیان بریبوو،
زۆری پەرۆش بوو، بۆی خەمناک بوو، وتی: ئەگەر خودا جارێکی تر بەسەر
ئەوان دا سەرم بخا دەبی دەم و لووتی سی کەسیان بێرم! دەبی سی
کەسیان ئاوا لی هەتک بکەم! ئەمجار بە عەباکەیی دایپۆشی و نوێژی
لەسەر کردو حەوت جار ئەللاھونە کبەری لەسەر کرد! شەهیدەکانی تری لە
پەناوە ریزکردن یەک لەدوای یەک نوێژی لەسەر کردن، تا حەفتا و دوو
نوێژی لەسەر کردن، ئەمجار حەمزەیان ناشت و فەرمانی دا شەهیدەکانی
تریش هەریەکی لەو جیگایە لی شەهیدکراوە بنیژری.

هۆی تیکشکانی موسولمانەکان لە جەنگی ئوحود دا -وەکوو
دەرکەوت- بە گۆی نەکردنی تیرهاویژەکان بوو بۆ فەرمان و نامۆژگاری
پیغەمبەر و بەجی هیشتنی سەنگەرەکانیان بوو، بۆ کۆکردنەو و گرتنی
تالان! دیارە ئەم نەبەردە تاقیکردنەو بوو بۆ موسولمانەکان، پالفتەکردن
و پەرورەدەکردن بوو بۆ خواوەن باوەران، خودا پێی زاناندن کە سەرکەوتن
بەستراو بە دەستەبەرکردنی هۆکارەکانی و تیکشکانیش نابێ بیته هۆی
رووخانی بیروباوەر و شیوانی عەقیدە!

ئەمجار پاش ئەم رانواندە سەرپێیییەیی جەنگی بەدرو ئوحد
 دینەو سەر راڤە کردنی نایەتەکان کە دەفرموی: ﴿وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ
 أَهْلِكَ تَبَوَّئِ الْمُؤْمِنِينَ لَلْقِتَالِ﴾ ئەم موخەممەد! ئەو بە ھاوێلانێ باس
 بکە کە لە مائی خۆت ھاوێ دەرهو و روژی شەممە ھوتی شەووالی سالی
 سییەمی کوچی بەرھەو کۆی ئوحد کەوتیتە ری و لەو پیلانی شەرت دا
 دەنا، موسولمانان دابەش دەکردن سەنگەر و شوینی جەنگە کەت بو دیاری
 دەکردن، بەسەر شوینەکان دا دابەشت دەکردن، ئامۆژگاری جەنگاوەرانت
 دەکرد، ورت بەرز دەکردنەو، کۆمەڵیک تیرھاویژت لەسەر کەژە کە
 دامەزراندن، تاقمیک جەنگاوەرت لەلای راست و دەستەپەک لەلای
 چەپەو دامەزراندن، شوینی تاییبەتیت بو سوارەکان تادیاری دەکرد،
 ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خودا شەواو بو ئەو راویژە لەگەڵ ھاوێلانێ دا
 کردت لە مەدەنە، کە کۆمەڵیک وتیان: لەشار دەرەچین تا دینە سەرمان
 و تاقمیکیشان ورتان: با برۆینە دەرەو و لە دەرەوێ شار بەرەنگاریان
 ببین، خودا زانی بە ھەموو نییەت و مەبەست و کردەوێبەک، دەزانی
 کێ راستە و بەدل قسە دەکردو دڵسۆزی نایین بو، کێ ھەلە بو، کێ
 دوو روو بو -با رایە کەشی راست بووبی و ھەکوو عەبدوللای کۆری ئوبەیی و
 ھاوێلانی دوو پرووی- ھەر ھەو ھاو خودا ئاگاداری ئەو ھەش بوو ﴿وَإِذْ هَمَّتْ
 طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشِلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا﴾ ئەو کاتە کە دوو تاقم لە
 یاریدەدەران کە دەستەیی بەنو سەلەمە لە ھۆزی ئەوس و دەستەیی بەنو
 حاریبە لە ھۆزی خەزرج کە دوو بایی لەشکری موسولمانان بو، سییەکی
 سۆپاکەش بوون ویستیان لاوازی بنرین و ترسنۆکی پیشان بدەن، خۆپاش
 دەن و ھاوێشی جەنگە کە نەکەن، ئەو ھەش لە کاتیکی زۆر ھەسسەس و
 ناسک دا بوو لەو کاتە یینیان دوو پروو ھەکان گەرانەو، بەلام خودا
 یارمەتیدان، چونکە ئەوان دوو پروو نەبوون، ئیمانیا راست بو، ئەو
 ریسوایییەیی بەسەردا نەھێنان و لە ترس و ھەلاتن و گەرانەو پاراستنی و
 ئەو خەتەرەیی بەدلیان دا ھات بە تاوان بوی حسیب نەکردن، چونکە

ویستی خراپه کردن تا به کرده وه نه نجام نه درئی به تاوان دانانری، ناماژه به وه که خدا ده فرموی: ﴿وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا﴾ خدا پشتیوان و په نایانه.

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ با موسولمانان هر به خدا پشت نه ستور بن و ته وه کولیان هر له سهر زاتی پاکی بی، هر گیز به هیزو بازووی خویان نه نازن، به لکو دواي - ده سته بهر کردنی هؤکاره کان و ناماده کردنی پیویستی به کان و پیکه وه نانی سوپاو دابین کردنی چه ک و تهقه مهنی پیویست به گویره ی روژگار - ده بی پشت به ستیان به خدا بی، نه ک به توانای خویان و کومه کیکارانیا بنازن و پشت نه ستور بن! چونکه نه وه له سهر ناده میزاد پیویسته که هؤکار به ده ست بینی و نه مجار ناکام و نامانجه کان بداته ده ست خدا!

پهروه ردگار به ویستی خوی هه میسه یارمه تیده ری کومه لی کم و باوه رداره، زالیان ده کا به سهر کومه لی زوری بی پروادا، وه کوو چون له جهنگی به دردا موسولمانانی بی چه ک و کهل و په لی جهنگی - به لام خاوه ن پرواو وره به رزی به سهر سوپای کوفری قوره یشی دا زال کرد!! وه کوو ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ واته: نه گهر ئیوه خوراگرب ته قوای خدا بکه ن و پشت به هیزی بی سنووری نه وه بیه ستن! نه وه پیلان و تیگوشانی بییدینان بۆ له ناوبردتنان چ نرخیکی نیه و هیچ ترسیکی له سهر ئیوه نابی، خدا یاومه تیتان ده دا، وه کوو چون له به دردا سهر که وتووی کردن به سهر دوژمن دا، له حالیک دا ئیوه نه وه روژه کم و بی چه ک و سیلاحی پیویست بوون و کهس کومه کی پی نه ده کردن! که چی خدا زالی کردن به سهر نه وه دوژمنه سهر سه خته ی که خویان بۆ له ناوبردتنان ته یارو ناماده باش کردبوو، به ژماره له ئیوه زورترو له چه ک و نه سبابی شهر زور له ئیوه پوشته ترو به توانا تر بوون.

جا که ئیوه خوگر بن بۆ فه رمانی خوداو پابه ندی فه رمان و نه هییه کانی بن نه وه یارمه تیتان ده دا و سهر که وتووتان ده کا، وه کوو چون له جهنگی به دردا یارمه تی دان و سهر که وتووی کردن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

تشکرون ﴿تەقوای خودا بکەن، لەخودا بترسن بەو پابەندی فەرمانەکانی بن و خۆ لە نەهەییەکانی بیاریزن، بۆ ئەوەی دل و دەروونتان رام بکەن بۆ سوپاسگوزاریی لەسەر یارمەتیداتنان بەسەر دوژمن دا، سەرخستنی نایینە کەتان و شارەزایی کردنتان بۆ رێبازیکی پیروژ کە ناحەزایتان لێیان گوم بسوو، چونکە کەسیک خۆی رام نەکا بۆ تەقواکاری ئەو هەواو هەوەس بەسەریدا زال دەبێ و ئومیدی سوپاسکردنی نیعمەتەکانی خودای لی رەچاو ناکرێ!

بێگومان خودا یارمەتی دان ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو کاتەی وری موسولمانانت بەرزکردووە و پێت دەگوتن: ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ﴾ نایا بەستان نیە کە پەرورەدگارتان بە سێ هەزار فریشتە یارمەتیتان بدا؟ بەستان نیە سێ هەزار فریشتە بنیڕتە خواری بۆ کۆمەکی پێ کردنتان؟؟

ئێبنو ئەبو شەیبەو ئیبنول موندیر و هی تریش لە (الشعبي) یەو دەگیرنەو کە لە روژی جەنگی بەدردا موسولمانەکان هەواییان پسی گەییشت کە کورزی کۆری جابیری (المحاربي) دەیهوی یارمەتی کافرەکان بداو کۆمەکیان پێ بکا، ئەمە زۆر لەسەر شانی موسولمانان گران بوو، ئیتر خودا ئەم مۆژدەیی دا بە پیغمبەر و موسولمانان!

ئیمامی فەخری رازی لەتەفسیرەکەی دا دەفەرموی: هەموو زانیانی تەفسیر و شارەزایانی ژینامەی پیغمبەر لەسەر ئەو کۆکن کە روژی بەدر خودا فریشتەکانی ناردوونە خواری بۆ شەڕکردن لەگەڵ کافرەکان دا و یارمەتیدانی موسولمانان.

ئێبنو عەبباس ﴿فەرموویەتی: فریشتە - کە یارمەتی خودا ناسانیان داو تەنھا روژی بەدر شەریان لەگەڵ خودانە ناسان دا کردووە، جگە لە روژی بەدر یارمەتیدانەکیان روالەتی بوو، بۆ چاوترسان بوو، یارمەتیدانێکی مەعنەوی بوو ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا﴾ بەلێ: ئەگەر خۆپاگڕبن و ئارامتان هەبێ، لەسەر بەرەنگاربوونەوی دوژمن و خۆپاریز

بن له تاوان و سه‌ریچی فه‌رمانی خوداو پیغه‌مبه‌ری خودا نه‌که‌ن ﴿وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا﴾ کافره‌کان بی‌نه سه‌رتان و شه‌رتان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿يَمْدِدْكُمْ رَبِّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ کۆمه‌کیتان پی ده‌کا به پینج هزار فریشته‌ی نیشانه‌کراو.

قه‌تاده ده‌فه‌رموئ: یارمه‌تیدانی موسولمانان به فریشته، روژی به‌در بووه! له سه‌ره‌تاوه هزار فریشته، دوایی بوون به سی هزار، دوایی بوون به پینج هزار، قورئان ناماژه بو شه‌مه ده‌کا و ده‌فه‌رموئ: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبِّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدِّكُم بِالْأَلْفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ﴾ الانفال: ٦. یان ده‌فه‌رموئ: ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ﴾ یان ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾

شه‌مه بوو موسولمانان له روژی به‌دردا خۆراگر بوون و ته‌قوای خودایان کرد. په‌روه‌ردگار یارمه‌تی دان به پینج هزار فریشته وه‌کوو به‌لینی پیدابوون، شه‌مانه هه‌موویان روژی به‌در بوون.

شه‌مه کۆمه‌کی‌کردنه کۆمه‌کییه‌کی ماددی و فیعلی بووه. فریشته هاوبه‌شی شه‌ری‌یان کردووه. زۆر ریوایه‌ت و فه‌رمووده هه‌ن شه‌مه راستیه ده‌چه‌سپینن! بوخاری و موسلیم چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کیان له‌مه باره‌وه گیراوه‌ته‌وه، شه‌مه کۆمه‌کی‌کردنه کۆمه‌کی کردنیکی مه‌عنه‌وی نه‌بووه وه‌کوو خاوه‌نی ته‌فسیری مه‌نار بۆی چووه و رایه‌کی بری موفه‌سیری تره، که له کۆندا شه‌مه رایه‌یان ده‌رپرپوه وتوویانه: سوود له زۆری فریشته شه‌مه بووه که نزا بکه‌ن و ته‌سبیحات بکه‌ن شه‌رکه‌ران زۆر بکه‌ن. نیتر به‌پی‌ی شه‌مه رایه فریشته روژی به‌در به فیعلی به‌شداری جه‌نگه‌کیان نه‌کردووه، ناماده بوونه‌کیان ته‌نها بۆ وره به‌مرزکردنه‌وه و پارانه‌وه بووه.

رای یه‌که‌م؛ رای راقه‌که‌رانی قورئانه، شه‌مه مانایه له‌مه رووه‌وه ده‌بی: که بلین: نایه‌تی ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ بیرخسته‌وه‌یان بی به رووداوی به‌در و هاوبه‌شی کردنی فریشته له جه‌نگه‌که‌دا. که‌چی له

عەکرەمەو خەحاکەو هەگیردراو تەو هەرموویانە: ئەمە روژی جەنگی
ئوحد بوو، پەرورەدگار بەلێنی بە موسولمانان داو ئەگەر خۆراگربن و
سەرپێچی فەرمانی خوداو پێغەمبەر ﷺ نەکن یارمەتییان دەدا، دەی
نەوان سەبریان نەگرت و پەرورەدگار بە فریشتە یارمەتی نەدان!
چونکە ئەگەر فریشتە بەهاتایە کۆمەکیان، موسولمانەکان نە دەشکان!!

پوختە قسە ئەو هیە: رافە کە رانی قورئان لەو بەلێنە کە نایەتی
﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ...﴾ دە یگە یەنی کە وتوونە تە را جیایی یەو، نایا
روژی بەدر بوو یان روژی ئوحد؟؟

رای یە کەم: رای حەسەنی بەصری و کۆمەلێک موفەسیرینەو طەبەری
پەسەندی کردووە، دە فەرموون: نایەتی ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ...﴾ پە یو هندی
بە ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِيَدِهِ﴾ هە یە.

رای دوو هەم: رای موحا هیدو کۆمەلێک لە زانایانی ترە، کە
دە فەرموون: بەلێنی خودا لە نایە تە کە دا پە یو هندی هە یە بە نایەتی ﴿وَإِذْ
غُلُوت...﴾ ئەو ییش روژی جەنگی ئوحد بوو.

ئە مجار پەرورەدگار دە فەرموی: بەلێ: سێ هەزار فریشتە بە ستانە بو
یارمەتیان، خۆ ئەگەر خۆراگرو بە نارام بن و تەقوای خودا بکەن ژمارەیان
زیاد دە کەین، دە یان کەین بە پێنج هەزار فریشتە کە خۆیان یان
ولاخەکانیان نیشانە دار کراون، یان بو خۆیان مێزەری زەردیان لە سەر بوو،
لکی مێزەرهکانیان بە سەر شانیان شۆر بوو بوو هە!

خەحاک دەلێ: نیشانە ی ولاخەکانیان ئەو بوو پەلە خوری سپی
بە ناوچاوان و کلکیانەو بوو.

قەتادە دەلێ: ولاخەکانیان بەلەک بوون!

بە کورتی و پوختی: قورئان ناماژە بە ئەو دەکا کە موسولمانان روژی
بەدر بە هەزار فریشتە یارمەتی دراو! وە کوو لە شۆنێکی تردا
دە فەرموی: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُرْدِفِينَ﴾ الانفال/٩. بەلێ کۆمەکی پیکردنی موسولمانان بە سێ هەزار یان بە

پێنج هەزار، بری له زانیانی ئیسلام چه سپاندوویانه، به لام طه بهری ده فەرموو: نایه ته که ئه وهی لی وهر ناگیرئ که به سی هه زار یان به پێنج هه زار کۆمه کی کرابن، ههروه کوو چۆن ئه وهشی لی وهر ناگیرئ که کۆمه کی نه کرابن! که و ابو ده ترانین بلیین: کۆمه کی کراون که چه سپینه ره کان (مثبتین) بۆی چوون: ده توانین بلیین کۆمه کی نه کراون به و شیوه بهی که نه وانهی ئینکاری کۆمه کی به که ده کهن! فەرموود هیه کی وایش نیه کیشه که یه کالای بکاته وه ته رجیحی لایه ک بدا، بۆیه چاک وایه ئیمهیش بئ به لگهی حاشاهه لنه گر پارسه نگ نه خهینه لایه کی ته رازو وه وه و لایه ک پاساو نه دهینه وه!!

به لام ده رباره ی جهنگی ئو حود لایه نی ئه وه کۆمه کی نه کرابن باشتەر له دل دا ده چه سپئ چونکه نه گهر موسولمانان به فریشته یارمه تی بدرانیه نه ده شکان و ئه و حاله ی به سهریان هات به سهریان نه ده هات، ئه م رایه په سه ندی نه هلی عیلمه و ده لێن: موژده ی یارمه تیدان وابهسته بووه به سی مه رج (صه بر، ته قوا، هاتنی دوژمن بۆیان له نکاو) ده ی ئه م مه رجانه نه هاتنه دی و کۆمه کی به کهش نه هاته دی! ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بَشْرًا لَكُمْ﴾ پهروه ردگار کۆمه کی کردنی ئیوه ی به فریشته کرده مزگینی بۆتان به وهی که ئیوه سه رکه و توو ده بن! ﴿وَلَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ﴾ ههروه ها بۆ ئه وهی صه برو ئارامی بچیته دلته نه وه و بزائن که یارمه تی و کۆمه کی خودا هه ر بۆ ئیوه به، واته: کۆمه کی پیکردن به فریشته دوو مه بهستی سه ره کی له خۆ گرتوه:

ا- مزگینی به سه رکه و تن به سه ر دوژمن دا، دلخۆشبووتان به و مزگینی به.

ب- دلنیا کردنی موسولمانان به وهی که خودا له گه لیانه و یارمه تییان ده دا و ئیتر له شه رکردن نه ترسین ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ سه رکه و تنی راسته قینه هه ر لای خودای به تواناو بالادهسته، که هه رگیز کهس به سه ری دا زال نابئ، داناو کار سازیک وایه، هه موو کاریک

به باشتترین شیوه و نه خشه کیشان و هۆکار نه نجام ددها، سهرکه وتن ده به خشی، کاتیکیش پیویست بوو لییان بگریته وه لییان ده گریته وه، وه کوو زلله یه کی میهره بانی و ته مبی کردنیکی یه زدانی بو نه وه ی به خویان دا بچنه وه!

ئه ی موسولمانینه! سهیر بکه ن پهروه ردگار له جهنگی به دردا سهرکه وتن و زالبوونی بو ده سته بهرکردن، کومه لیک فریشته ی ناردنه خوار ی بو کومه کی پیکردنتان ﴿لِيقْطَعْ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بو نه وه ی قه لاچوی کومه لیک له سهرانی کوفر بکاو دواپراویان بکا، به کوشتن یا به دیل کردنیان، نه وه تا له جهنگی به دردا هه فتایان لی کوژرا، هه فتاشیان لی به دیل گیرا، زوره شیان له سهران و پالنه وانانیان بوون! ﴿أَوْ يَكْتُفُّهُمْ فِیْ قُلُوبِهِمْ خَائِبُونَ﴾ یان ریسوایان بکا، به هۆی تیشکانه وه دل پر داخ و خه فته بن، به دووړاوی و شکاوی بگه رینه وه، نه یان توانیبی نامانجی خویان به جی بینن و به مراد بگهن، وه کوو له نایه تتیکی تردا ده فره موی: ﴿وَرَبِّهِمْ﴾
ا لله الذین کفروا بغیظهم لم ینالوا خیرا ﴿الاحزاب/ ٢٥﴾

نه مجار رسته یه کی موخته ره ضه ده هیئی و ده ی کاته ناواخن له نیوان باسی پیشوو دوواوه و ده فره موی: ﴿لَیْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَیْءٌ﴾ ئه ی موحه ممه د! له باره ی موسولمانان و نیمان نه هینانی نه و ناده میزادانه وه نه تو هیچت به ده ست نه! نه وه ی له سهر تو پیویسته نه وه یه؛ فره مانی پهروه ردگارت جی به جی بکه ی، پابه ندو ملکه چی فره مانی نیمه بی!! تو ته نها راگه یاندت له سهره، نیمه خۆمان حیساب بو نه وانه ده که یین و تو له یان لی ده ستینین، به هه لوستی سهر ره قانه یان دلگران مه به! دوعای له ناوچوونیان لی مه که، به لکو هدیان بی تو به بکا، موسولمان بی!! بیگومان نه بو سوفیان و نه لحارثی کوری هیشام و سوهیلی کوری عه مرو صه فوانی کوری نومه ییه دواپی موسولمان بوون و هاتنه ریزی موسولمانانه وه، ناگادار به و بزانه ئه ی موحه ممه د! کاری نه وان به ده ست خوایه ﴿أَوْ یَتُوبَ عَلَیْهِمْ﴾ یان تو به یان لی وهرده گری، نه گهر موسولمان

بوون و گهراڼه وه بۆ لای خودا، یان سزایان دهدا نه گهر له سهر هه لۆیستی
سهر ره قاته و دوژمنکاری خۆیان بهردهوام بن، نهو کاته سستم له خۆیان
ده کهن!

ئیمامی نهحمه دو ئیمامی موسلیم له نه نه سه وه ده گیر نه وه ده لۆی:
پیغه مبه ر ﷺ ددانی موباره کی له رۆژی ئو خودا به به ردی کافره کان
شکا، سه ری موباره کی شکا، خۆین به ده م و چاوی دا هاته خواری! نیتر
پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: چۆن نه ته وه یسه ک ناوا ره فتار له گهل
پیغه مبه ره که یان دا بکه ن رزگاریان ده بی و سه رکه وتوو ده بن!؟؟ نیتر
نایه تی **«لَیْسَ لَکَ مِنَ الْأَمْرِ شَیْءٌ»** هاته خواری.

ئیمامی نهحمه د و ئیمامی بوخاری و تیرمزی و نه سائی له
عه بدوللای کوری عومه ره وه -خوایان لی رازی بی- ده گیر نه وه ده لۆی:
پیغه مبه ر ﷺ رۆژی جهنگی ئو خود ده یفه رموو: خودایه! نه فرین
له نه بوسوفیان بکه، خودایه! نه فرین له (الحارث) ی کوری هیشام بکه،
خودایه! نه فرین له سه وه یلی کوری عمه ر بکه، خودایه! نه فرین له
سه فوانی کوری ئومه ییه بکه، نیتر نایه تی **«لَیْسَ لَکَ مِنَ الْأَمْرِ شَیْءٌ»**
نێردرایه خواری، خودا تۆیه لی وه رگرتن و موسولمان بوون!

«وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ» هه ر بۆ خودایه چی له ناسمانه کان و زه وی هه موو
به نده و دروستکراوی خودان، چۆنی بوی ناوا هه لیان ده سوو پێنی، نه وه ی
بیه وی لی خۆش بی لیخۆش بوون ده کاته خه لاتی، نه وه ی بشیه وی سزای
بدا، به دانایی و دادوهرانه سزای دهدا، په روهر دگار خودایه کی ته وه نده به
ره حم و خا به ن لیخۆش بوونه، تاوانی خۆشه ویستانی خۆی داد په وشێ، ره حم
و سوژی هه یه بۆ نهو که ساته ی فه رمان به ردارو ملکه چی فه رما که نه کانتی،
له گونا هه خۆش ده بی، چاوپه وشێ له تاوان ده کا، سزا دوا ده خا!

نه مه ش نامۆژگاری کرد نه بۆ پیغه مبه ره و پێزاناندیه تی که
دوعا کردن له موشریکه کان و نه فرین لی کردنیان هه لۆیستی ک بوو نه ده بوو

بنویندری!! چونکه ههمو ئیشیک به دەستی خودایه، بۆ هیچ کەس نیه
لەنەهلی ئاسمان و زەوی راو و تەگبیری خۆی دەرپیری تییان دا، تەنانەت
نەگەر فریشتە ی نزیك بارەگای ئەقەدەسیش بێ، یان پیغەمبەرێکی
رەوانە کراو بێ، مەگەر کەسیك خودا ئیزنی دابی شەفاعەت بکا، ئەویش
بەگوێرە ی سوننەتی خودا لە بوونە وەرداو بەگوێرە ی وێست و ئیرادە ی
رەهاو بێ سنووری و؛ لەبەر حیکمەتی خودایی کە ئیمە تا رۆژی قیامەت
هۆیه کە ی نازانین!

نایەتە کان زۆر حوکم و ئاماژەیان تێدا یە بری لەو حوکم و ئاماژانە
ئەمانەن:

١- کۆمەکی کردنی موسوڵمانان لە جەنگی بەدردا بە فریشتە
بەشیوەیه کی فیعلی شتیکی چەسپاوه، چرنکه بەلگە ی حاشا هەلنەگر
لەسەر یارمەتیدانە کە لە فەرموودە ی پیغەمبەردا هەیه، یارمەتیدانە کە
مزگینی بوو بۆ موسوڵمانان و دلیا کردنیان بوو لە سەرکەوتن!

ب- بریندار بوونی پیغەمبەر و شکانی ددان و سەری موبارەکی
کاریگەر یەکی زۆری هەبوو؛ هەم لەسەر خودی پیغەمبەر خۆی و هەم
لەسەر موسوڵمانان، تەنانەت -وەکوو لە صەحیحی موسلیم دا هاتوو-
کە تەشریفی خۆینی لە دەم و چاوی دەسپری، دەیفەر موو: چۆن نەتەو هێک
رزگاری دەبی سەری پیغەمبەری خۆیان بشکینن و ددانی بشکینن؟ لە
پاساوی ئەو هەدا کە بانگەوازییان دەکا بۆ لای خودا؟؟! ئیتر یەزدان ئەم
نایەتە ی ناردە خواری ﴿لَیْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾. صەحاک دەلی:
پیغەمبەر وێستی دوعا لە موشریکەکان بکا، خوا ئەم نایەتە ی ناردە
خواری ﴿لَیْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾.

هەندیک دەلێن: پیغەمبەر ﷺ ئیزنی وەرگرت کە دوعا لە کافرەکان
بکا و لەبیخ دەریان بێنی! کە ئەم نایەتە هاتە خواری هەستی بەرە کرد
کە تێیاندا هەیه موسوڵمان دەبی -هەر وایش بوو- زۆریان موسوڵمان
بوون- لەوانە خالیدی کۆری وەلیدو عەمری کۆری عاص و عەکرەمە ی

کورپی نه بو جه هل...هتد.

تیرمذی له عه بدوللای کورپی عومره وه ده گیریتته وه ده لئی: پیغه مبه ر
 ﷺ دوعای له چوار کهس ده کرد خودا ئه م نایه ته ی نارد ه خواری ئیترا
 دواپی خودا هیدایه تی دان و موسولمان بوون!

به هر حال ئه م نایه ته به لگه یدگی حاشا هه لئه گره له سهر ئه وه که
 قورئان له خودا وه هاتوو ه، هوشیار کردنه وه ی پیغه مبه ر وه تیگه یان دنیه تی
 که جلّه وی هه موو شتیک به ده ست خودایه، جا پیغه مبه ر دوعای کردبی
 یان نه ی کردبی؟!

ج- به گویره ی رای ئه وان ه ی که ده لئین: پیغه مبه ر دوعای له کافران
 کردوو ه له نوژی به یانی دا، زانیانی ئیسلام ده باره ی خویندنی قنوو
 له نوژی به یانی دا رای جیا جیا یان هیه:

١- هه نه فییه کان و هه نه لیه کان قنوو خویندنی نوژی به یانیان
 به لاوه چه سپاوه، چونکه له مووه طه ندا ریوایه تیک له عه بدوللای کورپی
 عومره وه ده گیرنه وه ئه وه ده چه سپینی که پیغه مبه ر ﷺ له هیچ نوژیک
 دا قنوو تی نه خویندوو ه!

(نه سائی)ش ئه وه ی ریوایه ت کردوو ه که پیغه مبه رو جینشینه کانی
 هه رگیز قنوو تی یان نه خویندوو ه.

٢- حیا جازییه کان، واته: مالکیه کان. هه ر وه ها شافیعی به کانی
 قنوو خویندنیان به لاوه چه سپاوه، ئه مجار به لای مالکیه کانه وه
 قنوو پیش روکو عه به لای شافیعی به کانه وه دوا ی هه ستانه وه له
 روکو عه، به لگه شیان ئه م فەر موود به ییه که داره قوطني به سه نه دی راست
 گیراویه تیه وه، که ده فەر موو: پیغه مبه ر ﷺ تا له ژبان دا بوو، هه رگیز
 قنوو خویندنی نوژی به یانی پاشگو ی نه خستوو ه!

رینموونی موسولمانان بو چاکه کردن و وازهینان له خواجه کاری و پاداشی

کردهوهی چاک و خراب

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا اَرْبَآءَ اَضْعَفٰ مُمْضِعَةً

وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ أُعِدَّتْ

لِلْكَافِرِيْنَ ﴿١٣١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

وَسَارِعُوْا اِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ

اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِى السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ

وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٤﴾

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَجِشَةً اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوْا اللّٰهَ فَاَسْتَغْفَرُوْا

لِذُنُوْبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا وَهُمْ

يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٥﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِى

مِّنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَنَعَمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾

ته مجار دواى نهوه كه له نایهتی پیشوردا موسولمانانی ترساند

لهوهی كه ناموسولمانان بکهن به راویژکارو رازگرو لیپرسراوی کاروباری

ستراتیژی و داواى لی کردن كه خۆپاگرو تهقواکار بن، تا دوژمنان

فرسه تیان لی نه هیئن، نموونهیه کی خۆپاگری و تهقواکاری هینایهوه

لهجهنگی بهدرو نوحوددا، موسولمانانی هوشیارکردهوهو ترساندن له

بلاوبوونهوهی رهوشتیکی جووله که و کافرهکان که نهویش رهوشتی

ریباخورییه.

فهریابی له موجاهیده وه ده گپرتسه وه ده لئی: له سهرده می پیش نیسلام دا خه لکه که کالایان ده فروشت به قهرز، که وهختی قهرزدانه وه که ده هات، کابرای قهرزدار نهیده بوو قهرزه که بداته وه، نهو کاته پاره که بیان زیاد ده کردو ماوه که شیان دریز ده کرده وه، نیتتر نهه نایه ته هاته خواری که ده فهرموی ﴿یا ایها الذین آمنوا لا تأکلوا الربا أضعافا مضاعفة﴾ ههر فهریادی له عهطاوه ده گپرتسه وه ده لئی: هوزی شه قیف پاره بیان له هوزی نهضیر وهرگرت، که وهختی قهرزه که ده هات ده یانگوت: ژماره ی پاره که زیاد ده که بین ئیوه پیش ماوه که یمان بو دریز بکه نه وه، نیتتر نهه نایه ته هاته خواری: ﴿یا ایها الذین آمنوا لا تأکلوا الربا أضعافا مضاعفة﴾ واته: نهی پرواداران! خوتان بیاریزن له خواردنی ربا، وه کوو نهوه ی ئاده میزادان له سهرده می نه زانی دا ده یانکرد،! نه مه نه هی یه کی ناشکراو روونه ئاراسته ی موسولمانان کراوه: که نابیی رباخواری بکه ن، سهوداو مامه لئی ربا ئامیز نه نجام بده ن و دوو چهندانه و چهند چهندانه زیاده وهر بگرن وه کوو له سهرده می نه زانی دا ده یانکرد: که وهختی قهرزه که ده هات خاوه ن قهرزه که به قهرزداره که ی ده گوت: بیان قهرزه که م بده وه، بیان ماوه که دریز بکه ره وه و پاره که زیاد ده که م، جا نه گهر کابرای قهرزدار قهرزه که ی دابایه وه، نهوه باش بوو نه گینا قهرزدار چهند قهرزدانه وه که ی بوه غراندا یه خاوه ن قهرزه که نه وه نده سوودی قهرزه که ی زیاد ده کرد!

زورجار قهرزی که م بهم شیوه یه زور بووه تا وای لی هاتوه قهرزدار له بنی دهر نه هاتوه و نه یتوانیوه بیداته وه و به قهرزدار ی سهری ناوه ته وه .. ﴿واتقوا الله لعلکم تفلحون﴾ له خدا بترسن، ته قوای خدا بکه ن، واز له سهوداو مامه لئی ربا ئامیز بین به لکو سهرفرازی دونیا و قیامه ت ببین: له دونیا دا تووشی کیشه و عه داوه ت نه بن، له قیامه تیشدا تووشی سزای ئاگر نه بن!! ﴿واتقوا النار التي أعدت للكافرين﴾ خوتان بیاریزن له سزای نهو ئاگره ی بو بی پروایان ئاماده کراوه، واته: نه گهر ئیوه رباخوَر بن شیای نهوه دهن که مامه لئی کافراتان له گهل دا بکری! ﴿وَأطيعوا الله﴾

والرسول لعلکم ترحمون ﴿١﴾ پابه‌ندی فەرمانی خودابن، به‌گوئی
نامۆزگاریه‌کانی پیغه‌مبەر بکه‌ن، مامه‌له‌و سه‌ودای ریبای نامیز مه‌که‌ن،
سوود مه‌خۆن، به‌گویره‌ی په‌یامی پیروزی خودا ره‌فتار بکه‌ن، به‌لکو
ره‌حمتان پی بکری، خودا به‌زه‌یی پیتانا بیته‌وه!!

خوینه‌ری هیژا! له سووره‌تی به‌قه‌ره له‌کاتی رافه‌کردنی نایه‌تی
(٢٧٥-٢٧٦-٢٧٨-٢٧٩) وتمان: ریبای به‌چهند قۆناغیک یاساغ کراوه:
نهم نایه‌ته‌ی ئیره قۆناغی سییم ده‌ژمی‌دری، ئه‌وه‌شمان گوت: که سوود
خواردن که‌م و زۆری حه‌رامه، نایه‌ته‌کانی قورئان که له سووره‌تی (البقره)
دان دواترین نایه‌تی حوکمی ریبان که‌هاتوونه خواری و دوو جوړ ریبای
حهرام ده‌که‌ن: (ریبای النسیئة) زیاده وهرگرته‌وه‌ی قهرز (ریبای الفضل)
زیاده وهرگرتنی ده‌ست به‌جی، یاساغ کردنی ریبای به‌هه‌ردوو جوړه‌کانیه‌وه
بو به‌رژه‌وه‌ندی تاک و کۆمه‌له، چونکه کاریپکردنی ریبای بازان و خه‌ته‌ری
بو تاک و کۆمه‌له!! ئه‌وه‌ش گوترا: که یاساغ کردنی (ریبای الفضل) بۆیه
بووه که نه‌بیته ریخۆشکه‌ره بو (ریبای النسیئة) هه‌ر قهرزیکیش
سوودراکیش بی، ئه‌وه ریبایه‌و حه‌رامه، جا شووه‌که پاره‌ی زیاد بی یان
شتی تربی!

(ریبای النسیئة) که ئه‌م‌پۆ له بانقه‌کان دا به ریبای فاحیش ناوزه‌د
ده‌کری یان پی ده‌لین: سوودی چهند چهندانه، که به‌گویره‌ی وه‌غرانی
قهرزه‌که سووده‌که زیاده‌کا، ئه‌وه حه‌رامه‌و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک حه‌لال
ناکری، قورئان راسته‌وخۆ به‌شیوه‌یه‌کی صهریح حه‌رامی کردووه
قه‌یددارکردنی ریبای به‌چهند چهندانه (أضعافا مضاعفة) له نایه‌ته‌که‌دا بو
به‌یانی واقیعه‌و وینه‌کیشانی ئه‌و حاله‌ته‌یه که ئه‌و کاته ئاده‌میزاد
له‌سه‌ری بوون و، ره‌خنه‌گرته‌ له‌و دیارده‌یه‌و زهم کردنی ئه‌و سه‌وداو
مامه‌له‌یه‌یه که دیارده‌یه‌کی سته‌مکاری و چه‌وساندنه‌وه‌یه‌کی زه‌ق و
ئاشکرای هه‌ژارانی ئه‌و رۆژگاره‌ بووه! واته: قه‌یددارکردنی ریبای به
(أضعافا مضاعفة) ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که ریبای که‌م حه‌لال بی و ریبای

فاحیش واته: چهند چهندانه حهرام بی نهخهیر نهوه مه بهس نیه و نایه ته که نهوهی مه بهس نیه، ریبای کهم و زوری حهرامه و تاوانی گه وره یه و گونااهی فهوتینه ره، ریبای حه لال نیه مه گهر بۆ موحتاجیک که به نه ندازه ی پیویستی به که ی مامه لای ریبای ئامیز بکا! واته: بگاته حاله تیک لی ی مه علوم بی نه گهر به ریبای مامه لای نه کا له برسا بمری، یان بی مه سکهن و شوینی حه وانسه وه بمینیتسه وه، خو ی و مال و مندالی بکه ونه دهشت و سارا، به لام قهرز کردن به ریبای بۆ بازرگانی و پیشه سازی و کشت و کال کردن نهوه حهرامه، مه گهر لی ی روون بی که نه گهر پاره که وه رنه گری موفلیس و مایه پووج ده بی، یان کشت و کاله که ی بفهوتی که سیکیش نه بی به قهرز پاره ی بداتی، نهو کاته بۆی هیه به نه ندازه ی پیویستی به که پاره به سود و هریگری و خو ی رزگار بکا!

نهوه ی ئیستا دلخوشکه ره یه نهوه یه: که له ژیر سایه ی ئهم رابرونه ئیسلامی یه ی ئیستادا بری بانق و شه ریکه ی ته ئمین نیسلامی پهیدا بوون که له سهر بنه مای سه ودای موضارهبه و قازانج به سییه ک و قازانج به نیوه و ئهم جوړه مامه لانه که زانایانی ئیسلام فتوایان به حه لالی داوه و ریبای هه لخه له تاندن و قوماری تیدا نیه!

فه رمانی په روه ردگار جه ختی له سهر نه هی کردن له سه ودای ریبای ئامیز کرد به وه ی که فه رانی به موسولمانان کرد، به ته قواو خو پاراستن لهو شتانه ی نه هی لی کردووین - که یه کیچ له وانه ریبایه - بۆ نه وه ی سهر که وتن و خوشبه ختی له دونیادا بۆ خو مان دهسته بهر بکهین! هاریکاری یه کتری بکهین، به زه یمان به یه کتری دا بیتسه وه، چونکه هاریکاری سهر ده کیشی بۆ یه کتر خوشیستن، خوشه ویستی بناخه ی خوشبه ختییه، له قیامه تیش دا به مراد گه یشتن و زه فه ربرده به ره زامه ندی خودا له به هه شتا!!!

ئه مجار جه خته که ی دووباره کرده وه، به وه که ترساندن له وه ی که ته گهر پابه ندی فه رمان و نه هی یه که نه بن، واز له ریبای خو ری نه هی بن به

ئاگر سزایان دەدا؛ ئەو ئاگرەى خودا بۆ کافەرەکان - که ریباخۆران بەشیکن لەوان - نامادەى کردووہ.

جا ئەگەر روو ئەکەنە تەقواکاری و خۆتان لە گوناھ نەپاریزن، ئەوہ دەچنە ریزی ئەوانەى بە ئاگر سزا دەدرین.

ئەبو حەنیفە دەفەرموی: ئەم نایەتە ترەناکترین ھەرەشەى قورئانە!! چونکە خودا ھەرەشە لە موسولمانان دەکا بە ئاگرێک کہ بۆ کافران دانراوہ، ئەگەر خۆ لە سوود خۆرى نەپاریزن و لە شتە حەرام کراوہکان دوور ئەکەونەوہ،! ئەوہ شمان بێتەوہ یاد کہ پەرورەدگار لە سوورەتى (البقرة) دا دوژمنایەتى خۆى و پیغەمبەرى خۆى دژى سوودخۆران راگەیاندا!

ئەمجار پەرورەدگار بەمەبەستى جەخت کردن لەسەر تەقوا و خۆپاریزیی فەرمان دەکا بە موسولمانان کہ پابەندى فەرمانى خودا بن گۆرپایەلى ئامۆژگارى پیغەمبەرەکەى بکەن و ریبانەخۆن، مامەلەى سوود ئامیز ئەکەن بەلکو لەدوونیدا بێگیرو گرفت ژیان بگوزەرین، لەقیامەتیش دا پاداشى کردەوہى باشیان وەرەبگرنەوہ!

دەفەرموی: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ پەلە بکەن بۆ وەدەستەینانى لیخۆشبوونى خودایی و چوونەناو بەھەشتیەک کہ تا بلى: فراوان و گوشادە، پانتایی بەئەندازەى ئاسمانەکان و زەویيە و نامادەکراوہ بۆ خاوەن برۆایان!

ئیمامى ئەحمەد رحمہ اللہ لە موسنەدەکەى دا دەگیریتەوہ: کہ ھیرقەلى رۆم نامەىھەکى بۆ پیغەمبەر ﷺ نووسى عەرزى کرد بوو کہ تۆ بانگەوازى منت بۆ بەھەشتیەک کہ پانتایی بەئەندازەى ئاسمانەکان و زەویيە، ئەدى دۆزەخ لە کوئیە؟؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی (سبحان الله فأين الليل والنهار؟؟) پاکى بۆ خودا! کہ رووناکى دى تاریکى بۆ کوئى دەچى؟؟ واتە: ئەگەر فەلەک ھەلەدەسوړى نیوہى بوونەوہر (نیوہى زەوى) رووناکە

نیوه که ی تریشی تاریکه، هه ربه و جوهرش بههشت لای سهرووی بوونه و ره و دۆزه خیش لای خواروویه تی!!

دهشتوانین بلیین: پئیست ناکا له وهی که کاتی رۆژ دادی ئیمه شهو نابینین، له شوینی تر شهو نه بی! هه رچه نده که وا ئیمه نایزانین، هه ر به و جوهرش دۆزه خ له شوینک بی که خودا بو خۆی ده زانی و زانیاری ئیمه ده رکی ناکا!!

ئیبیر که شیر ده فهرمووی: ئهم مه عنايه وئ چووتره، له بهر ئهو فهرمووده یی نه بهوهره یه که به زاز په سهندی کردوو، ده لئ پیاوئیک هاته خزمه مت پیغه مبه ر ﴿گوئی: قوربان! پیم نالئی نایه تی﴾ ﴿وجنة عرضها السموات والأرض﴾ چۆنه؟ نه گهر وابی بههشت هه مروی داگرتین ئه دی دۆزه خ له کوئی هه؟ پیغه مبه ر ﴿فهرمووی ئه تو نابینی که شه و هات هیچ شتیک له روونا کایی رۆژ دیار نیه؟ ده ی باشه ئهو کاته روونا کایی رۆژ له کوئی هه؟! وتی: له و شوینه یه که خودا بو ی دیاری کردوو، پیغه مبه ر فهرمووی ده ی دۆزه خیش له و شوینه یه که خودا بو ی داناوه. ئه مجار خودای مه زن و زانا باسی ره وشتی بههشتیان ده کا و ده فهرمووی:

١- ﴿الذين ينفقون في السراء والضراء﴾ ئه وانه ی مال و دارایی خۆیان ده به خشن له خۆشی و ناخۆشی دا، له هه رزانی و گرانی دا، له ساغی و نه خۆشی دا، به گه نجی و به پیری، به شه وو به رۆژ، به نه یی و به ئاشکرا! وه کوو له ئایه تی کی تر دا ده فهرمووی: ﴿الذين ينفقون أموالهم بالليل والنهار سرا وعلانية﴾ البقرة ٢٧٤. واته: ئهو خودا پێدا وانه هیچ شتیک له خودا په رستی بی ئاگیان ناکا، هه موو کاتی که خه ریکی خودا په رستی و مال به خشین و سه رگه رمی چاکه کردن له گه ل به نده کانی خودا دا، جوهره ها چاکه و پیاوه تیان له گه ل دا ده کهن، پیغه مبه ریش ﴿فهرموویه تی:﴾ ﴿اتقوا النار ولو بشق تمرة﴾ ئه حمده ر بوخاری و موسلیم له عه دی به وه ریا به تیان

کردوو.

فهرمانکردن به مالبهخشین دوو مهبهستی سه ره کی تیدایه!

١- مالبهخشین یارمهتیدانی موحتاجه و باربووکردنیهتی،

سوودخواردن چهوساندنه و هی هه ژاره له لایهن دهوله مهنده وه.

٢- مالبهخشین له هه موو باریکدا؛ له خوشی و ناخوشی دا به لگهیه کی

به هیزه، له سه ره خوداپه رستی و یارمهتیدانی هه ژاران به شیوهیه کی

هه میشهیی، نه دهوله مهنده که تینی پی دهگا، نه هه ژاریش پاشگوی

دهخری، پهندی پیشینانیشه دهلی: (أعط القليل فالحرمان أقل منه)

که میسه بیه خشی له هیچ باشتره، خبرخوازی و یادی روژی قیامت سۆزو

بهزهیی له ناده میزادا دهجوولینن: وا له مروف دهکن که هه میسه

بهخشنده بی، با بهخششه که ی که میسه بی، بهخشینی کهم و هه میسهیی

باشتره له بهخشینی زۆرو هه له شهیی و برپوه!! واته: نه گهر که سیک

له ماوهی سالیک دا هه زار دینار بیه خشی نهو هه زار دیناره نه گهر

له ماوهی ساله که دا که مکمه بیه خشی باشتره له وهی که به جاریک یان

دوو جار بیه خشی و وشکایی بی!

له شونیککی تر دا دهفرموئ: ﴿لِيَنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَن قَدَّرَ عَلَيْهِ

رِزْقَهُ فَلْيَنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ، لَا يَكُفَّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ

يُسْرًا﴾ الطلاق/٧.

ره وشتیککی تری به هه شتیان نه وهیه (والكاظمين الغيظ) که رقیان

هه لساو سوور بوونه وه رقه که یان دهخۆنه وه، هه رچهنده دهسه لاتیان ههیه

رقه که یان بریژن، به لام ددان بهخۆیان دا دهگرن و بهرهنگاری نهفس و

شهیتان دهبنه وه، پیغه مبه ریش دهفرموئ: (ليس الشديد بالصرعة و لكن

الشديد الذي يملك نفسه عند الغضب) نازار به هیزه نهو کهسه نیه

پاله وانابازی بکا، به لکو نازا نهو کهسهیه له کاتی رق هه لسان دا جلهوی

نهفسی خۆی بگری!

ریگاچارهی رق هه لسان شهو فرموده یه ی پیغه مبهره ﷺ که نیمامی نه حمده و نه بو داوود له (عطیة) ای کوری (سعد السعدی) یه وه گیراویانه ته وه: ده لئی: پیغه مبهره ﷺ فرموویه تی (إن الغضب من الشیطان، وإن الشیطان خلق من نار، وإنما تطفأ النار بالماء فإذا غضب أحدکم فلیتوضأ) واته: رق هه لسان له شهیتانه وه یه، شهیتانیش له ئاگر دروست کراوه، ئاگریش به ئاو ده کوژیتته وه، نه گهر یه کییک له ئیوه رقی هه لسا با ده ستنویژ بگری.

٣- ﴿والعافین عن الناس﴾ نهوانه ی له خراپه ی خراپه کاران ده بسوورن، که سیک خراپه یان له گهل ده کاو رقیان هه ل ده ستینی، نه ک هه ر رقه که یان ده خونه وه به س! به لکو لیشیان خوش ده بن، نه مهش پله یه کی مرو قایه تییه، نیشانه ی پر عه قلئ و بیرو را راستی و به هیزی ویست و ئیراده و توندو توئی که سایه تییه تی! نه م پله یه له ژوور پله ی پیش خواردنه وه یه، چونکه ژور جار رق خواردنه وه کینه و بوغزاندن له دل و ده روون دا دروست ده کا، وه کوو له نایه تیکی ترده ده فرموئی: ﴿واذا ما غضبوا هم یغفرون﴾ الشوری/ ٢٧.

حاکم و طه به رانی له ئوبه ی کوری که عبه وه ده گیرنه وه: که پیغه مبهره فرموویه تی: (من سره أن یشرف له البنیان، وترفع له الدرجات، فلیعف عن ظلمه، ویعط من حرمه، ویصل من قطعه).^١

^١ حاکم ده لئی نه م حه دیته صحیححه و مه رجی شه یخه یینی تیدا هاتوته جئ به لام ده ریان نه هیئاوه!

نیبنو عه بیاس ده لئی: پیغه مبهر ﴿ فمر موویه تی: (إذا کان یوم
القیامة نادى مناد یقول: أين العافون عن الناس؟ هلموا إلى ربکم، وخذوا
أجورکم وحق علی کل امرئ مسلم إذا عفا أن یدخل الجنة) .

٤- ﴿والله یحب المحسنین﴾ خودا چاکه کارانی خوش دهوین، نهو
که سانهی به چاکه وه لامی خراپهی نه لک دده نه وه، جا چاکه کردنه که بیان
به گه یاندنی سوودی بی به خراپه کار، یان به دوور خستنه وهی زیان ده بی لئی،
له دونیادا به وه ده بی که نه هیلئی خراپهی له گهل دا بکری، یان له قیامت
دا به وه ده بی که له هه موو مافیککی که لای خه لک هه بیی خوش بیی،
نه مهش پله یه که له پله کانی پیشو بهر زتره!

به یه قی ده گیریتته وه ده لئی: عه لی کوری حوسهین ﴿الله﴾ کاره که ریکی
هه بوو ئاوی به دهستی دا ده کرد بو ده ستیوئژ، مه سینه که له دهستی
که وته خواری عه لی بریندار کرد! عه لی سه ری بهر زکرده وه کاره که ره که
لئی ترسا وتی: قوربان! خودا ده فهرموئ: ﴿والکاظمین الغیظ﴾ عه لی
وتی: وا رقم خوارد وه، کاره که ره که وتی: ﴿والعافین عن الناس﴾ عه لی
وتی خوا لیت خوش بی، کاره که ره که وتی: ﴿والله یحب المحسنین﴾ عه لی
وتی: ده برؤ نازاد به وه نهوا له بهر ره زامه ندیی خودا نازادم کردی.

٥- ﴿والذین إذا فعلوا فاحشة﴾ نه وانهی که کرده وه یه کی ناشیرین
نه نجام ددهن وه کوو غه بیته کردن ﴿أو ظلموا أنفسهم﴾ یان تاوانیک
ده کهن که زیانه کهی هه بر بو خو یانه وه کوو خواردنه وهی عه ره ق ﴿ذکروا
الله فاستغفروا لذنوبهم﴾ خیرا یادی خودا ده که نه وه و په شیمان دهنه وه،
بو لای خودا ده گه ریته وه و داوای لی خوشبوونی لی ده کهن، دلنیا که
بهس خودا له تاوان خوش ده بی و هه نهو که ریمی کارسازه، به گوره ی
دانایی و زانایی خو ی بوونه وه هه لده سورینئی. ﴿ومن یغفر الذنوب إلا
الله﴾ - کی جگه له خودا - له تاوان خوش ده بی؟ (نه مه جومله یه کی

(معترضه)یه، واتە: جگە لە خودا کەس نیه لە گوناھ خۆش بێی! خودا بە گەورەیی خۆی و چاکەو نیحسانی بێ سنووری، لە خراپەکاران خۆش دەبێ، چاوپۆشی لە تاوانباران دەکا، بە مەرجی تاوانەکە ی هاوێل پەیدا کردن بۆخودا نەبێ، چونکە خودا لە شەریک دانان بۆ خۆش نابێ، وەکوو لە نایەتییکی تردا دەفرموی: ﴿ان الله لا یغفر ان یشک به ویغفر ما دون ذلک لمن یشاء﴾ النساء/٤٨.

ئەمە بە رەوا دانانی کردەوێ تۆبەکارانە و دڵنیاکردنیانە و مزگینی پێدانیانە بە فراوانی رحمت و بەزەیی و نزیکیی لێخۆشبوونی خودا لێیان و بەرزکردنەوێ پلەو پایەیانە.. چونکە هەستیان بە وە کردووە کە هیچ پەنایەک نیه جگە لە پەنای خودا، هەر کەرەم و رحمتی خودا فریا بەندەکانی دەکەوێ و تۆبەیی تۆبەکاریش لە گوناھ وەکوو ئەو کەسە وایە کە تاوانی نەکردبێ.

بەلام مەرجی قبول کردنی تۆبە ئەوێ: کە ﴿ولم یصروا علی ما فعلوا﴾ لە سەر تاوانەکانیان بەردەوام نەبن، واتە: تۆبەیان لە تاوانەکانیان کردووە، بۆ لای خودا گەراونەو، بەردەوام نەبوون لە سەر تاوانەکانیان ئەو گوناھەیی تۆبەیان لێ کردووە جارێکی تر بۆی نەگەراونەو، پێغەمبەریش ﷺ فرمویەتی: (لا کبیرة مع الاستغفار ولا صغیرة مع الاصرار) مەبەستی پێغەمبەر ﷺ ئەوێ کە تاوانی بچووێ ئەگەر لە سەری بەردەوام بوی دەبێتە تاوانی گەورە، ئەمە بە مەرجی ﴿وهم یعلمون﴾ ئەوانە بزانی ئەمە کە دەیکەن تاوانە، ئەگەر نەیانزانی ئەو گوناھیان ناگاتی!!

﴿اولئک﴾ ئەو موسوڵمانانە کە ئەو رەوشتانەیان تێدا دیو بەو شیوێ هەلس و کەوت دەکەن ﴿جزاؤهم مغفرة من ربهم وجنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فیها﴾ پاداشیان لێخۆشبوونی پەرورەدگارە بۆیان، وێرای چەند باخ و باخاتییک کە بە ژێر دارەکانیان دا جۆگە و جۆبار دەکشێن و

ههتا ههتایه تییدا ده میننه وه! ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ نهم پاداشه
باشترین پاداشه بۆ چاکه کاران که بریتیه له لیخوشبوونی خوداو
دلیابوونیان له سزانه دانیان و به مراد گهیشتن به بههشتی بهرین و
رازاه به ههموو جوړیکی زۆر رابواردن، به ههموو جوړیکی خواردن و
خواردنه وه، تهنانهت خوڤی و له زهتی وای تیدایه: نه چاو بینویهتی، نه
گوچکه بیستویهتی، نه بهسر دلی هیچ کهس دا رابوردوه؟!

سه ره نجامی خوداپه رستان و سه ریچیکاران، جیهاد نیشانهی

شکو مه ندی موسو لمانانه

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا
تَهْنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ إِنْ يَمَسُّكُمْ
قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ ذُودُوا بِهَا النَّاسَ وَلِيَعْلَمَ
اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ
﴿١٤٠﴾ وَلِيَمَّخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمَّخَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾

ویست و نیراده و داب و نه ریتی خودا یاسایه کی نه گۆری هیه،
هه رچه نه توانای بهسر ههموو شتیک دا هیه، ههموو شتیک پر
حیکمهت و کارسازانهیه، ئیشه کانی و داناه که به گۆرهی هۆو هۆکار
(عله و معلول) بیننه دی، پیشه کی و نه تیجه یان هه بی! نه و داب و نه رته
خودایی به بۆ رابوردو و داهاتوو وهک یهک وایه، هه رکه سییک ریبازی
خوداپه رستان بگری، پابه ندی فه رمانی خوداو رپه وی ریبازی راستی نه و
بی، له هه ردوو دنیا به مراد دهگا، سه رکه وتن و سه رفرازی به دهست
دینی، که سییکش ریبازی گومرپایان بگری سه ریچیکه رو دل رهق و

رهوشت ناشیرین بی، سهره نجامی خهساره تمهندی و تیاچوون و ولات ویرانی و خوشتی نه دیتووی ههر دو جیهانه!

له کاتی ناشتی دا نه گهر ئاده میزاد په پیرهوی یاسای سروشت و زانیاری و نه زموونی روژگار بکا، دهریارهی کشت و کال و بازرگانی و پیشه سازی ... هتد به گویرهی هۆو هۆکار ههلس و کهوت بکا و له هه موو شتیکیش دا ویرای دهسته بهرکردنی نه سباب ته وه کولی به خودایی، له ژیان دا سهرکه وتوو سهر فرازو به مراد گه یشتوو ده بی، ته نانهت خودانه ناسیش نه گهر په پیرهوی یاسای ژیانی کرد، له کاروباری ژیان دا داب و نه ریتی کارو کاسبی په پیرهو بکا به مراد ده گا، نه گهر به پیچه وانهی داب و نه ریتیش کار بکا - با خوداپه رستیش بی - ههر سهرکه وتوو نابی!

له بارو زروفی جهنگیش دا، نه گهر سهر کرده به گویرهی روژگار نه سبابی جهنگ دهسته بهر بکا، مه شق و راهینان و تاقیکردنه وه به گویرهی پیوست نه نجام بدا سهرکه وتن به ده ست دینی و به سهر دوژمن دا زال ده بی، خو نه گهر مه شق و راهینان پاشگوئی بخا و چه ک و ته قه مهنی دهسته بهر نه کا! تووشتی تیشکان و ژیرکه وتن ده بی، نه مه یاسای خودایه له بوونه و هردا، تۆو نه چینی بهر و بووم ناچنی، نه مام نه چه قینی شین نابی کشت و کال ئاوی نه دهی یان ئاونه درئ شین نابی و پی ناگا!!

﴿قد خلت من قبلکم سنن فسیروا فی الأرض﴾ واته: پیش ئیه زۆر جار داب و نه ریتی خودا دووباره بوته وه، گهل و نه ته وهی جوړاو جوړ هاتوونه کوړی ژیان هوه و رویشتون. ده به سهر زهوی دا گهشت و گوزار بکه، له شوینه وارو پاشماوهی کوئینه پروان، سهیری رابوردووی گهل و نه ته وه پیشینه کان بکه، له میژووی ژیاریان تی بفرن، رووداوه کان بخوئینه وه نه وکاته راستی بهتی ته رازووی خوداییتان بوئاشکرا ده بی، داب و نه ریتی تایبهتی خوئتان بو دهرده کهوی که بریتییه له به مراد گه یاندنی چاکه کار و خهساره تمهندی خراپه کار ﴿فانظروا کیف کان عاقبة

المکذبین ﴿ تَبْیَکْرُن سَهْرَه نَجَامِی نَه مانه چۆن بوو که پیغه مبه رانیان به درو خسته وه، چۆن ته فرو توونا کران و له ناو بران!!؟

نهمه هوشیار کردنه وهیه بو سهر پیچی که ران - که تیر هاویژه کانی سهر که ژه که ی ئو خودیش ده گریته وه - یاد خسته وه ی موسولمانانه به وه ی که سهر که وتنی رۆژی جهنگی به در به هوی خوراگری و گوپرایه لی فهرمانی خوداو پیغه مبه ر و پشت به ستیان به خودا و دهسته به ر کردنی هویه کانی شهر، متمانه بوونیان به توانا و دهسه لاتی خودا و رهحمه تی به رفراوانی بوو!

﴿ هذا بیان للناس وهدی وموعظة للمتقین ﴾ نهمه ی که له مه پیش گوترا: له قورئان و نه وه ی که له وه دوا دی، هه مووی روونکردنه وهیه بو ئاده میزادان به گشتی و رینموویی و نامۆزگاری کردنه بو خودا په رستان و ته قواکاران به تایبه تی، چونکه هه نه مان سوود له قورئان وهرده گرن، وه کوو له سهره تای سووره تی به قهره دا ده فهرموئ: ﴿ ذلک الکتاب لا ریب فیه هدی للمتقین ﴾ البقرة ٢/ یان ده فهرموئ: ﴿ هدی ورحمة للمحسنین ﴾ لقمان ٢٠. ناوا بهو شیوهیه قورئان رپه وه ی ژیان روون ده کاته وه، داب و نه پیتی خودامان له بوونه وهرده بو شی ده کاته وه، پیمان ده لی: ده بی بو هه موو شتی که له رپگای خویه وه بوی بچین، به مهش قسه و گوتهی کافرو دوو رووه کان پووچه ل ده بیته وه که ده لین: نه گهر موحه ممه د راست بکا و پیغه مبه ر بی، له شه زی ئو خودا تی نه ده شکا! هاوه لانی تووشی نه وه هه موو ئیش و نازارو کوشتن و برینه نه ده بوون! نه وهش ده رده خا که سوننه تی خودا به سهر پیغه مبه رانو باقی راهه رو سهر کرده و خه لکی ترده نه وهیه : هه ر سهر کرده یه ک سهر بازه کانی گوپرایه لی نه بن و سهر پیچی فهرمانه کانی بکه ن تووشی تیشکان ده بن! جا کاتی که موسولمانان نهم حه قیقه ته بیان زانی: پیویسته تیشکانی جهنگی ئو خود نه بیته هوی ناو میدی و ترسان له شهر، نارحه ت نه بن له وه ی که تووشیان هات له برینداری و شهید بوون و ماندوو بوون، چونکه کوژراوه کان شه هیدن و میوانی خودان، نه وه

رووداوه‌ش زلله‌یه‌کی میهره‌بانی و دهرس‌په‌روه‌ده‌کردن و فی‌رکردنی
 موسولمانانه، که ته‌مبی ببن و به‌هیچ جوریک سهریتیچی فهرمانی
 پیغه‌مبهر نه‌کهن! ههر بویه‌شه پیغه‌مبهر دهرباره‌ی جه‌نگی ئو‌خود
 فهرموویه‌تی: (لو خیرت بین الهزيمة والنصر يوم أحد لاخترت الهزيمة) نه‌گهر
 روژی جه‌نگی ئو‌خود خو‌میان سهریشک بکردایه له‌نیوان تیشکان و
 سهرکه‌وتن دا تیشکانم هه‌ل‌ده‌بژارد! ﴿ولا تهنوا﴾ ئیوه خو‌تان به زه‌بوون و
 لاوازو ترساو له‌شهر پیشان مه‌ده‌ن، ﴿ولا تحزنوا﴾ خه‌م و خه‌فه‌ت بو
 کوژراوان مه‌خۆن، نه‌وانه نه‌مرن و میوانی خودان ﴿وانتم الاعلون﴾ ئیوه
 سهربه‌رزو سهرفرازان، دوا‌پوژو سهرکه‌وتن ههر بو ئیوه‌یه نه‌ی کو‌مه‌لی
 موسولمانان! ﴿ان کنتم مؤمنین﴾ به‌مه‌رجیک ئیوه خاوه‌ن باوه‌ری راست و
 دروست بن!

داب و نه‌پیتی خودا وایه هه‌موو کات دوا‌پوژو سهره‌نجام بو
 ته‌قواکارانه؛ کوژاره‌کانیان له‌به‌هه‌شت دان، کوژراوی کافران له
 دۆزه‌خ‌دان،...

مه‌به‌ست به نه‌هی‌کردن له زه‌بوونی و خه‌م خواردن نه‌وه‌یه که
 ته‌سلیمی دوژمن نه‌بن، به خو‌یان دا بچنه‌وه‌و سهرله‌نوێ خو‌یان ئاماده
 بکه‌نه‌وه بو به‌ره‌نگاری دوژمن و جه‌نگان له‌گه‌لی‌دا، نه‌مه وێ‌پرای هه‌بوونی
 عه‌زیمه‌تی راست و هی‌زی ئیراده‌و پشت به‌ستن به خوداو وره به‌رزیی و
 هی‌وای سهرکه‌وتن.

چۆن ئیوه زه‌بوونی ده‌نوینن! به‌هۆی تیشکانتان له‌جه‌نگی ئو‌خوددا
 وره‌تان ده‌پوخیی؟؟ خو ﴿ان یمسکم قرح﴾ نه‌گهر له‌و جه‌نگه‌دا
 نار‌ه‌ه‌تیه‌کتان تهروش بوویی؛ برینداربووبن، سهرتان شکابی، لی‌تان
 کوژرابی، نه‌وه ﴿فقد مس القوم قرح مثله﴾ نه‌وه دوژمنانیش‌تان؛
 کافره‌کانی قور‌ه‌یش هه‌مان زه‌برو زه‌نگیان به‌رکه‌وتوه؛ نه‌وانیش لی‌یان
 کوژاره‌و، لی‌یان بریندار بووه، به‌ل‌کو زیاتریش، نه‌وان له‌جه‌نگی به‌دردا

زیاتریان لی کوژرا زیاتر تیشکان. کەچی کۆلیان نەداو خۆیان بۆ شەپۆکی تر تەیار کردەو! جا کە ئیوە لە شەپۆی ئوحووددا تیشکان ئەوە لەپێشدا لەجەنگی بەدردا سەرکەوتووبن، رۆژگاریش وەهایە، هەر رۆژە سەرکەوتن بۆ دەستەبەییەکە، رۆژیک بۆ نیوەیە و رۆژیک بۆ ئەوانە، هەمووشی لەبەر حیکمەتییکی خودایییە، دەسلەت دەدری بە دەستەبەییەکە بۆ رۆژیک بەتال فەرمانەرەو دەبی، چەند رۆژیکیش حق بالادەست دەبی و حوکمرانی دەکا ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاوْهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ ئەو رۆژگارانه ئاوا دەستاو دەست پی دەکەین لەنیوان ئادەمیزاداندا هەر رۆژە شانس و نگین بەتاقمیک دەدەین، بەلام دواپۆژ و سەرکەوتنی سەرەنجام بۆ پابەندانی رێبازی خودایییە!

بۆیەش ئاوا هەر رۆژە نگین دەدەین بە تاقمیک ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ئەوەی پەرەردگار عەدل و دادپەروەری خۆی دەرخوا، یاسای بوونەوەرە بچەسپینی، بۆ ئەوەی پەرەردگار زانیاری خۆی بە موسوڵمانان بزانینی بەوەی کە ئاگاداری چۆنیەتی برۆای برۆادارانە، بۆ ئەوەی خۆراگان لەبەرەمبەر دوژمنان دا دەرخوا، بۆ ئەوەی خەڵک جیاوازییان بزانی و لێکیان جیا بکاتەو بۆ ئەوەی راستی ئیمانی ئیمانداران بچەسپینی، چونکە هەرکاتی ئیمانه کە پەیدا بوو خودا زانیاری دەربارەى هەیه، هەر شتیک خودا عیلمی پی نەبی ئەو هەبوونی نیو نەبوو، کەوابی مانای ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ ئەوێه کە خودا زانیاری خۆی بە چۆنیەتی شتەکان بۆخەڵکی دەرخوا!

چونکە عیلمی خودا بە چۆنیەتی شتەکان لەئەزەل دا چەسپاوه و هەیه، ئەوەی کە وروودەدا دەق وەکو ئەو وایە: کە لە زانیاری خودا دا هەیه لە ئەزەلدا؛ زانیاری خوداش هەموو کاتی رەنگدانەوێ واقیعە، شتیک خودا زانیاری پی نەبی نە هەیه و نە حەقیقەتی هەیه! وێرای ئەو دەرخیستن و پی زاناندنەو تیگەیانندنە ﴿وَيَتَّخِذُ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾ بۆ ئەوەش پەرەردگار تاقمیک ئامادەباش بکا بۆ شەهید بوون و لەرێگەى خودادا

بکوژرێن، لەپێناو رەزامەندیی خودادا گیانی خۆیان بەخت بکەن، چونکە بری موسولمان بەشداری و ئامادەبوونی جەنگی بەدریان لەکیس چوو بوو ئاواتەخوازی ئەو هەبوون هەلیکیان بۆ هەل بکەوی و پلە ی شەهید بون و گیان بەخت کردن لەرێگای خودادا بە دەست یێن!!

ئەم نایەتە بەلگە یەکی بەهێزە بۆ ئەهلی سوننەو جەماعەت کە دەلێن: ئیرادە و ئەمری خودا لێک جودان چونکە پەرورەدگار نەهی لە کافران کردووە کە موسولمانان -حەمز و هاوەلانی- بکوژن و ویستوشیەتی بکوژرێن!! نەهی خواردنی داری گەنمی لەئادەم کرد کەچی خواردنەکەشی ئیرادە کردووە. فەرمانی بە شەیتان کرد بۆ سوژدە بردن و ئیرادە ی نەکرد سوژدە بەری؛ بۆیە شەیتان سوژدە کە ی نەبرد.. فەرمانی بە موسولمانان کردووە بە جیهاد و تیکۆشان بەلام تەمبەلی تیدا دروست کردوون ئەو هەبوو بریک بە هۆی تەمبەلی یان ترسان و خۆ ویستی و هۆی تر ئەنجامیان نەدا!!..

بێگومان بەزدان ریزی شەهیدانی گرتووە، لەژیانی بەرزەخیدا بەمیوانی خۆی حسیب کردوون و دەفەرموی ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٍ بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ (ال عمران/ ١٦٩). یان دەفەرموی ﴿فَاُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ﴾ (النساء/ ٦٩).

هەر لەم روو هەو بۆ زیادە ریزلێنان لەشەهیدان، باسی ستمکاران دەکا و دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ لَا يَحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ پەرورەدگار ستمکارانی خۆ شناوێن، سزایان دەدا، چونکە ستمیان لە خۆیان کردووە ئاژاوەیان لە زەوی دا ناو تەهە، سەریان لەخەلکی تیک داو؛ لە پاساوی ئەو هەدا پەرورەدگار پەلە دەکا لە سەرنگون کردنیان، لەوەرگیڕانی تەخت و بەختیان! لەکاتی پێویست و ماوە ی دیاریکراودا سەرهنگرێیان دەکا، لەم روو هەو کە ستمکاریی پایەدار نابێ و ئاکامی فەوتان و وەرگەڕانە!!

﴿وَلِيْمَحْصِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هەروەها بۆ هەلبژاردن و جیاکردنەو ی بروادارانی راستال لە دوو روو هەکان، واتە: روژگار و شانس و

نگین ئال و گۆر پی دەکەین بۆ ئەوەی خاوەن باوەرانی پالڤتەکراو دیاری بکەین، لە موسوڵمانانی دەروون زەعیف هەلیان هاویرین، موسوڵمانی راستال لە موسوڵمانی بڕوا لیل و لەرزۆک جیا بکەینەو! بۆ ئەوەی ئەو موسوڵمانە پالڤتەکراوە بێتە پارچە زیرکی پالڤتەو لە بۆتە دراوو خەلکی تر بیناسی و بێتە نمونە و هی تریش شوینی بکەون، بۆ خوشی خۆی بناسی! چونکە زۆرجار ئادەمیزاد بۆ خۆی خۆی ناناسی و حەقیقەتی راستی خۆی نازانی!! ئەزموون و تاقیکردنەوێ وەکوو جەنگی ئوحد ئامیزاد پالڤتە دەکا و راستی و پیاوێتی دەر دەکەوێ!! ئەوەتا لە جەنگی ئوحددا دوو پووێکان پاشگەزیوونە و گۆرەپانی جەنگیان جی هیشت، بڕی موسوڵمان لە ترسان هەلھاتن، هەندیکیش لە تیرھاویژەکان هەر بۆ مەبەستی کۆکردنەوێ تالان و غەنیمەت سەرپێچی فەرمان و ئامۆژگاری پێغەمبەریان کرد.

بڕیکیش لە دەوری پێغەمبەر مانەو و ورەیان نەپروو و داکوکیان لە پێغەمبەر ﷺ کرد و نازیەتی و مەردایەتی خۆیان نواند!

لە صەحیحەین دا هاتووە کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (لا تَتَمَنُوا

لقاء العدو وسلوا الله العافية فإذا لقيتم فاصبروا واعلموا أن الجنة تحت ظلال السيوف).

ئاکامی ئەم ئەزموون و تاقیکردنەوێ: لە جەنگەکانی دوایی دا دەرکەوت: ئەوەتا لە جەنگی (احراء الاسد) دا پێغەمبەر ﷺ فەرمانی دا کە جگە لە ئەوانە ی هاوبەشی جەنگی ئوحدیان کردووە کەسی تر شوین کافرەکان نەکەوێ! ئیتر خاوەن باوەرانی پابەندی فەرمانە کە پێغەمبەر ﷺ برون، کەس سەرپێچی نەکرد!

﴿ويعحق الكافرين﴾ هەر و هەر ئەو تاقیکردنەوێ بۆ ئەوە بوو کە ئاتومیدی و نەمانی هیوا روو بکاتە دل و دەروونی خودا نەناسان، هیچ

بنەماو ماکی ئازایەتی و هەلمەتیان تێدا نەمیستی! چونکە ئەوان نەگەر
سەرێگەون ئاوا زیادە پەوی دەکەن، سەرباری کڕشتن و برین؛ کۆژارووەکان
نەتک دەکەن، ئەمەش دەبێتە هۆی فەوتان و نەمانیان، ئەوان لەناست
موسولمانانی راستەقینەدا هیچ وجودێکیان نیە، بیروباوەری بەتال و
پوچی ئەوان کاتی دیارە، کە حقو راستی موسولمانان دیار نەبێ!

سەرژەنشت کردنی جەنگاوەرانی شەری ئوحوودو هەلنانیان بو

خۆگری و پیسەلماندنیان کە مردن بەدەست خودایە

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ
وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ
الشَّكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَّلًا

وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَسَنَجْزِي الشَّكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قُتِلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ
فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ
يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

ئیبینو نه بی حاتم له ئیبینو عه بیاسه وه ده گیریتیه وه ده لئی: چهند هاوه لیک ده یانگوت: خۆزگه ئیمهیش بکوژراپنایه،! وه کوو چۆن نه صحابی به در شهید بوون یان ده یانگوت: خۆزگه ئیمهیش روژیکه وه کوو روژی به درمان بهاتیه پیشو شه پرمَن له گهل کافره کان بکردایه وه خۆمان تاقی بکردایه وه: جا شه هیدبوونو به ههشتمان ده ست بکهوتایه! یان سه رکه وتنو غه نیمهت... ئه وه بوو پهروه ردگار ئاماده ی جهنگی ئوحوودی کردن، چهند که سیکیان نه بی نهوانی تر هه لاتن: نیترا نایهتی ﴿وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمْنُونَ الْوَيْتَ نَازِلَ بَوِ، پَیش ئه ویش ده فره موی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ﴾ نایا وا گرمان ده بن که بچنه به هه شه ته وه به بی ئه وه ی له پریگای خودادا تیکۆشان بکه نو له پیناو بهرنامه و نایینه که ی دا خۆتان به خت بکه ن؟؟ به ته مای ئه وه ن به بی تاقیکردنه وه تووشبوونتان به جۆره ها گیرو گرفت ی تالو ناسۆری سامناک به هه شتتان ده ست که موی؟! هیشتا خودا گیانی خۆیه خت کردو تیکۆشانی ئیه ی بۆ خه لکی ده رنه خستیی؟ تیکۆشه ری و خۆراگری ئیه ده رنه که وتبی! چۆن هه روا به هه واته وه به قسه به ته مای به هه شتن!!؟

ناشکراشه جیهادو تیکۆشان چهند جۆریکی هه یه، جهنگان له گهل هه واو هه وه سو شه یتان دا، به تایبه تی له سه رده می گه نجی و لاو یتیدا، تیکۆشان به گیان بۆ بهر زکردنه وه ی وشه ی (لا اله الا الله) بۆ بهرگری له ولاتو ناموس. تیکۆشان به مالو دارایی بۆ بهرگری له گهل و نه ته وه وه بهر ژه وه ندی گشتی، بهر هه نگار بوونه وه ی به تالو ناحه ق یارمه تیدانی هه قو راستی، هه ولدان بۆ چه سپاندنی عه داله ت...

به راستی خۆراگری پیویسته له کاتی نه نجامدانی ئه رکه نایینی به کاند، به هه موو جۆریکیانه وه، فره مان بهرداری خوداو پیغه مبه ر، له کاتی به لام ته نگانه دا، له کاتی راوه ستان له بهر امبه ر دوژمن دا... هتد. ئینجا پهروه ردگار رووی خیطاب ده کاته ئه و موسولمانانه ی که ئاماده ی جهنگی به در نه بوو بوونو ئاواته خوازبوون له جهنگیکه تری

ئاوهادا لە گەڵ پیغەمبەر ﷺ نامادەبن و پلەو پایە ی شەهیدبوون بە دەست
بینن و دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ كُنْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ مِّن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾.

بێگومان ئێوەبوون، ئاواتەخوازی شەهیدبوون بوون، لەپێش ئەوەدا کە
شەڕەکە ببینن، بەلام کاتیەک جەنگ بەرپاوی لە گەڵ دوژمن لە ئوحووددا و
چاوتان بە لێک دان و تێک رژان کەوت، بریسکێو بریقی شمشیر و
سەرەرمستان بینی، ریزی خۆراگری و راوەستاوی جەنگاوەرانتان بینی، ئیتر
ترسان و دلە لەرزەتان پێ کەوت و پیغەمبەرتان لە کاتیکی زۆر ناسک دا
بە جێ هیشتو هەلاتن، لە هەموو لایە کەوێ پیغەمبەر ﷺ تیرەباران
دەکرا و بە ردی بۆ دەهاوێژرا، کافرەکان دەوریان داو: ئا لەو کاتەدا ئێوە
دەورتان چۆل کرد و هەلاتن!! ئەو بانگی ئێوەی دەکرد کە دەوری چۆل
نەکەن و دژی دوژمن بجەنگن و شەڕ بکەن و خۆراگر بن و وەر بەرز و دل قایم و
گورج و گۆل بن و مەیدان چۆل نەکەن، بانگی دەکرد بۆ خۆداپەرستی و
خۆراگری و بەرزایی! بەڵێ بە چاوی خۆتان هۆکاری مردنتان بینی، دیتان
براو خزم و هاوەڵانتان کوژران و لاشەیان کەوتە سەر زەوی، ئێوەش خەریک
بوو بکوژرێن! ئەمە لۆمە کردنیکی بەهێزە، بۆ ئەوانە ی کە لەپێش
جەنگە کەدا خۆیان دەخوارد و هە ئاواتەخوازی بەرپاوی شەڕیکی وەکوو
شەڕی بەدر بوون و ئیلحاحیان لە پیغەمبەر ﷺ کرد کە خۆ ببەستێ و
بچیتە دەری بۆ شەڕ، کەچی کەتەنگانە هات بایدۆستیان لێ کرد و
هەلاتن و کەمیکیان نەبێ کەسیان لە گەڵ پیغەمبەر ﷺ نەمانەو!

جا کاتیەک روژی ئوحوود موسولمانان شکان و ئەوانە ی هەلاتن
هەلاتن، ئەو ی لێیان کوژرا لێیان کوژرا، لەندیکیشیان بە دەوری
پیغەمبەر مابوون و هە، بانگیکی شەیتانی هەلدرا کە موحمەد کوژراو!!
ئێبنو قومەییئە گەرایەو بۆ ئا و کافرە کەوتی: مَن موحەممەد م
کوشتوو؛ بۆیەش ئەم هەوالە ی بلا و کربسو و هە چونکە بەردیکی بە
پیغەمبەردا داو و سەری شکاندبوو، ئیتر زۆربە ی خەڵکە کە وایان زانیبوو:

که پیغمبەر ﷺ کوژارو! ئیستر پەرەردگار ئەم نایه‌ته‌ی ناردە خوراه‌وه‌که دەفەرموی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ موحەممەد که هەیه پیغمبەریکەو نادەمیزادە، نەخۆشی و کوژرانو برینداربوونو مردنیشی بەسەردا دی، وەکوو چۆن ئەو شتانه بەسەر پیغمبەهرانی پیش خۆی دا هاتوون، ئەوەتا پیش ئەو موسا و عیسا هاتوونە ژيانە‌وه‌و دوا‌یی مردوون، زە‌که‌ریا و یەحیا کوژراون، لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌شا نایینە‌کانیان هەر ماون، پە‌یرە‌و کارانیان هەن، کە‌وابی پ‌یویستە لە‌سەرتان کە لە سەر نایین بە‌رده‌وام بن، تە‌زانە‌ت ئە‌گەر پیغمبەر بم‌ری یان بکوژ‌ری، ناب‌ی ئی‌وه هە‌ل‌ب‌گەر‌پ‌نە‌وه‌و لە نایین پە‌شیمان ب‌بنە‌وه.

پیغمبەر ئادە‌میزادیکە وە‌کوو باقی پیغمبە‌ه‌ران ئە‌رکی پ‌یویستی خۆی لە‌سەر‌شانە، ئە‌رکە‌کە‌ی کۆ‌تایی دی بە لە‌دو‌نیا دەر‌چوونی، جا کە‌سی‌ک موحەممەد ب‌پە‌رستی ئە‌وه با بزانی ئە‌و دەر‌می، کە‌سی‌کیش خودا ب‌پە‌رستی، ئە‌وه خودا زیندو‌وه‌و نام‌ری.

﴿إِن مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ ئایا ئە‌گەر موحەممەد مرد یان کوژ‌را!! ئی‌وه پاش‌گە‌ز د‌بنە‌وه؟! د‌ه‌چنە‌وه سەر‌ حال‌ه‌تی نە‌فامی و گوم‌رایی؟! ناب‌ی ئی‌وه هەر‌گیز ب‌یر لە شتی وا ب‌کە‌نە‌وه‌و هە‌ل‌و‌یستی ئا‌وا نە‌فامانە بن‌و‌ین، خۆ ئە‌گەر پاش‌گە‌ز ب‌بنە‌وه، زیانە‌کە‌ی بۆ خۆ‌تانە، چون‌کە ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِيهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا﴾ کە‌سی‌ک دوا‌ی موس‌ول‌مان بوونی پاش‌گە‌ز ب‌ی‌تە‌وه‌و لە نایین پە‌شیمان ب‌یتە‌وه، واز لە ت‌یک‌ۆ‌شانو بە‌ره‌نگاری دو‌ژمن ب‌ه‌ینی، ئە‌وه با بزانی ه‌یچ زیانی‌ک بە خودا نا‌گە‌یە‌نی، بە‌ل‌کو زیان بە خودی خۆی د‌ه‌گە‌یە‌نی و بۆ خۆی س‌زای دۆ‌زە‌خ د‌ستە‌بەر د‌ه‌کا. کە‌سی‌کیش خودا پ‌ەرست ب‌ی بە مردن و کوژ‌رانی پیغمبەر واز لە نایین نە‌ه‌ینی و س‌پاس‌گوزاری ن‌یعمە‌تە‌کانی خودا ب‌ی، لە‌پ‌ینا‌و نایینی‌دا شە‌ر ب‌کا، لە‌حال‌ی ژیانو مردن دا پە‌یرە‌وی پە‌یامی پیغمبەر ﷺ ب‌کا، ئە‌وه شوکرانە ژم‌یرە ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ خودا پاداشتی شوکرانە ژم‌یران د‌ه‌داتە‌وه، بە‌گو‌یرە‌ی کردارو هە‌ل‌و‌یستیان بە‌ه‌ره‌مە‌ند د‌ه‌بن!

نهم نایه ته ریخۆشکهر بوو، بۆ له دونیا ده چوونی پیغه مبهەر ﷺ،
یادخه وه بوو، بۆ نهوانه ی وه کوو نیمامی عومه ر بیرام له مردنی
پیغه مبهەر نه کرد بوو وه، ته نانه ت عومه ر ﷺ که هه والی له دونیا
ده چوونی پیغه مبهری بیست، تاساو سه رسام بوو، تووشی سه دمه بوو،
وتی: هه رکه سی بلی: موحه ممه د مردوو ده دیکوژم، به م شمشیره دوو
له تی ده که م!

نه نه سی کوپی (النضر) (مامی نه نه سی کوپی مالیک) ده لی: له و
ساته ناسکه دا که له جهنگی ئو حوود دا به سه ر موسولمانان دا تیپه ری نه و
کاته ی که له ناو خه لک دا بلا بوو وه که موحه ممه د ﷺ کوژراوه، بری
موسولمانی و ره روو خاوو برپا لاواز ده یانگوت: فره سه تمان بوایه
پیاویکمان بناردایه بۆ لای عه بدوللای کرپی ئوبه ی به لکو نه مانو
لیبور دنی له نه بوسوفیان بۆ وه ربگرتینایه! بری دوو رووش ده یانگوت: نه گهر
راسته موحه ممه د کوژراوه بچنه وه سه ر نایینی پیشووتان.

جا نه نه س ده لی: قسه که یان نابه جی بوو (خۆ نه گهر موحه ممه د
کوژرابی خۆ خودای موحه ممه د نه کوژراوه، چۆن دوا ی پیغه مبهەر ژیان
ده گوزه رین؟ برۆن شه ر بکه ن له سه ر نه و بهرنامه و پرۆگرامه ی نه و شه ری
له سه ر کردوو، بهر ن له سه ر نه و شته ی نه و له سه ری مردوو).

نه مجار گوتی: خودایه! من به گوته ی نه وان نه گری، من به ریم له
هه لۆیستی نه وان، به ریم له وه ی که نه وان ده یلین. نه مجار شمشیره که ی
به ده سه ته و گرتو هه تا شه هید بوو شه ری کرد!!

نیمامی بوخاری له نه بوسه له مه وه ده گیریته وه: که عایشه بۆی
گیراوه ته وه ده لی: نه و روژه ی که پیغه مبهەر ﷺ له دونیا ده چوو نه بوبه کر
له مالی خویان له (سونح)^۱ به سواری نه سپیک هاتو دابه زیو چوو
ژووری مزگه وت، له گه ل که س قسه ی نه کرد، تا چوو له لای عایشه که

^۱ شۆنیکه له مه دینه گه رده کی به نو حاریته یه ک میل له مالی پیغه مبهەر وه دوو ربوو.

له نزيكيه وه پيغه مبهردا ﷺ به بوردى يه زانى داپوشرابوو، په رده كې له سهر رووى لاداو خوى به سهردا داو ماچى كړدو گريا، نه مجار وتى: دايكنو باوكم به قوربانت بن، سويند به خودا دوو مردنت به سهردا نايمن. نهو مردنهى كه خودا له سهرى نوو سيورى شهوا رووى داوه وه له دونيا دهرچووى!

نيمامى زوهري ده لى: نه بو سه له مه له نيبنو عه بياسه وه بوى گيرامه وه فهرمووى: نه بويه كر هاته دهره وه، عومهر قسهى بو خه لكه كه ده كړد: (دهيگوت: ههر كه سى بللى موحه ممد ﷺ مردووه زمانى ده بېرم) نيتر نه بويه كر وتى: عومهر! كه سيك موحه ممدى ده په رست، موحه ممد مردو براهه وه، كه سيكيش خودا ده په رستى؟ نه وه خودا زيندووه و نامرى، نه مجار نه نايه ته ﴿وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل﴾ خويندووه، سويند به خودا وام زانى نهو خه لكه له وه پيش نه نايه تهيان نه بېستوه، وه ك نه وه وابوو كه نه يان زانيي كه نه نايه ته هاتوته خوارى! كه نه بويه كر خويندويه خه لكيش له ده مى نه وه وه هه نوو خوينديان وه، نيتر له وه دوا ههر كه سيك ده بينى نه نايه تهى ده خويندووه!

نيناوما جهش به هه مان شيوه له عائشه وه گيرايه تيه وه!

نه بولقاسمى طه بهرى ده لى: له نيبنو عه بياسه وه گيردراوه ته وه ده لى: نيمامى عه لى له ژيانى پيغه مبهردا ﷺ كه نه نايه ته ﴿افان مات او قتل انقلبتم على اعقابكم﴾ ده خويندرايه وه دهيگوت: نه به خوا دواى نه وهى خودا شاره زاي نايينى كړدووين پاشگهز نايينه وه، سويند به خودا نه گهر بمرى بكورژى تا گيانم تيدايه شهر ده كم له پيناو نهو ثامانجهى نهو شهرى له پيناودا ده كړد، سويند به خودا من براو ميراتگرو كورى مامى نهوم كى له من بو نهو له پيشتره؟ ﴿وما كان لنفس ان تموت الا ياذن الله كتابا مؤجلا﴾ هيچ كه سيك نامرى مه گهر به ويستي خودا نه بى،

هەتا ئەو ماوەیەکی بۆی داناوێت تەواوی ئەکا لە ژێر دەرنەچێ، دەبێ خودا ئیزن بدات و یستو ئیرادەی لەسەر مردنەکی بێ ئەمجار دەمێ!

ئەمە شتیکی چەسپاوی سنوورداری کراوە بە ماوەیەکی دیاریکراوە، کاتی دیاریکراوە، پێش و پاش ناکا! زۆر وا دەبێ پیاوی نازاوە جەنگاوەر تووشی دەیهەما شەپۆ تیکرژانی سامناک دەبێ و ناکوژێ، لەنکاوتێک ترسنۆکی و هەیه ناوێری لە پێستی خۆیدا بجوولێتەووە کەچی دەکوژێ! قورئان دەفەرموێ: ﴿وَمَا يَعْمرُ منْ مَعمرٍ ولا ينقصُ منْ عَمْرِهِ الا في كتابٍ﴾ ١١/ فایان دەفەرموێ: ﴿فإذا جاء أجلهم فلا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون﴾ النحل/ ٦١.

تەمەن دیاری کراوە، کاتی مردن براوەتەووە، قەزاو قەدەر فەرمانێ هەوایە، هەلسۆپێنەری هەموو کاروبار پەرەدرگاوە، هەموو گیانیەک بە ئیزنی خودا دەردەچێ، بە گۆڕە زانستی ئەو -بەبێ پێشکەوتن و دواکەوتن- هەموو گیانیەک لەکاتی دیاریکراوی خۆی دا دەردەچێ!

دەوێ کەوابێ بۆچی دەبێ مەرۆف بترسێ و لە تیکۆشان دوا بکەوێ؟! ﴿ومن یرد ثواب الدنیا نؤتہ منها ومن یرد ثواب الآخرة نؤتہ منها وسنجزي الشاکرین﴾ کەسیک هەول بدات بۆ دنیاو نامانجێ مەبەستی بە دەستەینانی دنیا بێ، ئەو بە گۆڕە خۆی بەشی دەدەین و لە قیامت بێ بەشە! کەسیکیش هەول بۆ دواڕۆژ بدات، نامانجێ پلەو پایە قیامت بێ بێ بەشی ناکەین! وەکوو لە نایەتیکی تردا دەفەرموێ:

﴿من کان یرید حرث الدنیا نؤتہ منها وما له فی الآخرة من نصیب﴾ الشوری/ ٢٠. لە نایەتیکی تردا دەفەرموێ: ﴿من کان یرید العاجلة عجلنا له فیها ما نشاء لمن نرید ثم جعلنا له جہنم یصلاها مذموماً مدحوراً. ومن اراد الآخرة وسعی لها سعیها وهو مؤمن فأولئك کان سعیهم مشکوراً﴾ الاسراء/ ١٨-١٩. نایەتەکی ئیرەیش بە (سیجزی الشاکرین) کۆتایی هاتووە، واتە: ئێمە پاداشی شوکرانە ژمێران دەدەینەووە، بە فەزل و گەورەیی خۆمان لە دنیاو

قیامەت بە گوێرەیی شوکرو کردووەیان لە پاداشی ئەویدا که لەشەردا
هەڵنەهاتوون پاداشی نەبراوەیان دەدەینەو. بەلام ئیوە ئەو کەسانە
هەڵپەیی دونیاتانە، لە روژی جەنگی ئوحووددا وازتان لە سەنگەری بەرگری
هێناو سەرپێچی فەرمانی پیغەمبەرتان کرد، بۆ تالانی گرتن راجمین!
دەتوانن بڕێ لە کالای دونیایی بە دەست بهێنن، بەلام ئەو دەسکەوتەیی که
پیغەمبەر بانگەوازی بۆ دەکردن لە کیس خۆتان دا: که خۆشبهختی دونیاو
قیامەتە!

نایەتە که ناماژ دەکا بۆ ئەوانەیی روژی ئوحوود هەڵپەیی تالانی گرتن،
شتی تری لەبیر بردنەو، ناماژە بۆ ئەوێش دەکا که ئیرادەیی ئادەمیزاد
شیوازی سروشتی کردووە -چاک یان خراپ- دیاری دەکا دەفەرموێ:
﴿وَمَنْ يَرِدْ﴾ ئیسنادی فیعله که پال شەخسه که دراو!! ئەوێش لەگەڵ ئەو
فەرموودەیی پیغەمبەر ﷺ که بوخاری و موسلیم لە تیمامی عومەرەو
دەهیگیرێتەو که فەرموویەتی: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى)
یەك دەگرنەو جا کهوابێ ئەو خاوەن برۆایان! وەنەبێ ئەم کارەساتە هەر
بەسەر ئیوە هاتبێ. ﴿وَكَأَيْنَ مِنْ نَبِيٍّ قَاتِلٌ مَعَهُ رِيشُونَ كَثِيرٌ﴾ زۆر لە
پیغەمبەران لە رێگای خودادا جەنگاون، تەبکۆشاون، پەیرەوکارانیشتیان
شان بە شانی ئەوان لەپێناو بەرزکردنەوێ شیعارێ (لا اله الا الله) دا
شەریان کردووە، نمونەو رەهنومایی کەری روژنبیرو شارەزایی کەر بوون.
﴿فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا﴾ ئەوان زەبوونی و
لاوازیان نیشان نەئەدا لە بەرامبەر شەرو شۆرو کۆژرانی خۆیانو
پیغەمبەرەکانیان، دەستەوئەژتۆ دانەنیشتوون ورەیان نەپروخواوەو مل
کهچی دوژمن نەبوون.

﴿وَمَا اسْتَكَانُوا﴾ دونیاپەرستو خۆپەرست نەبوون، پشتیان لە دژوون
نەکردووە، بەلکو خۆپەرستو بەتارام بوون. ﴿وَاللَّهُ يَحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾
پەروردگار خۆپەرستانی خۆش دەوێن؛ ئەوانەیی خۆیان خۆپەرستو ورو

هاوه لانیشیان بهرز کردۆتسهوه، نهوانه خودا رینوما ییان ده کاو پاداشی
باشیان ده داتهوه! نه مه سهرکۆنه کردنی موسولمانانی ئوحوودی تیدایه! که
لهو رۆژهدا وره یان رووخوا دله له رزه یان پیکهوت، به هه والی کوژرانی
پیغه مبه ر ڤهستیان له کراسی هاته دهرو، توانای بهرام بهری کردنی
کافرهکانیان نه ماو بیریان لهوه کردهوه چۆن په یه وندی به نه بوسوفیا مه وه
بکه ن لیبور دنیان بو دهسته بهر بی!

دهی نه وه کردهوه وه هه لۆیستی زۆربه ی هاوه لانی پیغه مبه رهکانی
پیشوو بو، ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي
أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ له کاتی تیکرژانو روو
به روو بوونه وهی خودانه ناسان دا جگه له نزاو پارانه وه له خوا هیچی تریان
نده گوت، ههر ده یانگوت: پهروه ردگارا! له گونا هو که مته ر خه میمان
خۆش به، عه یبو عارو سه ریچی کردنی فهرمانی خۆتمان دا پیۆشه،
نه ژنۆمان به هیز بکه، نزاو پارانه وه داوای لیخۆشبوونیان له خودا له گه ل
نه وه دا که ره بیانی و خودا ویست بوون! نه مه ئاماره یه به هه ست کردنیان
به ته قصیرو که مته ر خه می، داوا کردنی لیخۆشبوون له پیش داوای
وره به رزی و خۆراگری، به و مه به سته یه که دلو دهروونیان پاک بی و
دوعا که یان گیرایی..

﴿فَأْتَابَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾
ئیتیر خودا له پاداشتی خۆراگری و نزاو پارانه وه یان دا سه ره که و تنو
زالبوونیانی به سه ر دوژمن دا پی به خشین. ناوو شۆره تی پیاوه تی دونیا یان
ده ست کهوت، و یرای پاداشی باشی قیامه تیان که ره زامه ندیی خودا و
ره حمه تو شادبوونیانه به بینینی پهروه ردگار له به هه شت دا، چونکه
نه وان له دونیادا کردارو هه لۆیستیان به کویره ی ویستی خودا بروه،
ویستوویانه سوننه تی خودا له سه ر زهوی به ر قه رار بکه ن، خوداش
چاکه کاری ناوای خۆش دهوین، پاداشی باشی نه و کرداره چاکانه یان
ده داته وه!

ئەمەش رێنومایی کردنو پەرودە کردنە بۆ هاوەلانی پێغەمبەر و
سەرنج راکێشانیانە بۆ ئەوەی کە ئەوان شیواترین بۆ دەستەبەرکردنی ئەو
رەوشتە باشانەو پێویستە پەیرەوی ئەو کۆمەڵە خواویستە بکەن،
لەبەرەمبەر دوژمن دا نەبەردو نەترس بن! لە کردار و گوشتاری باشیان دا
شوێن ئەوان بکەون.

نایینی خودا یەك نایینەو بنەماکانی گۆرانکارییان بەسەردا نایە،
سوننەت و داب و نەریتی خودا لە بوونەو هەردا گۆرانی بەسەردا نایە.

نابی موسوڵمانان بەگویی کافران بکەن

يَتَّابُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوْكُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَابِكُمْ

فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ

بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

لە نایەتەکانی پیشوودا پەرودەردگار فەرمانی کرد بە موسوڵمانان کە
هاوەلانی پێغەمبەرانی پیشو بکەنە پێشەواو شوێنیان بکەون،
موسوڵمانان دەترسێنێ لە شوێنکەوتنی کافرو جوولەکەو گاوەکان و
دووڕوووەکان؛ ئەوانە ی کە پیلانیان لە بانگەوازی نیسلامیی دەکردو
دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوْكُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ ئەو ئەو کەسانە ی کە پرۆاتان
هێناوە و موسوڵمان بوون ئەگەر گۆڕاپیەڵی ئەوانە بکەن کە پرۆایان بە
نایینی ئیو نەو پێغەمبەرایەتی پێغەمبەرە کەتان رەت دەکەنەو، وەکوو
ئەبو سوفیان و هاوەلانی، عەبدوللای کوری توبە ی سەرۆکی دووڕوووەکان و
شوێنکەوتوانی، هەروەها سەهرانی جوولەکەو گاوەکان، ئەو بزانن دوا ی
موسوڵمان بووتان دەتانگێرێنەو بۆ کوفرو خەسارەتمەندی دویا و قیامەت

دەبن، لەدونیادا زلیللەتی کوفرو بیدینی بەسەر شاتاندا دی، عیززەتی ئیسلامتان لەکیس دەچی! دۆژمن لە ولاتتاندا جیگیر دەبی، لەزەتی سەرکەوتن و فەرمانڕەوایی و بالادەستیتان نامینی، ئەو وادەیهی خودا پێی داوێن کە دەفەرموی: ﴿وَعَسَىٰ أَن لَّهٗ الذِّیْنَ آمَنُوا مِنْكُمْ. وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الذِّیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَ لَهُمْ دِينَهُم الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾ النور: ٥٥. بۆتان نایەتە جێ و فەرمانڕەوایی سەرزدەویتان لەکیس دەچی و بۆ خۆتان دەبنە بۆرەپیاوو مسکین و ژێر دەستە. لەقیامەتیشا خەسارەتمەندی ئەو دەبن کە لەنیعمەت و خوشی بەهەشت بێبەش دەبن و تووشی سزای دۆزەخ دەبن. ﴿بَلِ اللَّهِ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ﴾ ئیو پەشت بە ئەوان مەبەستن بە هیوای یارمەتی بێباوەران مەبن، بەلکوو خودا سەرپەرشتیکاری ئیو، ئەو یارمەتیدەر و پشتیوانتانە، ئەو باشترین یارمەتیدەرە؛ وەکوو لە شۆنیکێ تردا دەفەرموی: ﴿فَاعْلَمُوا أَن اللَّهَ مَوْلَاكُمْ، نَعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنَعَمَ النَّصِيرُ﴾ الانفال: ٤٠.

هەر ئەویش سەرفرازی و سەرکەوتنی بۆ خۆی و پیغەمبەر و موسوڵمانان دانایە، دەفەرموی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ النافقون: ٨. یەکیکیش لە دیاردە یارمەتیدانی پەر وەردگەر بۆ خاوەن باوەران ئەو دیە: کە ترسو لەرز بخاتە دڵ و دەروونی کافرانە، چونکە برۆیان دامەزراو و چەسپاوی نییە، هەر ئەو ئەو دیە بەلاسیی کردنەوێ کۆترانە شەریک بۆ خودا دادەنێن، بێ ئەو دارو بەرد دەتاشن و دەیانپەرستن، وەکوو دەفەرموی:

﴿سَنَلْقِي فِي قُلُوبِ الذِّیْنَ كَفَرُوا الرَّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ ترسو لەرز دەخەینە دڵ و دەروونی ئەوانە ی کە خاوەن ناسن و گومراو کافرن، چونکە ئەوان شەریک بۆ خودا دادەنێن، بەرد و دارێک دەکەنە هاوبەشی خودا، کە هیچ بەلگە و دەلیلیک نە عەقڵی و نە هەستی (حسی) یان بەدەستەوێ نییە، کە شیواوی پەرستن بن! تاکە بەلگە یان لەپەرستنی ئەو بێتەدا لا سایی کردنەوێ باو کوو باپیریانە و دەلێن: ئیمە

بیسترومانه نهوانه نهو بتانه‌یان په‌رستوه، نیمه‌ش شوین نهوان ده‌که‌وین
﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ﴾ الزخرف/٢٢.

دامه‌زرانی بیروباوه‌ریان له‌سهر نهو بنه‌ما پروپوچانه سهرده‌کیشی بو
پشیوی دلو ده‌روونیان، شیوانی عه‌قل و هوشیان، تیک‌چرونی بیرو
ب‌چرونیان، په‌یدابوونی ترسو له‌رز له‌دلیان‌دا و‌پرای نهو به‌دبه‌ختی‌به‌ی
جیهانیان ﴿وَمَا وَاهِمُ النَّارُ﴾ له‌قیامه‌تا جیگیان د‌وزه‌خه، به‌هوی
سته‌مکاریان له‌خودی خو‌یان، به‌هوی کوفرو بی‌دینی‌و
سهر‌پ‌چیکردنیانه‌وه.

﴿وَبئس مثوى الظالمين﴾ د‌وزه‌خ خرابترین په‌ناگه‌و شوینی مانه‌وه‌ی
سته‌مکارانه.

نه‌وه‌ی له‌و نایه‌تانه وهرده‌گیری:

١- ترساندن و هه‌ر‌شه‌کردن له‌موسولمانانه که به‌هیچ جوړ‌یک
گو‌پرایه‌لی کافرو خودانه‌ناسان نه‌بن و بتمانیه‌یان پی نه‌که‌ن، چونکه
هه‌ر‌چنده نایه‌ته‌که ده‌رباره‌ی جه‌نگی نوحوود نازل بووه، به‌لام وه‌کوو
ده‌لین: عبیره‌ت به‌گشتی وشه‌که‌یه، نه‌ک به‌تایبه‌تی هویه‌که‌ی.

٢- کافرو خودانه‌ناسان هه‌میشه له‌قه‌له‌قی و بیرشیواوی‌دان و ترسو
له‌رز له‌دلیان‌دا جیگیره.

ه‌و‌کاره‌کانی تیک‌شکانی موسولمانان له‌جه‌نگی نوحوود‌دا

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَخُسُّونَهُم بِآيَاتِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَّ عَنكُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَّا تَحِبُّونَ مِنْكُمْ
مِّنْ يُّرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٧﴾ إِذْ
ثُجِّدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَى أَحَدٍ وَالرُّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
فَأَتَيْنَكُمْ غَنًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَبَكُمْ

هه‌ندیکیشان و تتان: بئی ئه‌مری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناکه‌ین، له‌سه‌نگه‌ره‌کان دا ته‌نها عه‌بدو‌ل‌لای کوری جوبه‌یر (که سه‌رکرده‌ی تیره‌هاوێژه‌کان بوو) له‌گه‌ل چه‌ند هاوه‌لیکی دا مانه‌وه‌و ئه‌وانی تر شوینه‌کانی خۆیان چۆل کرد ﴿وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تَحْبُونَ﴾ سه‌رپیچی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌رتان کرد دوا‌ی ئه‌وه‌ی پیتان خۆش بوو ئه‌وه‌ی دیتان! که بریتی بوو له‌ تیکشکانی سوپای کوفرو سه‌رکه‌وتنی موسو‌لمانانو هه‌بوونی ده‌ستکه‌وتو غه‌نیمه‌ت، نیترو واده‌ی په‌روه‌ردگار به‌ یارمه‌تیدانتان دواکه‌وت.

عووه‌ی کوری زوبه‌یر ده‌لی: په‌روه‌ردگار به‌لینی پیدان که‌ته‌گه‌ر خۆراگه‌ربو ته‌قوای خودا بکه‌ن، خودا به‌ پینج هه‌زار فریشه‌ی نیشانه‌کراو کۆمه‌کیان پێ ده‌کا، که تیره‌هاوێژه‌کان سه‌رپیچی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ریان کردو سه‌نگه‌ره‌کانی خۆیان جی‌هیشته‌بو تالان گرتن هاتنه‌ خواری، یارمه‌تیدان به‌ فریشه‌یان لی‌سه‌ندرایه‌وه، نایه‌تی ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ يَاقُذُ﴾ ناره‌ خواری، خودا به‌لینی خۆی به‌جی هینا. سه‌رکه‌وتنی پیشان دان، به‌لام که سه‌رپیچی‌یان کردو فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ریان شکانه‌ تووشی نه‌و تیشکانو نا‌ره‌حه‌تیه‌ی کردن.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار هۆی کیشه‌و سه‌رپیچی تیره‌هاوێژه‌کان روون ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْكُم مِّنْ يَّرِيدُ الدُّنْيَا﴾ هه‌تان بوو هه‌له‌یه‌ی دونیای بوو؛ ده‌یویست ده‌ستکه‌وتو غه‌نیمه‌ت ده‌ست بکه‌وی!

ئیب‌نومه‌سعود ده‌فه‌رموی: هیچ که‌س له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر هه‌ستی به‌وه‌ نه‌ده‌کرد که دونیاو‌یستیان تیدابی! تا رۆژی جه‌نگی ئو‌حوود هات، ئه‌وانه‌ نه‌و که‌سانه‌ بوون که له‌سه‌ر که‌ژه‌که‌ سه‌نگه‌ره‌کانی خۆیان چۆل کردو به‌هيوای گرتنی تالان هاتنه‌ خواره‌وه. ﴿وَمَنْكُم مِّنْ يَّرِيدُ الْآخِرَةِ﴾ هه‌شتان بوو، پاداشی رۆژی قیامه‌تی ده‌ویست، پابه‌ندی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر بوونو شوینی خۆیان جی‌هیشته‌بو له‌گه‌ل سه‌رکرده‌که‌یان؛ عه‌بدو‌ل‌لای کوری جوبه‌یر مانه‌وه‌، خالیدی کوری وه‌لیدو عه‌که‌مه‌ی کوری ئه‌بو جه‌هل - که نه‌وسا کافر بوون - هه‌لمه‌تیان بو‌ بردن ده‌وریان گرتن

ئەوانەى مابوونەو لەسەر کەژە کە شەهیدیان کرد!!

لۆمە کە روودە کاتە ئەوانەى سەرپێچییان کردو شۆینی خۆیان بەجێ
هێشتو هەڵاتن، روو ناکاتە ئەوانەى کە لە شۆینی خۆیان مانەو و تا
شەهیدبوون بەرگرییان کرد، ﴿ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ﴾ دواى ئەو کە
لەسەرەتاو سەرکەوتن، بەهۆى شکاندنێ فەرمانی پیغەمبەر ﷺ شکانو
کوژرانو هەڵاتنی بەسەردا هیان ﴿لِیَتْلِیْکُمْ﴾ بۆ ئەوێ بیرو باوەرتان
تاقى بکاتەو، بۆ خۆتان بزانی، تا چ رادەیهک خۆراگرن - چونکە خودا بۆ
خۆی پێش ئەوێش ئەوێ دەزانى - ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْکُمْ﴾ دانیابن خودا لەو
تاوانەتان خۆش بوو، بەو ژێرکەوتن و تاقیکردنەو تان شۆینەواری
تاوانە کانتانی سڕیەو، تۆبەى لى قبول کردن، پەشیمانیتان وەرگیرا،
﴿وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَی الْمُؤْمِنِ﴾ خودا خاوەن فەزڵو بەزەییە بۆ
موسولمانان، چونکە بەهۆى تاوانەکانیانەو لەبێخ دەری نەهینان! وى
دەجێ هۆیک لە هۆیکەکانى بەزەبى هاتنەوێ خودا پێیان زۆرى دوژمنو
هەبوونی چەکو پێوستیاتی جەنگ لە لایانو کەمیی موسولمانانو
نەبوونی پێوستیاتی جەنگ لایان بووبى، ﴿اِذْ نَصْعَدُوْنَ وَلَا تَلُوْنَ عَلَیْ
اَحَدٍ وَالرَّسُوْلُ یَدْعُوْکُمْ فِیْ اٰخِرَکُمْ﴾ یادى ئەو بکەنەو کە کافرەکان بۆ
سەر کێو کە هەلیان برینو راویان نان، ئێو بە شکاوى راتان دەکردو
ناوڕتان لەکەس نەدەدايەو، لەبەر ترسو لەرزو پەشوکاوى خۆتان دەتان
قوچاند، پیغەمبەرتان بەجێ هێشتبوو، لەدواو بانگى دەکردن دەیکوت:
هەلمەیینو وەرئەو بۆ لای منو لەدەورەم کۆ ببینەو و خۆراگرنو بەرگری
بکەنو هەلمەت بەرن؛ ئەو مەن پیغەمبەرم ماوم، نەکوژراوم، کەسیک
بگەریتەو و هەلمەت بەرئى بەهەشت بۆ خۆى حەلال دەکا.

بەلام ئێو گۆیتان پێ نەداو نەگەرانیو بۆ لای پیغەمبەر ﷺ.

ئێبنوعەبباس دەفەرموێ: (بانگ کردنى پیغەمبەر ﷺ بریتى بوو
لەو دەیفەرمو: ئێى بەندەکانى خودا هەلمەیهن بگەریتەو، بۆ گۆرەپانى
جەنگو شەر بکەن!

﴿فَاتَابَكُم غَمَا بَغَم﴾ پهروه دگار سزای دانه وه به غه مو نار هه تی و
 تیشکان به هوی نهو غه مو نار هه تی هه خستانه دلی پیغه مبه ره وه که
 سه ریچی فرمانه کاتان کرد. که وایی (خه م) ای یه که م تیشکانی
 موسولمانانو له کیس چوونی ده سته که وتو کوژرانی ها وه لانی پیغه مبه ره
 ﴿﴾، (خه م) ای دوو هم که هوی خه می یه که مه، نهو نار هه تی هه که
 تووشی پیغه مبه ره ﴿﴾ بوو به هوی سه ریچی کردنی نیو وه بوو
 فرمانه که ی!! خودا تووشی نهو ناخووشی و چهره سه ری یه ی کردن بوو
 نهو هی رام ببن له سه ره نار هه تی و خو بوو ناخووشی رابگرن، له ناو
 روودا وه کان دا قال ببن!

﴿لَکِیْلًا تَأْسُوا عَلٰی مَا فَاْتٰکُمْ﴾ تا خه فته بوو نهو نه خوځ که
 له کیستان چووه له سوودو تالانی جهنگ.

﴿وَلَا مَا اَصَابَکُمْ﴾ ههروه ها خه فته نه خوځ بوو نهو زه ره زیانه ی
 تووشتان بووه، نهو نیشو نازاره ی پیتان گه یشتوه له دوژمنه وه وه کوو
 کوژرانو بیرنداری ماندو بوونو برسیایه تی و تینوایه تی!

﴿وَاللّٰهُ خَبِیْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾ خودا ناگاداری کردارو هه لو یستو
 مبه سته تانه له سه ره چاکه و خراپه پاداشتان ده داته وه!

چونکه کرده وه هوکاره بوو سه ره که وتنو، هه له به ده ست هیانه بوو
 ته و ابوونی نیمانو خوړازاندنه وه یه به ره وشتی بهرز.

﴿ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَیْکُمْ مِنْۢ بَعْدِ الْغَمِّ اٰمَنَةً نَّعَاسًا﴾ نه مجار خودا دوی نهو
 غه مو نار هه تی هه تووشتان هات، پاش نهو ترسو له رزه ی پیتان گه یی،
 نه منو ناسایشو نارامی ناره سه ره دلتان، ته نانه ته وه ونده له دوژمنان
 بی پاک برون وه نهوز دایگرتن، وه نهوزیش له کاتی وادا نیشانه ی بی پاکو
 نه هه میه ت پی نه دانه، بوو نهو هی نهو سه ره شوړی یه بشو نه وه، ره دی
 نیعتیار بکه نه وه، نهو زه بوونی و لاوازیه ی تووشی هاتوون نه مینی.

وه کوو له سووره تی نه نفال دا هاتوه ده رباره ی غه زای به در
 ده فهرموئ: ﴿اِذْ یَفْشِیْکُمُ النَّعَاسُ اٰمَنَةً مِنْهُ﴾ الانفال ١١.

ئەبەر طەلحە دەفەر موی: من یەکیک بیوم لەوانە کە لە جەنگی ئوحووددا وەنەوز دایگرتم! تەنانەت شمشیرەکم لە دەست دەکەوتە خواری و هەلەم دەگرتەو: چەند جارێک ئاوا شمشیرەکم لە دەستم دەکەوتە خواری و هەلەم دەگرتەو.

﴿یغشی طائفة منکم﴾ بەلێ، وەنەوز (خەوێچکە) کۆمەلێکی داپۆشین کە بریتی بوون لە کۆچکەرانی زۆربەی یاریدەدەران واتە: ئەوانەی برۆا قایم گەش بین بوون، یان کۆمەلێ یەقین و خۆراگرو پشت بەستوو بە خودا بوون، ئەوانەی کە دڵنیابوون لەوێ پەرەردگار یارمەتی پیغەمبەرەکی دەداو ئاواتەکانی بۆ دینێتە جی.

﴿وطائفة قد أهتمهم أنفسهم﴾ کۆمەلێکیش خەمی خۆیان هەموو شتێکی لەبیر بردبوونەو، ترس دڵ دەروونی داگیر کردبوون، چونکە بتمانەیان بە یارمەتیدانی خودا نەبوو، برۆایان بە پیغەمبەرایەتی پیغەمبەر ﷺ نەبوو، ئەوانە کۆمەلێ دووڕووکان بوون، وەکوو عەبدوللای کۆری ئوبەو مەعتەبی کۆری قوشەیرۆ هاوێلان، ئەوانە وەنەوزیان نەدەهاتی و لەترسو دڵپراوکەو قەلەق دا بوون، هیچ کۆلێکیان بە پیغەمبەرۆ نایینەو هەل نەگرتبوو!!

﴿یظنون بالله غیر الحق ظن الجاهلیة﴾ گومانیان بە خودا دەبرد بەشیوەیەکی ناپەرەو، دەیانگوت: ئەگەر راست بوایە موحمەد پیغەمبەر بوایە کافرەکان ئاوا زال نەدەبوون بەسەری دا!! ئەم جوێرە وتانە جگە لە کافرو موشریک کەسی تر نایلی: ﴿یقولون هل لنا من الامر من شی﴾ برێکیان بە برێکیانیان دەگوت: ئایا ئێمە لەسەرکەوتن و سەرفرازی بەشمان هەیە؟ پرسیارەکیان بەشیوەیەکی ئینکار نامێز بوو، مەبەستیان ئەوەبوو کە هیچ سەرۆکێکیان دەست ناکەوێ، ئەوان و لە ئایین تێگەشتبوون کە هەر دەبی خواوەن ئیمان سەرکەون، پێیان وابوو ئایینو

^١ نێسامی بوخاری ئەم رووداوێ لە (المغازی) دا رێوایت کردووە.

سهرکه وتن دوو شتی لیک جیا نه به وهن! به راستی گومانه که یان هه له بو، چونکه یارمه تیدانی خودا بو پیغه مبه رانی نه وه ناگه یه نئی که ده بی هه موو کاتی که په پره وانی پیغه مبه رانی سهرکه ون، به لکو ری ده که وی ژیر ده که ون، کاتی که په پره وی یاسای سروشتیان نه کرد بی، به لام هه موو کاتی کوتایی زیرین و سهر فرازی دوا روژی بو ته قواکارانه.

نه مجار رسته یه کی تیهه لکیشی هیئاو فهرمووی: ﴿قُلْ إِنْ أَمَرَ كَلَهُ اللَّهُ﴾ پیان بلئی: هه کاریک نه نجام ده دری، نه وه به گویره ی دابو نه پریتی خودایه و به پی یاسای نه وه هله ده سوو ری!! له تاکامی په یوه ندی هوو هوکار (عله و معلول) وه دیته جی.

سهرکه وتن و هه لسوورانی کاروبار هه مووی به دهستی په روه ردگاره، که س رایه ی ناکه وی به هی خوی بزانی، خودا یارمه تی به نده موخلیصه باوه رداره کانی ده دا، وه کوو به لینی داوه و ده فهرمووی: ﴿كُتِبَ اللَّهُ لَا غُلْبَانَ أَنَا وَرَسُولِي﴾ المجادلة/٢١.

یان ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ جُنَدْنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ الصافات/١٧٢.

نه کوومه له خودانه ناسو دوو پروانه ﴿يَخْفَوْنَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْصُرُونَ﴾ له دلی خویان دا بیرو باوه ریکیان شاردو ته وه که ناویرن بو توی ناشکرا بکه ن؛ نه وان که پرسپارت لی ده که نو ده لئین: ﴿هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وای پیشان ده دن که پرسپاری رینوماپی و ناشکرا بوونی شتی که که نیازان! به لام له راستی دا پرسپاری ئینکاری و به دروخستنه وه یه ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا ههنا﴾ ده لئین: که سهرکه وتن و زالبون به ده ست خوداو به نده راستگوکانی بویه و ه کوو موحه ممه د ده لی: که کاروبار به ده ست خودایه و سهرکه وتن بو خوشه ویستانیه تی، نیمه ناوا ژیر نه ده که وتین؟! نه وه هه موو موسولمانانه نه ده کوژران، نه گهر موحه ممه د به راستی پیغه مبه ر بویه، ناوا ژیر نه ده که وت؟

نه مجار په روه ردگار بیرو بو چونه که یان رت ده کاته وه به وه که هه موو ئیشو کاریک له بوونه وهردا به گویره ی سوننه تی خودا

هه‌لده‌سورپین، نه‌وه‌یان له‌بیر خۆ بردۆته‌وه که سه‌رکه‌وتن به کۆمه‌کی نه‌و دیته‌جی و تیشکان به‌هۆی سه‌رپچیی موسولمانان په‌یدا ده‌بی! نه‌وه‌شیان له‌بیر خۆ بردۆته‌وه که ته‌مه‌نی هه‌موو ئاده‌میزادی‌ک ماوه‌یه‌کی دیاریکراوی هه‌یه‌و پاش و پێش نا‌کا! بۆیه په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد که وه‌لامیان بداته‌وه و ده‌فه‌رموی:

﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾ پێیان بلێ: ته‌گه‌ر ئیوه له‌ مائی خوشتان بوونایه نه‌وانه‌ی کوژرانیان له‌زانستی خودادا دیاری کراوه، ده‌هاتنه ئه‌م شوینی کوژارنه‌یان و گیانیان ده‌رده‌چوو، ئه‌م ده‌شنه ده‌بووه شوینی له‌خویندا گه‌وزانیان.

به‌کورتی ترس، قه‌زاو قه‌ده‌ر نا‌گیریته‌وه، ته‌گبیر به‌رامبه‌ری ته‌ق‌دیرو نه‌خشه‌کیشانی خودا نا‌کا، نه‌وانه‌ی کوژرانیان بۆ نووسراود ده‌بی بکوژرین ته‌گینا زانیاری خودا ده‌ییته نه‌زانی، نه‌وانه‌ی کوژران، بۆیه کوژران چونکه ته‌جه‌لیان هاتبوو! به‌گوێره‌ی نه‌خشه‌ی (لوح المحفوظ) بوو. ﴿وَلِيَتْلِي اللَّهُ مَا فِي صُورِكُمْ﴾ په‌روه‌ردگار ته‌و تیشکانه‌ی تووشی موسولمانان کرد بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی وره‌ی خاوه‌ن باوه‌ران و ده‌رخستنی رێژه‌ی ئیخلاص و خۆراگرییان بوو. ﴿وَلِيَمْحَصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ بۆ لێک جیاکردنه‌وه‌و لێک هه‌لاواردنی نه‌وه‌ی له‌ دلێان دایه له‌ نه‌خۆشی و ختوکه‌دانی شه‌یتانو پاک کردنه‌وه‌ی دل، تا بروا ئیماتتان بگاته‌ تروپکی یه‌قین.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ خودا پێوستی به‌ تاقیکردنه‌وه‌ نیه، هه‌یج شتێکی لێ ون نابێ، له‌ ئاسمان و زه‌ویا شتێک نیه خودا پێی نه‌زانی! خودا زانایه به‌ نه‌ینی دلو و ده‌روون، ده‌زانی چیان تیدا‌یه. نه‌وه‌ی بۆیه کرد، تا چۆنیه‌تی نه‌و خه‌لکه‌ ده‌ربخا، هه‌لوێستی موسولمانانی خۆراگرو راستال له‌هه‌لوێستی دوو روو فیل‌باز جیا بکاته‌وه..

﴿إِنَّ الدِّينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ

بعض ما کسبوا ﴿١٥٢﴾ نهو تیر هاوژانهی پیغه مبهەر ﴿١٥٣﴾ له جهنگی ئوحووددا
 فرمانی پی کردن که له شوینی خویان دا جیگیر بنو نه جوولین بو شهوهی
 پاریزگاری پشتهوهی سوپای ئیسلام بکهن، شوینی خویان به جی نه هیشت
 مه گهر به ختوکهی شهیتان نه بی بۆیان، شهیتان شهو کارهی پی کردنو
 ههلی خه له تاندن، چونکه بری تاوانیان کردبون.

واته: نهوانهی رۆژی جهنگی ئوحوود شکانو ههلاتن، هوی تیشکانو
 ههلاتنیا به گوێکردنی شهیتانو نه نجامدانی تاوانو خراپه کاری بوو که
 پشتیوانی پهروهردگاری لی برینو ورهیان روخواو قوچاندیان. نه مه
 به لگهیه له سههر شهوه که گوناھ گوناھ کیش دهکا، ههروهکوو چون
 تاعهت کردن تاعهت دههینی! به لام موصیبهت - که شکان له شهردا بو
 خۆی به لایه - ده بنه ئاکامو بهروبوومی خراپه.. وهکوو چون پاداشی
 چاکهش چاکهیه.

نه مجار ﴿١٥٤﴾ ولقد عفا عنکم ﴿١٥٥﴾ بیگومان خودا له تاوانی ههلهاته که تان
 خوش بوو، له قیامهت دا سزاتان نادا له سههری!

سزای دونیاشیان که ئاوا تیشکانو تووشی دهردی سههری هاتن شهوه
 تاقیکردنهوهو پالفته کردنو له بوته دان بوو بۆیان شه مهش دره گای هومیدیان
 لی ده کاته وهو ناهیلی نائومیدی دلو دهروونیان داگری ﴿١٥٦﴾ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿١٥٧﴾ بیگومان خودا زۆر به بهزهیییه، دواي تۆبه کردن له تاوانی گهورهو
 بچووکی بهندهکانی خوش ده بی، زۆر له سههره خوو هییدییه، تۆلهی دهس
 به جی ناسینی! به لکو مۆلهتی بهندهی ده دا بو شهوهی به خۆی دا بچیتشهوه،
 ههلهکانی خۆی راست بکاتهوه چاره سههری کهم و کورتیهکانی بکا.

هه لمانی موسولمانان بو جهنگ و جیهاد و وریا بن دووړووه کان کاریان
تی نه کهن

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ
إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَىٰ لِّو كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا
وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾ وَلَئِنْ
مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تَحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

دواى نه وه په روه ردگار له م نايه تانه ي پيشوودا موسولمانانى له
وه سوه سى شهيان ترساند، نه وه وه سوه سى هى كه موسولمانانى تروشى
نه وه تيشكانه كه وره يه كرد، له جهنگى ثوحوودا!

نه جار ليړه دا دى موسولمانان له وه سوه سى وه دنده نه ي درؤو
كومه كي كارانى شهيان د ترسيڼى د هفرموى: ﴿يا أيها الذين آمنوا لا
تكونوا كالذين كفروا وقالوا لإخوانهم إذا ضربوا في الأرض أو كانوا
غرى لو كانوا عندنا ما ماتوا وما قتلوا﴾ نه ي خاوه ن باوه ران! نه چن وه كوو
نه وه بى پروايانه بكن: كه هركاتى براو خزم كه سو كاريان بچوونايه بو
سه فريكت، يان بو غه زايه كئو بمرديايه؛ يان شهيد بكرانيه، ده يانگوت؛
نه كهر نه چوونايه وه له لاي نيمه بمانايه وه نه ده مردنو شهيد نه ده كران!
نه ي خاوه ن پروايان نيوه! بيروباوه رى وا په يړه وه مكن، بيروبوچوونى وا له
دلو د هروونى خوتان د هريكه ن، نه وه سه رليشيوانه بهرامبهر به ثايين و
گومرايى به له بيروباوه ردا، چونكه ژيانو مردن به ده ست په روه ردگارن،
وه كوو له نايه تيكي تر دا د هفرموى: ﴿وما كان لنفس أن تموت إلا بإذن الله

پیوسته نهوه بگوتری: که قهزاو قهدهر ئادهمیزاد ناچار ناکهن بۆ کردنی کارهکانی، چونکه قهزا (قضاء) بریتیه له پهیهندبوونی زانستی خودایی به شتیکهوه، زانستو دهرخستن و ئاگاداری بهسهر شت دا کاریگهری تییدا ناگهیهنی! قهدهریش بریتیه له پهیدابوونی شت بهگویره زانیاری و زانست. زانستی خودا ههمیشه له گهل رووداو هکان دا چون یه که، ههرگیزاو ههرگیز رووداو به پیچهوانهی زانستی خوداو نهایی، ئادهمیزادیش له کردارهکانی دا ئازاده بهلام تواناو ویستو زانستی سنوورداره و رهها نیه، کهمو کووری تیدابه، جاری واهیه دهیهوی ئیشیک بکا، کاریک پهسهند دهکا کردنی ئیشهکه، یان پهسهندکردنی کارهکه به ویستو ئیرادهی خویهتی!! بهلام ئادهمیزاد بههیچ جوریک زانیاری به کاتو شوین و هویهکانی مردن نیه و نازانی به چ دهمری!

ههرکاتی شتهکه رووی دا نهو کاته دهزانی که نهو شته بووه، جا که ئینسان برۆای به یارمهتیدانی خوداو پالپشتی کردنی ههبی و بزانی نهو یارمهتی دهو بۆپهیره و کردنی هویهکانی خوشبهختی، به لهبهراو گرتنی نهو هۆکارانه و وپرای برۆا دهروونییه که، ئیتر له کارهکانیدا چوستو چالاک دهبی و له تیشکانو ههلهنگوتن دوور دهکهوینهوه!

کهواته نهی خاوهن باوهراو و هکوو نهو خوانه ناسانه مهبن که دهبرارهی مردوو کوژراوهکان نهو جوړه قسانه یان کردن.. ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ بۆ نهوهی سه ره نجامی نهو جوړه قسانه بیته داخو که سهر له دلیان داو زیاتر بۆیان به پهروش بن، وره یان برۆخی و پهشیمانی بنوین و هکوو نهو تروشی حهسرهت دهبن و هکوو نهو ان له تیکوشانو به رهنگاری کولهبن!

پهروردگار نهو بیروباوه رهی له لای نهو بی پروایانه پهیدا کرد، بۆ نهوهی زیاتر حهسرهتبار بنو، پتر خهم بۆ مردوو کوژراویان بخۆن! بهلام نهوان نهزانو تینه گه یشتوونو به ههله چوون، چونکه ﴿وَاللَّهُ

یحیی ویمیت ﴿خودا ده ژینیی و ده مرینیی.. واته: دروستکردنو به دیهینان به ده ست خویه تی، له ناو بردنو مردن به ویستو فرمانی نهو ده بی! کهس ناژی و کهس نامری به ویستو ئیراده ی نهو نه بی! ته مهنی کهس به بی ئیراده و ره زامه ندی نهو لی ی زیاده و کهم ناکری: ﴿والله بما تعملون بصیر﴾ خودا ئاگادراو بینایه به و کردارو گوفتاره ی نه نجامیان ده دن! هه رچی له دلتان دا شاردو وتانه ته وه: له و بیروبا وه رانه ی که کاریگه رییان هه یه له گفتارو کردارتان دا، لای خودا نمایانه! هه ول بدهن دلو ده رووتان پاک بکه نه وه له وه سه سه ی شهیتانو دوو پرووه کان، تا نهو هه لو ئیستانه ی له کافره کان دیاری ده دا له ئیوه دیاری نه دا.

لیره دا نه مه هه ره شه کردنه له موسولمانان که له گوفتارو کرداردا لاسایی خودانه ناسان نه که نه وه!

نه مجار مزگینیی به خته وه ریی دواو ژ ده دا به و که سانه ی که له ریگای خودادا ده کوژرین و ده مرنو ده فرموی: ﴿ولئن قتلتم فی سبیل الله او متم لمغفرة من الله ورحمة خیر مما یجمعون﴾ نه گه ر ئیوه له ریگای خودادا بکوژرین یان بمرن، نه وه لیخو شبوونی خودا به ده ست دینن، لیخو شبوونی خوداو ره حمه تو به زه یی نهو باشتره له و مالو دارایی به ی کافره کان تییدا راد ه بوئرن، چونکه دنیا سیبه ری بی به قایمه پایه دار نابیی.

مردن له ریگای خودادا مردنیکه له چوارچیوه ی نهو کارانه ی که ئینسان ده یانکا له کاری چاکه که خودا شاره زایی بو کردوونو پپیان رازییه، جهنگاوهر جاری وا هه یه له کاتی شهردا ده مرئ به هوی ماندو بوون یان به هوی نه نجامدانی کرده وه یه ک شهردا خوازیه تی، نه مه پیی ده گوترئ مردن له ریگای خودادا...!

به کورتی: نهو لیخو شبوونه ی که گوناھی جهنگاوهرانی موسولمان ده شواته وه، نهو ره حمه ته ی پله ی جهنگاوهران به رز ده کاته وه، زور باشتره له و مالو دارایی به ی نهو هه لپه که راته هه ولی بو ده دنو خوی بو ماندو ده کهن! که وایی جیگای خویه تی موسولمانان لیخو شبوونی خودا بو خویان

بە دەست یێن، هەسرەتبار نەبن بۆ ئەوانەى لەرێگای خودادا دەمرن و دەکوژرێن چونکە ئەوەى لەو دنیا دەستیان دەکەوێ زۆر باشترە لەوەى کە لە دنیا دا تێیدان.

﴿وَلَمَّا مَتَّعْنَاهُمْ أَقْبَلُوا إِلَيْنَا فَهُمْ كَوْنٌ﴾ نێو ئەگەر بە هەر ھۆیک بمرن و لەناو بچن، بێگومان هەر بۆ لای خودا دەگەرێندرێنەو و هەشترتان بۆ لای ئەو، هەر کەسە بە گۆرەى کردەو وەى خۆى پاداشو سزای دەدرێتەو؛ چاکە بە چاکە و خراپە بە خراپە.. جگە لە زاتى یەزدان داوا لەکەس ناکرێ بۆ پاداشو لەکەسى تریش ئومیدی لابردنى سزا ناکرێ!

مەبەست لە هەشر بۆ لای خودا ئەوێ کە لەو وژەدا کە هەشرى ئادەمیزادى تێدا دەکرێتەو و هەموویان لە دەشتى مەحشردا چاوەڕوانى ئەو نەن ئاخۆ خودا چ پاداشیکیان دەداتەو و، هیچ شتێک نیە لەو چاوەڕوانیە مەشغولی بکا، لێ عەیانو نومايانە کە هەموو شتێک بۆ لای خودا دەگەرێتەو، هیچ شتێک خودای لەبیر ناباتەو بەلام ئادەمیزاد لەم دنیا یەدا جارى وا دەبێ لە خودا غافل دەبێ و هەبەت و جەلالی پەر وەردگارى لەیاد دەچیتەو، دەسلالتو گەرەبى خودای لێ و دەبێ، چونکە مەشغول دەبێ بە داکۆکی بەلاو موصیبت لەخۆ و دابین کردنى لەزەت و خوشى بۆ خۆى، جا ئەگەر ئاکام و سەرەنجامى هەموو زیندوێک مردن گەرانهو و بێ بۆ لای خودا، نیتى خۆ خەریک کردن بە بەرەنگارى کردنى ھۆکارى مردن بێسوودە، ئەو وەى شیاوی ئادەمیزادى خاوەن عەقل و ھۆشمەندە ئەوێ: کە گرنگى بدا بە پاشەپوژو خۆ نامادەکردن بۆ ئەو وژەو کارکردن بۆ خوشبەختى و کامەرانى دوا وژ!!

مامه له کردنی پیغه مبهرد ﷺ له گهل هاوه لانی دا به شیوهی نهردو

نیانو راویژ

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُن لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ قَضًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَنَفَضْنَاهُمْ مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِن يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

له نایه ته کانی پیشوودا باسی نهو شتانهی کرد که سوود به خشن له همدوو دنیا؛ یه کئی لهو شته همدو خۆشانه نهو بهوو که عه فووی کردوو لهو هه له بیان چاوپۆشی کرد، نه مجار زیده فەزلی خۆی ده نوینی که مه دحی پیغه مبهرد ﷺ ده کا بهوهی که چاوپۆشی لی کردن، توو په یی و قسهی ره قی له گهل دا به کار نه هینان، به لکو به هیدی له سه ره خۆیی هه لسو که وتی له گهل دا کردن، ته نانهت راویژی له گهل دا کردن بو بهرزه وهندی موسولمانان! نه مهش نهو په ری لوتفو هیدی هتی و هیمنایه تی بهو ره حمه تیکی یهزدانی بهو ده فرموی: ﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُن لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ قَضًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَنَفَضْنَاهُمْ مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ نهی پیغه مبهرد! به هۆی ره حمه تی یهزدانه وه بوو، تو له گهل هاوه له کانتدا نه وهنده نهردو نیانو له سه ره خۆو لیبوردو بووی! هه لسو که وت له گهل بیان دا قورثانی بوو ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ﴾ القم: ٤.

پیغه مبهرد بو خۆی له فرموده یه که دا فرمویه تی: (لا حلم أحب إلى الله من حلم إمام ورفقه، ولا جهل أبغض إلى الله من جهل إمام وخرقه) هیچ له سه ره خۆیی به که لای خودا له هیدی هیمنی فرمان په وا لای خودا

خۆشه‌ویست تر نیه، هیچ نه‌زانی و که‌له‌وه‌قی لای خودا له توورپه‌یی و نه‌زانی فهرمانپه‌وا رق لی‌بووتر نیه.

﴿ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك﴾ نه‌گهر تو‌ئهی پیغه‌مبه‌ر ﷺ توندو تیژ بویتایه، قسه ره‌قو توورپه‌و هه‌لسو که‌وت ناشیرین بوویتایه؛ له‌گه‌ل هاوه‌لانت دا ده‌وریان چۆل ده‌کردی! لیت دوور ده‌که‌وتنه‌وه، ئاوا ئاپووره‌یان نه‌ده‌دای، ئه‌وه‌نده مل که‌چو پابه‌ندی فهرمانت نه‌ده‌بوون، نه‌ته‌توانی ریگای هیدایه‌تیا نیشان به‌دی و قسه‌ت له‌ناویان دا ئه‌وه‌نده کاریگهر نه‌ده‌بوو!!

چونکه مه‌به‌ست له ناردنی پیغه‌مبه‌ران، راگه‌یانندی شه‌ریعه‌تی خودایه به ناده‌میزاد، ئهم مه‌به‌سته‌ش وه‌دی نایه تا خه‌لکه‌که وه‌گریان نه‌بن و خۆشیان نه‌وین! ئه‌مه‌ش کاتێ وه‌دی دی که پیغه‌مبه‌ره‌که هیدی لی‌بوورده‌بی، له‌تاوان و هه‌له‌ی هاوه‌لانی چاپۆشی بکا، له‌باتی هه‌ره‌شه نامۆژگاری و له‌شوینی توورپه‌بوون زه‌رده‌خه‌نه به‌کاریینی! پیاوه‌تی و چاکه‌یان له‌گه‌لدا بکا. که‌وابێ ﴿فاعف عنهم واستغفر لهم﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! لیان خۆش بیه و داوی لی‌خۆشبوونیان له‌خودا بۆ بکه!

﴿وشاورهم في الأمر﴾ هه‌لسو که‌وتت له‌گه‌لیان دا هه‌لسو که‌وتی راویژکارانه‌بی، به‌رده‌وام به له‌سه‌ر په‌یره‌وکردنی راویژ بۆ ئه‌و کاروباران‌ه‌ی که پێوستیان به راویژ هه‌یه، چونکه رام کردنی موسوڵمانان له‌سه‌ر راویژ سوودی گرنگی ده‌بی بۆ پاشه‌پۆژی فهرمانپه‌واپی موسوڵمانان، لهم رووه‌وه که رای گه‌له‌و کۆمه‌ل زۆر جار له هه‌له‌وه‌وه دووره! ئه‌و ته‌نگه‌وه ئاسته‌نگانه‌ی تووشی نه‌ته‌وه ده‌بی و خه‌ته‌ر ده‌خاته سه‌ر ره‌وپه‌وه‌ی به‌رپه‌وه‌چوون و هه‌لسو‌رانی کاروباری، نه‌گهر بدریته ده‌ست تاکه‌که‌س - هه‌رچه‌نده عاقل و کارامه‌ش بی - له‌وانه‌یه نه‌توانی خۆی و گه‌ل رزگار بکات، ولات تووشی کاره‌ساتی سامناک ده‌کا! جا له‌به‌رئه‌وه‌ی که راویژ واده‌بی را جیایی تیدا ده‌بی - به‌تایبه‌تی که راویژکاره‌کان زۆر بوون - په‌روه‌ردگار فهرمانی به پیغه‌مبه‌ری خۆی کردووه که به‌کرده‌وه ئهم

دیاردەییە پەیره و بکاو لە واقعی عەمەلی ژبانی خۆی دا ئەنجامی بدا، ئەوەبوو پێغه مەبەر ﷺ مەشۆرەتی بە ھاو ئەلانی دەکرد بە ئەوپەری لەسەر خۆیی و ئارامی بەو گۆیی بۆ رای ھەموو کەسیک دەگرت، رایەکی بەسەر رایەک دا ھەڵدەبژاردو ئەوی بیزانیایە کە بەرژووەندی گەلو کۆمەڵی تێدایە پەسەندی دەکردو بە گۆیرەیی توانا کاری بۆ دەکرد!!!

بێگومان پێغه مەبەر ﷺ لە ژبانی خۆی دا کاری بە راویژ کردووہ راویژی بە زۆربەیی موسوڵمانانی دەکرد، بۆ کاری گەنگو نەتییەکانی دەولەتیش راویژی بە چەند کەسیکی عاقل و ھۆشمەندو لێھاتوو دەکرد!

روژی بەدر راویژی بە موسوڵمانان کرد، کاتیکی کە زانی قورەیشییەکان لە مەککە دەرچوونو خەیاڵی شەرکردیان ھەیە، ھەتا کۆچەرییەکانو یاریدەدەران رای خۆیان دەرئەبەری، پێغه مەبەر ﷺ ھەلویستی خۆی دیاری نەکرد.

روژی غەزای ئوحوودیش راویژی پێ کردن، ھەروەھا لەھەموو کاریکی گەنگ دا راویژی پێ دەکردن، مەگەر نیگای لەو بارەییەو بۆ بەھاتیە!! چونکە ئەگەر نیگای بۆ بەھاتیە دەبویە بەبێ سی و دوو جی بەجی بکەرایەو پێویستی بە راویژ نەدەبوو. پێغه مەبەر ﷺ لە ژبانی خۆی دا بنەماکانی راویژی دانەنان، چونکە ئەو بنەمایانە بە گۆیرەیی روژگارو شوێنو باری کۆمەلایەتی گەلان دەگۆڕین، ھەروەھا ئەگەر بنەمای بۆ دابنایە دوایی موسوڵمانان دەسانکردن بە ئایین و ھەولیان دەدا لەھەموو کاتو زروقیکی دا ئەنجامیان بدانایە، ئەو ئەو نەبوو ھاو ئەلانی پاش کۆچی دوایی پێغه مەبەر ﷺ دەربارەیی ھەلبژاردنی ھەزرەتی ئەبوبەکر و تیان: پێغه مەبەر ھەلبژاردووہ بۆ ئایینمان، چون ئیمە پێی رازی نابین بۆ دونیامان؟؟ مەبەستیان ئەوەبوو کە پێغه مەبەر ﷺ لە کاتی نەخۆشیە کەیدا فەرمانی پێ کردبوو کە پێشنوێژی بۆ موسوڵمانان بکا!!

بەلام بەداخوہ پاش ماوہیەکی جێنشین و فەرمانرەوایانی موسوڵمانان پەیرەوی رێبازی راویژیان نەکردو بۆ دانانی جێنشین راویژیان بەکار

نەهینا!! بەتایبەتی سەر دەمی ئەمەوییه کازو لەو دەوا، کە جێنشینی بوو بە دانازو داگیرکردن، زانایانی نایینیش لەم بارەووە پشتگیریان کردووە لەم پیشیل کردنە ی مافی گەل بۆ دەنگ بوون. تا وای لێ هات زۆربە ی موسوڵمانان وای بۆچوون کە دەسەلات لە ئیسلام دا ملهپوری و تاکرەوی ئیستیدادی، راویژکردن کاریکی تیختارییه! بەلام ئەمە دوورە لە راستیەووە، چونکە قورئان مەدحی موسوڵمانانی بەووە دەکرد کە کاری گرنک لە رینگە ی راویژەووە چارەسەر دەکەن فەرمانی بە پیغەمبەر ﷺ کردووە کە راویژ لە گەل هاوەلانی بکا.

راویژ چەند سوودیکی هەیە:

١- ئەندازە ی عەقل و تیگەیشتن و دلسۆزی هەموو کەسیک بۆ بەرژەو هندی گشتی دەردەخا.

٢- عەقل و هۆشی ئادەمیزادان لیک جیاوازن بیروبۆچونیان جیا، زۆرجار رای بەجی ئەکەسیکی رەشۆکی و بۆرە پیاووەوە سەر هەلەدا کە زاناو لێها توویە ک پە ی بەو رایە نابا!!

٣- راو بۆچوونەکان سەر و بن دەکرین و رای گونجاو پەسەند دەکرێ و کاری پێ دەکرێ.

٤- لە راویژدا یەکیەتی و یەکرایی پەیدا دەبێ لەسەر کاریکی تایبەتی، بۆ بە دەست هێنانی ئامانجیکی تایبەتی، هەر بۆیە شە کووونەووە ئاینی یەکان وەکوو جەماعەت و جومعه و حج تەشریع کراون، بۆ ئەوێ یەکیەتی موسوڵمانان تیا یان دا رەنگ بداتەووە؛

پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (ما تشاور قوم إلا هدوا لأرشد

أمرهم) هیچ گەلو کۆمەلێک راویژ ناکەن مەگەر باشترین رینگای ژیا نی خۆیان دەدۆزنەووە.

ئەبو هورەیرە دەلی: کەسم نەدیووە بە ئەندازە ی هاوەلانی پیغەمبەر

راویژ بە یەکتەری بکەن!!

﴿فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نهی پیغه‌مبەر! نه‌گەر دواى راویژو راگۆرپینه‌وه دلت هاته سەر جی‌به‌جی‌کردنی کاریک، نه‌وه پشت به‌خودا بیسته‌و شانی به‌ر بده، به‌لام بۆ هه‌موو کاریک پیویسته هۆکاره‌کانی له‌به‌رچاو بگری، پیغه‌مبهریش ﴿وَلَا يَمَسُّهُ الْغَمُّ﴾ له‌فه‌رمووده‌یه‌که‌دا ده‌فه‌رموی: (اعقلها ثم توكل) وشتره‌که به‌سته‌وه‌و ته‌وه‌که‌کولیشته به‌خودا بی!

نایه‌ته‌که به‌لگه‌یه له‌سەر نه‌وه هه‌رکاتی مه‌رجه‌کانی عه‌زیمه‌ت بۆ کردنی کاریک هاته‌دی - که راویژیه‌کیکه له‌مه‌رجه‌گرینگه‌کانی - پیویسته نه‌و کاره ده‌ستی پێ بکړئ هه‌ولێ نه‌نجامدانی بدرئ و سستی تیدا نه‌کړئ!!

نه‌ینی ته‌مه‌ش نه‌وه‌یه که دواى عه‌زیمه‌ت و سووربوونو بریاردان له‌سەر کاریک ژێوان بوونه‌وه‌و پاشگه‌ز بوونه‌وه‌و راپایی و لاوازیی له‌دلو ده‌رووندا دروست ده‌کا، خاوه‌نه‌که‌ی وای ده‌کا خه‌لکی متمانه‌ی پێ نه‌که‌ن، له‌قسه‌و کرده‌وه‌ی‌دا، به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌فه‌رمانه‌وه‌و سهرۆک ده‌وله‌ت بی.

واته: دواى راویژو بریاردان نابێ ته‌مه‌لی له‌نه‌نجامدان بکړئ!! هه‌ر بۆیه‌ش پیغه‌مبەر ﴿وَلَا يَمَسُّهُ الْغَمُّ﴾ که بۆ غه‌زای ئوحوود راویژێ کردو بریاری شه‌رکردنیان داو ته‌شریفی رویشته ماله‌وه‌و خۆی به‌سته‌و چه‌کی هه‌لگرت، گۆیی بۆ رای نه‌وانه نه‌گرت که په‌شیمان بوونه‌وه‌و وتیان: با له‌مه‌دینه ده‌رنه‌چین! چونکه پیغه‌مبەر ﴿وَلَا يَمَسُّهُ الْغَمُّ﴾ پێی وابوو دواى راویژ کردنه‌که ئیتر ده‌ست به‌کاره‌که کراوه‌و پاشگه‌زبوونه‌وه‌و ناگونجی.

به‌مه‌ش نه‌وه‌ی له‌موسوڵمانان گه‌یانده‌که هه‌موو کرده‌وه‌یه‌که کاتیکی دیاری کراوی هه‌یه، کاتی راویژ ته‌وابووو بریار درا ئیتر کاتی نیشه، وه هه‌رکاتی سهرۆکئو پیشه‌وا که به‌گۆیره‌ی راویژ ده‌ستی به‌کار کرد نابێ لێ پاشگه‌ز بێته‌وه‌و واز له‌و شته بریاردراوه به‌ینی، هه‌رچه‌نده‌ بشارانی که راویژ پێ کراوان له‌بۆچونه‌که‌یاندا به‌هه‌له‌چرون، وه‌کوو غه‌زای

تو خود پیغمبر ﷺ دهیزانی که راویژکاران به هله چون!! به لام هر له بهر ریزگرتنی راویژه که، له ته نجامدانو جی به جی کردنی بو شهر چوونه که ژئوان نه بو وه!!

سهر ته وهیه تا ئیستا پیاوه سیاسی به دست رویشتو وه کان، پیاوه سهر بازه کانی قسه رویشتووی جهنگ له ولاته خاوهن ژیارو شارستانی به کانی جیهاندا پابه ندی ئه م یاساو دابو نه پیتنه و کردوویانه به ریبازو ده ستور بو به ریوه بردنی کاروباری هاو لاتیانیاو به هیچ جوریک ته وهی دواي راویژ چه سپا ئیتر هله وشاننده وهی نیه!

ته نانهت گه وه رامیاریه کانی ئینگلیز ده لئین: سیاست هه رکاتی رای له سهر دراو چه سپا، پیویسته پهیره و بکری و هله وشاننده وهی مه منووعه و گه رانه وه لی هلهیه.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ بیگومان پهروه ردگار ته وه که سانهی خوش ده ویت که پشتی پی ده به ستن و هیوایان پییه تی، یار مه تییاو ده داو شاره زایان ده کا بو هر شتیک سوو دمهنه بی بویان.

نایه ته که به راشکاوی ئاده میزاده بهر پر سیاره کان هله دهنی که پشت به خودا بیه ستن و له هه موو شتیک دا بو لای ته و بگه پینه وه و روو له که سی تر نه کهن!

ئیمامی رازی ده فره موئ: نایه ته که ته وه ده گه یه نی که مانای ته وه ککول ته وه نیه؛ که ئاده میزاد ده ست له خوی بهر بداو کاریگه ری خوی پاشگویی بخا وه کوو بری نه فام تی گه یشتوون!

خو ته گه ر وایی فرمان کردن به راویژ له گه ل فرمان به ته وه ککول دژ ده وه ستن! به لکو ته وه ککول له سهر خودا پیویسته وه لی ده بی و پرای له بهر چاو گرتنی هۆکاره رواله تیه کان بی، به لام نابی به دلو به گیان پشت به و نه سبابانه بیه ستی و لایه نی ته وه ککول له سهر خودا پاشگویی بخا! ده بی له هه موو کاریک دا و پرای ده ستو بازووی خوی ده سته بهر کردنی هۆکاره ماددیه کان، ته وه ککولیشی به خودا بی!

له باره ی بژئوو هه ولدان بۆ ژیان پێویسته وێرای پشت به ستن به خودا هه ولو کۆششی خۆی نه نجام بدا، وه کوو پهروه ردگار فه رمان به ئاده میزادان ده کاو ده فه رموی: ﴿فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ الملك/١٥. له باره ی رامیاری و کاروباری جهنگ، پهروه ردگار فه رمان به موسولمانان ده کا که هۆشیارو به ئاگا و حه زه ر بنو پێداویستی پێویست بۆ خۆیان دا بین بکه ن، بۆ ئه وه ی بتوانن به رامبه ریی دوژمنیان بکه ن. وه کوو ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ النساء/٧١.

یان ده فه رموی: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ وَمَا سَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ الانفال/٦٠.

ده رباره ی به رژه وه ندی دونیاو قیامه تیش ده فه رموی: ﴿وَتَزِدُوا فَإِنْ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ البقرة/١٩٧.

له هه موو شتیک دا ته وه ککول ده بی وێرای کۆشش و تیکۆشان بی؛ یان کۆشش و یرای ته وه ککول بی.

ئه حمه دو تیرمذی و نه سائی و ئیبنوماجه ده گیرنه وه: که پێغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (لَوْ أَنَّكُمْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرِزَقَكُمْ كَارِزِقِ الطَّيْرِ، تَعْدُو خِمَاصًا وَتَرْجُو بَطَانًا) ئه گه ر ئیوه ته وه ککولتان له سه ر خودا بی وه کوو پێویست، ئه وه خودا رزقو رۆزی ئیوه ده دا وه کوو چۆن بالنده به یانیان هیلانه که ی به جی دیلی به برسیایه تی، ئیواران ده گه رپته وه به تیروپری.

ئیبنو حیببمان له سه حیحی خۆی دا فه رمووده ی ئه و پیاوه ده گیرپته وه که هاته خزمه ت پێغه مبه ر ﷺ ویستی و شتره که ی نه به ستپته وه، وتی: ئه ی پێغه مبه ری خودا ئایا و شتره که م بیستمه وه؟ و ته وه ککولم هه بی. یان به ره ئلای بکه مو ته وه ککولم هه بی؟ پێغه مبه ر فه رموی: (إِعْقَلْهَا ثُمَّ تَوَكَّلْ) بیهسته وه و ته وه ککولیش هه بی!

ئه مجار پهروه ردگار کاتی سه رچاوه ی سه رکه وتنی راسته قینه مان نیشان ده داو ده فه رموی: ﴿إِنْ يَنْصَرِكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ ئه گه ر خودا

بیهوی یارمەتیتان بدا لە جەنگی ئوحووددا وەکوو لە جەنگی بەدردا ئەو
هیچ کەسیکی تر ناتوانی بەسەرتان دا زال ببی! ﴿وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ ذَا
الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئەگەر بیهوی ریسواتان بکاو بتان شکینی و
یارمەتی خۆی بسپری لیتان بەهۆی سەرپێچی کردنی خۆتانو دووبەرەکی
نیوانتانو بەگۆی نەکردنتان بۆ پێشەواکەتان وەکوو لە رۆژی ئوحووددا
بەسەرتان دا هات، ئەو هەچ کەس لە ئادەمیزاد ناتوانی سەرکەوتنتان بۆ
دەستەبەر بکا. ﴿وَعَلَى اللَّهِ فليتوكل المؤمنون﴾ دەی با موسولمانان هەر
پشت بە خودا ببەستو و پرای دەستەبەرکردنی ئەسباب، ئەو ککولیشیان
بە خودا بی.

دادپەروەری پیغەمبەر لە دابەشکردنی دەسکەوتەکانی جەنگو

نیصلاخوازیی لەناو هاوەلانی دا

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ
بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَنُهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١١٢﴾ هُمْ دَرَجَتٌ عِندَ
اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ
فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١٤﴾

﴿وما كان لنبي أن يغفل﴾ کولەبی و موقتیل دەلێن: ئەم نایەتە
دەربارەی ئەو تیرنەندازانە هاتۆتە خوارێ کە لە جەنگی ئوحووددا
پیغەمبەر ﷺ لەسەر کەژە کە دايمەزراندن، بەلام ئەوان بەمەبەستی
تالانی گرتنەو شۆینەکیان بەجی هیشتو وتیان لەو دەترسین کە
پیغەمبەر ﷺ بە جەنگاوەران بلی: هەرکەسیک شتیکی گرت، ئەو بۆ

خۆیهتی و ئیتر تالان و دهسکهوتی شهر بهسهر هه موو جهنگاوهران دا
دابهش نهکا؛ ههروه کوو چۆن له غهزای بهدردا به ویستی جهنگاوهران
دابهشی نهکرد: تهنانهت که پیغه مبههر ﴿١٦١﴾ لۆمه ی تیرهاویژهکانی کردو
پیی گوتن: من پیم نهگوتن: ئیوه ئهو شوینه بهجی مههیلن تا فهرمانی
منتان بو دی؟!

وتیان: (ترکنا بقية اخواننا وقوفا) پیغه مبههر ﴿١٦٢﴾ پیی فهرموون:
نهخیر ئیوه پیتان وابوو: که ئیمه بهخیلی دهکهین و دهسکهوتهکانی جهنگ
دابهش ناکهین. ئیتر ئهم نایهتانه هاتنه خوارێ که دادپهروه ری پیغه مبههر و
گرنگی پیدان به کۆمهلو کۆمهلگای ئیسلام دهچهسپینی و دهفهرمووی:
﴿وما كان لبي أن يغلب﴾ ناشی بو پیغه مبههر ﴿١٦٣﴾ که خیانهت بکا! چونکه
خودا پیغه مبههرانی به دوور گرتوه له گونا هکردن، ناهیلی شتیك شایهنی
پله و پایه ی ئهوان نهبی لیبیان روو بدا، چونکه پیغه مبههرایهتی پله و
پایهیهکی بهرزو بهریزه له گهل ئه نجامدانی تاوان و کاری پر وپوچ دا
ناگونجی.

﴿ومن يغلب يأت بما غل يوم القيامة﴾ که سیک خه یانهت بکا شتیك
له غه نیمهت و دهسکهوتهکانی جهنگ پاشقول بدا، روژی قیامهت کیشی
دهشتی مه حشهری دهکهنو ئهو شتهی که پاشقولی داوه بهسهر
شایه و هیه و تهحه ممولی بهرپر سياریی کرد و هه و ههکانی خۆی دهکا!!
به راستی ئهمه هه ره شهیهکی توند و ته هدی دیک ی سامناکه، پیر یسته
موسولمانان زۆر گرنگی پیی بدهن!

بوخاری و موسلیم له ئه بو هه ره یه وه ده گیر نه وه ده لی: پیغه مبههر
روژیك هه ستا له ناومان دا و تاریکی بو داین و باسی خیانهتی کردو، زۆر
گرنگی پیدان.. ئه مجار فهرمووی: (ألا لا الفین أحدکم یحیی يوم القيامة علی
رقبه بعیر له رغاء فبقول: یا رسول الله أغثنی، فأقول له لا أملك لك من
الله شیئاً قد أبلغتک).

(لا الفینّ أحدکم یجئ یوم القیامة علی رقبته فرس لها حممة^١ فیقول: یا رسول الله أغثنی، فأقول له لا أملك لك من الله شیئا قد أبلغتک).

(لا الفینّ أحدکم یجئ یوم القیامة علی رقبته رقاع^٢ تخفق فیقول: یا رسول الله أغثنی، فأقول له لا أملك لك من الله شیئا قد أبلغتک).

ئەم فەرموودانە هەموویان قورسایێ تاوانو سامناکی کارە کە دەنۆین و ئەو دەگەیهنن کە هەموو کەس خۆی بەرپرسیاری تاوانی خۆیەتی و هەکوو لە نایەتییکی تردا دەفەرموی: ﴿وهم یحملون أوزارهم علی ظهورهم ألا ساء ما یزرون﴾ الانعام/٣١.

وەرگرتنی هەر شتیەک بە ناپەرەوا دەبێتە هۆی سزادانی خودایی و پەرەردگار لەسەر هەموو شتیەک پاداش و سزای هەیە. هیچ شتیکی لێ هون نابێ.

﴿ثم توفی کل نفس ما کسبت وهم لا یظلمون﴾ ئەمجار هەموو ئادەمیزادیەک پاداشی کردەوێ کانی خۆی وەر دەگرتەو، ئەمجار پەرەردگار ئەوێ روون دەکاتەو: کە چاکەکارو خراپەکار چوون یەک نین و دەفەرموی: ﴿أفمن اتبع رضوان الله کمن باء بسخط من الله ومأواه جهنم وبئس المصیر﴾ نایا کەسیەک تەقواکار بێ عەودالی رەزامەندیی خوا بێ و هەکوو ئەو کەسە وایە: کە خراپەکارەو خودا لێ ناپازیبە؟!

دیارە ئەم دوو جوۆرە ئادەمی یە چوون یەک نین، ئەوێ شوین رەزامەندی خودا دەکەوێ و کردار چاکە، ئەوێ شیایو رەزامەندیی خودا و پاداشی باش و ئەمین بوون لە سزای دۆزەخ، کەسیکیش شیایو غەزەبی خودا بوو، کەس ناتوانی رزگاری بکا لێ و روژی قیامەت جیگا و شوینی

١ حممة: دەنگی ئەسپ بەبێ حیلە.

٢ رقاع: قەبائە نامە یان هەرشتیەک حەقی مآلو دارایی تێدا نووسرابێ.

حه وانوهی ناگری دۆزه خه. وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿افمن کان مؤمنا کمن کان فاسقا، لایستوون﴾ السجده/١٨.

یان ده فهرموئ: ﴿ام نجعل الذین امنوا وعملوا الصالحات کالفسدین فی الارض ام نجعل المتقین کالفجار﴾ ص/٢٨.

ئه مجار قورئان دی پلهو پایهی ئاده میزادان دیاری ده کاو ده فهرموئ: ﴿هم درجات عند الله﴾ بۆ هه موو که سیك، چاك یان خراب، پلهو پایهی تایبه تی ههیه، به هه شتییه کان له به هه شت دا هه ر که سه شوینی حیای خۆی ههیه. دۆزه خییه کان له جهه نه نه دا هه ر که سه شیوو چالی خۆی ههیه، هه ر که سه به گوێره ی کرده و هه ی خۆی سزاو پاداشی ده درێته و!

به رزترین پلهو پایهی به هه شت جیگا و مه کانی پیغه مبه ری ئیسلامه ﴿، نزمترین و ناخۆشترین شوین له دۆزه خ دا شوینی دووروو ده کانه، وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموئ: ﴿ان المنافقین فی الدرك الاسفل من النار﴾ النساء/١٤٥.

چونکه دووروو زیانی بۆ خودا په رستان له زیانی کافرو خوانه ناسی ئاسایی زیاتره بۆیه سزایان توندتره ﴿والله بصیر بما تعملون﴾ په روهر دگار بیناو ئاگاداره به کرده و هه ی ئاده میزادان، هیچ شتیکی لی هون نابی، به هه موو کرده و هه یه کیان ده زانی.

ئه مجار په روهر دگار منه ت ده کا به سه ر ئاده میزاد داو فه زلو گه وره یی خۆی بۆ موسوڵمانان به یان ده کاو ده فهرموئ: ﴿لقد من الله علی المؤمنین إذ بعث فیهم رسولا من أنفسهم﴾ بیگومان خودا منه تی کرد به سه ر موسوڵمانان داو فه زلو گه وره یی خۆی بۆ ئاده میزاد نواند :که فروستاده ی خۆی موحه ممد ﴿ﷺ﴾ نارد بۆ سه ر هه موو ئاده میزاد و جنۆکه! فروستاده ی خودا نهم ره وشتانه ی تیدا یه و نهم کاره گرنگانه شی له ئه ستودایه :

یه که م : ئه و زاته له جوړی ئاده میزاده و له نه و هه ی ئیبرا هیمه و به ره ی ئیسماعیله، ئه مه ش زیاتر پال به گه لو نه ته و هه که یه و هه ده نی که شوینی بکه ونو ئیمانی پی به یئس! بتمان به په یامه که ی بکه ن، زیاد له وه ش

به هوی نهو زاته وه گهلو نه ته وهی قوره یش فه زلو ریزیان به ده ست هیئا وه
وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَاِنَّهٗ لَذِکْرٌ لَّکَ وَلِقَوْمِکَ﴾ الزخرف/٤٤.

تایبه تمه ندیکردنی (ذکر) بۆیان زیاده سوو دمهنندی ده گه یه نی بۆیان،
هه رچه نده پیغه مبه ری نیسلام بۆ سه ره هه موو که س نیردرا وه وه کوو
ده فهرموی: ﴿وَمَا اَرْسَلْنَاکَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ الانبیاء/١٠٧.

دوو هه م: ﴿یَتْلُوْا عَلَیْهِمْ اٰیٰتِهٖ﴾ نیشانه وه به لگهی ده سه لاتو به توانایی
خودایان بۆ ده خوینیته وه، تاکو ته نیایی خودایان بۆ ده چه سپینی! زانایی و
صیفاته کانی پهروه ردگاریان بۆ روون ده کاته وه، وه کوو له نایه تیکی تردا
ده فهرموی: ﴿اِنَّ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰیٰتٍ لِّاُولِی
الْاَبْصٰرِ﴾ ال عمران/١٩٠.

سیهه م: ﴿وِیْزِکِیْهِمْ﴾ پاکیان ده کاته وه له پۆخلاواتی بته رستی، له
پشیوی بیروبا وه ری سه رده می نه زانی، بیروبا وه ری نه وه: که گوايه
بته کانیان رۆلی خویان هه یه له بوونه وه ردا، پیغه مبه ری دلسۆز فال
گرته وه وه بیروبا وه ری پروبووچو نه شازیان له کۆل ده کاته وه، ده یان خاته
سه ره بیروبا وه ری راستو فیکری رۆشنو شارستانیته و ژیا ری پیشکه وتوو،
دامه زانندی ده وه ته و کارگیری رامیا ری له و جو ره ی که نه مرۆ جیهانی
پیشکه وتوو شانازی پیوه ده کا. فه رمانیان پی ده کا به چاکه وه نه هیان لی
ده کا له خراپه، بۆ نه وه ی دلو ده روونیان پاک بکاته وه له پیسو پۆخه لی
بیرو بۆجوونی کوفرنامیز.

چوا ره م: ﴿وِیْعَلِمْهُمْ الْکِتٰبَ وَالْحِکْمَةَ﴾ قورئانو فه رمووده ی خو ییان
فیر ده کا، زانا و نو سه رو پزیشکو سه رکرده و مامۆستای زانسته
زانیا ریان تیدا هه لده که وی. ﴿وَ اِنْ کَانُوْا مِنْ قَبْلِ لَفِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ﴾
هه رچه نده پیش هاتنی نه م پیغه مبه ره ﷺ له گو مریایی و نه زانی و
سه رلی شیوا وی دا بوون، گه لو نه ته وه یه کی نه خوینده وار بوون، به هوی
نووری نیسلام و زانسته قورئانو عه قلو هۆشی راستالانه گه لو
نه ته وه یه کی شاره ستانی و پیشکه وتوو خوازیان لی په یدا بوو. پیشبرکییان

له گهل گهله خاوهن ژیاره كاندا كردو پیشیان كهوتن!

ئهممه ناماژیه بو ئهوه كه زانستی قورئانو فەرمروده كانی پیغه مبه‌ر
 ﷺ بوون به کللی ده‌رگای زانستو زانیاری همه‌جۆر بو گه‌لی عه‌ره‌بی
 دواکه‌وترو، پاشان بو هه‌موو گهلانی جیهانو میژووش ئهم راستیه‌ی
 سه‌لماندوه.

برې هه‌له‌ی موسولمانان له‌جه‌نگی ئوحوودداو برې ئه‌تواری

ناشیرینی دوو‌رووه‌کان

أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْسِيَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مَثَلِيهَا قُلْتُمْ أَأَنْتَ هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ
 عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ
 الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ
 نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ
 نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَكُمْ هُمْ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ
 يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنِ
 أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

ئیبنو ئه‌بی حاته‌م له عومهری کوری خه‌تتابه‌وه ده‌گیریته‌وه ده‌لی:
 موسولمانان روژی ئوحوود تۆله‌ی روژی به‌دریان لی‌کرایه‌وه، چونکه روژی
 به‌در فیدیه‌یان وهرگرت، له تۆله‌ی ئهم تاوانه‌یان دا روژی ئوحوود هفتا
 که‌سیان لی‌کوژرا، هاوه‌لانی پیغه مبه‌ر شکانو هه‌لاتن، پیغه مبه‌ر ﷺ
 ددانی پیشه‌وه‌ی شکا سه‌ری شکاو خوئن به‌ده‌و چاویدا هاته‌ خواری،

ئیتیر ئەم نایه‌ته هاته خوارێ که به‌شیکه له زنجیره‌ی ئەو نایه‌تانه‌ی هه‌له‌ی موسولمانه‌کان دهرده‌خه‌ن، ئەو هه‌لانه‌ی که له غه‌زای ئوحووددا تێی که‌وتن...! له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار ئەوه‌ی روون کرده‌وه که دوو‌پرووه‌کان خیانته‌و غه‌درو چلێسی‌یان پال پیغه‌مبه‌ر ده‌دا، خودای مه‌زن به‌ درۆی خسته‌نه‌وه‌و پیغه‌مبه‌ری له‌و ره‌وشته‌ ناشیرینه‌ ته‌بریه‌ کرد.

له‌م نایه‌تانه‌ی دواییش دا په‌روه‌ردگار هه‌له‌ی موسولمانه‌کان -پیش رووداوی ئوحوودو دوا نه‌ویش- بیروبو‌چوونی ناراستیانو قسه‌و کرده‌وه‌ی هه‌له‌یان دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموئ: ﴿اولما أصابتکم مصیبةٌ قد أصبتم مثلها﴾ واته: ئیوه بو‌خۆتان هۆی ئەو به‌لاو تیشکانه‌ن که تووشتان هاتوو، چونکه ئیوه پیکشیتان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد که له‌شاری مه‌دینه دهرچی بو‌شهر، یان بو‌خۆتان سه‌نگه‌ره‌کانی سه‌رشاختان چۆل کردو شوینه ستراتیجی‌یه‌که‌تان به‌جی هیشته.

ئیمامی عه‌لی ده‌فه‌رموئ: چونکه فیدیته‌تان له دیله‌کانی به‌در وه‌رگرت پیش ئەوه‌ی ئیزن بدرین!

هه‌مزه له (اولما) دا بو‌ته‌قریرو ته‌قریعه؛ واته: ناشیی بو‌ئیه‌ ئەه‌ی کۆمه‌لی دوو‌پروو کۆمه‌لی جه‌نگاوه‌ر! که ئیعتیراز بگرن ﴿قلتم أنى هذا﴾ به‌سه‌رسامی‌یه‌وه بلێن ئەم تیشکانه له‌پای چیو بو‌چی تووشی ئیمه‌ بوو، له‌کوێوه ئەم به‌لایه‌مان هاته سه‌رو هه‌فتا که‌سمان لێ شه‌هید بوو؟!

پیتان وانهبی چونکه موسولمانن -ته‌نانه‌ت سه‌رپیچی فه‌رمانی خوداش بکه‌ن خودا هه‌ر سه‌رتان ده‌خا، له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشا ئیوه له‌ روژی به‌دردا دوو ئەوه‌نده‌تان زیان به‌ ئەوان گه‌یاند. هه‌فتا که‌ستان لێ کوشتن، هه‌فتای ترتان لێ به‌دیل گرتن، ئەوجا له جه‌نگی ئوحووددا ئەو هه‌م‌رو دهرده‌سه‌ریه‌تان تووش هات. ﴿قل هو من عند أنفسکم﴾ ئەه‌ی موحه‌ممه‌د! پیتان بلێ: ئەوه‌ی به‌سه‌رتان هات به‌هۆی تاوانی خۆتانه‌وه‌ بوو، به‌هۆی دهرچووتان بوو له فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ؛ کاتی‌ک پیی

گوتن: شوینی خۆتان جی مه هیلن! ئیوهی تیرنه نداد سهر پیتان کرد.

جۆره کانی سهر پیتی کردن زۆر بوون :

دهرچوون له مه دینه له کاتی که دا رای پیغه مبه ﷺ وابوو ههر له مه دینه بمینیتهوه، کهچی رایه که شتان لاواز بوو کیشه تان تیکه وت، سهر پیتی فرمانی پیغه مبه رتان کرد که ئهو جیگایه ی بۆی دانا بوون به جیتان هیشته. ئاشکراشه سزا ناکامی کرداره، خودا واده ی سهر که وتنو یارمه تیدانی پیدان به مهر جیک تاوان نه که نو فرمانی پیغه مبه ﷺ به جی بهینن. ﴿إِنْ تَنْصَرُوا لِلَّهِ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ محمد/٧. دهی که ئیوه یارمه تی خودا نه ده ن واته: پابه ندی فرمانی پیغه مبه ﷺ نه بن، چۆن خودا یارمه تیتان ده دا؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان پهروه ردگار به توانایه بۆ یارمه تیدانتان نه گهر خۆگر بنو صه برتان بی، ده توانی یارمه تیتان لی بگریته وه نه گهر سهر پیتی فرمانی بکه نو لی یاخی بن، که وایی ئه وهی توشوتان هات له ناره حه تی و کورژرانو بریندار بوون، سوچی خۆتان بوو!

ئه مجار پهروه ردگار دلخۆشی موسولمانان ده داته وه و ده فره موئ: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه ی کۆمه لی موسولمانان! ئه وهی که روژی پیک گه یشتنی ئه و دوو سوپایه؛ سوپای موسولمانانو سوپای کوفر به سه رتان هات هه مووی به ئیزنو ویستو قه زاو قه ده ری پهروه ردگاره، له ئه مه ش دا حیکمه تیکی یه زدانی ههیه، هیه شتیک نه له بوونه وه ردا گهر دنکه چی ویستو حیکمه تی خودا نه بی.

﴿وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به شیکیش له دیارده ی حیکمه تی خودا ئه وهیه: که زانستو عیلمی خۆی به حالو چۆنیه تی موسولمانان ده ربخا، پیتیان رابگه یه نی که هیزو لاوازی ئیمانیان، خۆراگری و صه برو بی صه برییان ده زانی!

﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ تا ده ری بخا که ئاگاداری هه لویستی

دووړووه‌کانه، کڅمه‌لی عه‌بدوللای کورې ثوبه‌ی کورې سه‌لوول که سئ سه‌د کهس برون له‌ریگا گه‌رانه‌وه.

﴿وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالُوا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا﴾ نه‌و مونافیقانه نه‌گهر پټیان بگوتئ: وهرن له‌ریگه‌ی خودادا شهر بکه‌ن، یان به‌رگری له‌خوتازو مالو مندالو نیشتماتان بکه‌ن، ﴿قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبْعُنَاكُمْ﴾ ده‌یانگوت: نه‌گهر بزاین نټوه له‌م غه‌زایه‌دا تووشی شهر دین شوینتان ده‌که‌وتینو له‌که‌لتان ده‌بووین! به‌لام نټمه دلنیاين که تووشی شهر نابن که‌وابی بوجی خومان ماندوو بکه‌ین؟ نه‌م هه‌لویتسه‌یان به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نوغړوبوونیان له‌دووړوویی‌داو مهبه‌ستیان چه‌واشه‌کردنی راستی‌یه‌و فی‌لو ته‌له‌که‌و ون‌کردنی راستی‌یه‌کانه، چونکه هاتنی سوپای کافره‌کان بؤ ثوحودو ده‌رچوونی موسولمانه‌کان له‌مه‌دینه‌و رویشتیان به‌ره‌و ثوحود بؤ به‌ره‌نگاری رووبه‌روبوونه‌وه، به‌لگه‌ی حاشاه‌لنه‌گرن له‌سه‌ر به‌ره‌بابوونی شه‌رو کوشتو کوشتار.

ده‌لټن: نه‌م نایه‌ته ده‌رباره‌ی عه‌بدوللای کورې ثوبه‌ی کورې سه‌لوولو هاوه‌له‌دووړووه‌کانی که ژماره‌یان سئ سه‌د کهس بوو له‌ریگای چوونیان بؤ ثوحود له‌گه‌ل سوپای نی‌سلام‌دا، گه‌رانه‌وه بؤ نه‌وه‌ی وره‌ی موسولمانه‌کان بروخی هاتوته خوارئ!

﴿هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ نه‌مانه به‌گوتنی نه‌م قسه‌یه‌یان که ده‌یانگوت: نه‌گهر بمانزانیا‌یه شهر به‌ره‌پا ده‌بی شوینتان ده‌که‌وتین! نه‌وانه به‌م قسه‌یه‌یان له‌دووړیانی کوفرو تیمان دان، به‌لام له‌کوفره‌وه نزیک‌ترن، چونکه نه‌وان به‌گه‌رانه‌وه‌یان له‌ریگا به‌مهبه‌ستی رووخاندنی وره‌ی موسولمانان خویان ده‌خنه‌خانه‌ی کوفره‌وه به‌خواهن باوه‌ر حلیب‌نین، که‌وابی که‌سیک خؤ له‌جیهادو شهرکردن له‌ریگه‌ی خودا بدزیتسه‌وه به‌رگری نه‌کا له‌ولاتو به‌ره‌نگاری دوژمن نه‌بیته‌وه! به‌موسولمان حسیب‌ناکئ! چونکه په‌روره‌دگار ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

ئەو دوو رووانە ی دەیانەوی بە چەپو گۆپو چاوو راو، حەقیقەتی خۆیان بشیرنەو. ﴿يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ بە دەم شتێک دەلێن: پێچەوانە ی ئەو یە کە لە دلێاندا یە.. جا خۆ وەنەبی خۆدا بەم حەقیقەتە یان نەزانی! بە لکو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ خۆدا زۆر زاناترە لە خۆیان بەو هەلۆستو مەبەستانە ی کە دەشیرنەو. ئەمە هەرەشە یە کە تونده لێیانو جار دانیکی ئاشکرایە کە دوو پرووی دادیان ناداو سوودیان پێ ناگە یە نێ و دوا ی کلاوی بابردوو کە وتوون!

﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَتَلُوا﴾ ئەوانە ی دوا ی تەواو بوونی جەنگی ئوحوود دەربارە ی ئەوانە ی کوژا ربوون دەیانگوت: ئەگەر پەیرەوی ئامۆژگاری ئێمە یان بکرا دیەو قسە ی ئێمە یان بیستایە کە پێمان گوتن: دانیشتن، مەچن بۆ شەڕو لە گەل پێغەمبەر دەرنەچوونایە؛ ئاوا نە دە کوژرانو لە ناو نە دە چوون! ئەمەش بە لگە یە لە سەر ئەو کە ئەوان ئامۆژگاری هاو لە کانیا ن کردووە کە بگە پرێنەو و نە چن بۆ شەڕ.

ئێبێو جەریری طەبەری لە سوودی یەو دە گێریتەو، دە لێ: پێغەمبەر ﷺ بە هەزار جەنگا وەرەو بەرەو ئوحوود کەوتە پێ، بە لێنی سەر کەوتنی شی پێدا بوون، بە مەرجی خۆرا گر بن! کاتێ بە پێ کەوتن لە رێگا عەبدوللای کوری ئوبە ی بە خۆ ی سێ بەد کە سەو و گە پرایەو، ئەبو جابیری سە لە می دوا یان کەوتو بانگی لێ کردن، وتی: بگە پرێنەو و ئێمە بە جی مە هیلن! عە یبە مەرۆنەو، وتیان: ئەگەر بمانزانیایە شەڕ دەبی بە جێمان نە دە هیشتن و شوینتان دە کەوتین.

ئەمجار خۆدا رە دیان دە داتەو و دە فەرموی: ﴿قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە ی مو حە سەد! پێیان بلێ: ئەگەر لە مالاو دە دانیشتن پیاو لە کوژرانو مردن دە پاریزی، ئێو ئازابن مردن لە خۆتان دوو ربخە نەو؛ واتە: دە بی ئێو نە مرن! دلنیا بن مردتان بۆ دی، تەنانەت ئەگەر لە ناو قە صرو بالە خانەش دا بن! دە ئەگەر راست دە کەن

مردن له خوټان مهنم كهن..!

یله و پایه‌ی شهیدانو تیگۆشه‌ران له‌ریگه‌ی خودادا

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ

بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلاَّ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا

يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ

مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٧﴾

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا

وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ

لَمْ يَمَسُّهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ ۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا

۱۷۵

ئىمامى ئەحمەدو ئەبو داودو حاكىم لە ئىبنو عەبباسەو دەگىر ئەو،
دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: كاتىك براكاتتان لەجەنگى ئوحووددا
شەهید بوون، پەرورەدگار گىانەكانىانى خستنه ناو بالندەى سەوزەو
دەيانبردنه سەر جوگاو چۆمەكانى بەهەشتو لە ميوەكانيان دەخواردو
دەگەرانهو بەۆ لای قەنادىلى زىرىن لەژىر سىپەرى عەرش.

جا که ئەم جوړه خواردنو خواردنه و هیان دەدریتی و ئەم جیگا خوشه دهینن ده لێن: خوژگا بریا نمان بیانزانیایه خودا چی پی به خشیوین بۆ نهوهی پشتیان له جیهاد سارد نه بیتهوه و کۆل له شه پرکردن نه دهن، پهروه ردگار پی راگه یاندنو فهرمووی: من له جیاتی ئیوه پیاوان را ده گهیه نمو فهرمووی:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحياءٌ عند ربهم يرزقون﴾ پیتان وانه بی که ئەو که سانهی له پیناو نایینی خودادا کوژراونو مردوونو له ریزی نه بوانن، چونکه ئەو شه هیدانه ههرچه نده به روالهت له دونیادا کوژراون؛ به لām له راستیدا گیانه کانیان زیندووه، لهو دونیا رزقو روژیی ده چیژنو له ززهتو خوشی دا ده گوزه رینن خیتابه که له گهل پیغه مبهره ﷺ یان رووی خیتاب له هه موو که سه! واته: ئەهی ئەو که سانهی قسهی دوورووه کان ده بیسن! پیتان وانه بی که ئەوانه ی له ریگای خودادا کوژراون، مردوونو پاداشی ئەو کرده وانه یان نادریته وه که کردویانن؟ به لکو ئەوانه زیندوونو له جیهاتیکی تردانو له خودا نزیکنو رزقو روژیی وهرده گرن وه کوو چۆن زیندوانی دونیا خورادنو خواردنه و هیان ههیه، ئەوانیش ده خۆنو ده خۆنه وه، ئەمه جهخت کردنه له سه ره ئەوه که ئەوانه زیندوونو نه مردوون، لای خودای خویاننو له خوشی دان!

بوونیان له کن خودا که ده فهرمووی: ﴿عند ربهم﴾ بوونی شوینی تایبه تییه، نزیکی ریزو ته قدیره نه و په ری نزیکی ده گهیه نی نزیکی شوینو مه سافه نیه.

ئەو ژیا نهی قورئان چه سپاندوویه تی بۆ شه هیدان ژیا نیکی غه بیی بهو چۆنیه تییه که ی نازانین، ده بی قورئان چۆن هه والی پیداوه ئاوا بروامان پی هه بی. ئەو شه هیدانه که یف خوشن بهو نیعمهتو له ززهت بهرده وامه ی پیاوان دراوه، ئەو زیده ریزه ی دراویانه تی به هو ی شه هیدبوونه وه، ههروه ها که یف خوشن به تیکۆشانی برا جهنگاوه ره کانیان، ئەوانه ی که هیشتا شه هید نه بوونو له ریگای خودادا ده جهنگین. شوین پی برا

شەهیدەکانیان کەوتوون، لەپێناو ئەو بەرنامەیە، ئەوان بۆی شەهید بوون، ئەوانیش پیادە ی هەمان رێبازن. جا کاتیەک ئەو نازو نێعمەتە دەبینن کە بۆیان دانراوە کە بریتی یە لە ژبانی هەتاهەتایی و لەزەتو خۆشی هەمیشەیی کە بەهیچ جۆریەک غەم و ناخۆشی تێکەڵا و نابێ، ئیتر ئەوەندە تر خۆشی یە کەیان زیاد دەکا و دلخۆش و رووگەش دەبن.

﴿فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم﴾ خۆشحالو تەر دەماخن بەو پاداشە ی خودا پێی داو، خۆشحالن بەو کە سات دوا سات ئەو نێعمەتانه تازه دەبنەو، لەئێو نازو نێعمەتو ریزی خودایی دا دەگوزەرنن، مزگینێ دەدەن بە وانە ی لەدوایانەو هێشتا پێیان نەگەشتوونو لەژبان دان، مزگینێ نازو نێعمەتی خودایان پێی دەدەنو بەو دڵخۆش کە هەمان نازو نێعمەت بو ئەوانیش نامادەکراوە ئەو هشیان پێی دەلێن: ﴿ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون﴾ کە ئەوانە ترسی ناخۆشی داها توویان نیو خەمی شتی لەکیس چووی رابوردوویان نیو.

﴿يستبشرون بنعمة من الله وفضل وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين﴾ مزگینێ بە ریز لیگرتنی خودا دەدەن، ئەو هشیان پێی رادەگەیهنن کە پەرەردگار بە هیچ جۆری پاداشی چاکە ی چاکە کاران بە فیرو نادات! هەرگیز موسوڵمانان کریی کردەو کانیان پاشگۆی ناخۆی ﴿الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما أصابهم القرح﴾ ئەو موسوڵمانانە ی بەپیر بانگەوازی خودا و پێغەمبەرەو ﴿هاتنوا نامادەباشی خوێان دەربری بوو رووبەر و بوونەو ی دوژمن، وێرای ئەو هەموو نارەحەتیە ی تووشیان بوو بوو لەجەنگی ئوحووددا، سەرباری ئەو هەموو برینداری و ماندوو شەکەتیە ی چەشتوویانەو هێشتا ماندوویان نەحەسابووەو خێرا بوو غەزای (حەمراولئەسەد) کە دوا بەدوای غەزای ئوحوود بوو، خوێان حازر کردو هەلیان کوتایە سەر دوژمن، ئەبو سوڤیان کە بەمە ی زانی بە خۆی و لەشکرەکیەو هەلھاتو بەرەو مەککە گەرایەو!

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ جا بۆ ئەوانەى که خیرا به پیر بانگه‌وازی‌یه‌که‌وه هاتن و خودا په‌رست بوون . پاداشتیکی که‌وره هه‌یه ، که شی‌اوێ نه‌م خۆ‌به‌خت کردن و تیک‌کۆشانه‌یان بێ . به وشه‌ی (منهم) ناماژده بۆ ئەوه ده‌کا که ئەوانه‌ی به پیر بانگه‌وازی‌یه‌که‌وه هاتن ریزو پاداشه‌که‌یان ده‌ست که‌وت ، ئەوانی تر عۆزریان هه‌بوو عۆزده‌که‌یان په‌سه‌ند بوو ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ﴾ ئەو موسوڵمانانه‌ی که له‌پاش غه‌زای ئوحوود و سالی دوا‌یی واته : له‌پیش غه‌زای به‌دری بچووک نه‌عیمی کوری مه‌سه‌وودی نه‌شجه‌عی که نه‌وکاته کافر بوو ، پێی گوتن : ﴿إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ﴾ ئەو موسوڵمانه‌کان ! ئەوه ئەبو سو‌فی‌انو جه‌ماعه‌ته‌که‌ی له‌شکریان له‌ ئێوه کۆکردۆته‌وه ، ده‌یان‌ه‌وێ له‌ناوتان به‌رن ، لی‌یان بترسن و شه‌ریان له‌گه‌ل مه‌که‌ن ، خۆتان تووشی فه‌وتانو له‌ناوچوون مه‌که‌ن ، مه‌چه‌نه ده‌ره‌وه بۆیان ، به‌ل‌کوو به‌زه‌ییان پیدا بێنه‌وه ، نه‌گه‌ر پشتان بگرن نه‌تان کوژن .

ئێتر موسوڵمانه‌کان به‌ بیستنی ئەو هه‌واله نه‌ک بترسین و وره‌یان بروخی به‌ل‌کو ﴿فَرَادَهُمُ إِيمَانًا﴾ هه‌ماسیان هه‌ستا و بیروباوهریان به‌هێز بوو ، خۆراگری و سه‌بر و ئارام جه‌ربه‌زه‌ییان زیادی کرد و پشتیان به‌ خودا به‌ستو ﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ وتیان : ئێمه خودامان هه‌یه ، خودا پشتیوانمانه‌و باشترین که‌سیکه که پشتی پێی به‌ستری ، ئێتر ئەوه‌نده‌ی تر عه‌زیمه‌ت و نازایه‌تی‌یان زیادی کرد و خۆیان ئاماده‌کرد بۆ به‌ره‌نگاری دوژمن و بیریان له‌ ئاکامه‌که‌ی نه‌کرده‌وه‌و ، وتیان : خودامان به‌سه ، هه‌چ باکمان له‌ زۆری له‌شکری دوژمن نه‌یه ، خودا سه‌روکاری ئێمه ده‌کا . باشترین پشت پێی به‌ستراوه‌و یارمه‌تیده‌رمانه .

رسته‌ی ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ نزا و پارانه‌وه‌یه که موسوڵمان له‌کاتی ته‌نگانه‌دا ده‌یلێ . نی‌براهیم کاتی خه‌ستیانه ناگه‌ره‌که‌وه ئەو دوعایه‌ی خویند ، پیغه‌مبه‌ری ئیسلامیش کاتی هه‌والیان پیدا که له‌شکری دوژمن لی‌ی کۆبوونه‌ته‌وه‌و ده‌یان‌ه‌وێ زیانیان پێی بگه‌یه‌نن ئەم دوعایه‌ی

خویند، ئیبنو مهردوه یهیی له شه بوهورهیره وه ده گیرپتسه وه ده لئی:
 پیغه مبهەر ﷺ ده یفه رموو: که له ته نگانه یه ک که وتن بلین: (حسبنا الله
 ونعم الوکیل). ئیبنو ته بی دنیا له عایشه وه ده گیرپتسه وه ده لئی:
 پیغه مبهەر ﷺ که تووشی ناخوشی یه ک ده هات دهستی موباره کی به سهرو
 ریشی خویدا ده هیناو ده یفه رموو: (حسبنا الله ونعم الوکیل).

جا هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ که ناوا خویمان ته سلیم به خدا کردو ناوا
 پشتیان پی به ست، هه موویان هاو به شی هه لمه ته که یان کردو به رهنگاری
 دوژمن بوونه وه، ﴿فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم یمسهم سوء واتبعوا
 رضوان الله﴾ که رانه وه به چوار دهستکه وت: نازو نیعمه تی خودایی،
 فه زلو زیزی خودا، زیان پی نه که یشتنیان، شوینکه وتنی ریبازی که
 ره زامه ندی خودای تیدایی و خوداش لیان رازی یه. واته کاتی که پشتیان به
 خودا به ستو چوونه ده ر بو به رهنگاری دوژمن، پهروهردگار رازو مرازی بو
 به جی هینان، نه زیه تدانی پیلانگیرانی لی دوورخستنه وه، قازانجیان کردو
 کوژرانو برینداریان نه بیینی، شایانی شه وهن که به گوپرایه لی فه رمانی
 خودا و پیغه مبهەر له قه لیم بدرین. که دهسته به ربوونی ئهم ره وشته بناغهی
 سهرکه وتنو خوشبه ختی دنیا و قیامه ته ﴿والله ذو فضل عظیم﴾ خودا
 خاوه نی فه زلو که وریه یه زیده یه! چونکه به که وریه یی خوئی بیروپروای
 پته وکردن، توفیقی دان بو جیهاد کردنو، له پیلانی دوژمن پاراستنی،
 خپرو بیرو قازانجیشی به سهردا رشتن.

به یهه قی له ئیبنو عه بیاسه وه ده گیرپتسه وه ده فه رموی: نیعمه ته که
 شه یه: که ساغو سهلامه ت بوون، فه زله کهش شه یه: که له و کاته دا
 کاروانیک له وه قه ره تیپه ری، پیغه مبهەر ﷺ کالاکانیانی کپینو
 قازانجیکی باشی لی کردو، قازانجه که ی به سهر جهنگاوهراندا دابهش
 کرد.

ئه مجار پهروهردگار ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾

ئەو ترساندنەیی ئیوە لەشەیتانەووە بوو، ئیوەی ترساند لە گڕۆهه کانی خۆی وای خستە دلو دەرووتانەووە کەئەوان واتە: (گافره کان) خاوەن چەكۆ جەنگاوەری زۆرن، بە هەلمەتو مەردو نەبەردنو، نەچن بچن بەرەو روویان ببنەو! ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ بەلام ئیوەی موسولمان پیویستە لە فرۆفیلێ شەیتان ئاگادار بنو، هیچی بە گۆی نەکەن. ئەگەر شەیتان شتیکی ئاوی خستە دلتانەووە، هیچ ئێیان مەترسنو پشتتان بە من قائم بێو خۆ بخەنە پەنامەووە، من یارمەتیدەرو پەنادەرتانم.

نایهتی ﴿وَلَا تَحْسَبِ الَّذِينَ قَتَلُوا...﴾ نایهتەکانی دوایشی ئەم حوکمانەیان لێ دەردینرین:

١- کەسیک لە بەرامبەر دوژمنی خداو پیغەمبەردا ﴿خَوَّكِرَ بِي﴾ تا دەکوژرێ شەر بکا، لای خدا پلەو پایەیهکی گەورەیی هەیە. کە پلەو پایەیی تایبەتی شەهیدانە، کە بە ریزەووە لای خدا ژيان بەسەر دەبن، شەهیدان زیندوونو نامرنو لەبەهەشت دانو رزقو رۆژیان دەدریتێ. گیانیان وەکوو گیانی باقی موسولمانانی سەر زەوی باقییە! هەرچەندە بە روالەت مردوونو لاشەکانیان لەژێر گل دایە بەلام لە راستیدا نەمردوون، ئەوان زیدە ریزیان لێ دەگیرێ بە رزقو رۆژی و نازو نەعمەت درێژە بە ژیانان دەدەن، بەلام چ ژیانیک؟ هەر خدا بۆ خۆی دەزانێ چۆنەو ژۆن نیە، هەر لەکاتی کوژرانیانەووە ئەو رزقو رۆژیو پلەو پایەیهیان بۆ فەراهم دەهیندرێ هەروەکوو ئەو بلی ژیانو دونیا بۆیان بەردەوامە، بەلام بە شیوەیهکی خوشتر.

ئەو هی زۆری موفەسیرەکان لەسەری کۆکن ئەو هیە: کە گیانی شەهیدان شتیکی ثابتەو بەردەوامە، بەلام ژیانەکیان شیوەیهکی تایبەتیە، جاییان هەر گیانەکانیان لە گۆردا بۆ دەگەڕیندریتەووە هەر لەویشدا لەزەتیان پێ دەگا، یان رزقو رۆژی بەهەشتیان دەدریتێو بۆنی بەهەشت دەکەنو لەویشدا نین! بریکیش دەلێن: مانای وایە: ئەوانە شیاوی ئەوەن کە لەداها توودا رزقو رۆژی بەهەشتیان بدریتێ! رای راست

ئهوهیه که گیانه کانیان لهناو سکی بالنده دایه و له بههشت دا دهخۆن و دهخۆنه وه وه کوو له وه پیتش ئاماژه مان بۆ کرد.

٢- شتنی شههید و کفن کردنیان و نوێژ له سهر کردنیان زانیان دوو رایان تییدا ههیه.

حه نه فییه کان ده لێن: شههید له جلی خۆی دا کفن ده کری و نوێژی له سهر ده کری، به لام ناشۆری به مهرجی موکه له فو پاک بی. به لام لهش پیسو بینوێژو خوینداری زهستان، نه گهر شههید بوون به رای ئه بو حه نیفه ده شۆردرین وه کوو چۆن منداو شیخ، ده شۆردرین. موحه ممه وه ئه بو یوسف - دوو هاوه لێ ئه بو حه نیفه بوون - ده لێن: ناشۆردرین. به لگه له سهر نه شتن و کفن نه کردنیان فهرمووده که ی جابیره که بوخاری لێیه وه ده گیریته وه ده فهرموو: (ادفونهم بدمائهم).

شافیعی و ئه حمه دو به یهه قی و نه سائی ده لێن: فهرمووی: (فزملوهم بدمائهم) مه به سستی روژی ئوحووده که نه یشۆردن، به لکو حه فتاو دوو نوێژی له سهر شههیده کان کرد. زۆربه ی (فوقه ها) ده لێن: شههید نه ده شۆردرێ نه کفن ده کری، نه نوێژی له سهر ده کری، به لام پیسو پۆخه لێ - جگه له خوین - ده بی له جهسته ی لایبری!

چونکه چلکئو پۆخه لێ له شههیدیه که وه پهیدا نه بووه، ئاماژه به فهرمووده ی جابیر که ده فهرموو: پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی کرد به له گۆرپانی شههیده کانی ئوحوود به خوینه کانیانه وه نه شۆردنی و نه نوێژی له سهر کردن.

ههروه ها زانیان کۆکن له سهر ئه وه ی شههید که به زیندوویی راگوزراو له گۆرپه پانی جهنگ دا نه کوژراو ماوه یه ک ژیا دوایی که مرد ده شۆردرێ نوێژی له سهر ده کری، وه کوو له گه ل عومهریان کرد، خوا لی ی رازی بی. به لام که سیک به ستم لیکراوی بکوژرێ، وه کوو ئه وانیه ی

خه واریج کوشتیانن، یان ریگرو چته بیکورژن، نه بو حه نیفه و نه وری ده لّین: هه رکه سینک ناوا به سته م بکوژری، ناشوردری، به لام نویژی له سهر ده کریو ههروه ها نویژ له سهر هه موو شه هیدیک ده کریو.. جه ماوه ری زانایان ده فهرموون: ده شوردرین وه کوو شوردرنی مردوو، مه گهر نه هلی حه رب بیکورژن.

به لام نه گهر دوژمن له ناکاو به سهر دانیشتوانی گوندیکیان دا داو له لانه و خانهی خویان دا کوشتیانن نه وانه هه رچه نده شه هیدن وه لی ده شوردرینو کفن ده کریو نویژیان له سهر ده کریو.

دلخوشکردنی پیغه مبه ر ﴿١٧٦﴾ له دوای جهنگی ئوحوودو، رهندانه وهی

کافره کانو رزده کانو جیا کردنه وهی پاکو بیس له یه کتری

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا

يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَشْرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّنا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنفُسِهِمْ

إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ

لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

دەربارەى ھۆى ھاتنە خوارەو ەى نایەتى (١٧٩) سوددى دەفەر موی: پیغەمبەر ﷺ فەر موی: ھەموو ئۆمەتى خۆم بەسەردا رانوايندران وەکوو چۆن بەسەر ئادەم دا رانواندران، زانیم کى ئیمانم پى دینى و کى ئیمانم پى ناھینى. ئەم قسە بەرگویی دووروو ەکان کەوتەو، گالتەیان پى ھات، وتیان: سەیرە، موخەممەد پى وایە: دەزانى کى ئیمانى پى دەھینى و کى برۆای پى ناکا، ئیمە لەگەل خۆینى و برۆای پى ناکەین، کەچى نامان ناسى، ئیتر پەرۆردگار ئەم نایەتەى ناردە خواری!

دەربارەى ھۆى ھاتنە خوارەو ەى نایەتى (١٨٠) زوربەى راقە کەرانی قورئان پێیان وایە دەربارەى زەکات نەدەرەکان ھاتۆتە خواری. (عطية) لە ئیبنوعەبباسەو رىوایەت دەکا کە فەر مویەتى: ئەم نایەتە دەربارەى ئەو مالە جوولەکانە ھاتۆتە خواری کە رەوشتو نیشانەو پیغەمبەراییەتى ھەزەرەتى موخەممەدیان شار دۆتەو. مەبەستیش بە (بخل) شار دنەو ەى ئەو زانیاریانەى کە خودا پى داو.

جا وەکوو ئاشکرایە سەرکەوتنى کافرەکان لە غەزای ئوحوود داو تیشکانو زەرەرمەندى موسولمانەکان، سەرى کیشا بو ئەو ەى مونافیقەکان ئەم ئاکامە ئیستیغلال بکەن، ئەو ەبوو دەیانگوت: ئەگەر

موحه مەد پێغه مبه‌ر بوايه ئاواي به‌سه‌ردا نه‌ده‌هات، لێی نه‌ده‌كوژراو
 تینه‌ده‌شكا! به‌لكو ئه‌و داواي فه‌رمانه‌وايي ده‌كا بۆيه جاريك
 سه‌رده‌كه‌وئۆ ده‌ميك تیده‌شكي! هه‌وليان دا يارمه‌تي كافره‌كان بده‌و
 موسولمانان له‌ به‌ره‌نگاري و تيكۆشان سارد بکه‌نه‌وه. پێغه مبه‌ر ﷺ به‌م
 هه‌لوسته‌ي دووړووه‌كان زۆر دلگران بوو، ئیتر ئه‌م نایه‌تانه ئی‌درانه
 خوارئۆ غه‌م و نار‌ه‌حه‌تي له‌ دلي پێغه مبه‌ردا نه‌ماو دلي ئارامي گرت.
 هه‌روه‌كوو چۆن كاتيك كافره‌كان روويان له‌ ئيمان هینان وه‌رگي‌راو تانه‌يان
 له‌ قورئان و شه‌خصي پێغه مبه‌ر خۆي دا. نایه‌تي ﴿وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنْ
 الْعِزَّةُ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ يونس/٦٥. هاته‌ خوارئۆ غه‌م و نار‌ه‌حه‌تي له‌ دلي
 پێغه مبه‌ردا نه‌ه‌يشت. يان نایه‌تي ﴿فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسًا عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ
 يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾ الكهف/٦. كه ئه‌ميش بوو به‌ غه‌مه‌ر و پيني
 پێغه مبه‌ر ﷺ.

جا هه‌ر بۆ دل‌دانه‌وه‌ي پێغه مبه‌ر ﷺ په‌روه‌ردگار فه‌رمووي ﴿وَلَا
 يَحْزَنكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ با هه‌لوسته‌ي ئه‌و كافرا نه‌تۆ غه‌مناك
 نه‌كا، ئه‌ي پێغه مبه‌ر! با سه‌ره‌پيچي كردنو كي‌شه‌و به‌ره‌و يارمه‌تيداني
 خوانه‌ناسان بۆ كو‌فر، تۆ دلگير نه‌كا، ئه‌و هاش و هوشه‌ي ئه‌بو سو‌فيانو
 دانیشه‌تواني مه‌كه‌و دووړووه‌كان ئه‌نجامي ده‌دن با كار له‌ دلي تۆ نه‌كا.
 ﴿إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ بيگومان ئه‌وان ناتوانن زيان به‌
 خۆشه‌ويستاني خودا بگه‌يه‌نن، زيان به‌ پێغه مبه‌رو هاوه‌لانی ناگه‌يه‌نن!
 ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِظًّا فِي الْآخِرَةِ﴾ ئه‌وانه‌ زيان به‌ خويان
 ده‌گه‌يه‌نن، جه‌نگ له‌ گه‌ل خوداو پێغه مبه‌ر ده‌که‌ن، خودا ده‌يه‌وئۆ كه
 ريسوايان بكا، بئى به‌شي نازو نيعمه‌تي رۆژي قيامه‌ت بن، له‌وئۆ دا هيج
 به‌شو باريان نه‌دریتئۆ؛ سه‌رباري ئه‌وه‌ش ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزاي
 گه‌وره‌و سامناكيان ده‌درئۆ چه‌ندييه‌تو چۆنيه‌تي ئه‌و سزايه -خودا نه‌بئ-
 كه‌س ناي‌زانئۆ، په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر كرده‌وه‌ي خراپي خويان سزايان ده‌داو
 سه‌تميان لئى ناكا. به‌لكو ئه‌وان بۆ خويان زولميان له‌ خويان كرده‌وه، به‌وه

کە رێبازی کوفریان هەلبژاردوو و خۆیان گومرا کردوو و، یارمەتی
گروھانی کوفر دەدەن و، دژی موسوڵمانان دەجەنگین، وەکوو لە
شونیکێکی تردا دەفەرموێ: ﴿وَلَا يَحْقِيقُ الْمَكْرَ السَّيِّءُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ فاطر/٤٢. ئەمەش
بەلگەیە لەسەر ئەو کە نابێ پێغەمبەر گرنگییان پێ بدات لێیان بترسێ،
نمرونە ی ئەم نایەتە ئەو نایەتە کە دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزَنكَ
الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ، مِنَ الَّذِينَ قَالُوا، آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ
قُلُوبُهُمْ﴾ المائدة/٤١.

جا نەونەبێ ئەم حوکمە تاییەت بێ بە ئەبو سوویان و دانیشتوانی
مەكەو دوورپووەکان، بەلکو ئەمە حوکمیکی گشتی بەو چەسپاو و هەموو
ئەوانە دەگرێت و ئەو کە لەجیاتی ئیمان کوفر هەڵدەبژێرن، لەجیاتی
خودا پەرستی شتی تر دەپەرستن.

بۆیە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ
شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئەوانە ی کوفر بە ئیمان دەگۆڕن و، لە شونیک
ئیمان بە خدا و شونیکە و تنی پێغەمبەر ﷺ رێبازی کوفریان هەلبژاردوو و،
ئەوانە زیان بە خدا ناگەیەنن! بەلکو زیان بە خۆیان دەگەیەنن، ئەوانە لە
دونیای قیامەت دا سزای بە تیش و کوشندەیان دەدرێ و خوشیی لە ژانی
دونیای قیامت نابینن.

﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا غَلَبُوا عَلَىٰ نَفْسِهِمْ﴾ با ئەو کافرانە
وانەزانن کە ئیمە مۆڵەتیان دەدەین و تەمەنیان درێژ دەبێ،
مۆڵەتدانە کە مان بۆیان سوودی هەیە و قازانجی لێ دەکەن! با گومانی و
نەبەن، بەلکو ﴿إِنَّمَا غَلَبُوا عَلَىٰ نَفْسِهِمْ﴾ لێزادوا! ئێمە عذاب مەهین ﴿ئیمە کە
مۆڵەتیان دەدەین بۆ ئەو نە تۆبە بکەن و بگەڕێن و موسوڵمان ببن،
بەلکو مۆڵەتدانە کە مان بۆیان بۆ ئەو نە تۆبە بکەن و نه گەڕێن و، ئەو
دا نوغرو بن! جا کە ئەوان تۆبە نەکەن و نه گەڕێن و، ئەو
مۆڵەتدانە کە مان بۆیان دەبێتە هاندەر بۆ زیدە رهوی لە گوناھ کردن داو
گومرا بونی زیاتر!! ئەوانە سزای بە تیش و سوکایەتی پێکردنیان بۆ

ئاماده کراوه، چونکه له جیاتنی نهوهی سامانداریو ته مهن دریشی خویان له کاری خیردا به کار بهینن، له کاری خراب دا به کاریان دههینن، ناکامه کەشی که له که بیونی خراپه کاریی ده بی و پهروه ردگاریش سزایان ده دا له سهر هه لویستو کرده و هیان!

به کورتی مۆلهت دانو دواخستنی تۆله ساندن لییان یارمه تیدانی خودایی نیه بۆیان، به لکو نه ندازه کردنو نه خشه کیشانیکی خودایی یه بۆیان، که به و نه خشه کیشانهی خۆی، بوونه وهر هه لده سوپینن، تهقدیری خدا وایه! ههر شتیك، که تووشی ئاده میزاد ده بی، له چاکه و خراپه، خوشی و ناخوشی؛ به رو بووم و ناکامی کرده و هی ئاده میزاد خۆیه تی.

جا به گویرهی داخوازی نهم سوننه ته خودایی یه، ئاده میزاد له خۆی بایی ده بی و، به مۆله تدانه که خۆی له خۆی ده گوپۆ و له گوناوه سهر پیچیکردنی فرمانی خودادا رۆ ده چی، شیاوی سزای به ئیشی دۆزه خ ده بی.

ئه نجار په روره دگار نه وه روون ده کاته وه: که به لاو موسیبه تو ته نگانه سهنگی مهحه کو بۆتهی تاقیکردنه وه نو راستی بیروباوه ر ده رده خهن، شتیکی ئاسایی یه: که خودا ئاده میزادان تووشی ئاستهنگو به لاو موسیبهت بکا، بۆ نه وهی موسو لمانی راستالو ئاده میزادی دووروو لیک جیا بکاته وه ده فهرموی:

﴿ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ﴾ عاده تی خودا وا نه هاتوه واز له کۆسه لی موسو لمانان بهینن که به و شتیه تیکه لی و پیکه لییهی که له پیش روودانی جهنگی ئوحووددا له سهری بوون بیان هیلایته وه، دووروو هکان بتوانن بیروباوه ری پیسی خویان بشارنه وه و بنکۆلی قه لای ئیسلام بکهن. به لکو خودای میهره بان وازناهیین، هه تا موسو لمانو دووروو لیک جیا نه کاته وه! وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ ﴾ محمد ٢٧.

مه بهست ئه وهیه که رۆژی جهنگی ئوحوود بوتهی پالفته کردن بو،
 موسولمانانو ناموسولمانی تیدا تاقی کرایه وه، پهروهردگار دهری خست کی
 موسولمانو خۆراگرو ئازاو نه بهردو مهردو ملکه چی فهرمانی خوداو
 پیغه مبهره، پهردهی له سههه فری قیللی دوو پرووه کان هه لدایه وه بو ئه وهی
 سههه پیچی و خراپه کارییان دهر بکهوئ بو خه لکی، خۆ په نادانیان له چوون بو
 غه زاو خیانه تکر دنیان له گه ل خوداو پیغه مبهره دهر بکهوئ، وئ ده چی که
 بری کهس وای بیر بکه نه وه بلین: ده گونجی لیک هه لاواردنی موسولمان
 چالاک له دوو پروو، به نیگای خودایی نه نجام بدری، خودا موسولمانان
 ئاگاداری کاری غه یب بکاو موسولمانو ناموسولمانیان بو دیاری بکا،
 نیتر پهروهردگار له وه لام دا ده فه رموی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
 الْغَيْبِ﴾ عاده تی خودا وانه هاتوه که هه موو موسولمانان به سهه
 غه یب دا ئاگادار بکا، به لکو خودا ئاده میزادی دروست کردوه، ریگای
 چاکو خراپی بو دیاری کردوه، هیزو تواناو خه قل و هۆشی پیداوه، بو
 ئه وهی هه ول بداو تیبکووشی و ئامانجی خۆی به ده ست بینئ، به کرده وهی
 سروشت خوازو شاره زایی کردنی پیغه مبهران به مرادی خۆی بگا! هه رگیز
 عاده تی خودا وانه هاتوه که هه موو کهس به سهه غه یب دا ئاگادار بکا،
 ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُجْتَبِي مِنْ رِسَالِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ به لکو پهروهردگار له
 پیغه مبهرانی خۆی هه ندیکیان هه لده بژیئ بو ئه م کاره به نیگا نه و
 جوړه نه ئینی یانه یان پی راده گه یه نی، وه کوو له نایه تیکی تردا ده فه رموی:
 ﴿عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا، إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ﴾ الجن/ ٢٦-٢٧.

ئه مجار نه و پیغه مبهره ی که خودا به سهه بری شتی غه یبی دا
 ئاگاداری ده کا، هه وائی نه ت پاکی و موسولمانی، یان ناپاکی مونا فیتی
 که سیک، یان زیاتر به بری کهس راده گه یه نی ئه وه سهه رچاوه ی نه و
 ئاگاداری به له خودا وهیه، خودا به ویستی خۆی هه ندی زانیاری ده دا به و
 پیغه مبهرانه، نه ک مانای وابی که ئه وانیش وه کوو خودا چی له دلو
 ده روون دایه بیزانو و چۆنیه تو چه ندیه تی بیروباوه ری هه موو که سیک

بزائن!! بۆیه خودا که ئاده میزادی دروست کردوو، ریگی باشو خراپی نیشان داوه، نه مجار هۆکارو نه سبابی ماددیش ده خاته گهر بۆ تاقیکردنه و هیان.

﴿فَأَمْنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ﴾ که وایی ئیوه ئهی گرۆهی ئاده میزاد! ئیمان به خودایهتی خوداو پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر به یئن، شوین شه ریعه تو یاسای ئاسمانی بکهون، برواتان وایی که پیغه مبه ران له خووه هه وال ئاده نو چی خوا ئاگاداری نه کردین نه وانیش به خه لکی راناگه یهن، نه مه ره تدانوه ی کافره کانه که ده یانگوت: نه گهر (موحه ممه د) راست ده کا با خه به رمان بداتی و پیمان بلی: کی له ئیمه ئیمان ده هیئی و کی ئیمان نا هیئی! ئیتر نه م ئایه ته هاته خواره وه که ده فرمو ی: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَتَقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ نه گهر ئیوه ئیمان بیئن به وه هه وال غه بی یانه ی پیغه مبه ر پیتان راده گه یه نی و خۆتان له سزای به ئیشی خودا بیاریزن، به هۆی په یڕه وکردنی فه رمانه کانی و دوورکه و تنه وه له و شتانه ی نه هی لی کردوو، نه وه بۆ ئیوه پاداشی گه و ره و زۆرو زه به نده ی وا هه یه که کهس ناتوانی نه ندازه ی دیاری بکا.

نه وه ی تی بیینی ده کری ئیوه یه: هه می شه قورئان ئیمان و ته قوا به یه که وه دینی، وه کوو چۆن زۆربه ی کات نویژو زه کات به یه که وه باس ده کا، چونکه له نیوان ئیمان ته قوادا په یوه ندی گهرم هه یه، هه ره ها بۆ راگه یاندنی نه وه شه که ئیمان به بی ته قوا ته وا وایی! هه ره کوو زۆرجار باسی به ختکردنی نه فسرو مالو دارایی به یه که وه نه نجام ده دا.

جا چونکه ئایه ته کانی پیتشو هه لئان و هاندانیان تیدا بوو بۆ گیان به خشین، گونجاو بوو: که نه مجار ئاده میزادان هان بدا بۆ مالو دارایی به خت کردنو فه رمو ی: ﴿وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ﴾ با کهس وا گومان نه با، که به خیلی و چروکی مال کو کردنه وه، گرته وه ی مالو دارایی یه ک که خودا داویه پییان له خه لک، کاریکی باشه و سوود ئامیزه، پییان وانه بی مال به خشین و

کۆمەکی کردن بە هەزاران ئادەمیزادی دەولەمەند هەزار دەکا! با کەس گومانی وا نەباو خەیاڵی وا نەکا. بەلکو ئەو هەشەرو نەگەتییە بۆ خۆیانو گەلو نەتەو هیان لە دونیای قیامت دا!!

مەبەست بە بەخیلی نەدانی زەکاتی شەرعییەو خێرو صدەقه نەکردنە بە خاوەن ئاتاجانو، بەرپابوونی ئازاوەو ترسو ئاسایشی سەر تاسەری...

زیانی بەخیلی لە دنیا دا ئەو هیە: کە مالو سامانی دەولەمەند دەبێتە شۆینی ئەو کە هەموو کاتێ هەزار چاوی تێو بێو هەول بدا بە تالانکردن، یان دزی، یان فەوتاندن، تۆلە هەزاری خۆی لی بستینی، لە روژگاری ئیمەدا ئەو هەموو هەلمەتە ئاساییانە بۆ سەر دەولەمەندەکانو بلاو بوونەو هی بیروباو دەری سۆشالیستی... هتد هەموویان بۆ روو خاندنی بناغەو کۆلەکە ی سەرمایە داری یەو ئاکامی بەخیلی رژدی سەرمایە دارانە!

زیانی بەخیلی بۆ دینو قیامەتیش ئەو هیە، کە پەر وەردگار هەوالی داو ه کە ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ئاکامی بەخیلی یە کە یانو مال پەرستی یە کە یان دەکریتە تۆقە ی ناگرینو لە ملیان دەکریو هەرچی بکەن خۆیان بۆ رزگار ناکریو تووشی لۆمەو پرسیارو سزای رژدیە کە ی خۆیان دەبن.

ئیمامی بوخاری فەرموودە یە کە لە ئەبوهورەیرەو دەگێریتەو، دەلی: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَلَمْ يُوَدِّ زَكَاتَهُ مِثْلَ لَهْ شَجَاعًا أَوْ رَقَ لَهْ زَبِيبَانٍ، يَطُوقَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَأْخُذُ بِهِ زُمَيْرٌ - أَيُّ شَدِيقَةٍ - ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا مَالِكٌ، أَنَا كَزُكْ) واتە: کە سێک خودا مالو سامانی دایەو زەکاتی پێوستی لی دەر نەکرد؛ ئەو مالو سامانە بۆی دەبێتە ماریکی کە چەلو دوو کەلەبی تیژی هەنو روژی قیامت لە ملی دەهالیو، قەپالی پێدا

دەکاو، پێشەوێ دەداو دەلی: من مالو سامانە کەم من گەنجینه و خەزینە کەم.

﴿وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ سامانی ئاسمان و زەوی هێ خودایە، هەر مالو دارایی یەک کە ئەو خەلقە بە میرات وەری دەگرن هێ خودایە و بەس، نیتر چۆن دەگونجی کە ئادەمیزادان رزدی بکەن لەو مالو دارایی یە کە خودا پسی داون لەرێگای خودادا سەرفی نەکەن؟!؟! دلیا بن کە لەسەر هەموو شتیەک لیکۆلینە وەتان لەگەڵ دەکری، کەوابی پیش هاتنی قیامت و لەدوینا دەرجووتان لە مالو دارایی خۆتان ببەخشن و یارمەتی هەزارو نەدارایان بدەن، خودا ئاگادارو زانیە بە نیەت و کردە وەتان، هیچی لی هون نابی و هەموو کەس پاداش و سزای کردە وەهی چاک و خراپی خۆی وەردەگریته وە.

بری خرایە کاریی جووله کەکان، کە هەزارایی پال خودا دەدەن و

پێغه مبه ریش بە درۆ دەخەنە وە

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٧١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٧٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٣﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ

وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٧٤﴾

نایەتەکانی پیشو رووداوێهەکانی جەنگی ئوحوودیان باس کرد، فیل و تەلەکەمی دووڕووێهەکانو هەولۆ کۆششیان بۆ پشت سارد کردنەوێ موسولمانان لە جیهادو خودا پەرستی یان روونکردوێهە، لێرە بەدواوێ لەم چەند نایەتەکانی داها ترودا فیل و تەلەکەمی جوولەکەکانو دژایەتی کردنیان بۆ موسولمانان باس دەکا! پەرورەدگار موسولمانان دەترسێنی لە نیەتو مەبەستو هەلویستی جوولەکە، هەرورەکوو چۆن لەوێ پیش هەمان موسولمانانی ترساند لە فرتو فیلێ دووڕووێهەکان.

ئیبنو ئیسحاقو ئیبنو ئەببێ حاتم لە ئیبنو عەبباسوێ دەگێرنەوێ دەلی: حەزرەتی ئەبوبەکر چووێ خویندنگایەکی جوولەکەکانەوێ، بینی کۆمەلێک جوولەکە، لە جوولەکەییەکی تر کۆیورنەتەوێ؛ ناوی (فینحاص) بوو، ئەم فینحاصە رووی لە ئەبوبەکر کردو وتی: ئەی ئەبوبەکر! ئیمە هیچ پێوستیمان بە خودا نیەو ئەو پێوستی بە ئیمە هەیە! ئەگەر خودا دەولەمەند بوایە قەرزی لە ئیمە نەدەکرد! وەکوو پیغەمبەرەکەتان دەلی: ناماژەییە بە نایەتی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يقرض الله قرضاً حسناً﴾ ئیتر ئەبوبەکر رقی هەلساو مستەکۆلەییەکی لە دەمو چاوی دا، فینحاص چوو بۆ لای پیغەمبەر و شکاتی کرد وتی: ئەی موحەممەد! بێوانە هاوێهە کەت چی لی کردم؟ پیغەمبەر بە ئەبوبەکر گوت: چی پالی پێوەنای لەو کابرایە بدەي؟؟ وتی: قوربان قسەییەکی زۆر گەورەي کرد! دەلی خودا هەژارە.

فینحاص لە قسەکەي ژێوان بووێهە وتی: من شتی وام نەگوتوێهە، ئیتر پەرورەدگار ئەم نایەتەي ناردە خواریهە کە دەفەرموێ. ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ بێگومان خودا قسەي ئەو کەسانەي بیست کە گوئیان: خودا هەژارەو ئیمە دەولەمەندی! بە راستی قسەییەکی نارەواو ناحەقیان گوت، خودا لەسەر ئەو بوختانەیان سزایان دەداو تۆلەیان لی دەستێنی.

﴿سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا﴾ ئەمە هەرەشەییەکی توندو تیژە، لەسەر ئەو بوختانەي کە خودا بە هەژار دەزانو خۆیان بە دەولەمەند حسیب دەکەن،

بەلام با بزائن که خودا لەسەر ئەو و ئەیان سزایان دەدا، چونکە پەرەردگار دەفەرموی: و ئەکیان دەنوسین و هەڵی دەگرین، ئەمەش ئەو دەگەیهنی که سزادانی لەسەر بی، جا ئەوان هەر ئەم تاوانەیان نیە بەلکو تاوانێکی تریان ﴿وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِیَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ ئەوەبوو که بە ناپەرەوا پیغەمبەرانیان کوشتوو، بە شیوەیهکی درندهیی لەناویان بردوون، نێسبەتدانی پیغەمبەر کوشتن بۆ جوولەکه کانی سەردەمی پیغەمبەر ﴿وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِیَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ هەرچەندە باوکتو باپیری ئەوان ئەنجامیان داو، لەم رووەوەیە: که ئەمان رازی بوون بە کردەوێکهی ئەوانو پێی لی دەنێن و هاوسۆزی خۆیان لەگەڵیاندا پیشان دەدەن، جا لەبەر ئەم هەڵۆستەیانو رەزامەندییان بە کردەوێکهیان پەرەردگار دەفەرموی: ﴿وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ پێیان دەڵێن: سزای ناگری سووتینەر بچێژن؛ واتە: خودا لەسەر کردەوێکهیان بە سەخت ترین سزا تۆڵەیان لی دەستین، پێیان دەڵێن: ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيَكُمْ﴾ ئەم سزا سووتینەرەتان بە هۆی تاوانە جوړاوجۆرە کانتانەوێه، وە کوشتنی پیغەمبەرانو خودا بە هەژار زانیو یارمەتیدانی کوفرو بێدینان. ئەم سزایەتان که دەدری بەهۆی ئەوێه: که بە دەستی خۆتان کردووتانە.. کردەوێه پال دەست دەدری، چونکە زۆری کردەوێه ئادەمیزاد بە دەست ئەنجام دەدری، هەر وەها لەبەر ئەوێه که کردەوێکهان بە حەقیقەت لەوانەو پەیدا بوو، ئەک هەر ئەو بەلکو هەلیان داو پیغەمبەر تیرۆر بکەن و یستیان دیواری بەسەردا بروخینن، ژەهریان بۆ کردە ناو خواردنەو، گوشتە مەرەکیان بۆ ژەهراوی کرد؛ کەوابی ئەو سزا ئامادەکراو بۆیان لە شۆینی خۆی دایە. ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ خودا بەهیچ جوړیک ستم لە بەندهکانی ناکا، کەس بە ناپەرەوا سز نادات.

بە کورتی پێیان دەگووتری: بچێژن سزای ناگر بەهۆی ئەو کردەوانەیی که بە دەستی خۆتان ئەنجامتان داوون خودا ستمکار نیەو لە خۆپراییی سزاتان نادات، جا ئەم پێگوتنەیان لە دۆزەخ دا دەبی، یان لەکاتی مردن یان لەکاتی لیکۆڵینەووەو حساب لەگەل کردندا دەبی، بێژەرەکه، یان

پەرۆەردگەرە یسان فریشتەییە! ئەمجار پەرۆەدگار درۆیەکی تەسری جوولەکەکان رەت دەکاتەوێ دەفەرموێ: ﴿الذین﴾ ئەو جوولەکانە کەسانیکن کە ﴿قالوا﴾ وتیان: ﴿إن الله عهد إلینا أن لا نؤمن لرسول حتی یأتینا بقربان تأکله النار﴾ ییگومان خودا فەرمانی پێ کردووین بەلێنی لیمان ساندووێ کە بروا بە هیچ پیغەمبەریک نەکەین، هەتا کۆ بریک لە موعجیزاتەکانی ئەوێ نەبێ: کە یەکیەک لە ئومەتە کە قوربانییەک بکاو ئاگریک بێ بیسووتینی، واتە: موعجیزە ی پیغەمبەرە کە ئەوێ: ئەگەر یەکیەک قوربانییەکی کرد یان خیریکی کرد، نیشانە ی قبول بوونە کە ی ئەوێ شتە کە دا بنێو ئاگریک بێتە خواری بیسووتینی! مەبەستیان ئەوێبوو: ئیمان بە پیغەمبەر نەهێنن، بۆیە: ئەو جوورە درۆیەیان هەڵبەستبوو.

ئێینو عەبباس دەفەرموێ: ئەم نایەتە دەربارە ی کە عەبی کوری ئەشەرفو مالیکی کوری صەیفو فینخاصی کوری عازوراءو کۆمەلێکی تر هاتۆتە خواری کە هاتنە خزمەت پیغەمبەر و وتیان: ئە ی موحەممەد! تۆ بەلای خۆتەو پیغەمبەری لافی فروستادەیی لی دەدە ی پیت وایە: خودا نیگات بۆ دەکاو اکتای بۆ ناردووی! ئەمە لە لایە کەو، لە لایەکی ترەوێ خودا پەیمانی لە ئێمە ستاندووێ لەتەورات دا بەلێنی ئەوێ لی وەرگرتوین کە ئیمان بە هیچ پیغەمبەریک نەهێنن، هەتا قوربانییەک نەهێنن بۆمانو نیشانە ی قبول کردنە کە ی ئەوێ نەبێ ئاگریک لە ئاسمانەوێ بێ بیسووتینی، ئاگرە کە کە ئە ئاسمانەوێ دی دەنگیک ی بەسپایی لی بێ، جا ئەگەر تۆ ئەمەمان بۆ دەکە ی، ئەوێ بروات پێ دەکەینو ئیمانێ پێ دەهێنین.. ئیتەر ئەم نایەتە هاتە خواری!

بەلی ئەم ئیدیعیایەو باسو خواسی ئەم بەلێنو پەیمانە دەست هەڵبەستی خۆیان بوو، لە خەزینە ی خەیاالی پوچی خۆیان هەلیان هینجا بوو! بۆیە پەرۆەردگار بە درۆی خستنهوێ رەدی دانەوێ فەرمووی:

﴿قل قد جاءکم رسل من قبلي بالبینات وبالذي قلت﴾ هاتتە

خوارەوێ ناگر موعجیزەییە و موعجیزەش بۆ چەسپاندنی پێغەمبەراییەتی
 پێغەمبەرە رەوانە کراوەکەییە، دەی خۆ زۆر پێغەمبەری خاوەن موعجیزە
 هاتوونە سەرتان وەکوو یەحیا و زەکەریا و هێ تریش موعجیزەیی راست
 وەقیان نیشان داوە، لەو جۆرە موعجیزەیی کە ئێوە دەیتن نیشانیا
 داوە، ئەدی ﴿فَلَمَّ قَتَلْتُمُوهُمْ﴾ بۆچی کوشتان و بەشیوەی دروندەیی
 لەناوتان بردن؟ بۆچی برواتان پێ نەکردن؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر
 ئێوە راست دەکەن شۆین حەق و راستی دەکەون و پابەندی فەرمانی
 پێغەمبەرەن دەبن!!

جا وەکوو گوترا: ئەم کردەوانە پال جوولەکەکانی سەردەمی
 هاتنەخوارەوێ قورئان دراوە، لەکاتی کە باوک و باپیریان کردوویانە نەک
 ئەمان! بەلام چونکە ئەوانیش بەو کردەوانە رازین و پێیان وایە: لەسەر
 حەق بوون، بۆیە کردەوێ باپیرانی رابوردوویان پال ئەمان دراوە!! گەلو
 نەتەو، لە عادات و دابو نەزیرت دا وەکوو تاکە کەس وان ئەو تاوانەیی
 یەکتیکیان بیک پال هەمووانیان دەدری لای عەرەبەکانیش ئەم دابو
 نەزیرتە باو بوو تاوانی یەکتیک لە هۆزیک پال هەموو هۆزەکە دەدراو
 تۆلەیان لە هۆزەکە دەستاند.

بەکورتی پیشینانسان سەر رەق و نا پەسەند بوون، ئێوەش وەکوو ئەوان
 واز و هەمان هەلسو کەوت بیروباوەرتان هەییە.

ئەمجار پەرودردگار دلخۆشی پێغەمبەر ﷺ دەداتەو و دەفەرموی:
 ﴿إِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولَ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
 الْمُنِيرِ﴾ ئەگەر کافرو خوانەناسانی هاوچەرخت بە درۆیان کردیەو و برۆیان
 پێ نەکردی و موعجیزە و بەلگەیی راستی پێغەمبەراییەت کارێ تی
 نەکردن؟ ئەو دڵگران مەبە. چونکە زۆر پێغەمبەری پیش تۆ بە
 موعجیزە و بەلگەیی راستیی پێغەمبەراییەتیانەو هاتوونە ناو گەلو
 هۆزەکانیانەو، کتیبی ئاسمانیان لەگەل دا بروو، وەکوو ئەو پەرەوانەیی کە
 بۆ پێغەمبەرەن نیردراونەتە خواری، کتیبی وەکوو تەورات و ئینجیل و

زەبووریان پێ بوو کەچی پڕوایان پێ نەکردوون بە درۆیان خستوونەوه، گالتهیان پێ کردوون، نازاریان داو، ئەوانیش صەبرو ئارامیان لەسەر ئەو ئەزبەتدانە گرتو خۆراگرو بارقول بوونو لەسەر ریبازی خۆیان بەردەوام بوونو پەيامی خۆیان گەياندا! ئەمە سروشتی ئادەمیزادە لەهەموو کاتو سەردەمێک دا، هی وا هەیه گۆی بۆ حەقو راستی دەگرێ، هی وا هەیه بەرەنگاری حەق دەبێو گالته بە هەلگرانی پەيامی راستی دەکا! کەوابێ تو سەرسام مەبە لە بەرگری کردنی کافرەکان بۆ بانگەوازییەکەت! چونکە دلو دەروونیان ئامادە نیە بە حەق بگەنو خێرو خوشیان ناوی،،

مردن سەرهەنجامی هەموو گیانداریکە، دنیا گۆرەپانی

تاقیکردنەوهیەو قیامەت شوینی پاداشە

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحِرَ
عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ
﴿١٨٥﴾ لَتَبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِن
تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

هەر لە روانگەیی دلدانەوهی پێغه مەهر ﷺ پەروەردگار ئەوه دەچەسپینی کە مردن سەرهەنجامی هەموو زیندویەکە؛ تاقیکردنەوه لە دنیاداو پاداش دانەوه لە قیامەت دایە! هەموو کەس ئاکامی کردەوه کانی خۆی دەبینیتەوه! بۆیە بەم شیوه گشتییەو بەم قەاعیدە موطله قە، دەفەرموی: ﴿کل نفس ذائقة الموت﴾ هەموو نەفسێک تەمامی جودابوونەوه لە لاشە دەچێژیو رۆژیک لە رۆژان ئەم حالەتەیی بەسەر دای، کەس رزگاری نابێ. هەموو کەس دەبێ کاسەیی مردن بچێژی! ئەمە

ئاماژەییە بۆ ئەوەی کە نەفس نامری، لاشە دەمری، چونکە ئەوەی دەچیژی مەوجودە، مردوو ناچیژی، جەژتن هەستیکە زیندوو هەستی پێ دەکا. وەکوو لە نایەتیکێ تردا دەفرموی: ﴿کل من عیها فان ویبقی وجه ربک ذو الجلال والاکرام﴾ الرحمن ٢٦-٢٧. هەموو کەسیک لە جنۆکەو ئادەمیزادو فریشتەو تەنانت هەلگرانی (عەرشی) یش دەمرن... تەنها خودا دەمی نیتەو، هەر ئەو زیندوو راوەستاوە نەمرە، بەردەوامو باقییەو هەر دەبی، وەکوو هەر بوو! نایەتە کە دلدانەوێ موسوڵمانانیشی تێدا یە، چونکە ئەو دەچەسپینی کەچی زیندوو یە کە هیە لەسەر رووی زەویو لە ئاسمانەکان، هەموویان مردن دەچیژن. هەموو نەفسیک تەمی جودابوونەو لە لاشە دەچیژی. ﴿وانما توفون أجورکم يوم القيامة﴾ پاداشی کردەو کانتان بە سەرجهمیو تەواوی لە روژی قیامت دا وەرەگر نەو، هەموو نەفسیک پاداشو سزای کردەو کانی - خێرو چاکە، تاوانو خراپە - بە تەواوی بە شێوەیەکی دادوەزانە وەرەگری تەو، کەس ستمی تۆزقالتیکی لێ ناکری!

نایەتە کە باسی وەرگرتنەوێ پاداشو سزای تەواو دەکا، ئەمەش ئاماژەیی ئەوەی تێدا یە کە بری پاداشو سزا جاری وا دەبی لە دنیادا یان لە گۆردا دەگاتەو بە ئینسان!! هەر وەها ئەو فرمودەیی کە تیرمذیو طەبەری لە پیغەمبەرەو ﷺ دەیگری تەو کە دەفرموی ﴿إن القبر روضة من ریاض الجنة أو حفرة من حفر النار﴾ پشتگیری راستی ئەو ئاماژەیی دەکا.

جا ﴿فمن زحزح عن النار وأدخل الجنة فقد فاز﴾ کەسیک لە ئاگر دوورخرا یەو و رزگاری بوو خرایە بەهەشتەو بە مراد گەشت، ئەو بەختەو وەر و خوشنوودە، گەشتتۆتە ئەو پەر پلەیی خوشی و کامەرانی و داخوازی هەرە بەرزی خۆی بە دەست هی ناو.

پیغەمبەر ﷺ فرمویەتی: کەسیک دەیهوی لە ئاگری دۆزەخ

دووربکه ویتسه وه بچیتسه بههشته وه با وا بکا به موسولمانی بمری، کاتیک مردن یه خهی پی ده گری پروای به خوداو روژی قیامت بی، شتیک بو خه لک بینن که پی خۆشه خه لک نهو شته ی بو بینن، چی بو خۆی پی خۆشه بو کهسانی تریش پی خوش بی. واته: له زیان دا پاریزگاری مافی خوداو ئاده میزاد بکا، به گویره ی توانا نه رکی سه رشان ی به رامبه ر خوداو به نده کانی جی به جی بکا، بو نه وه ی به مراد بگا، به بهه شتی به رین شاد بی!!

ئیبنو نه بو حاتم له نه بو هورهیره وه ده گیریتسه وه، ده لی: پیغه مبه ر ﴿فهرموویه تی: (موضع سوط أحدکم فی الجنة خیر من الدنيا وما فیها) نه گهر ده تانه وی دلنیا بن له نه مه، ده برۆن نایه تی ﴿فمن زحزح عن النار﴾ بخویننه وه.

﴿وما الحیاة الدنيا إلا متاع الغرور﴾ زانی دنیا که هیه به هه موو خوشی و له ززه تیکه وه بریتییه له هوکاری له خو بایی بوونو هه له خه له تاندن، خوشی به جهسته ی به کان؛ وه کوو خواردنو خاراردنه وه، ههروه ها خوشی به مه عنه وی به کان وه کوو پله و پایه و ریزداری! وه کوو کالایه کی هه له خه له تاندن وانو پاش ماوه یه ک ده رده که وی هه چو پووچو که م بایه خنو، ئاده میزاد له زیان دا پیان هه لده خه له تی، به باشیان ده زانی، هه لیان ده بژی ری، به لام نهو زیانه ی لای خودایه نهو زیانه و حق وایه هه ولی بو بدری! وه کوو په رده ردار ده فهرمو ی: ﴿بل تؤثرن الحیاة الدنيا والاخرة خیر وابقی﴾ الاعلیٰ ١٦-١٧.

یان ده فهرمو ی: ﴿وما اوتیتکم من شیء فمتاع الحیاة الدنيا وزینتها. وما عند الله خیر وابقی﴾ القصص ٦٠.

پیویسته نه وه بزانی: که دنیا کاتیک ئاوا هه چو پووچه، که به سه ر قیامت دا ته فضیل بدری و بکریته غایه و مه به ست، به لام نه گهر دنیا بکریته وه سیله و نامیر بو به ده سه تینانی پله و پایه ی قیامت، نه وه دنیا

شتیکی خاوەن بایەخەو کالایەکی بەنرخە، جا کەسێک تەفضیلی دنیا
بدا بەسەر قیامەت دا وەکوو کەسێک وایە: سەودایەکی کردبێ و فێلیان
لی کردبێ، دوایی بۆی دەربکەوێ کە دەستیان بریووە و غەشیان لی
کردوو، دەستی لە بنی هەمانەو دەریچی و هیچی بۆ نەکرێ و دەسخەرۆ
بێ!!

نەمجار پەرەردگار دوای تەواوبوونی جەنگی ئوحوود، دەیهوێ بریک
دلدانەوێ موسوڵمانەکان بداتەو، تێیان بگەیهنێ کە لەسەر تالو ترشی
رام بینو بۆ ناخۆشی و بەلاو موصیبەت خۆگرو خۆراگر بن، دەفەرموێ:
﴿تَبْلُون فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا﴾ ئەو پیغەمبەر و کۆمەڵی
موسوڵمان! بزانت: دنیا خانووی تاقیکردنەو و کارکردن و تیکۆشانە، ئێوە
دەخرینە بۆتە تاقیکردنەو و ئیمتیحانەو، تووشی جۆرەها بەلاو
موصیبەت دەبن، لە مالو دارایی دا تاقی دەکرینەو، مالو داراییتان
دەفەوتی، لە دەوله مەندیەو هەژار دەکەون، یان فەرمانتان پێ دەکرێ
مالو سامانتان ببەخشن و لەپێگای خێردا سەرفی بکەن، لە جەستەو
لاشەو خۆتانو منداڵو خەزم و کەسو کاردا ئیمتیحان دەکرین، تووشی
کوشتن و برینداری و خۆشی و ترسو لەرز دەبن، جۆرەها نەخۆشی و بەلاو
نافات روو دەکاتە خۆتانو منداڵو کەسو کارتەکان. وەکوو لە ئایەتیکێ تردا
دەفەرموێ: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ
وَالْأَمْوَالِ وَبِشَرِّ النَّفَالِ﴾ البقرة/١٥٥.

جا موسوڵمانانو پیغەمبەرەکیان لە جوولەکەو فەلهو عەرەبە
کافرەکان شتی زۆر ناخۆش دەبێسن، جۆرەها بوختانو قسەو ناشیرین و بێ
بناختان ئاراستە دەکەن، جێبو بە ئاینتان بە پیغەمبەرتان دەدەن دژیان
دەدوین، هەولێ لەناویردنتان دەدەن، بەلام ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ نەگەر صەبر بگرنو تەقوای خودا بکەن، چیتان فەرمان
پێکراوە، نەنجامی بدەن، چیتان لی قەدەغەکراوە خۆتانێ لی دوور

بخه نه وه؛ نه وه کار دروستی یه و راستالی یه، شایانی نه وه ن دووچه ندانه پاداش بدرینه وه و پتویسته همریه کی له ئیوه به و شیوه ره فتار بکا. نه م نایه ته یه کیکه له و نایه تانه ی موسولمانان هه لده نی بو بارقولی و جولانه وه ی رامیاری و هه لکردن له گه ل دوژمنان داو په یه و کردنی ململانی سیاسی و خه بات کردنی دانو سان. پیغه مبه ریش ﷺ هه رچه ندانه فهرمانی پی کرابو که شهر له گه ل کافره کان بکا، له گه ل جووله که کان مه دارای ده کردو زورجار چاوپووشی له هه له و تاوانی مونافیه کان ده کرد.

په یمانو به ئین وهرگرتن له خاوه ن نامه کان

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

وه کوو زانیمان په روه ردگار له سووره تی (ال عمران) دا موناقه شه یه کی زوری له گه ل فه له کان دا نه نجام دا، زور سهر گورشته ی سه یرو سه مه ره ی له جوړه کانه وه گپرایه وه، دوا به دوا ی نه وه باسی غه زای به درو ئو حوودی کرد، نه مجار دپته سهر هه لو یستیکی تری جووله که وه فه له کان که نه مپش سه رسوړه یته رو سه یه، نه ویش بریتییه له تانه دان له ئایین و له که دار کردنی په یامی نیسلام، له کاتیکا له ته وراتو ئینجیل دا فهرمانیان پی کراوه، که زانیاری کتیبه کانیا ن نه شار نه وه، که بری له و زانیاریانه به لگه ی حاشا هه ل نه گرن له سهر راستی پیغه مبه رایه تی

موحه ممه د ﷻ و راستی په یامه پیروژه که ی،، به لکو به لینی لی
 وەرگرتوون که نه م راستی یانه بۆ خه لک روون بکه نه وه به هیچ جوړی
 پهره دپوشیان بۆ نه که ن! وه کوو ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ
 أَوْتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنَنَّ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ﴾ یادی نه و کاته بکه نه وه که
 په وهر دگار په یمازو به لینی له خاوه ن نامه کان - جووله که و فله - له سر
 زویانی پیغه مبه ره کانیان وهر گرت که ناوهر وکی کتیبه کانیان - ته وراو
 ټینجیل - به بی ده ست لیدان به خه لکی رابگه یه نن و هیچیان لی
 نه شار نه وه، ناوهر وکتو حه قیقه تیان چونه ناوا بۆ خه لکیان شی بکه نه وه،
 نامه ی خدا نابی که م زیادی تیدا بکړی، به لکو ده بی چو ن هاتووه ناوا بۆ
 ئاده میزادان روون بکړیته وه، گور انکاری و پیچ و په نای تیدا نه که ن،
 مه به سته کانی چونه و بچی هاتووه شی بکړیته وه، به تایبه تی باسو
 خوا سی پیغه مبه ری نیسلام چونه و ره وشتی و نیشانه ی بۆ خه لکی ناشکرا
 بکه نو ئیمانیشی پی بینن و بانگه وازی ئایینه که ی بکه نو، خو ئاماده
 بکه ن: هه ر کاتی ره وانه کرا، خیرا ئیمانی پی بینن! که چی نه وان نه و
 زانیاریانه تیان شارده وه به هایه کی بی نرخیان له پاسا ویدا وهر گرت.
 نه وه یان له بیر چووه وه که به لینیان داوه به لینی کامه رانی هه ردوو
 جیهانیان پی دراوه، به راستی سه ودا که یان سه ودا یه کی زیان به خشه و
 کړین و فروشته که یان زه ره ر مه ندیه .

نه مه خوی له خوی دا هه ره شه یه کی توندو تیژه، بۆ زانیانی هه موو
 روژگاریک که نه چن لاسایی نه و جووله که و فله لانه بکه نه وه، بۆ نه وه ی نه و
 نه فرین و تانه و لومه و سزایه ی تروشی نه وان بووه تروشی نه مان نه بی!

به لکو هه ولو ټیکو شان نه نجام بده ن، نه و زانستو عیلمه ی ده یزانن
 به شتیه یه کی سوود به خش به خه لکی رابگه یه نن، هیچی لی حه شار
 نه ده نو پهره دپوشی نه که ن، پیغه مبه ریش ﷻ فهرمو یه تی هه ر که سیک
 داوای زانستی به کی لی کراو شار دیه وه، په وهر دگار روژی قیامت لغاوی
 ناگرینی لده م ده کاتو سزای دده، ﴿فَبِذْذِرْهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِمْ وَاسْأَلْهُ

ئەمما قلیلا ﴿ بهائی ئەو عالمە جوولەکەو قەشە مەسیحی یانە هیچ پایەندی تەوراتو ئینجیل نەبوونو پاش گویان خستن .

کۆمەڵیکیان تەوراتو ئینجیل دەخوینن بۆ تیگەیشتنو نازانن مەبەستەکانیان چینو چی نین! کۆمەڵیکیان بە ئەنقەست دەقەکان دەگۆرنو لەخۆیانەو زیادو کەمیان تیدا دەکەن، بە جۆریک لایاندان و گۆرانگارییان تیدا کردوون، بۆ پروپیتالی دۆنیای بۆ بایەخ گۆرانکارییان لە دەقەکانیاندا کردووە، هەندیکیان شارەۆتەو، هەندیکیان گۆرپو بە پلەو پایەیهکی کاتی و دۆنیایی، یان ناوبانگۆ شۆرەتی قەلب، یان بۆ دەسکەوتی مالو دارایی بۆ بایەخ!! خوشبەختی دۆنیو قیامەتیان لەکیس خۆیان داو، لەراستی دا ئەوان لەو سەودا و مامەڵەیەدا زەرەر مەندو دۆراون، خوشبەختی و کامەرانی هەردوو جیهانیان واز لێ هێناو و خەریکی کۆکردنەوی شرو پیتالی کەم نرخێ دۆنیانو هەڵپەیی بەرتیل وەرگرتن و رووتاندنەوی هەژارو بۆ ئەوایان و، دەیانەوی بەچەپو گوپ پلەو پایەیی خۆیان بپاریزن! ﴿فبئس ما یشترون﴾ خراپ کالایەکە، ئەو هی کرپویانە. چونکە ئەوان لە شوینی خوشی و کامەرانی بەردەواو بەهەشت، جیهانی بۆ بەقایان پەسەند کردووە!

ئەمە بەلگەیە، لەسەر ئەو کە زانست بلاوکردنەو پتویستەو فێرکردنی خەڵک واجبە، چۆن پتویستە نەزان هەولێ فێربوون بدا، هەروا پتویستە زاناش هەولێ فێرکردن بدا، ئیمامی عەلی فەرموویەتی: (ما أخذ الله على أهل الجهل أن يتعلموا حتى أخذ على أهل العلم أن يعلموا) .

حەسەنی بەصری دەیفەرموو: ئەگەر ئەو بەلێنە نەبوا یە کە خودا لە زانیانی وەرگرتووە زۆر لەو شتانەی کە پرسیارم لێ دەکەن وەڵامم نەدەدانه!

تا ئێرە قسە لەگەڵ خاوەن نامەکان بوو، کە پەرورەدگار پەیمانی لێ وەرگرتوون، بەو هی کە تەوراتو ئینجیل بۆ ئادەمیزادان شی بکەنەو،

به لام که مته رخه مییان تیدا کردو کاریان به ناوه روکی نامه ناسمانیه که نه کردو، کالایه کی بی نرخیان له جیاتی نه وه ها لېژارد، نه مجار دیته سهر روون کردنه وهی حاله تیکی تر له هه لویسته کانیان به مهبهستی ترساندن موسولمانان له لاسایی کردنه وهیان، هه لویسته کهشیان نه وه بوو: که شانازیان به وه ده کرد که گۆرانگاری و مانا لیکدانه وهی ناریکو پیک له دهقه کانی تهوراتو ئینجیل ده ده نه وه، ته تویل و ته حریفی تیدا ده کهن، شایان به خویان بوو، که ده توانن سهر له خه لکی بشیوینن، خویان پی پیشه و او رابه ر بوو، زور بهم کردار هیان که یف خوش بوون! نیتر پهروه ردگار فمر موی: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُجِبُونَ أَنَّ يَحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَازَةِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نهی موحه ممه! و ا گومان مهبه که نه وانهی و ا دلخوشن به کرده وه ناله باره کانی خویانو شانازی ده کهن به وهی که توانیویانه سهر له خه لکی بشیوینن، راستی به کانیان هه لگپراوه ته وه، زانیاری راستو دروستیان شارو دته وه، خویان به خاوهن پله و پایهی عیلمو زانست ده زانن، پییان وایه: که شیایو نه وهن که سوپاس بکرین، چونکه تهوراتو ئینجیل خوینن و راقه کهری دهقه کانیان ده یانه وی تو سوپاسیان بکهی له سهر شتی که نه یان کردو وه، - تو نهی موحه ممه! و ا مهزانه نه وانه له سزای جیهانی رزگاریان ده بی، نه وانه هه رگیز رزگاریان نابو و به خته وهر نابن، به لکو سزای به ئیشیان بو دیاری کراوه له دنیادا ریسوا ده بن، تووشی جوړه ها به لاو موصیبهت دین، جوړه ها بومه له رزه و زریانو لافاوو ده ردو به لاو تاعونو نه خوشی سامناک روویان تی ده کا! ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ له قیامه تیشا راپیچی دوزه خ ده کرین و تولهی بوختانو سه ریچییان لی ده سینری، له سهر گۆرانکاری دهقه کانی تهوراتو ئینجیل و هه له و گپراوه وهی مهبهستو مانا کانیان سزا ده درین.

﴿وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نهی گروهی موسولمانان! غه مناک مهن، لاواز مهن، حق بیژ بن، هیچ کاتی

راستی مەشێرنەو، بە نایەتی خودا کالای بێ بایەخ مەکرن، ئایین فرۆش مەبن، دلخۆش مەبن بەو هی مەدح بکرین لەسەر کاریک کە نەتان کردوو، جگە لە خودا لە کەس مەترسین و گۆی بە هیچ مەدەن خوداتان بەسە، ئەو فریاتان دەکەوێ! قسەو قسەلۆکی ئەوانە کارتەن تێ نەکا کە دەلێن: خودا هەزارە، ئێمە دەوڵە مەندین، چونکە مۆلکۆ سامانی ئاسمان و زەوی هەمووی هی خودایەو بە ئارەزووی خۆی ئالو گۆری تیدا دەکا، پەرورەدگار بەسەر هەموو شتێک دا دەسلاتی هەیەو هیچ شتێک لێی عاسی نابێ، کەوابێ لێی بترسن و سە پێچی فەرمانەکانی مەکەن! ترستان لە غەزەبو تۆلەمی هەبێ.

سەرئەنجام راکێشانی ئادەمیزاد بۆ بیرکردنەوە لە بوونەوەر، پاداشیش بۆ

نیرو مێه

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ
قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا

رَبَّنَا فَاعْفُ رَ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَوَقِّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا
وَعَاثِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَى بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلْذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِّنْ
دِينِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتْلُوا وَقَتْلُوا لَا كُفْرَنَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

طه بهرانی و نیب نو ته بی حاتم له نیب نو عه بیاسه وه ده گینه وه ده لاین:
قوره ی شیه کان هاتنه لای جول ه که کان، وتیان: موسا که کرا به پیغه مبه
موعجیزه ی چی بو هینان؟ جول ه که کان وتیان: عه سا که ی دهستی نورانی
بوو که ده یخسته ناو باخه لیه وه که ده ری ده هینا ده دره وشایه وه. هاتنه
لای مه سیحی به کان وتیان: عیسا موعجیزه ی چو ن بوو؟ وتیان لالو
به له کی چاک ده کرده وه، مردوی زیندوو ده کرده وه، نه مجار هاتنه
خرمته پیغه مبه ﷺ وتیان: نه ی موحه ممه! بو مان له خودا پیا ریه وه
کیوی (صدفا) مان بو بکا به زیر، پیغه مبه له خودا پارایه وه نیتر نه
نایه ته هاته خواری که ده فرموی: ﴿إِن فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
بیگومان له به دیهیتانو دروستکردنی ناسمانه کانو زهوی دا، ناسمانه کان
به وه موو به رزیو و فراوانی به وه زهوی به وه هدموو نزمیو په سته ییه وه
گونجانی بو ژینگه ی گیانداران تییدا، وپرای هه بوونی نه وه موو یاساو
نیظامه رهنگینانه ی که کاروباری که ونو کائیناتیان پی هه لده سو ری
هه موو شتی که له چوارچی وه ی سنووری خو ی داو له کاتی خو ی دا کاری خو ی

نه نجام ددها.

(فلهک) تهوهرهکان، نهستیږهکان، نهستیږه کاکهشهکان دهرياو کيوو
چؤمهکان، داری بهردارو گژو گياو ناژهل، کازو سهروهتو سامان.

﴿واختلاف الليل والنهار﴾ هاتوچؤی شهوو روژ يهک بهدوای يهک دا،
دهميک شهو دريژهو روژ کورت، کاتيک دهبي به پيچهوانهوه دهبيو
چاخی واش دهبي بهرامبهرو به نهندازه ي يهکترين، ئاوا بهو جوړه
بهگوږه ي وهرزو کاتو شوين، گورانکاریان بهسهردا دي، ههموو نهمانه
هی تریش ﴿لآيَاتِ لَّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بهلگه ي چه سپينهرن لهسهر ههبوونی
خوداو تواناو دسهلاتی رههاو گهوره يیو تاکو تهنيایي، بو کهسانتيک
خاوهن هؤشو فام بنو به وردی له بوونهوهر ورد بينهوهو به هؤشو فامي
تهواوهوه تي بفکرن، نهک کهرو لالو نا عاقلانه تي بفکرنو ناژهل ئاسا
ههلسو کهوت له گهل بوونهوهردا بکمن، وهکوو نهوانه ي پهروهردگار له
نايه تيکی تردا دهرباره يان دهفرموي: ﴿وَكَايْنِ مِنْ آيَةِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَمْرُونُ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ، وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ﴾ يوسف/١٠٥-١٠٦.

نه مجار پهروهردگار پيناسه ي (اولوالألباب) دهکاو دهفرموي:
﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ نهو هؤشمهندانن: که
هميشه يادی خودا دهکمنو له بوونهوهر دهفکرن، لهههموو کاتو
شوينيکدا لهگشت بارو زروفیکیان دا، به راوهستاوی به دانیشتوویی، به
راکشاوی، به دلو به زوبان، يادی خودا لهياد ناکمن، هميشه خودايان له
بیره، وپرای نهو ياده هميشه يي به ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ﴾ له بوونهوهر ورد دهنهوه، له دياردهکانی ئاسمانو زهوی
دهفکرن، نهینيو دهستی قودره تي خودايان تي دا دهينن، لهههموو
شوينيکدا گهروه يی خوداو به توانايیو زانياری فراوانو بهزه يی
پهروهردگار بهدی دهکمن...

تيفکرين دهبي له دهستکردهکانی خودا بی، نهک له خودی

پەرورەدگار خۆی!! چونکە مەحالە کەس بتوانی حەقیقەت و چۆنیەتی زات و صیفاتى خودای بۆ روون ببیتەو.

دەگیرنەو و روژیک پیغەمبەر ﷺ چوو ناو کۆمەڵی یارانەو و خەریکی بیرکردنەو و تیفکرین بوون پیغەمبەر ﷺ پێی فەرموون: بیر لە دروستکراوان بکەنەو، هەرگیز فکر لە دروستکەر مەکەنەو، چونکە ئێوە توانای ئەوەتان نیە چۆنیەتی خودا بزانی، حەسەنی بەصری فەرموویەتی: سەعاتیک بیرکردنەو لە بوونەوەر لە شەونریژی شەویک خیرترە!!

جا ئەو خواناسە عاقل و ھۆشمەندانە کە ناوا لە بوونەوەر ورد دەبنەو و ئە فراوانی بوونەوەر و کارسازی پەرورەدگار و دەست رەنگینی زاتی بیچوونی تی دەفکرن، بە زوبانی حالو مەقال دەلێن: ﴿ربنا ما خلقت هذا باطلا﴾ خودایە! ئەم بوونەوەرەت بەخۆپایی دروست نەکردووە، ئەم کەون و کائیناتەت بە ھەواتە و ەگەر نەخستووە، زاتی تۆ زۆر لەو بەرزترە کاری نابەجێ بکا، ھەموو دروستکراویک لە شۆینی خۆدایە، حیکمەت و نەینی یەکی یەزدانی تیدایە.

واتە: موسولمانی بیرکەر و ەو دواى لیکۆلینەو و وردبوونەو و روودەکاتە بارەگای پەرورەدگار و دەستی زەلیل و پارانەو بەرز دەکاتەو، بروا و قەناعەتی خۆی دەربارەى بوونەوەر ئاشکرا دەکا و دەلێ: خودایە! تۆ بە بێ ھوودە ئەم بوونەوەرەت دروست نەکردووە. ﴿سبحانك ففنا عذاب النار﴾ نیش و کارت ھەمووی پاکو بێ عەیبە، بۆ خۆت پاکو بێ خەوشی، تاکو تەنیا و کەریمی کارسازی خودایە! پەنامان بدەو لە سزای ئاگر بمانپاریزە! یارمەتیمان بدە بۆ کردنی کاری چاک، بیرو باوەرمان راست و دامەزراو بکە، تووشی پشیوی بیروباوەرو گومرایی و سەرلێتیکچوون نەبین!!

﴿ربنا إنك من تدخل النار فقد أخزيتہ﴾ پەرورەدگارا! ھەر کەسێک بە دادوەری خۆت و بەھۆی سەرپێچیکردن و گومرایی و لادانی خۆی لە رێگای راست، بێخەییە دۆزەخەو بێگومان ریسوات کردووە، زەلیل و

داماوت کردووە، چونکە کەسیک لە تۆ یاخی بێ ناتوانی بەربەرەکانی تۆ بکا، هەرکە ویستت داماوێ دەکەوێ کەسیش نیه بتوانی کۆمەکی پێ بکا. ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ ئەوانە ستهمکاران، ستهمکارانیش کەس نیه بتوانی یارمەتییان بداو لە سزای دۆزەخ رزگاریان بکا، سزادانیان بە ناگری دۆزەخ تۆلەستاندنێکی دادوهرانهیەو ناکامی ستهمکاری و سنوور بەزینی خۆیانە!

﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا﴾ خودایە! ئیمە گریمان لێ بوو؛ بانگەوازیکەریک کە پیغەمبەرە ﷺ بانگی دەکردو داوای لێ کردین بۆ موسوڵمان بوونو پرواهیتان بە خودا، بانگی کردین کە ئیمان بە خودای خۆمان بینین، ئیمەش پروامان پێ کردو موسوڵمان بووینو شوینی کەوتین، پروامان بە تاکو تەنیایی خوداو دەسلاتی ره‌هاو بێ سنووری هینا، هه‌روه‌ها ئیمانمان هینا بە هه‌موو ئەو حوکمو شەریعتو دابو نه‌ریتو ره‌وشتانه‌ی پیغەمبەر بۆی هیناوین، هه‌موویمان وه‌رگرتو قبوڵمان بوو! ﴿رَبَّنَا فَاعْفُ رَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ خودایە! لە تاوانه گه‌وره‌کانمان خۆش ببه، تاوانی بچوو کمان بیۆشه، گوناھی گه‌وره‌و بچوو کمان ره‌ش بکه‌ره‌وه، بمانخه‌ره ریزی پیاوچا کانه‌وه، له‌گه‌ل راستالان بمانمرینه، له‌کۆمه‌لی صالحو خوداپه‌رستان حسیبمان بکه، شه‌رمه‌زاری رۆژی قیامه‌تمان مه‌که، ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رِسَالِكَ﴾ خودایە! ئەوه‌ی کە له‌سه‌ر زوبانی پیغەمبەر ﷺ به‌لێنت پێداوین له‌ پاداشی باش، وه‌کوو سه‌رکه‌وتن له‌ ژبانی جیهان‌داو، چوونه‌ ناو به‌هه‌شت له‌ قیامه‌ت دا بمانده‌ریو بۆمان جێبه‌جێ بکه! ئیمە تاوانبارینو که‌مه‌ترخه‌مین، یارمه‌تی و توفیقی تۆ نه‌بێ هیچمان بۆ ناکرێ، خودایە! ﴿وَلَا تَخْزَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لیه‌وماوو شه‌رمه‌زاری به‌رچاوی خه‌لکی ده‌شتی مه‌حشه‌رمان مه‌که، ئیمانمان به‌هه‌یز بکه‌و، کرده‌وه‌مان چاک بکه‌و، پاداشی باشمان له‌سه‌ریان بده‌ره‌وه، تۆ واده راستو به‌لێن دروستی، له‌ دونیادا پێشکه‌وتوو سه‌رکه‌وتوو مان بکه، وه‌کوو

له نایه تیکی تر دا فه رمو ته: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ النور/٥٥.

له قیامه تیش دا به به هه شتی به رین شادمان بکه، وه کوو فه رمو ته: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ التوبة/٧٢. نه مانه واده به لینی خۆتن ﴿إِنَّكَ لَا تَخْلَفُ الْمِيعَادَ﴾ بیکومان تو واده راستو به لێن دروستی، هه رگیز وه عده به خیلاف نه بووی نابی ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾ پهروه ردا گاریان نزاو پارانه وه که یانی لی وه رگرتن، چونکه پارانه وه که یان به دل بوو، نه دلو دهروونیکی پر له ئیمان و نیخلاصه وه سه رچاوه ی گرتبوو! پستی فه رموو: که من کرده وه ی هیچ که سیک به فیرو ناده م پاداشی نیرو می؛ هه رکه سه به گیره ی خۆی ده ده مه وه! نیرو می شان به شانی یه کتری له مافو نه رک دا یه کسان. پاداشیان له سه ر کرده وه ی چاکو سزا له سه ر خراپه کاریان وه کوو یه ک وایه. ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ بریکتان له بریکتان پهیدا ده بن، نه مه ش شتیکی غه ریب نیه؛ نیرو می له یه ک ره گه زو ره چه له کیان یه که. می له نیر پهیدا ده بی و نیر له می ده بی! جا ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ نه و ناده میزادانه ی له پیناو نایینی خوادا کوچیان کردووه، زیو نیشتمانی خۆیان به جی هیشتووه ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ له مالو حال ی خۆیان ده رکراون، له نیشتمانی دلگیری خۆیان وه ده ر نراون ﴿وَأُذُوا فِي سَبِيلِي﴾ له پیناو ریبازی من دا سزایان چه شتووه ﴿وَقَاتِلُوا﴾ کوژراونو گیانیان به خت کردووه! له ریگای خودادا تیکوژشاون، نه وانه هه موویان چاکه کارنو خودا پاداشی باشیان ده داته وه، له پاداشی کوششی دلسوزانه یان دا ﴿لَا كُفْرَ عَنْهُمْ سِنَانَهُمْ﴾ تاوانه کانیان په رده پو ش ده که مو له گونا هیان خۆش ده بم ﴿وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ده یان خه مه به هه شتی که وه که به ژیر دارو دره خته کانیدا جوگی ناوی صاف ده کشین، هه تاهه تابه له و له زه ته و خۆشی به دا ده میننه وه ﴿ثَوَابًا

من عند الله ﴿١٩٦﴾ پاداشیکە خودا دەیداتەووە بە برۆاداران لەبری کردەووەی باشی دونیایان ﴿١٩٧﴾ والله عنده حسن الثواب ﴿١٩٨﴾ خودا هەرە پاداشی باشی لایە بۆ کردار باشان ئەویش بەهەشتە.

نایەتەکان ئەو دەگەیەنن کە:

- ١- پێویستە ئینسان لە مەخلوقاتێ خۆدا وردبێتەووە و تێیان بفکری.
- ٢- زانایان فەرموویانە: وا باشە کەسێک لە خەووەلسا دەست بەدەمو چاویدا بێت، ئەم دە نایەتەو کۆتایی سوورەتی ئالی عیمران بخوین، چونکە پیغەمبەر ﷺ وای کردووە، ئەمجار نوێژی بەیانی و سوننەتی پێشەو بەکا و پیرای تاعەتکردن، بێر لە بوونەوەر بکاتەو.
- ٣- موسولمان دەبێ هەموو کات یادی خودا بکا و لەهەموو کاتو شەڕنیک دا خودای لە بێر نەچیتەو، لەکاتی راکشان و دانیشتن و راوەستان دا خودای لەیاد بێ! ئاماژەی ئەوەشی تێدایە کە نوێژەر بە راوەستانەو دەبێ نوێژ بکا، ئەگەر نەیتوانی ب دانیشتنەو، ئەگەر بۆی نەکرا بە راکشانەو.

سزاو پاداشی هەریەکی لە کافەرەکانو موسولمانانو باوەردارانی خواوەن

نامەکان

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَّعْ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشَعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

تَفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

په‌روه‌ردگار له نایه‌ته‌کانی پیشوودا به‌لینی پاداشی گه‌وره‌ی به
موسولمانان دا، موسولمانان هه‌ژارو نه‌دارا بوون، کافره‌کان ده‌وله‌مه‌ندو
خاوه‌ن سامان بوون، له له‌ززه‌تو خوشی‌دا ده‌تلانه‌وه، نه‌مجار سه‌برو
خوڤاگرییان ده‌خاته ده‌له‌وه، له روانگه‌ی به‌راوردکردن له‌نیوان له‌ززه‌تی
دونیا‌ی بئی به‌قاو له‌ززه‌تی به‌هه‌شتی هه‌رگیز نه‌پراوه‌دا. هه‌وی هاتنه
خواره‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته ده‌لین: ده‌ریاره‌ی کافره‌کانی مه‌ککه‌بوو که له
خوشی و رابواردندا ده‌تلانه‌وه، بری موسولمان گوتیان: پروانن خوانه‌ناسنو
بئی پرواکان چۆن له‌خوشی‌دا ده‌ژینو ئیمه‌ش خه‌ریکین له‌برسا به‌مرین!!

ئیتتر نه‌م نایه‌ته هاته‌ خواره‌وه‌و فهرمووی: ﴿لَا يَغْرُنْكَ تَلَلُ الْبَلَادِ﴾
کفرؤا فی البلاد ﴿٢٠١﴾ هه‌ی ته‌و که‌سه‌ی که‌ئه‌و جوژه‌ بیروپرایه به‌ دلتاندا گوزه‌ر
ده‌که‌ن! یان ته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿٢٠٢﴾ ته‌و ته‌مه‌یان پی‌رابگه‌یه‌نه‌ بلی: با ته‌و
حاله‌تو چۆنیه‌تی‌ه‌ی کافره‌کان ته‌یدان له له‌ززه‌تو خوشی رابواردن؛ ته‌و
هه‌له‌نه‌خه‌له‌تینن، واقیعت لی چه‌واشه‌ نه‌کا، چونکه‌ ته‌و خوشی و کامه‌رانیه
کاتییه‌ی ته‌وان ته‌یدان درێژخایه‌ن نیه‌و، زۆر نامینیتته‌وه راده‌گه‌زیرین بو
کوشنده‌ترین سزا! پتویسته موسولمان چاو به‌پرته‌ ته‌و پاداشه‌ی که‌ خودا
بو‌ی داناوه که خوشی و کامه‌رانی‌یه‌کی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وامه که ژیا‌نی
به‌هه‌شته.

﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ ته‌و به‌ره‌للایی و هاتوچۆو
رابواردنه‌یان خوشی‌یه‌کی کاتی و ماوه‌ کورته‌و، زۆر نابا کو‌تایی پی‌دی
پاشان گه‌راندوه‌و حموانه‌وه‌یان له‌ دۆزه‌خ دا ده‌بی، که خراپترین شوینی
حموانه‌وه‌یه!

ته‌مجار دوا‌ی نه‌وه‌ی حال‌ی کافره‌کانی دیاری کردو ناکامو

سه هرنجایی نهوانی روون کرده وه، سه رهنجایی موسولمانان دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها﴾ به لام نهوانهی تهقوای خودایان کردووه، پابهندی فهرمانه کانی بوونو خویان له نههی لیکراوه کانی پاراستووه، نهوه له پاداشی نهوه دا چند باخیکی بههشتیان ده دریستی که به ژیر داره کانی دا جوگای ناوی صاف ده کشینو به ئاره زووی خویان له ززهت وهرده گرنو خوشی ده چیژنو لهم نیعمهتو له ززهته دا هه تاهه تایه ده میننه وه.

﴿نزلنا من عند الله﴾ میوانی ریزلیگیراوی لای پهروه ردگارن، به لوتفو که ره می خووی دایان ده پویشی، له که ره مو به خششی خووی به هره مهنديان ده کا، نه م شوینو مه ترلگاوه بههشته رازاوه له ززه تیکی جهسته یی لی وهرده گرن.

﴿وما عند الله خير للأبرار﴾ نهوه ی لای خودایه له ریزو تهقدیر، زیاد لهو خوشیانه ی باسکران، نهوه بو پیاوچا کانه وه هلو یست پاکان زور چاکتره لهوه ی که خوانه ناسان تییدا راده بویرن.. بویه پییان ده گوتری: (ابرار) چونکه له گه ل باوکنو دایکنو کوپو کچیان چاکه کار بوون.

نه مجار باسی کو مه لیک له خاوه ن نامه کان ده کا: که بههوی قورئانه وه هیدایهت دراوونو بروایان به پیغه مبه ر ﴿فكروا﴾ کردووه، ههروه کوو چون له وه پیش بروایان به په یامی پیغه مبه رانی پیشوو کردووه!

وه کوو عه بدوللای کوپی سه لامو هاوه لانی و نه ججاشی (مه لیکه حه به شه) وهی تریش، ده فهرموی: ﴿وان من اهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما أنزل إليكم﴾ ییگومان لهو خاوه ن نامانه هیه: که بروای به خودا هیناوه، موحه ممه د به پیغه مبه ر ده زانی و ئیمانی پی هیناوه، بروای بهو قورئانه کردووه که بو ئیوه نیردراوه ته خوارئ ﴿وما أنزل إليهم﴾ ههروه ها ئیمانیان بهو نامانه ش هیناوه که بو خویان نیردراوه - که تهوراتو ئینجیله - نهوانه چند ره وشتیکی ناوازه یان هیه.

- ١- بروایان به خودا بروایه کی پتهوو چه سپاوو دامه زراوه!
- ٢- بروایان به هه موو قورئان هه یه: که نیردراوه بۆ پیغه مبهر ﴿و تاقه پهراویکی ناسمانیه که به بی دهست لیدانو گۆرانگاری ماوه ته وه.
- ٣- بروایه کی ئیجمالی و پوخته یان به ته وراتو ئینجیل هه یه.
- ٤- ﴿خاشعین لله﴾ ترسو خوئیکی ته وایان له خودا هه یه که بهروبوومی بروای راستو پته وه، چونکه هه رکاتی دل له خودا ترسا، هه موو جهسته نه و ترسه ی تیدا رهنگ ده داته وه.
- ٥- ﴿لا یشترون بآیات الله ثمنا قليلا﴾ کالای پروپوچی دونیایی به نایینو بیروبواوه ناکرن... پاریزگاری نیگای خودایی ده که نه هیچی لی ناشیرنه وه، نه و مورده یه ی که له ته وراتو ئینجیل دا دراوه به هاتنی موحه ممه د (پیغه مبهری ئاخر زه مان) و ره وشتو پیغه مبهرایه تی و نیشانه کانی خوئی نیشانه ی ئومه ته که ی چۆن پیمان گه یشتوو ئاوا بلاوی ده که نه وه به خه لکی تری ده گه یه نن.
- ﴿اولئك هم اجرهم عند ربهم﴾ نه وانه: که نه و ره وشتانه یان تیدایه - جووله که بن یان گا ور- پاداشی ته وای کرد وه ی خو یان وهرده گر نه وه، له سه ر هه موو کرد وه یه کی چاکیان پاداشی ته وایان لای خودایه و په زمه نده کراوه بۆ یان، ﴿ان الله سریع الحساب﴾ خودا زۆر خیرایانه لیکۆلینه وه و حیسابو سه ر ژمیری کرد وه ی ئاده میزادان ده کا، له ماوه یه کی زۆر کورتو که م دا حیسابو لیکۆلینه وه ی بی هه له و بی سته م بۆ به نده کانی خوئی ده کا، حوکه و فره مانی خودا پیدا چو ونه وه و هه له و شانده و ی تیدا نیه، نه و ره وشتانه ی باسکران له بری جووله که دا هه بوون که موسولمان بوون؛ وه کوو عه بدوللای کوپی سه لام و هاوه لانی که ژماره یان له ده که س تیپه پری نه ده کرد، به لام مه سیحیه کان زۆریان موسولمان بوونو پابه ندی فره مانی خودا و پیغه مبهر بوون، وه کوو په ره ردگار له نایه تیکی تر دا ده فره موئ: ﴿لتجدن اشد الناس عداوة للذين امنوا اليهود والذين اشركوا، ولتجدن اقربهم مودة للذين امنوا الذين قالوا انا نصارى، ذلك بان منهم قسيسين ورهبانا وانهم لا يستکبرون، واذا سمعوا ما انزل

إلى الرسول ترى أعينهم تفيض من الدمع مما عرفوا من الحق يقولون ربنا انما
فاكتبنا مع الشاهدين، وما لنا لا نؤمن بالله وما جاءنا من الحق ونطمع أن
يدخلنا ربنا مع القوم الصالحين، فاثابهم الله بما قالوا جنات تجري من تحتها
الأنهار خالدين فيها وذلك جزاء المحسنين المائدة/٨٥.

نه مجار پهروه دگار کۆتایی بهم سوورته هینا به نامۆزگاری
کردنیکي گشتی بۆ موسولمانان که وایان لى بى نزاو پارانه و هیان گیرا
ببى، له دونیادا به سهر دوژمن دا زال ببینو له قیامه تیشدا پاداشی باش
وهر بگرنو به مراد بگهن! بۆیه روویان تى ده کاو ده فره موی: ﴿یا ایها
الذین آمنوا اصبروا﴾ نهی نهو که سانهی که پرواتان ههیه و ئیمانتان
هیناوه، خۆراگرو بهرده وام بن له سهر به جی هینانی نه که پتویسته کانی
نایین، وه کوو نه نجامدانی پینج نویژه فره زه کان.

ههروه ها خۆراگربن له بهرامبهر به لاو نه خوۆشی و ناخۆشی و هه ژاری
نه داری، ﴿وصابروا﴾ پیشبرکیی صهبرو نارام گرتن بکهن له گهل دوژمن
دا، بهرامبهریی نه فسرو ئاره زۆ بکهن.. ﴿ورابطوا﴾ له سهنگهردا بن بۆ
دوژمن؛ هه موو کاتى خهریکی خۆ ئاماده کردن بن بۆ جیهاد و بهرگریی له
مالو نامووسو نیشتمانو نایین، هه موو کاتى حازرو ئاماده باشو گوی له
مست بن بۆ فره مانى فره مانه وهای موسولمان!!

ئیمامی بوخاری له سه هلی کورپی سه عدى (الساعدى) یه وه
ده گێرپهته وه ده لى: پیغه مبههر ﴿فهرموویه تی:﴾ (رباط یوم فی سبیل الله
خیر من الدنيا وما فیها). ئیمامی موسلیمیش فره مووده یه کی
له سه لمانه وه گێرا وه ته وه ده لى: پیغه مبههر ﴿فهرموویه تی:﴾ (رباط یوم
لیلة خیر من صیام شهر و قیامه) ههردوو فره مووده که پشتگیری یه کتری
ده که زو یه ک مانا ده به خشن.

﴿واتقوا الله لعلکم تفلحون﴾ ته قوای خوا بکهن، بترسن له تۆله و
سزای، به نهینى و به ئاشکرا خوداتان له بهرچاو بى! پابه ندی فره مانو
خۆپاریز بن له نه هییه کانی، به لکو سه رفراز بن، ئاشکرا شه که سیك
پابه ندی نه نامۆزگارییانه بى به مراد ده گاو له ناخۆشی روژی قیامهت
زگاری ده بى! سه رفرازی دونیا و قیامهت ده بى!

سوورەتی النساء

بەناوی خۆی گەورەو میهرەبان

ئەم سوورەتە چوارەم سوورەتی قورئانەو دواي سوورەتی (البقرە) درێژترین سوورەتی قورئانی پیرۆزە.

ئەم سوورەتە، مەدینەیییە، واتە: پاش کۆچ کردنی پیغەمبەر ﷺ بۆ مەدینە هاتۆتە خواری، هاتنە خوارەو هەکی لەپەند کاتو وەرزی جیا جیا دا بوو، ئیمامی بوخاری لە عائیشەو فەرموودە یەك دەگێڕیتەو: دەفەرموی: (ما نزلت سورة النساء إلا وأنا عند رسول الله ﷺ).

ناشکراشە خاتوو عائیشە ژبانی ژنو میدا یەتی لە گەل پیغەمبەر ﷺ لە مانگی شەوالی سالی یە کەمی کۆچی دا دەست پیکرد. دەربارە ی فەزلو گەورەیی ئەم سوورەتە حاکم لە موسەدەرەك دا لە (عبدالرحمن) ی کۆری عەبدوللای کۆری مەسعوودەو دەگێڕیتەو دەفەرموی: لە سوورەتی (النساء) دا پینج نایەتی تیدا هەن ئە گەر هەموو دنیاو چی تیدایە هی من بێ بە ئەندازە ی ئەو پینج نایەتە دلم بێ خەش نین!!

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ ﴿إِنْ تَحِبَّوا كِبَائِرَ مَا تَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ ﴿لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُوكَ﴾.

حاکم دەلی: ئەم فەرموودە یە ئیسنادەکی راستو دروستە، ئە گەر (عبدالرحمن) لەباوکی بیستی؟!؟

مونا سەبەو پە یو هندی ئەم سوورەتە بە سوورەتی ئالی عیمرانەو هەچەند روویە کەو هە:

١- سوورەتی ئالی عیمران کۆتایی هات بە فەرمان کردن بە موسولمانان بۆ تەقوا کردن، سوورەتی (النساء) یش بە هەمان فەرمان دەستی بێ کرا؛ کە فەرمان بە هەموو ئادەمیزاد دەکا بە تەقوا کردن.

٢- نایەتی ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ...﴾ دەربارە ی غەزای

ئوحوود ھاتۆتە خواری، لە سوورەتی ئالی عیمرانیش دا شەھت ئایەت دەربارە ی غەزای ناوبراو ھاتوونە خواری، ئاشکراشە دانانی سوورەت و ئایەت ھەریەکە لە شۆینی خۆی بە دەست نیشانکردنی پێغەمبەر ﷺ خۆی بوو و کاریکی تەوقیفیە.

بۆیەش ناوئراوە (سورة النساء الکبری) چونکە زۆر باسی حوکمە شەرعییەکانی ئاوەتی تێداوە.

ئەو حوکم و ئامۆژگاری یاسا ئیسلامییانە ی ئەم سوورەتە لەخۆی گرتوون ئەمانە:

١- ئەم سوورەتە یاسای خێزان و کۆمەڵگای ئیسلامیی و پەیوەندی بە کۆمەڵگای ئادەمیزادەو ە شە دەکاتەو، بەشێوەیەکی کورت و پوخت باسی رەگەز و رەچەڵەکی ئادەمیزاد دەکا و ئەو دەچەسپێنێ کە ھەموو ئادەمیزاد لەیەک رەگەز و یەک تاکە کەس پەیدا بوون، لە بنەما و رەچەڵەکی دا کەس لەکەس زیاتر نیە، ئەمجار بۆ ئەو پەیوەندییە کۆمەڵایەتیە کە ریکتو پیک بێ، فەرمانی بە ھەموو ئادەمیزاد کردووە کە خۆیان لە بێ فەرمانی خودا بپارێزن، کاریک نەکەن خۆیان و مال و مندال و خزم کەسوکار تووشی بەلا و ناستەنگ ببن. ئەو بیان بۆ ئاشکرا دەکا کە خودا چاودیرە بەسەریانەو ئەگاداری ھەموو ھەلس و کەوتیکیانە.

٢- سوورەتە کە بەشێوەیەکی دوورو درێژ باسی یاسای ئاوەتان دەکا، حوکمی کچ و ژن و خوشک و پوورو دایک روون دەکاتەو، ئەو دەچەسپێنێ کە ئاوەت لەبارە ی خاوەنیەتی مال و داراییەو کەسایەتی سەرەخۆی ھەیە دەتوانێ بە ویست و ئارەزووی خۆی مال و دارایی خۆی ھەلسورپێنێ، ھەر و ھا لە خێزان دا مافی کەسایەتی خۆی و ماریی و بژیو کە لەپوور گرتنی ھەیە؟

ھەر و ھا باسی پیرۆزیی پەیوەندی ژن و مێردایەتی و پەیوەندیی خزمایەتی و ژن و ژنخوازی شە دەکاتەو! باسی ریکخستەنەو ی ژن و مێردی لیک زویر بوو دەکا و گرنگی عەقەدی نیکاح و سووربوون لەسەر

پەرەپیدانی ریز لی دەنی، باسی ئەو دەکا که سەرۆکایەتی پیاو له خیزان دا دەسەلاتیکی ملهوپری دیکتاتۆری نیه، بەلکو لیپرسراوی و ئەرک خستنه ئەستۆیه و بۆ ئاسانکردنی هەلسورانی کاروباری خیزانه.

٣- ئەمجار سوورەتە که تەرازووی پەیوەندی یه کۆمەلایه تیه کان دەست نیشان دەکا و ئەو دەچەسپینی که پەیوەندییه که دەبی له سەر بناغە ی ئامۆژگاری کردنی یه کتری و هاریکاری و سەرپەرشتی و خۆشهویستی و یارمەتیدانی یه کتری دایمەزری! بۆ ئەو ی بنه مای گەلو نەتەو به پتەوی رەنگ ریژ بکری!

٤- هەر و هە شێو ی پەیوەندی کۆمەلگای ئیسلامی به کۆمەلگا و دەولەتانی جیهانه و نه خشه کیش دەکا، یاسا و رهوشت و مامەله کردن له گەل دەولەتانی جیهان دا روون دەکاته و، بری یاسای جهنگو رهوشتی جهنگاو هەزانو چۆنیەتی مامەله ی سهلام و شێو ی موناقه شه و دەمەده می له گەل خاوه ن نامه کان داو هەلمەتی کاریگر بۆ سەر دوو پرووه کان به شێوه یه کی پوختو کورت دەست نیشان دەکا.

ئەمە هەمووی به مەبهستی دامەزراندنی کۆمەلگایه کی بی غەلو غەشی پاکو خاوین له ولاتی ئیسلام دا، بۆ پاک کردنه و ی ئەو کۆمەلگایه له پشێوی بیروبا و هرو، لانه دان له عه قیده ی یه کتاپه رستی هەولدان بۆ دامەزراندنی بیروبا و هریکی صافو بی گەردو، یه کتاپه رستی یه کی زانستیانه ی خودا ویست!!

جا بۆیه له سەر هتا و ه بۆ چه سپاندنی یه کیه تی ره گەزی ئاده میزادو یه کیه تی ژنو میردو نیرو می له ره چه له ک داو پەیوەندی خیزانی، فەرمووی:

ئادهمیزاد هه موویان له یه ک بنه مای ئاده میزادیی په یدابوون
ژنو میرد له یه ک کانن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

رَقِيبًا ﴿١﴾

﴿يا أيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة﴾ نهی
ئاده میزادانی هوشمه ند! خۆتان له سزای پهروه ردگارتان بیاریزن بهوه که
پابه ندی فرمانه کانی بنو له نه یلیکراوه کانی دوور بکه ونه وه، له هه موو
شتیک دا که په یوه ندی به خودا په رستی و مافی بهنده کانی خودا وه هه یه،
به گویره ی بهرنامه ی خودا رهفتار بکن، خۆتان بیاریزن له سزای نهو
پهروه ردگارهی ئیوه ی دروست کردووه له یه ک تاکه کهس، که باوه ئاده مه
هه مروتان له ئاده م که وتونه ته وه و نه ویش له گل دروست کراوه.

﴿وخلق منها زوجها﴾ هه ره لهو ره چه له کئو ره گزه ی باوه ئاده می لی
دروست کرد، دایکه (حهوا) شی دروست کردووه، که خیزانی ئاده مه! یان
وه کوو ده لئین: له په راسووی چه پی ئاده م دایکه (حهوا) ی دروست کرد!
﴿وبث منهما رجالا كثيرا ونساء﴾ لهو ژنو میرده که (ئاده مو حهوا) ن
ئاده میزاد که وتوه ته وه، پیایو زؤرو ئافره تی فره یان لی که وتونه وه،
نه مجار لهو وه چه و نه وانده ی له ئاده مو حهوا که وتونه وه په یوه ندی
خزمایه تی و خیزانی تیدا رسکاندوون؛ بو نه وه ی به زه بیان به یه کتردا
بیته وه، هاریکاری یه کتری بکه نو زه وی ئاوه دان بکه نه وه و کو مه لگای
به خته وه رو خودا په رست پیکه وه بنین، بویه جاریکی تر جه ختی له سر

ته قواو خۆپاراستن له سزای پهروهردگار کرده وه وه فهرمووی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ خۆتان بیاریزن له سزای تهو خودایه ی که به ناوی تهو وه داوای شت له یه کتری ده که ن - وه کو، ده لئی بۆ خاتری خودا وا بکه، یان توو خودا وا مه که هتد!

﴿وَالْأَرْحَامُ﴾ ههروه ها خۆتان بیاریزن، له پچراندنسی په یه ونندی خزمایه نسی، چونکه هه بوونی خزمایه نسی نیعمه ته و داخوازی وه فواو نه رکه، ده بی سوپاسی خودای له سه ر بکری! خزمایه نسی په یه ونندی و خۆشه ویستی و هاریکاریه، مرۆف له ژیر سایه ی دا هه ست به خۆش به ختی و کامه رانی ده کا، هه ست به پشتو قوه ته و هیزی مه عنه وی ده کا، له ناو کۆمه لدا که یف خۆش ده بی به کامه رانی خیزانو خزمانی، خه مناک ده بی به ناخۆشیان. پیغه مبه ر ﴿فَإِطْمَءْ بِضَعَةِ مَنِي يَقْبُضُنِي مَا يَقْبُضُهَا وَيَبْطُنِي مَا يَبْطُنُهَا﴾ به یاد کردنه وه ی تهو که ره چه له کی ئاده میزاد یه کیکه، ئاماره به وه ده کا که ده بی سنووری مرۆقایه نسی بیاریزری ئاده میزاد هه موویان برای یه کترین خۆشیان بی و ترشیان بی! برایه تیش داخوازی ناشتی و هاریکاری و نه فرین کردنه له شه رو شوړو کیشه و دووبه ره کی.

مه به ست به و تاکه نه فسه ی که ئاده میزادی لی که وتۆته وه باوکه ئاده مه، زۆربه ی زانایانی ئیسلام پتیان وایه تهو ئاده مه باوکی هه موو ئاده میزاده، جگه له و ئاده مه ئاده می تر نه بوون، بریک زانا پتیان وایه پیش تهو ئاده مه چه ند ئاده می تر هاتوونه کۆری ژبان وه! به لام تهو رایه له گه ل ظاهیری قورئان دژ ده وه ستی!

مه به ست به (زوج) دایکه حه وایه و وه کوو ده لێن: له په راسووی چه پی ئاده م دروستکراوه، له و کاته دا ئاده م نوستبوو که به خه به ر هاتو حه وای بینی حه زی لی کردو وه گری یه کتری بوون! فهرمووده یه ک هیه ئیمامی موسلیم و بخاری ریوایه تیان کردو وه که پیغه مبه ر ﴿فَإِطْمَءْ بِضَعَةِ مَنِي يَقْبُضُنِي مَا يَقْبُضُهَا وَيَبْطُنِي مَا يَبْطُنُهَا﴾ فهرموویه نسی:

(استوصوا بالناس خیرا فإنهم خلقن من ضلع، وإن أعوج شیء فی الضلع أعلاه، فإن ذهبت تقیمه کسرتہ، وإن ترکته لم یزل أعوج) .

برئ له زانایان وهکوهو موسلیمی نه صفه هانی ده لئین: مه به ست له
﴿وخلق منها زوجها﴾ نه وهیه: پهروه ردگار چهوای له ره گه زی ناده م
به دیه پیناوه، ناده م چهوای یه ک ره چه له کنو له یه ک سروشتن، ده لئین: چ
گرنگی یه ک له وه دا هیه که چهوای له په راسووی چه پ دروست کرابی؟
پهروه ردگار ده توانی چهوای وهکوهو ناده م له گل دروست بکا! به لگه شیان
نهم نایه تهیه که ده فرموی: ﴿ومن آیاته أن خلق لکم من أنفسکم أزواجا
لتسکنوا إليها﴾ الروم/ ٢١.. مانای (من أنفسکم) یان به (من جنسکم)
کردوه .. یان ده فرموی: ﴿لقد جاءکم رسول من أنفسکم﴾ التوبة/ ١٢٨.. به لام
نهم رایه ی نه بو موسلیم رت کراو ته وه به وه که پیچه وانده ی مانای
فرموده راسته که ی بوخاری و موسلیمه، حیکمه تیش له وه دا که چهوای
له په راسووی ناده م دروست کرابی. ده رختنی به توانایی خودایه، کهوای
ده توانی زیندو له زیندو دروست بکا به بی زاووزی ههروه کوو چوون
ده توانی زیندو له مردو دروست بکا!

نه مجار کوتایی نایه ته که به وه ده هینئ، که پهروه ردگار به سهر
هه موو شتی که دا ناگاداره ده فرموی: ﴿إن الله کان علیکم رقیبا﴾
بیگومان خودا به سهر هه موو کرده وهیه کی ئیوه دا چاودپرو ناگاداره،
بناغه ی هه موو هه لویستو بیرو باوه ریکتان ده زانی وه، زانیه به نه ندازه و
چوئیه تی کاریگری نهو کردارو هه لویستانه تان له سهر دلو ده رووتانو
هیچی لی ون نابی، هیچ حوکم یاسایه کتان بو دانانی مه گهر
به رزه وهندی و خوشبه ختی دنیاو قیامه تانی تیدا به دی نه کری!

نه وه ی له م نایه ته وه وه ده گیری نه مانهن:

١- ته قواو خو پاراستن له سزای خودا پیویسته.

٢- ناده مزاد هه موویان له یه ک باو کوو دایک که وتوونه وهو

هه‌موویان له ئاده‌منو ئاده‌میش له گه‌ل دروست‌کراوه.

٣- ئافره‌ت به‌شیکه له پیاو له‌و دروست‌کراوه، به‌یه‌که‌وه ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌نو وه‌گه‌ری یه‌که‌تریو بو یه‌که هه‌لناکه‌ن، پتویسته هه‌ردووکیان هاریکاری یه‌که‌تری بن، بێ هاریکاری نێوانیان ره‌چه‌له‌کی ئاده‌میزاد له‌سه‌ر زه‌وی په‌ره‌ناسینی!

٤- ده‌شی به‌ناوی خودا داوای شت له‌خه‌لک بکه‌ی.

٥- گرنگی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی وه‌ه‌ولدان بو به‌جیه‌ینانی صیله‌ی ره‌حم و نه‌په‌چراندنی، چونکه خودا صیله‌ی ره‌حمی به‌ ناوی خۆیه‌وه لکاندوه.

زانایانی موسوڵمان هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه کوکن، که به‌جیه‌ینانی صیله‌ی ره‌حم واجب و په‌چراندنی حه‌رامه، ئه‌وه‌ش راسته که پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتی (ئه‌سماء)ی خه‌زانی عه‌رز کرد وتی: ئایا من هه‌موشوی دایکم بکه‌م؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: به‌لێ هاتوچۆی دایکت بکه‌و صیله‌ی ره‌حمی له‌گه‌لدا به‌جی بینه، دایکیشی بت په‌درست بوو.

پیدا‌نه‌وه‌ی مالی هه‌تیوان به‌ خۆیان و خواردنی مالیان

وَعَاثُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾

جا که له نایه‌تی په‌شوو‌دا فه‌رمانی کرد به ئاده‌میزادان بو ته‌قوا کردن به‌گشتیی، مونا‌سیب بوو، که ده‌ست بکا به ده‌ست نیشان کردنی جو‌ره‌کانی ته‌قوا که به‌شیک له ته‌قوا پاراستنی مالی هه‌تیوانه‌و فه‌رمووی: ﴿وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ﴾ موقتیل و کوله‌بی ده‌لێن: ئه‌م ئایاته ده‌رباره‌ی کابرایه‌کی غه‌طه‌فانی هاتو‌ته‌ خوارێ: که برا‌زایه‌کی هه‌تیوی هه‌بوو مال و دارایی‌یه‌کی زۆری هه‌بوو لای مامه‌که‌ی، کاتی هه‌تیوه‌که با‌لغ بوو پی‌گه‌شت، داوای ماله‌که‌ی کرده‌وه، مامه‌که‌ی نه‌یدایه‌وه، چوونه‌ لای

پیغه مبه‌ر ﷺ، ئیتر ئەم نایه‌ته هاته خواری: که کابرای غه‌طه‌فانی نایه‌ته‌که‌ی بیست، وتی: فەرمانبەرداری خوداو پیغه‌مبه‌رم، پەنادە‌گرم بە خودا! لە‌تاوانی گە‌وره، ئیتر ماله‌که‌ی دایه‌وه بە‌ برازا‌که‌ی.

﴿وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَبْدِلُوا الْخَيْثَ بِالطَّيْبِ﴾ ئە‌ی سەر‌پەرشتیاری هه‌تیوان! هه‌رکاتێ هه‌تیو با‌لغ بوو، پێ‌گه‌شت، مالو دارایی خۆیان که‌ له‌ ژێر ده‌ستی ئێ‌وه‌ دایه‌ بیان ده‌نه‌وه‌و هه‌چی لێ‌ گل مه‌ده‌نه‌وه‌، له‌سه‌رده‌می مندا‌لێشی‌دا له‌ مالو دارایی خۆی نه‌فه‌قه‌ی بۆ دا‌بین بکه‌ن، هه‌چ نه‌دازه‌یه‌کیش له‌ ماله‌ی هه‌تیوه‌که‌ تیکه‌ل به‌ ماله‌ی خۆتان نه‌که‌ن، مالو سامانی هه‌ل‌ل‌ی خۆتان پی‌سو هه‌رام نه‌که‌ن، به‌هۆی تیکه‌لا‌وبوونی ماله‌ی هه‌تیوان. ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ﴾ ماله‌ی هه‌تیوان له‌گه‌ل ماله‌ی خۆتان مه‌خۆن، بزێ‌ش له‌جیاتێ هه‌موو ته‌صه‌ر‌وفێک که‌ له‌ مال‌دا ده‌کړی وشه‌ی (اکل=خواردن)‌ی به‌کاره‌ینا چونکه‌ زۆربه‌ی ته‌صه‌ر‌وفو هه‌لس‌و که‌وتی مالو دارایی به‌مه‌به‌ستی خواردنه‌، وشه‌ی (الی) به‌ مانا (مع) هاتووه‌، واته‌: مالو دارایی هه‌تیوان مه‌خه‌نه‌ پال مالو دارایی خۆتان به‌مه‌به‌ستی خواردن! ئێ‌وه‌ نه‌گه‌ر وا بکه‌ن ماله‌ی هه‌ل‌ل‌ی خۆتان گۆ‌پ‌یوه‌ته‌وه‌ به‌ ماله‌ی هه‌رام که‌ هه‌ی هه‌تیوه‌کانه‌، نه‌مه‌ش تاوانێکی گه‌لیک گه‌وره‌یه‌و خۆتانی لێ‌ پیا‌ریزنو توخنی مه‌که‌ون، وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ حُبًّا كَبِيرًا﴾ بێ‌گومان خواردنی ماله‌ی هه‌تیو تاوانێکی گه‌وره‌یه‌!

به‌کورتی نایه‌ته‌که‌ دوو شت ده‌گه‌یه‌نێ:

١- پێ‌یسته‌ ماله‌ی هه‌تیو پیا‌ریزگاری بکړی، هه‌رکاتێ هه‌تیوه‌که‌ با‌لغ

بوو مالو دارایی خۆی پێ‌ هه‌ل‌ده‌سو‌را ماله‌که‌ی ته‌سلیم ده‌کړیته‌وه‌.

ب- هه‌موو جو‌ره‌ سوود وه‌رگرتنیک له‌ ماله‌ی هه‌تیو هه‌رامه‌ گونا‌هی

گه‌وره‌یه‌، مه‌گه‌ر بۆ که‌سیک ناچار‌بێ، ناما‌ژه به‌ ئە‌و نایه‌ته‌که‌

ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ

بِالْمَعْرُوفِ﴾ النساء/٦.

فره ژنی تا چوار رهوایه بۆ پیاو به لام به مهرج ! ماره یی پیدانیس

واجبه

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ
مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ
مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَذْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَعَاتُوا النِّسَاءَ
صَدُقَتِيهِنَّ نِحْلَةً ۖ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا

ئه مجار دیته سەر باسی فره ژنی و ماره یی و ده فهرموئ: ﴿وان خفتم
ألا تقسطوا في اليتامى فانكحوا ما طاب لكم من النساء مثنى وثلاث
ورباع﴾ ئە گەر له دلی خۆتاندا ههستتان کردو ترسان له وهی که مالی ژنی
چه تیوه بخۆنو مافی پیشیل بکهن: ئەوه نابێ ماره یان بکهن، چونکه
خودا له باتی ماره کردنی ئەوان بۆی حه لال کردوون که ژنی تر ماره بکهن
دوو، سی، چوار.

مه به سستی نایه ته که به گویره ی هۆی هاتنه خواره وه که ی دیاری
ده کری، جا یان ده رباره ی ماره کردنی ئافره تی ناچه تیوه یه، واته: ئە گەر
چه تیویکتان له لایوو ترسان له وهی که ماره یی هاوشانی خۆی نه ده یتئ،
واز لهو بینه وههول بده ئافره تیکی تر ماره بکه، ئافره تی تر زۆرن،
ده توانن ماره یان بکهن، دوو، سی، چوار، واته: زیاد له ژنیکی ها چوار
دروسته، به لام به مهرجیک دادپهروه رانه هه لسو که وتیان له گه ل بکه نو
مافیان پیشیل نه کهن.

﴿فإن خفتم ألا تعدلوا فواحدة﴾ ئە گەر ترسی ئەوه تان هه بوو
دادوه رانه له گه لیاندا نه جوو لینه وه ته نها به یه ک ژن دابین ببو و قه نیات

بکەن!

﴿و ما ملکک ایمانکم﴾ یان کە ویستتان زیاد لە ئافرەتیکتان هەبێ، ئەو ئەفرەتی کۆیلە پەیدا بکەن، چونکە ئەو ئەفرەتە کەنیزەکانە ئەگەر زۆریش بن رەوايە! ﴿ذلک أدنی ألا تعولوا﴾ ئەمە گونجاوترە بۆ ئەوێ ستم نەکەن.

یان دەربارە ی دادوەرییە لەنیوان ژنەکان دا ئەگەر پیاوێ کە فرەژن بوو، واتە کاتیەک نایەتی ﴿وأتوا الیتامی أموالهم﴾ هاتە خوارەوە سەرپەرشتیاری هەتیوێ کەوتنە ئەمری واقیعەو، هەرچەندە دەربارە ی عەدالەت کردن لەگەڵ ئەفرەتەکاندا بەلایانەو هەبەست نەبوو، پیاوی وا هەبوو دە ژنی هەبوو بە عەدالەتیش لەگەڵیاندا نەدەجولایەو، ئیتر بەم نایەتە پێیان راگەیەنراو پێیان وترا: ئەگەر ترسی عەدالەت نەکردتان هەبە دەربارە ی مافی هەتیوو تووشی حەرەج بوون، دە ی ئەگەر دەربارە ی عەدالەت نەکردن لەنیوان خێزانە کانتان دا ترستان هەبێ، ژمارە ی ژنە کانتان کەم بکەنەو لەگەڵیشیان دا بە عەدالەت بجولێنەو، چونکە پێشیل کردنی مافی ژنانیش وەکوو پێشیل کردنی مافی هەتیوان تاوانە.

بوخاری و موسلیمو نەساتی و بەیەهقی و هی تریش لە عوروێ کورپی زوبەیرەو دەگێرنەو دەلی: پرسیارم لە پوورە عایشەم کرد؛ (دایکی موسولمانان) دەربارە ی هاتنە خوارەوێ ئەم نایەتە لەو لām دا وتی: ئە ی خوشکەزای خۆم! وا رێ دەکەوت ئەفرەتی جەتیوێ خاوەن سامان لە مائی سەرپەرشتیارە کە ی دا دەبوو، کابرای سەرپەرشتیار تەماعی مالو سامانە کە ی جوانی بە کە ی دە یگرت، دە یویست مارە ی بکا بەبێ ئەوێ مارە یی بداتی، یان وەکوو هاوشانی خۆی مارە یی بۆ دیاری بکا، ئیتر ئەو هیان لی قەدەغە کراو، فەرمانیان پێ کرا کە بچن بە ئارەزووی خۆیان ئەفرەتی تر مارە بکەن لە یە کەوێ تا چوار.

بە کورتی مانای نایەتە کە بەم جۆرە یە: ئەگەر زانیان و لە دلی خۆتان دا هەستان کرد کە ستم لە جەتیوێ کەن دەکەن؛ بەو کە مارە ییان

نەدەنی یان مال ھەتیوان بخۆن بە خۆراییی، ئەو ھەتیوانە کە ئەو ھەتیوانە مەرە نەکەن، بچن ژنی تر مەرە بکەن، یەك یان دوو، یان سێ یان چوار، یان پێویستە کە لەکاتی فرەژنی دا دادپەرۆەر بن، زیاد لە چوار مەرە نەکەن، بەلکو بتوانن عەدالەت بەکاربێنن، عەدالەتە کەش بەگۆڕەیی توانای پیاو ھەبێت و ھەکوو ئەو لەشونیی ھەوانەو ھە پۆشاکو مانەو ھە لایان یە کسانیی بنوێنن، بەلام شتیەک کە لە توانای دا نەبێت و ھەکوو خۆشەویستی دلو ئەو جووڕە شتانە، ئەو پیاو بەرپرسیار نیە کە یە کسانیی بکا لەنیوانیان دا، چونکە خۆشەویستی و مەیلی دل شتیەک نیە دەسەلاتی ئینسانی تێدایە!

پێغەمبەر ﷺ لە ناخرو ئۆخری ژانی دا، دلی زیاتر پەییوەست بوو بە عانیشەو، بەلام بێت رەزامەندی خێزانەکانی تری ھێچ زیەدە شتیکی مباددی بۆ تەرخان نەکردووە، بەلکو دادوەرانی ھەلسو کەوتی لەگەل دا دەکردن دەیفەرموو: (اللهم إن هذه قسمة فیما أملك فلا تواخذني فیما لا أملك) مەبەستی خۆشەویستی دل بوو!

ژانی کامەرانی ژنو مێرد لەو ھەدایە کە پیاو یەك ژنی ھەبێت ئەمە ئەو پەڕی ئاستیکی خۆشەختی خێزانەو پێویستە خەلکی لەسەر پەرۆردە بکری و قەناعەتیان پێی پەیدا بێت، بەلام جاری وا دەبێت کە لەم راستە رییە لابدەین لەبەر بەرژو ھەندی یەك کە پەییوەندی بە ژانی ژنو مێرد ھەو ھەبێت، یان بەرژو ھەندی گەلو نەتەو داخواری ئەو ھەبێت: کە فرەژنی رەوایی و برێت کەس بتوانن زیاد لە ژنیەک تا چوار مەرە بکەن!

١- و ھەکوو ئەو پیاو ئافرەتیی کە نەزۆک مەرە بکاو ھەزی لەو ھەبێت کە مندالی ھەبێت! کەوایی لە بەرژو ھەندی ئافرەتە کەبێت یان بەرژو ھەندی ھەردووکیانە کە وێرایی مانەو ھەبێت ئەم ژنە نەزۆکە لەژێر نیکاحی پیاو کە دا ژنیکی تر بێت! بەتایبەتی ئەگەر پیاو کە خاوەن پلەو پایەو مالو سامان بوو.

٢- ئەگەر ژنەکە بە تەمەن بێ و لە سکتو زا وەستا بێتەو، پیاوێکەش
حەزی لە منال بێ و بشتوانی بژیوی زیاد لە ژنیەک بەدا.

٣- ئەگەر پیاوێکە هیزی پیاوێکی زۆری و بزانی که ژنیەک بەشی
ناکاو بەم جوړە پیاوێکە میزاجیکی پیاوێکی تایبەتی هەبێ و ژنەکە
بەپێچەوانەو هەبێ، یان ئافەرەتەکە ماوێ بێنویژی دوورو درێژ بێ و بەشیکی
زۆری مانگ لە حەیزدا بێ! ئەو کاتە پیاوێکە لەبەردەم دوو رێگادایە یان
ژنیکی تر بێنی یان تووشی داوین پیسی بێ و ئاین و مالو تەندروستی
بفەوتی! ئەمەش دەبێتە کارەسات بەسەر ژنەکەو و زۆر لەوێ خەتەرترە
بۆی که ژنی بەسەر بێ.

٤- هەرکاتێک لە کۆمەڵگادا ژمارە ئافەرەت لە پیاو زۆرتربێ
بەشیوەیەکی بەرچاو، وەکوو لەناکامی شەری گەورەدا جاری و دەبێ بە
هەزاران گەنج و لاو دەبنە خۆراکی دیوێزمە و جەنگە و پیاوێکەم دەبن و
ئافەرەت زۆرو هیچ رێگا چارەیه کیش نیە بۆ دا بین کە. نی ژبانی جگە لە
فرۆشتنی شەرفی که ئەمەش دەبێتە بەلایەکی سامناک تر! چونکە ئەو
کاتە ئەرکی بژیوی خۆی و بژیوی ئەو منداڵەش که باوکیکی دیارپکراوی
نیە بژیوی بکیشی ئەو سستی و دەبێ، بەتایبەتی لەکاتی حەمل و دوا
مندال بوون و ماوێ شیرخواردنی!!

ئەوێ که دەبینرێ لە ولاتە پیشەسازی و پیشکەوتوو کاندای که لە
کارگە و فەرمانگەکاندا ژنو پیاو تیکەلن زۆر جار وادەبێ دەست درێژی
دەکریتە سەر ئافەرەت و گەنجینهی کچینی پیشیل دەکرێ و کارەساتی
ناخۆش روو دەدەن! تەنانەت چەند ئافەرەتیکی نووسەری ئینگلیزی ئەوێان
روون کردۆتەو که ئەو رەوشت نزمیە ئافەرەتی ئەوروپا تیێ کەوتوون
هیچ چارەیه کی نیە جگە لەوێ یاسای فرەژنی (تعدد الزوجات) بێخەنە
کار هەرچەندە ئافەرەت قیزی لەوێهە که ژنی بەسەر بێ!!!!؟

پوختە قسە ئیسلام ئەوێهە: فرەژنی پێچەوانە و خۆشەویستی و
ئارامی خێزانە، زۆر جار دژایەتی لەنێوان ژنەکان دا، لەنێوان منداڵەکانیان

دا، له‌نیوان ئەوانو باوکه‌که‌یان دا په‌یدا ده‌کا، پێویسته موسولمان په‌نا بۆ
فره‌ژنی نه‌با مه‌گهر زه‌رووره‌ت پالی پتوه‌ بنی و متمانه‌ی به‌ خوشی هه‌بی
که‌ دادوه‌رانه‌و به‌گۆره‌ی فهرمانی خودا له‌گه‌ڵیان دا ده‌جولێته‌وه‌ نه‌گینا
کاره‌که‌ی ستم کردنه‌ له‌ خۆی له‌ ژنه‌که‌ی له‌ گه‌له‌که‌شی.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ خه‌زانی زۆربوون، له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی ئایینی
بووه، له‌ ماره‌کردنی هه‌ر خه‌زانیکی دا به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تایبه‌تی
ئیسلامیی تیدا بووه، نه‌وه‌بوو له‌ری ژن خواسته‌وه‌ هۆزه‌ گه‌وره‌کانی
کردنه‌ خزمی خۆی به‌ سوودی ئیسلام شکایه‌وه، به‌ فیه‌لی موسولمانانی
فیری نه‌وه‌ کرد که‌ چۆن ریز له‌ ئافره‌ت بگرنو عه‌داله‌تیان له‌نیوان دا
نه‌نجام بده‌نو ریز له‌ خزم و که‌سو کاریان بگرن.

کاتی وه‌فاتی کرد نو دایکی بۆ موسولمانان به‌جی هه‌شت، که
هه‌ریه‌که‌یان له‌لای خۆیه‌وه‌ خه‌ریکی فیرکردنی ئافره‌تانی موسولمانان
بوون، به‌تایبه‌تی نه‌وه‌ نه‌حکامه‌ تایبه‌تیانه‌ی که‌ پێویسته ئافره‌ت فیری
ئافره‌تی بکا، خۆ نه‌گهر پێغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌نها ژنیکی هه‌بوایه‌ نه‌یده‌توانی
نه‌و کاره‌ نه‌نجام بدا.

پوخته‌ی قسه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌یج کاتیک به‌هه‌یج جوړی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له
ماره‌کردنی ژنی زۆردا نه‌و مه‌به‌سته‌ی نه‌بووه‌ که‌ پاشاو فهرمانه‌ه‌واکانی
دوینا هه‌یانه،.. واته‌: فره‌ژنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌مه‌به‌ستی رابواردنو له‌زه‌ته‌
ببینین له‌ ژنان نه‌بووه، چونکه‌ نه‌گهر وابوایه‌ ده‌بوو ئافره‌تی جوانو
کچۆله‌ی ماره‌بکردنایه، نه‌ک بپوه‌ژنو ئافره‌تی به‌سالاچوو، چونکه‌ زۆربه‌ی
نه‌و ئافره‌تانه‌ی ماره‌ی کردوون بپوه‌ژن بوون، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ پێغه‌مبه‌ر
ﷺ تا ته‌مه‌نی (٤٥) سالی ته‌نها خاتوو خه‌دیجه‌ی بووه، که‌ له‌خۆی به
ته‌مه‌نتر بوو! به‌ عاده‌تیش که‌سیک ته‌مه‌نی گه‌یشته‌ په‌نجاو چوار سال
حه‌زی جنسی که‌م ده‌بی و ئاره‌زووی ئافره‌تی که‌م ده‌ییته‌وه‌.

به‌کورتی فره‌ژنی له‌ ئیسلام دا کاریکه‌ به‌ ناچاری په‌نای بۆ ده‌برئ،
یان به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تایبه‌تی‌یان گه‌شتی تیدا‌یه! پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌

مارەکردنی ھەر ژنیکی دا وەکوو وتمان: بەرژ وەندییەکی ئیسلامیی تیدا بوو، بۆ نموونە سەودەیی کچی زەمعی حەبەشی لەبەرئەوە مارە کرد چونکە کۆچکاری دەستەیی دووھەمی حەبەش بوو، مێردەکەیی مردبوو، ئەگەر بگەراییوە بۆ مائی باوکی لەوانەبوو سزای بدەن و کافری بکەنەو، ئیتر پیغەمبەر ﷺ بۆ پرکردنەوێ کەلینی مێردەکەیی مارەیی کردەو، عایشەو حەفصەیی بۆ ریزنان لە باوکیان -ئەبویە کرو عومەر- مارە کردن، زەینەبی کچی (جەحش)ی مارە کرد بۆ ئەوێ قانونو یاسای بە کوڕکردن (التبني) ھەلۆ شینیتەو، جووھیریە کچی (الحارث)ی سەرەک ھۆزی (موصطەلەق)ی بۆیە مارە کرد بۆ ئازادکردنی دیلەکان، چونکە جووھیریە لە غەزای بەنی موصطەلەق دا رفینراو کەوتە بەشی ثابتی کوڕی قەیسێ کوڕی شەمماس ئەویش موکاتەبەیی لەگەڵ دا کرد، ھاتە خزمەت پیغەمبەر ﷺ داوای یارمەتی لێ کرد، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەگەر رازی بی پاری ئازادکردنەکەت بۆ دەدەم و مارەت دەکەم ئافرەتەکە زۆری پێ خۆش بوو کە پیغەمبەر ﷺ مارەیی کرد، سەد کەس لە خزم کەس و کاری ئافرەتەکە دیل بوون کرابوونە کۆیلەو بەش کرابوون بەسەر مووسلمانان دا ئیتر خەلکەکە ھەموویان ئازادکردن و تیان: ئەمانە بوونە خەزورانی پیغەمبەر و ناگونجی بە کۆیلەیی بیان ھێلینەو.^١

ھەر ئەوێش بوو بە ھۆی ئیسلام بوونی ھۆزی موصطەلەق، زەینەبی کچی خوزەیمەیی بۆیە مارە کرد بۆ پرکردنەوێ کەلینی مێردەکەیی کە عەبدوللای کوڕی جەحش بوو، لەغەزای ئوحووددا شەھید بوو، ئوممو سەلەمە کە ناوی ھیند بوو ئەویشی بۆیە مارە کرد بۆ پرکردنەوێ کەلینی مێردەکەیی کە کوژرابوو، ھەر وەھا چونکە رۆژی حودەیبییە رایەکی پەسەندێ دا.

^١ رفع الخفا .. شرح ذات الشفا / احمد بن الحاج اللانی / لیکۆلینەوێ حەمدی

عەبدولعەزیز سەلەفی ج ١٣/٢.

توممو حهییبه؛ رهملهی کچی نهبو سوفیانی بۆیه ماره گرد بۆ
 نهوهی له گهل میرده کهی دا عهبدوئلای کوری جهش جاری دووهم کوچیسان
 کرد بۆ حهبهشه لهوئ عهبدوئلای بوو به گاور، بهلام نهم لهسه ر نایینی
 نیسلام مایهوه.

صهفییهی کچی حوصح ی بۆیه ماره کرد چونکه سهروکی بهنی
 قوره یظه و نهضیر بوو، له رفینراوانی خهیه ر بوو، بۆیه ماره ی کرد تا له
 دیلی رزگاری بکا.

مهیمونهی کچی (الحارث) ی هیلالی که ناوی (بره) بوو بۆیه ماره
 کرد چونکه له گهل بهنو هاشمو بهنو مهخروم دا خزمایهتی ههبوو!!
 نه مجار پهروه ردگار رووی خیطاب ده کاته پیاوانو پتیان ده فهرموئ:
 ﴿وَاتُوا النِّسَاءَ صِدْقَاتِهِنَّ نَحْلَةً﴾ به دل خوشی و دل فراوانی بهوه
 مارهیی بدن به خیزانه کاتان، هیچ گیری و منجه منجی تیدا مه کهن..
 چونکه مارهیی نیشانهی خوشه ویستی نیوان ژنو میرده .

نیشانهی ریزلینانی ئافره ته ، ئیبنو عهباس ده فهرموئ: خیطابه که
 بۆ میرده کانه چونکه سهرده می نه زانی پیاوی ١٠ هه بوو به بی مارهیی ژنی
 ماره ده کرد پیاو به ئافره تی ده گوت شووم پئی بکه میرات لئ ده گرم
 میراتم لئ بگره، ئیتر نهم نایه ته فهرمانی پئی کردن که زوو مارهییان
 بدنهئ.

بریک له زانایان ده ئین: خیطابه که بۆ کهسو کاری ئافره ته کهیه،
 چونکه پیش هاتنه خواره وهی نهم نایه تانه کهسو کار مارهییان
 وهره گرت، نهیان ده دا به ئافره ته که، به لکو بۆ خویان دهیان خوارد، واته:
 مارهیی به کهیان ده کرده شیربایی و بۆ خویان هه لیان ده گرت.

پهروه ردگار بهم نایه ته ئوو ماف پیشیل کردنه ی لئ قه دهغه کردن؛
 بهلام ﴿فَإِنْ طَبِنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ نه گهر
 ئافره ته کان به ویستو ئاره زووی خویان به پئی فرتو فیل و هه ره شه،
 بریکیان لهو مارهیی به پیدان، نهوه حه لاله و به نهوشی گیانی بیخوژو هیچ
 گوناھی تیدا نهو حه لاله و زولاله.

قورمتینه دانان له سهر بی عه قل و مندال و هاووینه یان، مال و سامانی
 خویان نادریتی تا تیگه یشتوو و پیگه یشتوو نه بن
 وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا
 وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا
 بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا
 تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ
 فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ
 وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

له نایه ته کانی پیشوودا باسی پیدانه وهی مالی هه تیوان دوا ی بالغ
 بوونو پیدانی مارهیی به ژنانی کرد، لیره بهم لاوه دی دوو مهرج داده نی،
 هه رکاتی مهرجه کان نه یه نه دی ماله که یان ته سلیم ناکری!
 جا وه کوو ده لێن: ئهم نایه ته ﴿وابتلوا الیتامی﴾ ده باره ی
 ثابیتی کوری ریفاعه و مامی هاتوته خواری، شه وه بوو (رفاعه) کۆچی
 دوا یی کرد (ثابیت) ی کوری مندال بوو مامی ثابیت هاته خزمهت
 پیغه مبهر ﷺ و عهرزی کرد؛ وتی: قوربان! ئهم برازایه م هه تیوه و له مالی
 مندایه و من سه ره رشتیاریمی، چی بو من ره وایه له مالی شه و کهی
 ماله که ی بده مه وه؟ ئیتر په ره وردگار ئهم نایه ته ی نارد ه خواری، که
 ده فهرمو ی: ﴿ولا تؤتوا السفهاء أموالکم﴾ خیطابه که بو کۆمه لی
 موسولمانانه، یان بو سه ره رشتیارانه نه هی یه که گشتی یه بو هه موو مالو
 سامانی که ده دریته مروقی گیل و نه زان.
 واته: هه موو هه تیویک که بالغ بوو هه موو ماله که ی بده نه وه،

هەموو ژێنیکیش ماریی بدەنێ، مەگەر گێلو نەفام بن، ئەوکاتە مالو دارایی خۆتان مەخەنە ژێر دەستی گێلو نەفامان، جا ئەو گێلو نەفامانە نێر بن یان مێ، گەرە بن یا بچووک هەتیو بن، یان باوکتو دایکیان هەبێ.

واتە: ئەوجۆرە کەسانە نابێ سەروکاری مالی خۆیان بکەن، کەسایەتی سەوداو مامەڵەیان نیە، جا هەرچەندە لەراستی دا مالو سامانە کە بە پۆلەت هی ئەو گێلو نەفامانە؛ کەچی ئایەتە کە نالی ماله کانیاان مەدەنێ؛ بەلکو دەلی: ماله کانتانیاان مەدەنێ! ئەمەش لەم روووەیە ئەو (حیجر) لەسەر دانراوانە ئەگەر ماله کانیاان بدریتێ و بیفەوتینن دەبێ سەرپرشتیارو کەسە کانیاان بەختیان بکەن ئەوکاتە ئەوان زەرەرەمەند دەبن، کەوابێ وەکوو ماله کە هی خۆیان بێ وایە، یان لەم روووەیە ئەوانە ئەگەر ماله کانیاان بە ژیری رەدام بینن سوودیان پێ دەگا و سەرپرشتیارو کەسە کانیاان لێیان بەهرەمەند دەبن. کەوابێ وەکوو ماله کە هی خۆیان بێ وایە، بۆیە دەفەرموێ (اموالکم) مالو دارایی یە کەتان واتە: ماله کە هی پال سەرپرشتیارەکان داو، بۆ ئەوەی بەرپرستیاری سەرپرشتیاری خۆیانو مالیشیان بخاتە ئەستۆ، ئایەتە کە راستەوخۆ ئەوەی قەدەغە کردوو کە (سوفەها) مالو دارایی خۆیان سەرو بەر بکەن+ جا ئەو نەزانی یە یا بە هۆی بچووکێ و مندالی یەو یە یان بەهۆی شیتێ یان بەهۆی گێلسی و نەفامی یەو یە یان هۆی قەدەغە کردنە کە موفلیسی یە؛ وەکوو ئەو کابرا قەرزدار بێ بە جۆریک قەرزه کانی هەموو ماله کە یانی داگرتبێ و خواوەن قەرزه کانی داویان لە دادوەر کردبێ حیجری لەسەر دا بنرێ ئەو کاتە هەرچەندە کابرا عاقل و هوشمەندە بەلام بە گێلو نەفام لەقەلەم دەدرێ و حوکمی ئەوانی بەسەردا دەدرێ و دەسەلاتی بەسەر ماله کە هی خۆی دا نامینێ.

﴿التي جعل الله لكم قیاما﴾ ئەو مالو دارایی یە کە پەرورەدگار بۆ ئێوەی کردوو بەهۆی درێژە پیدانی ژیاو و هۆکاری خوش گۆزەرانو ریکتو

پیک کردنی کاروبار، چونکه مالو سامان رهگی ژبان، بههوی مالو داراییهوه گهلو نیشتمان پیش دهکهوئ قهلائی ژبانو شارهستانی بینا دهکری، تاکو کۆمهله خوشبهختو کامهران دهبن به مالو سامان دهتوانین بهسهر دوژمندا زال ببین.

سهلهفی صالح فهرموویانه: مالو سامان چهکی موسولمانه، ههروهها فهرموویانه: نهگهر مالو سامان پیکهوه بنتینو دواپی بهجی بهیلینو خودا لیکولینهوه مان لهگهل دا بکا لهسهری، باشته لهوهی ناتاجی خه لکی بینو سوال بکهین. سهفیان کالایهکی ههبوو بازرگانی پتوه دهکرد وتیان: نهه بازرگانی کردنه لهدونیات نزیک دهکاتهوه، فهرمووی نهگهر له دونیام نزیک بکاتهوه له بی ریزی دونیاش دهمپاریزی! ههروهها سهلهفی صالح فهرموویانه: بازرگانی بکهنو کاسبی بکهن چونکه ئیوه له روژگاریک دان نهگهر یهکیکتان موحتاج بوو پیش ههموو شتییک نایینهکهی لهکیس دهچی.^١

﴿وارزقوهم فیها واکسوهم﴾ واته: مالو سامانهکیان بکهنه شوینی وهدهستهینانی رزقو روژیو پوشاکو پیداویستی ژبان بۆیان، مالو داراییهکیان بۆ بخهنه ئیشو بازرگانییان بۆ پتوهبکهنو بژیوو پیداویستییان لهبهرو بوومو قازانجی مالهکیان بۆ دابین بکهن، نهک له خودی مالهکه نهفهقهو پیداویستییان بۆ دابین بکهن!

چونکه نهگهر وا بکهن پاش ماوهیهک مالهکیان کۆتایی دیو دهخوری! ههر بۆیهشه نایهتهکه فهرمووی: (فیها) نهیفرموو (منها) تا ناماژهبی بۆ نهوهی که مالو سامانهکیان بۆ بکری به شوینو کانو سهراچاوهی بژیو بۆیان، بازرگانی پتوه بکری له قازانجی مالهکیان پیداویستییان بۆ دابین بکری.

^١ التفسیر المنیر ج ٤ / ٢٤٩.

﴿وقولوا لهم قولاً معروفاً﴾ با هه موو سه ره به رشتیاریک بهو سه فیهو
گیلو (حیجر) له سه ر دانراوهی ژیر دهستی خۆی قسهی باشو هیوا به خش
بلی: نه گهر منداڵ بوو بلی رۆله: مال مائی خۆتهو من وه کیلو
سه ره به رشتیاریم به سه ر ماله که ته وه، هه ر که پی گه یشتی ماله که ت
ده خه مه وه ژیر ده ست، نه گهر گیلو نه قام بوو ئامۆژگاری بکا وه لی بنی
بو ته وهی مائی خۆی به فیرو نه داو تی بگه یه نی که سه ره نجامی مال به
فیرو دان هه ژاری نه دارایی به، هه می شه ریگای راستی نشان بدا،
گه شینی فیر بکا، دلخۆشی بداته وه، هه لی بنی بو کارکردن بو راستالی.
نه مجار پاش ته وهی په ره ردگار فه رمانی به وه کرد که هه تیوان دوا ی
پیگه یشتنو بالغ بوون ماله که یان بدریته وه، دیته سه ر روون کردنه وهی
چۆنیتهی مال پیدانه وه که یانو کاتی نه نجامدانی تهو کاره وه فه رموی:
﴿وابتلوا الیتامی حتی اذا بلغوا النکاح﴾ هه تیوه کان تا قی بکه نه وه
پیش بالغ بوون، یان دوا ی بالغ بوون، چونکه به لای نه بو حه نیفه وه
شافیعی به وه پیش بالغ بوون به لای مالیکه وه دوا ی بالغ بوون
تاقی کردنه وه که نه نجام ده درئ.

به مه به ستی تا قی کردنه وه به شیک له ماله که یان بده نه وه بو ته وهی
ئالو ویری پیوه بکه ن، چاودیریان بکه ن بزائن هه لسو که وتیان چۆنه، جا
﴿فان آنستم منهم رشدا فادفعوا الیهم أمواهم﴾ نه گهر عه قلو لیزانینتان
تیدا به دی کردنو، زانیتان سه وداو مامه له یان ریکو پیکه، هه لسو
که وتیان هۆشه ندانه یه، ته وه ماله که یان وی بده نه وه با بو خۆیان
کاروباری خۆیان هه لسو رینن.

-بلوغ النکاح- تهو ته مه نه یه که کوپ بیر له ژن هینان دیه کاته وه،
ته مه نی ته وه یه که به ره برسیار بیو حوکی شه رع ی له سه ربی! ره سیدبوونی
کوپ به لای شافیعی و ته حسه ده وه ته مه نی پانزه سالییه بو ئافره ت
بینویژبوونه، هه ره ها ئیحتیلام بوونیش نیشاندی بالغ بوونه، نه بو حه نیفه
ده فه رموی: هه تیو که ته مه نی گه بشت، (٢٥) سال ماله که ی ده دریته وه با

هۆشمەندیش نەبێ، بەلگەشی نایەتی ﴿وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ﴾ هەروەها دەلی: کەسیک گەیشتە ریزی پیاوانو بەلغ بوو، ئیمانو باوەروو بیدینی بەرچاو گیرا، قەدەغەکردنی مالو دارایی خۆی لی جۆریکە لە سەتمو ماف پیشیلکردنیهتی و شتواندنی کەرامەتی مەروقایەتیەتی!

ئەمجار پەرەردگار جاریکی تر رووی خیطاب دەکاتە سەرپەرشتیکارانو دەفەرموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ وێدرا ئان یکبروا مالو سامانەکیان بە هەوانتەو بێ جێو رێ مەخۆن بێتەوێ پیشبەرکی بکەنو پیش ئەوێ بەلغ بێن مالهەکیان بخۆنو دەست پیش خەری بکەنو بلین تا لییان نەستاندووینەو، بەدەستی خۆمان بوەشین، واتە: بەهیچ جۆریک خواردنی مالی هەتیو رەوا نیەو نزیکێ مەکەونەو..

ئەمجار ئەو دەمینیتهو ئایا سەرپەرشتیار دەتوانی حەقی ماندوووونی سەرپەرشتیاریو چاودیریەکی لە مالی هەتیو کە هەلبگرێ؟

لەو لامی ئەو دەفەرموی: ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾ کەسیک دەوڵەمەند بوو پێویستی پێ نەبوو، بە دەست درێژی نەکاتە سەر مالهەکیو هیچی لی هەلنەگرێ بەلام ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ کەسیک هەزار بوو، سەرپەرشتی کردنەکەش دەستی دەگرتو رێگای برێ نیشو کاری لی دەگرت، بە لە مالی هەتیو کە بەئەندازە پێویستی بە هەلبگرێو پێداویستی خۆی پێ دابین بکا، زیدەرەوی تیدا نەکا!

ئەمجار لێرەدا زانایانی شەرعیەتو ئوولو تەفسیر ئەم پرسیارەیان هەلستاندوو دەلین: ئایا ئەو ئەندازە مالهەکی سەرپەرشتیار لە مالی هەتیو کە هەلی دەگرێ کرێیەیان نا؟ حەنەقیەکان دەفەرموون: کرێ نیە، جگە لەوان ژانایانی تر دەلین: کرێیەو جواداوازی نیوان هەزارو دەوڵەمەندیش نیە، سەرپەرشتیار ئەگەر دەوڵەمەندیش بێ هەر دەتوانی کرێی خۆی هەلبگرێ! ئایەتەکەش کە دەفەرموی: (فليستعفف) ئەمریکە

بؤ وجوب نیہو سوننتو نہدب دہ گہ نہی، قاعیدہ ی (فیقہی) یش
 داخواری نہوہیہ: نہو کرئیہہ کرئیہہ کی عادتہی و (اجرة المثل) بی جا نہو
 کرئیہہ بہشی پیداویستی سہرہرشتیارہ کہ بکا یان نہیکا ﴿فإذا دفعتم
 إليهم أموالهم فاشهدوا عليهم وكفى بالله حسيباً﴾ نہی سہرہرشتیاران!
 کہ مالہ کانتان دایہوہ بہ ہستیوہ کان، شایہ تییان لی بگرن بہوہی کہ
 مالہ کانتان داوہوہو ہیچتان لہ نہستؤدا نہ ماوہ، چونکہ نہم شایہت
 گرتہ - دواۓ بہرچاو گرتنی دوو مہرجی پیشوو کہ بالغی و ژیریہ -
 گومان دوورخہرہوہیہو کیشہ لابہرہ، چہ سپنہری بؤ نہ مانہتہ کہ! خودای
 مہزنو زانا باشتین شایہتو چاودیرہ، ناگای لہ چوئیسہ تی
 سہرہرشتی کردنو مال پیدانہوہ کہ یان ہہیہ، حیسابو لی کوئینہوہ لہ گہل
 ہموو کہس دہکا، پاداشتو سزای ہموو کردوہیہ ک دہداتہوہ.

مافی میراتگران لہ مالی میرات داو مافی ناتاجانو ہہ تیوانو

خزمانی تر

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
 تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۖ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا
 حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ
 وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ
 ذُرِّيَّةً ضِعَفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ

وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

پاش نه وهى پهروه ردگار باسى حزامى خوار دنى مالى هه تيوانى
 كردو فهرمانى دا كه ههركاتى پيگه يشتن و بالغ بوون ماله كه يان وي
 ده نه وه، نه مجار دى نه وه روون ده كاته وه، كه نه كه له پوړه ي له مردوو
 به جى ده ميني و سهر به رشتياري پاريزگاري ده كهن، نيرو مى تى دى
 هاوبه شن، له سهرده مى پيش هاتنى نيسلام ميراتيان نه ده دا به ثافره تو
 مندال، باوه ريان وابو كه سيك شهړه شمشير نه كاو تالان نه گري ميرات
 وهر ناگري!!

سه عيدي كورې جوبه يرو قه تاده ده لين: خوانه ناس و موشريكه كان
 كه له پوړيان ده دا به پياوې گه ورو به شه ميراتيان بو ثافره تو مندال
 دانه دنا.

نيبو حيبان و عه بدوللاي كورې موحه ممدى نه صفه هاني له باسى
 (فرائض) دا له نيبو عه عباسه وه ده گيرپته وه ده لى: خه لكى سهرده مى
 نه زاني به شه ميراتيان نه ده دا به كچو نه نيرينه ي بچووك تا گه ورو
 نه بوايه، پياويك له ياريد ده ران مرد، ناوې نه وسى كورې ثابت بو، دوو
 كچو كورپكي بچووكى له پاش به جيمان؛ ناموزاكانى (خاليد) سهر فطه
 كه عه صبه بوون، هه موو كه له پوړه كه يان بردو هيچيان بو كچو كورو
 ژنه كه ي نه هيشته وه، خيزانه كه ي (ام كحله) هاته خزمه ت پيغه مبر
 و نه وهى بو روون كرده وه و سكالاي خوى له لا كرد، پيغه مبر
 فهرمووى: نازانم چيت پى بليم؟ نيتر نه م نايه ته هاته خوارى كه
 ده فهرموى: ﴿لِلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ
 مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ﴾ پياوان به شى خويان هه يه
 له و كه له پوړه ي باوكو دايكو خزم به جى دي لن، هه ورو ها ثافره تان
 به شى خويان هه يه له و كه له پوړه ي دايكو باوكو خزم به جى دي لن،
 واته: نه گهر هه تيوه كان مالىان هه بوو له و كه له پوړه ي باوكو دايكو خزم
 به جى دي لن؛ نه وه هه موويان تى دى هاوبه شن، جياوازي نيتوان نيرو مى
 نيه، ماله به جى ماوه كه زور بى يان كه م بى، ههركه سه به پى خوى به شه

کە لە پووری خۆی دەدریت.

﴿نصيبا مفروضا﴾ ئەو بە شیکێ ديارى کراو و حەقیکی چەسپاو و دانراوە، کەس بۆ نیه لى کەم بکاتەو و یان مەنعى بکا.

ئەمجار قورئان لایەنێکی دەروونی چارەسەر دەکا، ئەویش ئامادەبوونی ئەو خزمانەیه - کە لەبەر خزمە نزیکەکان میرات نابەن - ئەوانە بۆ کۆپی میرات بەشکردنە کە دینه پێشەو و، داواى میرات دەکەن، وەکوو براى باوکی لەگەڵ هەبوونی براى دایک و باوکی دا، یان مام لەگەڵ هەبوونی باوک... هتد بۆیه دەفرموی: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ﴾ ئەگەر خزمە میرات لى زەوت کراوەکان ئامادەى کۆپی دابەشکردنی میرات بوونو، داوايان کرد بەشيان بدرى، شتیکیان بدەن، تەنانت ئەگەر کەمیش بى بى بەشيان مەکەن، با بە دل شکاوى نەگەرێنەو و دلیان نەپێش و دژایەتی لەناو بنەمالەدا پەیدادى! قسەى نەرمو نیايان لەگەڵ دا بکەن، بۆ ئەوێ ئەو ماله کەمەى دەیاندریتى بە زۆرى بزانی و خزمایەتی و دوستایەتی زیاتر پى پتەو بى.

مەبەست بە وشەى (القسمة) لەناوەکەدا بەشکردنی مالى جیماوى مردوو و لەنیوان میراتگرەکان دا.

مەبەست بە (اولوا القربى) ئەو خزمانەن کە خزمى نزیکتر مەنعیان دەکەن و حەجب دەبن یان (ذوی الارحام) ن...

زۆرینه، راقە کەرانی قورئان کە ئیبنوعەبباس و سەعیدی کۆپی جوبەیریشیان لەگەڵدان، دەلێن: ئایەتە کە موحکەمە و نەسراوەتەو، فەرمانە کەش و جوب دەگەیهن، بەلام خەلک چۆن لەکاتی چوونەو مالا، ئیزن وەرگرتنیان بۆ چوونە ژوورەو پاش گوێ خست، ئاواش کارکردنیان بەم ئایەتەیان پاش گوێ خستوو!!

حەسەنى بەصرى و نوخەعى دەفرمون: فەرمانى ئایەتە کە تەنها بۆ مالى گۆیزراوە (منقول) یە، زەوى و زارو خانووبەرە ناگریتەو، واتە: (اولوا القربى) هیچیان لەمالی نەگۆیزراوە نادریت بۆ لکو بەقسەى خوش

نیقناع دەکړین!!

(فوقه‌ها) شهرعزانه‌کان، پټیان وایه: به‌شدانی میرات بۆ (أولوا القربی) سوننه‌ته‌و رووی خیطابه‌که له میراتگری گه‌وره‌یه، چونکه نه‌گه‌ر نه‌و جوړه‌خزمانه (أولوا القربی) به‌شیکی دیاریکراویان هه‌بوایه په‌روه‌ردگار وه‌کوو باقی مافه‌کانی تر شی ده‌کرده‌وه، جا که شاریع روونی نه‌کردۆته‌وه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نئ که به‌شدانه‌که‌یان پټیوست نیه، دووباره نه‌گه‌ر به‌شدانه‌که‌یان واجب بوایه، ده‌بوایه پټه‌مبهر ﷺ به‌کرده‌وه ده‌قاو ده‌ق ته‌نفیذی بکړدایه‌و له قهرمووده‌دا روون بکرایه‌وه‌و به‌ته‌واتور به‌ئیمه بگه‌یشتایه، چونکه په‌یه‌ه‌ندی هه‌یه به‌به‌شی هه‌ژارو نه‌داره‌وه، ده‌ی که نه‌مانه هه‌چیان نه‌بوون، ده‌زانین که به‌شدانی میرات بۆ (أولوا القربی) واجب نیه به‌لکو سوننه‌ته.

نه‌مجار بۆ چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیه‌کی تری ده‌روونی که تووشی سه‌ره‌رشتیاری هه‌تیوان ده‌بئ که بریتییه له نه‌زیه‌تدانو لی‌تووره‌بوونو پاشگوئ خستنی هه‌تیوه‌کان، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضَعُفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ با نه‌و سه‌ره‌رشتیاری هه‌تیوانه بترسین، ریزی هه‌تیوان بگرن؛ قسه‌ی خۆشیان له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن، به‌رۆله‌و کورپه‌ بچوکه‌که‌م بانگیان بکه‌ن. واته: وه‌کوو چۆن به‌نه‌رمو نیانی به‌خۆشه‌ویستی بانگی مندالی خۆیان ده‌که‌ن با به‌و شیوه بانگی نه‌وانیش بکه‌ن، با نه‌وه بخه‌نه‌وه یادی خۆیان که نه‌وانیش له‌وانه‌یه بمرنو منداله‌کانیان به‌هه‌تیوی بکه‌ونه ژیر ده‌ستی خه‌لکی تر، مندالی نه‌وانیش پاشگوئ بخزینو زه‌برو زه‌نگیان له‌گه‌ل‌دا به‌کار به‌یئرئ!

جا با نه‌و سه‌ره‌رشتیارانه له‌خوا بترسنو ته‌قوای خودا بکه‌نو خۆ پیاریزن له‌وه‌ی که به‌خرابی هه‌لسو که‌وت له‌گه‌ل هه‌تیوی ژیر ده‌ستیان بکه‌ن، با به‌شیوه‌یه‌ک مامه‌له‌یان له‌گه‌ل‌دا که‌ن که پټیان خۆشه‌له‌گه‌ل مندالی خۆیان پاش مردنیان بکړئ.

مه‌به‌ستی نایه‌ته‌که هه‌لنانی سه‌ره‌رشتیارانه بۆ پاریزگاری مالی

هەتیوانو هەلس وکەوت کردنی باش لەگەڵیانداو رووخۆشی و قسە ی خۆش کردن لەگەڵیاندا، ئەمەش لە روانگە ی ئەووەوە کە ئەو هیان دەخاتە خەیاڵەووە کە نزیکە مندالی ئەوانیش هەتیو ببن و ئاوا مامەڵەیان لەگەڵدا بکری.

دە ی با چییان پێ خۆشە بۆ مندالی خۆیان بکری بە هەتیوی ئەووەش بۆ هەتیوی ژێردەستیان بکەن! نایەتە کە پە یو هندی بە نایەتی پێشەو هە یە چونکە لەو ی کە فەرموی: ﴿لِّلرَّجَالِ نَصِيبٌ...﴾ وەکوو فەرمان وایە بە میراتگرەکان، واتە: ئەو هەتیوانە مافی خۆیان بدەن و سەرپەرشتیاران بۆ دیاری بکەن، ئەمجار ئەو سەرپەرشتیارانە با ئاگاداری مالهەکیان بۆ بکەن، هەلسو کەوتی راستو لەباریان لەگەڵدا بکەن، وەکوو چۆن پێیان خۆشە هەمان هەلسو کەوت لەگەڵ مندالی خۆیان بە هەتیوی بکری.

ئەمجار پەروەردگار جەخت لەسەر فەرمانو نەهیەکانی پێشوو دەکاتەووە دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ دنیابن، ئەوانە ی مالی هەتیوان بە ناپەرەوای بێ جێ دەخۆن، ئەو بە بزائن: ئەوانە ئاگر دەخەنە ورگی خۆیانەووە، ورگی خۆیان پێ دەکەن لە ئاگر، واتە: شتیکی دەخۆن کە دەبیته هۆی چوونە ناو ئاگر و سووتاندنیان!

﴿وَيَصْلُونَ سَعِيرًا﴾ لەو بەو لایە دەخێنە ناو دۆزەخەووە بە ئاگر دەسووتێندرین؛ ئاگریکی سووتینەر کە (وقود) و کەرەسە کە ی ئادەمیزادو بەردە.

هینانی وشە ی (بطون) لە نایەتە کەدا بۆ جەختو زیادەرەوییە، یان مەبەست پێکردنو لێپاو لێپ کردنە، بۆیە نە یگوت: (إِنَّمَا يَأْكُلُونَ نَارًا) فەرموی: (إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا).. لەم جۆرە تەعبیرەش لە قورئان دا زۆرەو ئوسلووبی عەرەبی پێی ناشنایە. ﴿يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ العمان/١٦٧. دە ی خۆ قسە هەر بە دەم دەکری. یان ﴿وَلَكِنْ

تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٢٨﴾ الْعَجَّ/٢٨. دل ھەر لەناو سینگ دایە. یان ﴿وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ﴾ الانعام/٢٨. دەی خۆی بەلەندە ھەر بە بال دەفری، کەوابوو وشە (بأفواههم) (فی الصدور) (بجناحیه) بۆ جەختو موبالەغە ھینراون.

پوختە قسە ئەو ھە: ھەتیو لاوازو بۆ دەسەلاتو دل شکاون، شیایو ھەموو سەرپەرشتیە کۆ چاودیری کردنیکنو پێویستە بەرژەو ھەندییان بەرچاو بگیریو سەرپەرشتییە ک بکرین کە پاساوی بۆ باوکیان بداتەو؛ بۆیە قورئان گەرگی پێداوێو ھەر لە سەرەتای سوورەتی (النساء) دا تا ئێرە نو نایەتی درەبارە ناردوونە خوارو جەختی لەسەر ئەو کردووە کە مالو دارایی ھەتیو پارێزگاری بکریو نەھیلدری مالو سامانی بە ناپەرەو بخوریو مافی پێشیل بکری!

یاساو چۆنیەتی میراتگرتن

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِلثُلُثِ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ؕ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَلَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
 فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا
 أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ
 لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ
 وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلِيلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
 مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ ﴿١٢﴾

﴿يوصيكم الله في أولادكم﴾ دہریارہی ہاتھ خوارہ وہی ئەم نایہ تہ
 دوو ریوایت ھییہ: یە کە میان: فەر موودە ی جابیری کوپی عەبدوللایە
 کە دە لێ: نەخۆش بووم پیغە مەبەر ﷺ لە گەل ئەبویە کەر هاتنە دیدە نیم،، کە
 هاتبوونە لام من لە ھۆش خۆم چوو بووم، پیغە مەبەر ﷺ داوای ئاوی
 کردبوو، تۆزیککی لێ راشاندبووم، وە ھۆش خۆم هاتمەوہ، عەرزم کرد وتم:
 چی لەم مالو داراییەم بکەم؟! نیتەر ئەم نایہ تہ هاتە خوار ی ﴿يوصيكم
 الله في أولادكم.....﴾.

دووہم: ئەحمەدو ئەبو داودو تیرمیزی و حاکم لە جابیرہ وہ
 دە گیرنەوہ: گوئی: خیزانی سەعدی کوپی رەبیع هاتە خزمەت پیغە مەبەر
 ﷺ وتی: ئەی پیغە مەبەر ی خودا! ئەمانە دوو کچە کە ی سەعدی کوپی
 رەبیعەن باوکیان لە ئوحووددا لە خزمەت جەنابت دا کوژرا، مامیان ھەموو
 مالە کە یانی بردووہ، ھیچی بۆ نەھیشتوونەوہ! مالو سامانیشیان نەبی

کەس مارەیان ناکا، چارم چیه؟

پێغه مېهر ﷺ فەرمووی: خودا ئەمە روون دەکاتەو، نیتەر نایەتی
﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمُ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْإُنثَى﴾ هاتە خواری.

ئەمجار پێغه مېهر ﷺ ناردی بە دواي مامەکەیان داو فەرمووی: لەو
مالو سامانەي سەعدی برات دوو بەش لە سێ بەشی بەدە بە کچەکانی
سەعد، هەشت یەکیش بەدە بە دایکیان، ئەوی کە مایەو بەو خۆت بێبە!
ئەمە یەکەم بەش کردنی میرات بوو لە ئیسلام دا.

لە نایەتی پێشوردا بەکورتی باسی میراتگرتنی خزمانی کرد،
ئەمجار لەم نایەتەدا دێ بەشی هەریەکیک لە میراتگرەکان دیاری دەکا،
بەشی کور و کچ و نەو، باوک و دایک و نەنک و باپیر، ژنو مێرد، خوشک و
برای باوکی ئەو لە کۆتایی سوور دتەکەدا یە

هۆبەکانی میراتگرتن لەپیش ئیسلام دا سێ شت بوون:

١- خزمایەتی، بەلام بە زۆری دەدرا بە پیاوی شەرکەر، ئافەرەت و
مەندال هیچیان نەدەدرا یە!

ب- بە کور کردن (التبني) هەلگرتنەو!

ج- پەیمان بەستن و سوتن و سوتن و خواردن بەو شتێو پیاویک
بە یەکیکی تر بلی: خوینی من خوینی تۆیە خوینی تۆ بە فیرو چوو مانای
وا یە: خوینی من بە فیرو چوو. میرات لێ دەگرم و میراتم لێ بگرە.

نیتەر ئیسلام جگە لە -بە کور کردن (التبني) کە بە نایەتی ﴿وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ الاحزاب/٤. بەتال کردەو. میرات گرتنی خزمایەتی بە
نایەتی ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ النساء/٣٢ چەسپاند.
دوو هۆی تریشی زیاد کردن، کۆچ کردن و برایەتی، بەلام دواي بە نایەتی
﴿وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ الانفال/٥٧. هەلیو شاندەو.

لە کۆتایی دا هۆی میراتگرتن لە ئیسلام دا لە سێ شتدا کۆبوو وە،
خزمایەتی، ژنو مێردایەتی، نازاد کردن، نیتەر پەر وەردگار سەرەتا دەستی
کرد بە روون کردنەو ی بەشی کور و کچ و نەو و فەرمووی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ

فی اولادکم ﴿پهروهردگار دهرباره ی میراتگرتنی منداله کاتتان بهم شیوه یه فهرمانتان پی ده کاو به شه کانیاں دیاری ده کا﴾ للذکر مثل حظ الأنثیین ﴿نه گهر یه کیک مرد کورو کچی له دوا به جیمان، نه وه بۆ همر نیرینه یه ک دووچه ندانه ی میینه هه یه! چونکه پیوا بهرپرسیاره له بژیوی خیزانو کارکردنو چه شتنی جوړه ها ناره حه تی و ماره یی پیدانی خیزانی.

به لام نافرته داوای دابین کردنی بژیوی که سی لی ناکری، کچ بی، خوشک بی، دایک بی، خیزان بی یان پوور بی، بژیوی که سی له سهر نیه ماره یی به که س نادا، جا ﴿فان کن نساء فوق اثنتین فلهن ثلثا ما ترک﴾ نه گهر میراتگره کان هه موویان نافرته بوون دوو یان زیاتر نه وه دوو بهش له سی بهشی ماله که بۆخویان ده بن.

﴿وان كانت واحدة فلها النصف﴾ نه گهر میراتگر ته نها میینه یه ک بو، نه وه نیوه ی ماله که ده با. دهرباره ی به شه میراتی دوو کچ نه گهر نیرینه یان له گهل دا نه بوو، چند واته یه ک هه یه: نیبو عه بیاس ده فهرموئ: حوکی دوو کچ حوکی کچیکه واته نیوه ی ماله که ده بن! چونکه نایه ته که ده فهرموئ: ﴿فان کن نساء فوق اثنتین فلهن ثلثا ما ترک﴾ واته: له دوو زیاتر نه بن همر نیوه یان ده ک هوئ. جه ماوه ری زانایان ده فهرموون: حوکی دوو کچ حوکی دوو خوشکه، واته: دوو بهش له سی بهش ده بن، چونکه قورئان دهرباره ی دوو خوشک ده فهرموئ: ﴿فان كانت اثنتین فلهما الثلثان ما ترک﴾ ههروه ها چونکه خوشک له گهل براکه ی دا سی یه ک ده با ده ی ده بی له گهل خوشکیشی دا سی یه کی بهرکه هوئ. ههروه ها چونکه نیبنومه سعروودو بۆ بهشکردنی میراتی کابرایه ک که کچیکو کچی کورو خوشک کچی له پاش به جی مابوون، بهم شیوه یه دابه شی کرد، شهش یه ک بۆ کچی که ره که و نیوه بۆ کچه که بۆ نه وه ی بهشی ههردووکیان بکاته دوو بهش له سی بهش، جا نه گهر کچ له گهل کچی براکه ی دا دوو له سی یان بهرکه هوئ، ده بی له گهل خوشکی خوئی دا هه مان بهش به بن؛ واته دوو له سی بهشی ماله که.

به کورتی ته گهر منداله کان نیرو می بوون نهوه ههموو نیرینه یه ک
دوو ههنده ی میتینه دهبا، ته گهر یه ک کچ بوو نیوه ی ماله که دهبا، ته گهر
دوو کچ یا زیاتر بوون، نهوه به پای جه ماوهری زانایان دوو بهش له سی
بهش دهبهن، ته گهر یه ک کور بوو، ههموو ماله که دهبا، ته گهر چه ند
برایه ک بوون، به یه کسانی ماله که له ناویان دابهش ده کری!

﴿وَلَا بُيُوتَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ باو کئو
دایکی مردوو ههریه که یان شهش یه کی ده که وی لهو که له پوره ی له
مردوو که جیم او، به مهر جی مردوو که مندالی له پاش جیمایی!
﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ﴾ ته گهر مردوو که مندالی نه بوون ﴿وَوَرَّثَهُ
أَبَوَاهُ﴾ باو کئو دایکی هه بوون ﴿فَلَأُمَّهُ الثَّلَاثُ﴾ نهوه سییه کی بو
دایکیه تی.

﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَأُمُّهُ السُّدُسُ﴾ ته گهر مردوو که ویرای باو کئو
دایکی خوشکئو برای هه بوون، نهوه دایکه که شهش یه کی ماله که دهبا.
به کورتی دایک سییه ک دهبا، ته گهر نهوه ی میراتگر نه بوو، یان دوو
یا زیاتر له خوشکئو برا نه بوون. ته گهر نهوه ی میراتگر هه بوو، یان
ژماره یه ک له خوشکئو برا هه بوون، نهو کا هه شهشیه ک ده بات.
باو ک شهش یه ک دهبا ته گهر نهوه ی میراتگر هه بوو، جا ته گهر
نهوه که کچی ک بوو، نهوه نیوه ی دهبا، نیوه که ی تر باو که به فخر و به
ته عصبیه ده بیا.

دایک ته گهر یه کی له ژنو می ردی له گه لدا بوو، سییه کی باقی مانده
دهبا، وه کوو نهوه ژنیک بمری می ردو دایکئو باو کی هه بن، ماله که ده کری
به شهش بهش، سی بهشی بو می رده که یه، سییه کی باقی مانده که
بهشیکه له شهش بهشه که بو دایکه که یه، دوو بهشه که ی تر باو که که
بهشیوه ی عه صه به یی ده بیا. یان ته گهر پی او یک بمری ژنیکئو باو کئو
دایکی له دوا به جی بمینن! ماله که ده کری به دوانزه بهش، ژنه که
چواریه ک دهبا، دایک سییه کی باقی مانده دهبا نهوی تری که شهش بهشه

بۆ باوکەکیە بەشیوەی عەصەبەیی دەییا، ئەم دوو مەسەلە پێیان دەگوێری (العمریه) یان (الغراء) ..

ئەم میرات گرتن و بەش کردنه ﴿من بعد وصية يوصي بها أو دين﴾ له دواى جێ به جێ کردنی وەصیەتی مردوو و کەو، ڤانه وەى قەرزەکانیەتی! واتە: دواى مردنی ئادەمیزاد ئەگەر مال و دارایی لەپاش بەجێ ما، پێش ھەموو شتێک ھەقی کفن و دفنی لێ دەدری، ئەمجار قەرزیک کە پەییوەندی بە ذیممەى مردوو و کەو ھەبێ لێ دەدریتەو، دواى ئەگەر وەصیەتی کردبوو، تا ئەندازەى سییەکی مال وەصیەتەکەى ئەنجام دەدری، ئەمجار ئەو ھایە وە بەسەر میراتگرەکاندا بەگۆرەى شەرع دا بەش دەکری!

ئەمجار پەر وەردگار رستەییەکی ناواخنی ھینا بۆ ھۆشیارکردنەو ھى ئادەمیزاد کە خودا ئاکامى ھەموو ئیشیک دەزانێ و پێویستە ھەر کەسە بەشە میراتی خۆی بدەیت و دەفەرموی:

﴿آباءکم وأبناءکم لا تدرون أیہم أقرب لکم رحماً﴾ ئەوانەى میراتیان بۆ دیاری کراو و خودا دەربارەیان وەصیەت و ئامۆژگاری کرد، دایک و باوک و کۆر و کچی خۆتان لەکاتی بەشکردنی میراتدا ستەمیان لێ مەکەن؛ ھەرکەسە بەشە میراتی خۆی بدەنێ، نەچ وەکوو سەردەمى پێش ئیسلام ئافرەت و منداڵ بێ بەش بکەن! ئێوە نازانن کامەیان زیاتر سوودی دۆنیاو قیامەتتان پێ دەگەینێ، ئەم بەشکردنە بەشکردنیکە خودا دیاری کردووە، کەس بۆی نیە گۆرانگاری تیدا بکا، خودا بۆ خۆی دەزانێ چى لە بەرژووەندى بەندەکانى دایە، ھەموو شتێک لە شوینی شیاوی خۆی دادەنێ، میراتی لەنێو ئێوەدا بەش کردووە بەشیوەیەکی عادلانە و بەرژووەندى ھەموو کەسى لەبەرچا و گرتووە ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بەراستی خودا زانا و دانایە، ھەموو کاریکی لەجێى خۆی دایە، ئێوەش بەگۆرەى ئەو یاسایە میرات بەش بەش بکەن، ستەمکاری تێدا مەکەن.

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ بۆ ئیوهی میرد ههیه نیوهی ئەو مالو داراییهیی که ژنه کاتتان به جی دیلن به مهرجی مندالیان له دوا به جی نه مینن، جا ئەو منداله لهم میردهی بی یان له میردیکی تری بی، ئەو منداله نیر بی یان می، یهک بی یا زیاتر، مندالی خۆی بی یان مندالی مندالی بی، مهرجیش نیه ئەو ژنه گواسترایتته وه به لکو تنهها ماره کرابی به سه؛ ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرِّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يَوْصِينَ بِهَا أَوْ دِينَ﴾ ئە گهر ئافره ته که مندالی هه بوون، ئەوه میرده که چواریه کی ههیه ئەوی تری بۆ خزمو که سو کاریهتی، ئە گهر کهسی تری نه بوو ده درئ به (بیت المال).

ئهمه دواي دانسه وهی قهرزو جی به جی کردنی وه صیه ته کهی ﴿وَلَهُنَّ الرِّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثَّمَنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تَوْصُونَ بِهَا أَوْ دِينَ ﴿ژن چواریه کی مائی به جی مای میردی ده با، ئە گهر میرده کهی مندالی به جی نه هیشتبوو، ههشت یه کی ده کهوئ، ئە گهر میرده کهی مندالی له پاش به جی مای، ته نانه ته ئە گهر کابرای میرد زیاد له ژنیکی هه بی، هه هه موویان هاو به شن له چواریه ک، یان ههشت یه که که دا، ئهمه دواي دانسه وهی قهرزو جی به جی کردنی ئەو وه صیه تانهی ده یان کهن!

﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ﴾ پهروه ردگار لهم نایه تانه دا میراتگرانی کردوون به سی تا قم. تا قمیک راسته وخۆ په یوه ستن به مردووه که وه ئەوانیش باو کتو دایکتو کورو کچن، تا قمیک په یوه نندیان به مردووه که وه ههیه، به هۆی عه قدی ماره یی، ئەوانیش ژنو میردن.

تا قمیک په یوه نندیان به مردووه که وه ههیه به هۆی ناوه نجی (واسطه) وه نه مانه پێیان ده گو ترئ (کلاله) که وای (که لاله) خزمیکه جگه له باو کتو دایکتو کورو کچه، جا چونکه تا قمی یه کهم خزمایه تیان بۆ مردووه که زۆر به هیزه وه قهت له میراتگرتن ناکهون پیش هه موانی خست،

نه‌مجار باسی تا قمی دوو ده می کرد.

نه‌مجار هاته سهر باسی تا قمی سییه‌م که به (کلالة) ناوده‌برین و خزمی جگه له باوکنو دایکنو کوپرو کچن.

حوکمی میراتگرتنی (کلالة) نه‌وه‌یه: نه‌گهر مردووه که خوشکئو برای دایکی هه‌بوون هه‌ریه که یان شه‌شیه کی هه‌یه.

﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ﴾ نه‌گهر زیاد له یه‌کیک بوون نه‌وه له سییه‌ک دا هاوبه‌شن، به‌لگه له‌سهر نه‌وه ی که مه‌به‌ست به خوشکئو برا له نایه‌تی (کلالة) دا خوشکئو برای دایکین، قیراته‌تی سه‌عدی کوپی نه‌بی وه‌ققاصه که ده‌فرموی: (وله أخ أو أخت من أم) - هه‌روه‌ها چونکه لیره‌دا به‌شه‌که یان شه‌شیه‌که، یان سییه‌که، نه‌م دوو به‌شانه‌ش به‌شی دایکن که‌وابی ده‌شیی که‌سیک به‌هوی دایکه‌وه بگاته مردوو هه‌مان به‌شی به‌ریکه‌وی.

به‌کورتی براو خوشکی دایکی دوو حاله‌تیان هه‌یه:

١- نه‌گهر برا، یان خوشک، به‌ته‌نها بوو، هه‌ریه که یان شه‌شیه کی هه‌یه.

٢- نه‌گهر زیاد له یه‌کیک بوون، هاوبه‌شن له سییه‌ک دا، فهرقی تیرو میان نه‌یه.

نهمانه هه‌موو ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ﴾ دوا ی جی‌به‌جی‌کردنی وه‌صیه‌تو دانه‌وه ی قهرزه‌کان ﴿غیر مضار﴾ به‌مه‌رجیک دانه‌وه ی قهرزو جی‌به‌جی‌کردنی وه‌صیه‌ته‌که ی زیان به‌میراتگرو خاوه‌ن قهرزه‌کان نه‌گه‌یه‌نی!

هه‌لبه‌ته زیان گه‌یاندن له وه‌صیه‌تو قهرزدا چه‌ند جوړیکی هه‌یه.

١- کابرا دان به‌قهرزدار ی دان ی بۆ بیگانه‌یه‌ک به‌جوړیک قهرزه‌که هه‌موو مالدکه، داگیر بکات، یان هه‌ندیکی! مه‌به‌ستی دان پیانانه‌که نه‌وه‌بی زیان به‌میراتگره‌کان بگه‌یه‌نی.

٢- دان به‌وه‌دا بنی نه‌وه قهرز ی که له‌لای فلانه‌که‌س هه‌یه‌تی

وهی گرتۆتهوه.

٣- زیاد له سییه کی مال بکا به وه صیهت.

٤- سییه کی مالی بکا به وه صیهت به لام مه بهستی خێرو ره زامه ندی
خودا نه بی. به لکو مه بهستی کم بوونه وهی به شی میراتگره کان بی.
﴿وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ نه مه وه صیهت و فره مانی خودایه
فرماتان پی ده کا کار بهم یاسایه بکه نو جی به جی بکه ن، خودا زانو
ناگاداره به بهرژه وه ندی بهنده کانی و زیان پی گه یاندنیان، ده زانی کئی
شیایو میرات گرتنه و کئی شیایو نیه، ههر که سه چه ندی ده که وئی! و پرای
ئه وه حه لیمو له سه ره خۆیه، په له ناکا له سزادانی ته وانه ی سه ره پیچی
فرمانه کانی ده که ن!

پهروه ردگار که بهم شیوه ههست بزۆینه کوتایی به نایه ته که هینا،
نامازه ده کا بو ئه وه که خودا یاسای میراتی بهو شیوه داناوه، ده زانی
چی بهرژه وه ندی و خێرو بیری ئاده میزادی تیدایه! که وایی پیویسته پابه ندی
فرمانو نامۆزگاری ییه کانی بینو به گویره ی یاساو شه رعی ئه و، میراته که
بهش بکه یین.

نه چین ده سترژی بکه یین و مافی ئه و ئه و پیشیل بکه یین! یان بیهین
ته عدیل له یاسای میراتدا بکه یین، وه کوو ئه وه، به ئه ندازه ی پیاسا به شی
ئافره ت بده یین، وه کوو له بری ولاتی به ناو ئیسلامیی دا په پر وه ده کری و
شۆین بری دابو نه پیتی پر وپوچ که وتوونو لاسایی یاسای رۆژئاوا
ده که نه وه یاسای دانراو (وضعی) به سه ر خۆیاندا ده سه پین و پیاو وایه:
ئه مه یه کسانو داد پهروه ریه له نیتوان ئافره تو پیاودا! چونکه ئه وه
له گه ل ده قه کانی قورئاندا رو به پروو ده بنه وه، دژی یاسای خودایی
ده وه ستین، ناشکراشه هیچ دادوهری و یاساناسی و بهرژه وه ندی دروستی به ک
ناگاته دادوهری پهروه ردگار، کهس به ئه ندازه ی خودا به ره حمو به زهیی
نیه، پیغه مبه ر ﴿﴾ ده فره موی: (اللَّهُ أَرْحَمُ بِعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلَهَا) دُنیا یان
خودا به به زهیی ترو به ره حم تره له م دایکه بو جگه رگۆشه که ی!

سنوورهکانی پهروهردگار

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

﴿تلك حدود الله﴾ نهو یاسایانهی باسکران دهر باره ی مالو سامانی هه تیوان، یاسای ژنو میردایه تی، شیوه ی میراتگرتنو به شه جوراو جورهکانی میرات، هه موو سنوورو فهرزکراوو نه ندازه دار کراوو حوکمی خودان، که کردوونی به یاساو فرمانی کردووه کاروباری خیزانو په یوهندی ژنو میردو به شکردنی میرات نه ندازه ی به شهکانی لهو سنووردها جی به جی بکرین! هه رگیز سنوربه زینی مه که نو یاساشکین مه بنو ناگاداری فرمانهکانی شهریه تی بنو پیشیلیان مه که ن.

﴿ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها﴾ که سیئک پابهندی فرمانی خوداو پیغه مبه ربی، به گویره ی قورشان په پیره و بکا، شوین شهریه تی ئیسلام بکهوئ، نهوه خودا له پاداشی هه لویستی باشی دا ده یخاته ناو باخو باخاتی به هه شته وه، که به ژیر باخهکان دا جوگه ی ناوی صافو بی که رد ده کشینو بو هه تا هه تایه تی یدا ده مینیتته وه ﴿وذلك الفوز العظيم﴾ نهوه به مراد که یشتنیکی که لیئک مه زنهو سه رفرازیو رزگار بوونه له هه موو ناخوشیه ک، له ززه تو خوژی به هه شت له ززه تی جهسته یی و گیانی به.

﴿ومن يعص الله ورسوله ويتعد حدوده﴾ که سیئک له خوداو پیغه مبه ربی خودا یاخی بی، سنوور ببه زینی و یاسای خودا پیشیل بکا ﴿يدخله نارا خالدا فيها وله عذاب مهين﴾ خودا ده یخاته ناو ناگریکه وه

کەرەسەیی سووتانده کەیی ئاده میزادو بەرده، بۆ هەتاهەتایە تییدا
دەمینیتهوه، وپرای ئەو هەش سزایە کی سووکانە پیکردنی دەدری و سەرباری
نازارو بەردهوامی سووکیەتیشی تیدایە!

جیاوازیی زۆر هەیه لەنیوان مانەوێ هەتاهەتایی ناو بەهەشت
لەزەت وەرگرتن و رابواردن و خوشگوزەرائی تییدا، لەگەڵ مانەوێ
هەتاهەتایی ناو دۆزەخ و چەشتنی جوړەها سزاو ئەشکەنجەو سووکیەتی
پیکردنی!

بەراستی ئەمە رەحمەت و سۆزی خودایە بەبەندەکانی، کەوا لەپێشەو
حەلالو حەرامی بۆ دیاری کردوون، یاساو نیظامی بۆ داناو، بۆ خێر
هەلێناو و لە شەرپ تەکاندونیەو، مزگینی داوێ و ترساندوونی! جا
کەسیک فەرمانبەرداری خودایی و، شوین ریبازی پیغەمبەر کەوتبێ، خۆی
لەتاوان و سەریپچی کردن پاراستبێ، ئەو پاداشی بەهەشتەو هەتاهەتایە
تییدا دەگوزەرینی! کەسیکیش لەخودا یاخی بێ و شوین ریبازی پیغەمبەر
نەکەوێ سەریپچی بەکەیی گەیشته پلەیی کوفر، ئەو لە دۆزەخدا بۆ
هەتاهەتایە دەمینیتهوه، بەلام ئەگەر ئیمانی هەبوو، تاوانی کردو،
سنووری نایینی بەزاند، ئەو شیای سزای دۆزەخە بۆ ماوەیەک، دواویی
دەردەهیندری و دەخریتە بەهەشتەو.

سزای داوین پیسی نافەرەتان

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّكَ الْفَجِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً
مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّعَهُنَّ الْمَوْتُ
أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذَوْهُمَا
فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

لە نایەتەکانی پیشوودا پەرورەدگار یاسای ژنو میدرایەتی و

میراتگرتنی روونکردەو، هەرەشەیی لەوانە کرد کە سنوور بەزینی دەکەن، ئەمجار لێرەدا دێ سزای ئەو ژنانە دیاری دەکا کە یاساشکینی دەکەن و دەفەرموێ: ﴿وَاللّٰتِي يٰۤاتَيْنِ الْفٰحِشَةَ مِنْ نِّسَآئِكُمْ﴾ ئەو ژنانەیی تاوانیان لێ روودەدا لە خیزانی ئێو. ﴿فَاسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنْ اَرْبَعَةً مِنْكُمْ﴾ چوار شایەتی پیاویان لێ بەشایەت بگرن، جا ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَمَسْكُوهُنَّ فِی الْبُیُوتِ حَتّٰی يَتُوفَاھِنَّ الْمَوْتُ اَوْ یَجْعَلَ اللّٰهُ لھُنَّ سَبِيْلًا﴾ ئەگەر چوار شایەتە پیاوەکان شایەتیان لەسەردان ئەو لەمالدا بەندیان بکەن و مەهتێن لە مال دەربچن، تا دەمرن، یا خوا چارەبەکی تریان بۆ دیاری دەکا.

ئەمە لە سەرەتادا حوکمی ئیسلام بەو جوۆرە بوو، ئافرەت کە زیناکردنی لەسەر بچەسپایەو چوار شایەت شایەتیان لەسەر بدایە، لەمالدا بەند دەکراو چوونە دەرەوێ لێ قەدەغە دەبوو تا دەمرد، سزای پیاوانیش جێبو پێدان و لێدان بە نەعل و ئەو جوۆرە شتانەبوو، هەتا پەرەدگار ئەو حوکمی هەڵوەشاندەو بە جەڵدە لێدانی کچو کۆر، بە بەردەباران کردنی ژن کە مێرد چووێتە لای هەرەوھا پیاو کە ژنی هینابی! وەکوو لەنایەتیکێ تردا دەفەرموێ: ﴿الزّٰنِیۃُ وَالزّٰنِیُّ فَاجْلِدُوۤا کُلَّ وَاحِدٍ مِنْھُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ النور/٢.

ئەگەر موحصەنەیش بوون (واتە: ژن مێردی هەبوو، پیاو ژنی هەبوو) ئەمەش ئەو چارەسەرە بوو کە لە نایەتی پیشوودا ناماژەیی بۆ کرابوو. ئیمامی موسلیمو خواوەنی کتیبە فەرموودەکان لە عوبادەیی کۆری صامیت دەگێرێنەو ئەویش لە پیغەمبەرەو دەگێرێتەو کە دەفەرموێ: (خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لَھُنَّ سَبِيْلًا، الْبُکْرُ بِالْبُکْرِ جَلْدَ مِائَةٍ وَنَفِی سَنَةِ وَالثِّبُ بِالثِّبِ جَلْدَ مِائَةٍ وَالرَّجْمُ).

رای زانایان لەسەر ئەو جێگیر بوو، کە بەشی کۆتایی فەرموودە کە هەڵوەشاوەتەو، وەئەو رێگا چارەبەیی خودا بۆی دیاری کردوون، ئەو یە: بێو، چ ژن چ پیاو بێ، بەردەباران دەکری، ئەک جەڵدە لێ دەدری.

چونکە پێغەمبەر ﷺ بە کردەووە لێیەووە چەسپاوە کە بەردەبارانی کردووە نەک جەڵدەلێدان!

﴿وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ، فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا، إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ ئەو دوو پیاوێی تیربازی دەکەن، یان ئەو کۆڕو کچەی زینا دەکەن، بە جێتوو لۆمەو تانەو تەشەر سزایان بدەن، جا ئەگەر تۆبەیان کردو صالح بوونو سروشتی خۆیان گۆڕی وازیان لەو کردەووە ناشیرینە هێنا، ئێتر ئەووە تانەو تەشەریان لێ مەدەن، چونکە کەسیک لە تاوان کردن تۆبە بکا وەکوو کەسیک وایە: تاوانی نەکردبێ، بێگومان پەرەدگار تۆبە گیرایەو تۆبە قبوڵ دەکا و بە رەحمو سۆزە بۆ بەندەکانی، خیطابی نایەتە کە روو دەکاتە لێرسراوانو فەرمانرەوایان، نایەتە کە حوکمی بێوژنی زیناکەری روون کردۆتەووە هەروەها حوکمی کۆڕو کچەی زیناکەری بەیان کردووە، بەلام باسی حوکمی بێو پیاوی زیناکاری نەکردووە، دیارە حوکمی بێوژنی هەیە.

ئەبو موسلیی ئەصفەهانی کە بەلایەووە لە قورئاندا نەسخ نیە دەلی: نایەتی یە کەم مەبەستی پانپانۆکە ی نێوان مێینەییە، نایەتی دوو مەبەستی هەتیوبازییە، ئێتر لەسەر ئەم رایە حوکمی هەردوو نایەتەکان نەسراوەتەووە نەسخیان تیدا نیە.

مەرج و کاتی تۆبەکردن

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِسْلَامَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

له نایهتی پتیشودا پهروهردگار نهوهی روون کردهوه که نهو کهسانه ی
توبه دهکن نیت سزادانیان لهسهر نامینئو وازیان لی دههینرئ؛ نیت
لیردها گونجاو بوو که باسی مهرجو کاتی توبهکردن بکا، بویه فهرمووی:
﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ﴾
واته: خودا بهگهورهیی و فعضلو نیحسانی خوی توبه لهو کهسانه
وهردهگرئ که بهنهزانی تووشی کردنی تاوانیک دهبنو نازان ناکام و
سهره نجامی چی دهبئ، واته: ههلهیه که پییان دهکرئ دواپی لهسهری
سوور نابنو وازی لی دینن زوو پهشیمان دهنهوهو توبه دهکن، تهنانهت
نهگهر توبه کردنهکیان پیش غهغهره ی سهره مهرگ بی ههر توبه که
گیرایه! مهبهست به نهزانی نهوه نیه نهزانی که وا حهرامه، چونکه
ههموو موسولمانیک پیویسته حهرامو حهلال بزانی، بهلکو مهبهست
نهوهیه ههواو ههوهسو شهوهتو نارهزوو بهسهری دا زال بینو تاوانه که ی
پی بکهنو دواپی پهشیمان بیتهوه!

موجاهیددهلی: ههرکه سیک به ههله یان به نهنقهست لهخودا یاخی
بیو تاوان بکا نهوه نهزانه ههتا وازی لی دینی!

قهتاده له (ابی العالیه) وه دهگیرپتهوه دهلی: وادهبوو هاوهلانی
پیغه مبهر ﴿ع﴾ دهیانگوت: ههر تاوانیک بهنده بیکا جههالهتو نهزانی به.
عبدالرزاق دهلی: (معمر) له قهتادهوه ریوایهتی کردوو که هاوهلانی
پیغه مبهر ﴿ع﴾ رایان لهسهر نهوه چدهسپوه که ههر کاریک، ههر شتیک
سهرپیچی خودای تیدابی نهزانی به. جا به نهنقهست بیکا یان به ههله!
ناماژه بهو نایدته که دهفهرموی: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ الروم/ ٥٠.

نه ی موحه ممهده! بهو بهندانهی من بلی: که به نهفامی زیده رهو بیان
کردوو و سته میان لهخودی خویان کردوو بهوه که تاوانیان نه نجام داوه،
پییان بلی: با له رهحهته بهخششی خودا ناثرمید نهبن، توبه بکهنو
پهشیمان بنهوهو داوای لیخوشبوون له نیمه بکهن!

که وایوو مهرجی یه کهم نهو هیه تاوانه که به نه فامی بکا، مهرجی دووهم نهو هیه: به ماو هیه کی کهم دوا ی کردنی تاوانه که په شیمان بیته وه، زانیانیش ماوه که مه که یان داناوه: بهو ماو هیه ی نیوان کردنی تاوانه کهو مردن. واته که سیئک پیش غه رغه رهی مردن توبه بکا بهر ماوه که مه که ده که وئی! ﴿فَأَلْثَمَكَ يُتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ نهوانه ی به نه زانی تاوانیان لی روودا وه دوا یی به ماو هیه کی کهم توبه ده کهن نهو ه خودا توبه یان لی وهرده گریو عه فوویان ده کا، چونکه بهرده وامو سوور نه بوون له سهر گونا ه کردن، په روه ردگار زانیه به زه عیفی بهنده کانی له بهرام بهر شه هوه تو ثاره زودا، داناو هه کیمه له وهرگرتنی توبه که یان. له دوا ی به یان کردنی حالو چۆنیه تی نهوانه توبه یان لی وهرده گریو، نه مجار حالو چۆنیه تی نهوانه ی که توبه یان لی وهرنا گریو به یان ده کاو ده فهرموی: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ﴾ توبه بو نهوانه نه که خراپه کاری ده کهن ده ست له تاوان کردن هه لئاگرن هه تا مردن یه خه یان پی ده گریو ده زانن کار له کار ترازوه نهو کاته به ناچاری ده لی: من نیستا توبه ده کهم په شیمانم له کرداره کانم، نهو کاته توبه کردن هیچ سوودی کی نیه و هیچ هومیدی کی لی ناگری، وه کوو له ثابته تی کی ترده ده فهرموی: ﴿فَلَمْ يَكْ يَنْفَعِهِمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ غافر/ ٨٥.

یان له باسی سهرگزشته ی فیرعه ون دا کاتی که خه ریک بوو بخنکی وئی: ﴿أَمِنَّا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَّا بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ یونس/ ٩٠-٩١.

چونکه گه شتوت هه حاله تی نا ئومیدی و له دونیای تی کو شان و هه و لدا ن ده رچوو ه، که وتوت هه دونیای پاداش و توله، نهو هی لی چاوه پروان ناگری که ماو هی هه بی واز له خراپه کاری یینی و بریاری په شیمانی و گه پانه وه و هه لویست گورینی لی بگری.

﴿وَالَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ هه روه ها توبه لهوانه ش وهرنا گریو

که به بی پروایی دهمرن ﴿أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ نهو دوو تاقمه که توبه یان لی و هرنایگری سزای به ئیشو کوشنده مان بو ناماده کردوون، له تۆله ی تاوان کردنو بهرده وام بوونیان له سهر خراپه کاری و بی پرواییان هه تامردن. ئا بهو جوړه پهروه ردگار یه کسانى خستوته نیوان نهوانه ی توبه که یان دوا دهخن تا ده گهنه حاله تی غهرخه ره و کوتایی زیانی دونیاو نهوانه ی به بی پروایی دهمرن، یه کسانى خستوته نیوانیانه وه له وه دا که توبه یان لی و هرنایگری، چونکه ههروه کو چون نهو که سه ی له سهر بی پروایی دهمری دهرگای توبه ی له سهر خوی داخستو یه قینی خوی خستوته حاله تی دژواره وه، هه ره بهو جوړه ش نهو که سه ی که توبه کردنی دواخت، تا کاتی غهرخه ره سنووری دیاری کراوی توبه کردنی پیشیل کردوه تازه کاتی بهرپر سیاری و هه لباردن به سهر چووه و کاتی تۆله و سزایه.

مامه له کردن له گهل نافرته دا له روانگه ی ئیسلامه وه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ
كُرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآءَاتِيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى
أَنْ تَكُرَّهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا
(۱۹) وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَعَآتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ
قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهْتِنَا وَإِنَّمَا مِثْلُنَا

وَكَيفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا

غَلِيظًا ﴿۲۰﴾

راڤه‌که‌رانی قورئان ده‌لێن: دانیش‌توانی مه‌دینه پیش هاتنی ئیسلام
له‌ سه‌ره‌تای ئیسلامدا، دابو نه‌ریتیکیان هه‌بوو نه‌گه‌ر پیاویک بمردایه‌و
ژنی له‌دوا به‌جێ بمایه‌، کورپکی پیاوه‌که‌ که‌ له‌و ژنه‌ نه‌بوايه‌، یان خزمی
تری پیاوه‌که‌، خیرا کراسیکی خۆی به‌سه‌ر ئافره‌ته‌که‌دا ده‌دا، ئیتر نه‌و
که‌سه‌ ده‌بووه‌ خاوه‌نی نه‌و ئافره‌ته‌، نه‌گه‌ر پیاویک بمردایه‌و ژنی له‌دوا
به‌جێ بمایه‌ کورپکی پیاوه‌که‌ که‌ له‌و ژنه‌ نه‌بوايه‌، یان خزمی تری پیاوه‌که‌،
خیرا کراسیکی خۆی به‌سه‌ر ئافره‌ته‌که‌دا ده‌دا، ئیتر نه‌و که‌سه‌ ده‌بووه
خاوه‌نی نه‌و ئافره‌ته‌، نه‌گه‌ر بیویستایه‌ ماره‌ی ده‌کرد به‌بی ماره‌یی،
نه‌گه‌ر بیویستایه‌ به‌شوی ده‌داو ماره‌یی‌یه‌که‌ی بو‌و خۆی وه‌رده‌گرتو
هیچی نه‌: ده‌دا به‌ ئافره‌ته‌که‌؛ یان نه‌یده‌هیشته‌ شوو بکاته‌وه‌ به‌ خه‌لکی‌تر
مه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که‌ به‌و میراته‌ی له‌ می‌رد: که‌ی بو‌ی ماوه‌ته‌وه‌، یان له‌هی‌تر
هه‌ی بووه‌، خۆی بکریایه‌وه‌، یان ئافره‌ته‌که‌ بمردایه‌و میراته‌که‌ی بو‌و خۆی
بگرتایه‌. جا وه‌کوو ده‌لێن: نه‌بو قه‌یسی کورپ ته‌سه‌له‌تی نه‌لئه‌نصاری مسرد
(کبیشه‌)ی کچی موعه‌نی نه‌نصاری خیزانی بوو، له‌دوای به‌جێ ما، نه‌بو
قه‌یس کورپکی هه‌بوو له‌ ژنیک‌ی تری بوو ناوی (حصن) بوو هه‌ر له‌گه‌هل
باوکی مسرد خیرا کراسیکی خۆی به‌سه‌ر زردا که‌که‌ی‌دا داو کردی به‌
میراته‌و نه‌مجار نه‌ لی‌ی نزیک بووه‌وه‌ نه‌ بژێویشی دایه‌، ته‌نگی پێ
هه‌لچنی بو‌و نه‌وه‌ی به‌و ماله‌ی هه‌یه‌تی خۆی بکریته‌وه‌، ئیتر ئافره‌ته‌که‌
سکالای خۆی هه‌ینایه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ویش قه‌رمووی: له‌مالی
خۆت دانیشه‌ تا خودا ده‌رباره‌ی ته‌م نه‌ریته‌ نیگام بو‌و ده‌نی‌ی، ئیتر خودا
ته‌م نایه‌ته‌ی ئارده‌ خوارێ، که‌ ده‌قه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ
لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ ته‌ی نه‌و که‌سانه‌ی بپرواتان هه‌یناوه‌! ره‌وا نیه
بو‌و ئیوه‌ که‌ ئافره‌ت به‌ که‌له‌پوور داگیر بکه‌ن، ره‌وا نیه‌ که‌ چاو له‌سه‌رده‌می
نه‌زانی بکه‌ن، ئافره‌ت به‌ کالاو شتومه‌ک حسێب بکه‌ن، به‌ ناوی میراته‌وه‌
داگیری بکه‌نو به‌ ئاره‌زووی خۆتان ته‌سه‌روفيان تیدا بکه‌نو بو‌و خۆشیان
نارازی بن، ویستان ماره‌یان بکه‌ن، یان له‌ خه‌لکی‌تریان ماره‌ بکه‌نو

شیرباییان بخون، یان شوکردنیان لیّ قه دهغه بکه نو ناچار یان بکه نو
خویان بکرنه وه یان به نار حه تی ژیانی کوله مهرگی به سهر بهرن ﴿ولا
تعصلوهن لتذهبوا ببعض ما آتیتموهن﴾ نه چن شووکردنیان لیّ قه دهغه
بکه نو تنگیان پیّ هه لچنن بۆ نه وه ی نافرته ته که ناچار بییّ نه و میراتو
ماره بییه ی وره ی گرتوه بتانداته وه و خوی رزگار بکاو خوی بکریته وه .

ئیبو جهریر له ئیبو نو زیاده وه ده گیریتیه وه ده لیّ: قور هیشیه کان له
مه کهه پایوی وایان هه بوو، نافرته تیکی شهریفی ماره ده کرد به هومیدی
نه وه له گه لی هه ل نه کا، لیّ جیاییتیه وه، به لام به مهرجیک به بی
ره زامه ندیی نه م شوو نه کاته وه، ئیتر شایه تیان دینازو سه نه دیان پیّ
ده نووسی، جا ته گهر خوازیینی کاری بهاتنایه، نه گهر نافرته ته که مالو
سامانی بدایه به پایاوه که ی پیشووی رازی بویه، نه وه ئیزنی ده دا، نه گهر
رازی نه کردایه نه زیه تی ده دا نهیده هیشت شوو بکاته وه!

زۆرجار واده بوو نه و جوړه پایاوه تنگیان به و جوړه ژنانه هه لده چنی
بۆ نه وه ی به مالو سامانی خویان خویان رزگار بکه نو.

خیطابی نایه ته کهه، یان روو ده کاته میرده کان، یان روو ده کاته
که سوکاری مردوو ه کهه، نه وانه ی ژنی کابرای مردوویان به که له پوور داگیر
ده کردو نه یانده هیشت به حه زی خوی شوو بکاته وه، به لکو ناوا به بی
میردی ده یان هیشته وه تا ده مردو نه مجار ماله که یان به که له پوور
ده گرت.

نه و هه لویسته نامرۆقانه یان له گه ل دا مه نرینن ﴿لتذهبوا ببعض ما
آتیتموهن﴾ بۆ نه وه ی به شیک له و ماره یی به ی پیتان داو و هه ر بگرنه وه،
یان مافیک خویان که له سهر ئیویه لیان داگیر بکه نو پیشیلی بکه نو!
نه مجار حاله تییک له وه ده رده کاو به ندکردنو ته نگ پیّ هه لچینی نافرته
تییدا به ره واده نیّ نه ویش نه ویه که ده هه رموی:

﴿إلا أن یأتین بفاحشة مبینه﴾ مه گهر نه و نافرته تانه تاوانیکی
حه یابره نه نجام بده ن، به ناشکرا تاوانیکی وه کوو زینا، دزی،

هه‌لگه‌رانه‌وه له می‌ردو نه‌و جو‌ره شتانه‌ی که‌ش‌ه‌رع به ناپه‌سه‌ندیان داد‌ه‌نی
بی‌که‌ن، نا له‌م حال‌ه‌دا سزادان‌و ته‌نگ پ‌ی هه‌ل‌چ‌نی‌نی ئا‌فره‌ت ره‌وا‌یه
به‌مه‌به‌ستی نه‌وه‌ی که پ‌یتان دا‌ون لی‌یان به‌ست‌ینه‌وه، جا مار‌ه‌یی بی، یان
مال‌ی تر بی، چون‌که له‌م حال‌ه‌دا خراپه‌کاری‌یه که له ئا‌فره‌ته‌که‌وه‌یه‌و سو‌و‌چ
سو‌و‌چی نه‌وه، نه‌ک هی پ‌یا‌وه‌که. ب‌ۆ‌یه‌ش فه‌رم‌و‌ی: ﴿فاحشۃ مبینة﴾ وات‌ه:
تا‌وانه‌ حه‌یا‌به‌ره‌که، چه‌س‌پا‌وو ئا‌ش‌کرا بی، ب‌ۆ نه‌وه‌ی ری‌گا له پ‌یا‌وان ب‌گر‌ی،
نه‌چ‌ن پ‌یش چه‌س‌پانی تا‌وانه‌که‌و ئا‌ش‌کرا‌بو‌ونی، حو‌کمی نا‌ره‌وا به‌سه‌ر
ئا‌فره‌ته‌که‌دا ب‌ده‌نو به‌ خ‌ۆ‌رای‌ی‌و به‌ هه‌وان‌ته ئا‌فره‌تی‌کی دا‌وین پاک له‌که‌دار
ب‌که‌ن.

نه‌م‌جار دا‌وا له می‌رده‌کان ده‌کا که ها‌ور‌پ‌یه‌تی ژنه‌کان‌یان ب‌که‌ن به
ش‌یوه‌یه‌کی نه‌رم و نیان‌و به‌ قسه‌و به‌کر‌ده‌وه، و‌یژ‌دان‌ی خ‌ۆ‌یان بخه‌نه‌کار‌و
له‌ب‌ژ‌ی‌وو پ‌ۆ‌شاک‌و شو‌ینی حه‌وانه‌وه‌یان به‌گر‌یره‌ی تا‌وانا که‌مه‌تره‌خه‌می‌یان لی
نه‌که‌ن، چون‌که ئا‌فره‌ت هه‌سته‌و س‌ۆ‌زی ناس‌که پ‌ی‌ی خ‌ۆ‌شه می‌رده‌که‌ی چی
له‌و ده‌و‌ی ئه‌و‌یش ب‌ۆ نه‌وی ب‌کا، وه‌کو‌و له ئایه‌تی‌کی تر‌دا ده‌فه‌رم‌و‌ی:
﴿ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف﴾ البقرة/٢٢٨.

پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌رم‌و‌یه‌تی: با‌ش‌ترین ئا‌ده‌می‌زاد له ئی‌وه نه‌وه‌که‌سه‌یه
ب‌ۆ خ‌ی‌زان‌ی با‌ش بی، من با‌ش‌ترین که‌سم ب‌ۆ خ‌ی‌زان‌ی خ‌ۆ‌م. ره‌وش‌تی
پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ وا‌بوو خ‌ۆ‌ش ره‌وش‌ته‌و ده‌م به‌ پ‌یکه‌نین بو‌و، یاری له‌گه‌ل
خ‌ی‌زانه‌کان‌یدا ده‌کرد، له‌گه‌ل‌یان‌دا رو‌و‌خ‌ۆ‌ش بو‌و، ب‌ژ‌ی‌وی ب‌ۆ دا‌بین ده‌کردن،
ده‌م به‌ پ‌یکه‌نین بو‌و له‌گه‌ل خ‌ی‌زانه‌کان‌یدا ته‌نان‌ه‌ت پ‌یش‌بر‌ک‌تی له‌گه‌ل
عائ‌یشه‌دا ده‌کرد، هه‌مو‌و شه‌وی‌ک خ‌ی‌زانه‌کان‌ی له‌و خان‌وه‌دا ک‌ۆ‌ده‌کر‌ده‌وه
که شه‌و ت‌ی‌یدا ده‌مایه‌وه، جاری وا ده‌بو‌و نانی ئی‌وار‌ه‌ی له‌گه‌ل ده‌خ‌واردن،
نه‌م‌جار هه‌ریه‌که‌یان ده‌چ‌وو‌وه ب‌ۆ مال‌ی خ‌ۆ‌ی، عا‌ده‌تی وا‌بو‌وه‌که نو‌ی‌ژی
عی‌شای ده‌کرد ده‌چ‌وو‌وه نه‌و ه‌ۆ‌ده‌یه‌ی که شه‌و ت‌ی‌یدا ده‌نو‌وست‌و پ‌یش
نو‌وستن بر‌ی یاری سو‌حبه‌تی له‌گه‌ل خ‌ی‌زان‌ی - ه‌کرد‌و نه‌م‌جار ده‌نو‌وست.
په‌روه‌رد‌گار ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿لقد كان لكم في رسول الله أسوة

ئەبنو عومەر دەلی: پیغەمبەر لە حەجی مائاواویی دا فەرمووی:
(إستوصوا بالنساء خیرا فإنهن عوان عندکم، أخذتموهن ولکم علیهن حق
ولهن علیکم حق، ومن حقکم علیهن ألا یوطئن فرشکم أحدا، ولا
یعصینکم فی معروف، وإذا فعلن ذلک فلهن رزقهن وکسوتهن بالمعروف).

پەروەردگار کە دەفەرموی: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ بۆ
راستکردنەوی ئەو هەڵەو تاوانانەیە: کە لەسەر دەمی پیش ئیسلام دا
بەرامبەر ئافرەت دەکرا، ئەو بوو پیاوان خراپەیان لە گەل ئافرەت دا
دەکرد، قسەی ناشیرین و رەقیان لە گەل دا دەکردن، نازاریان دەدان، بۆیە
پەروەردگار فەرمانی بە موسولمانان کرد: کە هەڵسو کەوتیان لە گەل
ژنان دا چاکە کاری بێ، تەنانت ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ ئەگەر شتیکتان لەوان پێ ناخۆش بوو: بەم
جۆرە عەبیکتان لە رەوشتیان بەدل نەبوو، یان شیوە روخساریانتان بەدل
نەبوو، یان هەڵسورازو کاروباری ناو مالیانتان بەدل نەبوو، یان حەزتان لە
ئافرەتیکی تر بوو: ئەوە صەبر بگرنو پەلە مەکەن لە جوودابوونەو لێیان،
یان لە تەنگ پێ هەلچینیان؛ چونکە لەوانەیە خودا مانەوێیان بکاتە خێرو
بیربۆتان، وایان لێ بکا ببنە جیگای رەزامەندی ئێوە، رەوشتی خۆیان
باش بکەن، یان مندالی ریکو پیکو صالح و خێر ئاوەرتان لێیان ببی و
بۆتان پەروەردە بکەن، بەو نەقصی خۆیان پڕ بکەنەو. پیغەمبەریش ﷺ
فەرموویەتی: (لا یفرک مؤمن مؤمنة إن کره منها خلقا رضی منها آخر) با
مێرد ژنی ناخۆش نەوی بە جۆریک و لە خۆی بکا ناخۆشەویستی بە کە
ببێتە هۆی لیک جیاوونەوێیان، ئەگەر رەوشتیکی تێدا بوو، بەدلی نەبوو،
رەوشتیکی تری تێدا یە جیگای رەزامەندی بێ. واتە: چاوپۆشی بکا لە
رەوشتە خراپەکانی بەهۆی رەوشتە جوانەکانی.. بەلی ئەگەر پیاوان مانای

ثم نایہ تہو فہر موودانہ بیان ہہزم بکردایہ و کاریان پی بکردنایہ خیزانیان
دہ خستہ کامہرانی یہو و خویان لہو کیشہو نیزاعانہ دہ پاراست کہ دہ بنہ
ہوی دہست لیک بہردانی ژنو میرو دہ لہو شانہ و ہی خیزانو پہر تہ وازہ
بوونی مندالو زوربوونی بی سہر پہرشتان..

ناشکرایہ ستہ مکاری لہ سروشتی ثادہ میزاددا کونو ریشہ داکوتراوو
بہربلاوہ، پیایو ستہ مکار پشت نہستور بہہیزو توانای خوئیو بہوہی کہ
تہ لاقی بہدہستہ، زورجار ستہ می لہ ژن دہ کرد، ہر کہ بیویستایہ ژنہ کی
تہ لاق بدا چی مارہیی و پارہو پولیکی پیی دابوو، لیی دہستاندہوہ، بو
ثم مہ بہستہ جۆرہا بیانوو تہنگ پیی ہہلچنینی نارہواو بوختانو درؤو
دہلہسہی بو ہہلدہ بہست.

نیتہر پہروہ ردگار تہو ہہلو یستو ستہ مکاریہی لی مہنہ کردنو
فہر مووی: ﴿وان اردقم استبدال زوج مکان زوج و آیتیم إحداهن قطارا
فلا تأخذوا منہ شیئا﴾ تہ گہر ویستتان ژنی نابہ دلتان بگورن بہ ژنیکی ترو
تہ لاقی بدہن، تہو بہ صہ برو نارام بن، بہ شیوہیہ کی عادلانہو ریکو
پیئک دہستی لی بہردہنو تہ لاقی بدہن، بہ نارہوا بوختانو پروپا گہندہ بیان
بو بہرپا مہ کہنو مارہییشیان لی مہستینہوہ تہ نانہت تہ گہر مالیکی
زوریشتان پی دابوون ہہر ہیچیان لی مہستینہوہ، ﴿اتأخذونہ بہتاناً
وإثماً مبیناً﴾ نایا نیوہ مالہ کہیان لی وہردہ گرنہوہ بہہوی بوختانو درؤو
ہہلہ بہستہوہ؟ بہستہ مکاریہ کی ناشکرا... مارہیی بہ کہیان لی
وہردہ گرنہوہ؟ شتی وا مہ کہنو ہہلو یستی وا مہنوینن ﴿وکیف
تأخذونہ﴾ چون لییان وہردہ گرنہوہ تہو مارہیی ستاندنہوہ بہرہوا
دہ زانن؟ لہ کاتیکا تہو نافرہ تانہ ہیچ تاوانیکیان نیوہ ہیچ
کہ مہترخہ می بہ کیان نہ بووہ، تہمہ ویرای تہوہی کہ ﴿وقد أفضی بعضکم
إلی بعض﴾ تہو ہہموو پیکہوہ نووستن و جوت بوونہ تان پیکہوہ تہ نجام
داوہ، خوشیتان لہیہ کتری بینوہو مندالتان لہ بہین دا پیدای بووہ، دہی
چون تہو ہہلو یستہ وہردہ گرنوہ تہو پہیوہندی بہ دہ پچرینن، ہہتکی

ناموسی نافرہ تہ کہ دہ کہن، سومعہ ی خراب دہ کہن، تہ ماع لہ مالی نہو
بی دہ ستہ لاتہ دہ کہن؟ خو ئیوہ توانای کارکردنو مال پیداکردتان ہہیہ!
چون ئیوہ ہلویستی ناوا بہرامبہریان دہ نویسن؟ خو ﴿وَأَخْذُنْ مِنْكُمْ
مِثْقًا غُلِيظًا﴾ عہدو پہیمانیاں لی وەرگرتوون بہوہی کہ بہریکنو پیکی
میردایہ تییاں لہ گہ لدا بکہنو ہل سو کہو تتان لہ گہ لیاں دا راستالانہ بیو
ہم رکاتیکیش بہیہ کہوہ نہ گونجان بہ شیوہ کی عادلانہو مروٹانہ
دہ ستیاں لی بہریدہنو ستمو نارہواییان لہ گہ لدا نہ کہن.

قہ تادہو مواجہید دہ لین: (مِثْقًا) نہو عہدو پہیمانہیہ کہ
پہروہردگار لہ بارہی نافرہ تانہوہ لہ پیوانی وەرگرتوہ کہ دہ فرموی:
﴿فَإِمَّا سَكَتَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِعَ بِإِحْسَانٍ﴾ البقرہ/٢٢٩.

نہو نافرہ تانہی ناشی مارہ بکریں

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً
وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾ خَرِمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُ النِّسَاءِ
الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَتُكُمْ
الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ .

وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

لہوہپیش پہروہردگار حوکمی مارہ کردنی چہ تیوانو ژمارہی نہو

ئافەرەتانی که دروستە پیاو مارەیان بکا بە مەرگی دادوهری بکاو بتوانی
بژیویان دابین بکا دیاری کرد.

ئەمجار ئامۆژگاری ئەوەشی کرد که بە ریکو پیکي هەلسو کەوتیان
لەگەڵدا بکری، هەرەشە لەو کرد که بە ئارەزا مارەیان لی بستیندری،
ئەمجار دیتە سەر دیاری کردنی ئەو ئافەرەتانی که ناشی پیاو مارەیان
بکا، جا هۆی نەشیانە که خزمایەتی، یان خەسوو خەزورایەتی، یان
شیرخواردن بی: ئەم نایەتە دەربارە ی حصنی کوری ئەبو قەیس هاتۆتە
خواری، که ژنی باوکی خۆی واتە: زڕ دایکی خۆی که ناوی (کبشە) ی
کچی مەعەن بوو مارە کرد، هەرۆهە صەفوانی کوری ئومەییە کوری
خەلف باوژنی خۆی -فاختە کچی ئەلەسوودی- مارە کرد، هەرۆهە
مەنصور کوری مازین باوژنی خۆی -مولەیکە کچی خاریجە- مارە
کرد. ئەشعەثی کوری سوار دەلی: ئەبو قەیس که یەکیک بوو لە
پیاوچاکانی یاریدەدەران، کۆچی دوایی کرد. قەیسی کوری که لە ژنیکی
تری بوو، خوازیینی کرد، زڕدایکە که وتی: من تۆ بە کوری خۆم دەزانم
بەلام لەگەڵ ئەوەشدا دەرچمە لای پیغەمبەر ﷺ فەرمانی لی ورەدەگرم،
چوو بۆ لای پیغەمبەر ﷺ ئەم هەوالە ی بۆ گیرایەو ئیتر ئەم نایەتە هاتە
خواری.

ئیبنو جەریری طەبەری لە ئیبنو عەبباسەو دەگیریتەو دەلی:
کۆمەلگای سەردەمی نەزانی مارە کردنی ئافەرەتی مەحرەمیان بەلاو
یاساغ بوو، جگە لە زڕدایکو کۆکردنەو ی نیوان دو خوشک...

ئیتەر بە مەبەستی بنبرکردنی ئەو دابو نەپیتەو قەلاچۆکردنی ئەو
باو پیسەو نەهیشتنی ئەو عادەتە ناشیرینە پەرۆردگار ئەم نایەتە
ناردە خواری، دەرەموی: ﴿ولا تنکحوا مانکح آبائکم من النساء إلا ما
قد سلف﴾ ئەو ئافەرەتانی مارە مەکن که باوکه کانتان مارەیان کردوون!
واتە: زڕدایکی خۆتان مارە مەکنەو، ئەو کردەو یەکی ناشیرین
قیزلی کراو تەبیعیەتی ساغ بی لی نامۆیە، چونکه زڕ دایک وەکوو

دایک وایہ، مہ گہر نہ وانی کہ لہو پیتش مارہ یان کردین، نہوہ گوناہیان ناگاتی و سزایان لہ سہر نیہ ﴿انہ کان فاحشۃ و مقتا و ساء سیلا﴾ مارہ کردنہ و ہی زردایک کاریکی نارہ وایہ و ستمہ و قیزلی کراوہ و ربازیکی خراپہ و ہر کہ سیک لہوہ بہ و لاوہ بیکا تاوانہ و شیای سزادانہ.

نیمامی رازی دہ فہرموی: کردہ و ہی خراپہ پیس سی جورہ: یان قوبحی عہ قلیہ، یان قوبحی شہ رعییہ، یان قوبحی عورفیہ، پەر و ردگار مارہ کردنہ و ہی زردایکی وا حسیب کرد: کہ ہر سی ناپہ سہ ندیہ کہی تیدان. چونکہ فہرموی: (فاحشۃ) کہ ناشیرینیہ کہی لای ہمہ مو ژیرو ہوشمہ ندیک ناشکرایہ، فہرموی: (و مقتا) کہ بیزاروی لای خودایہ واتہ: قوبحی شہ رعییہ، فہرموی (وساء سیلا) کہ نہویش بیزاروی ناو پیوانہ واتہ: قوبحی عورفیہ، نہ مجار دیتہ سہر دہست نشان کردنی نہو ثافرہ تانہی کہ مارہ کردنیان حہرامہ، چونکہ مارہ کردنیان پیچہ وانی نہو پیوندییہ کہ لہ نیکاح کرنی نیرو می چاوہ پروان دہ کری، نہو ثافرہ تانہش شہش تا قمنو پەر و ردگار بہم شیوہیہ دیاری کردون کہ دہ فہرموی: ﴿حرمت علیکم أمہاتکم﴾ یاساغو قہدہ غہیہ لہ سہرتان مارہ کردنی دایکو نہ نکتان با بہرہ و ژووریش بچی! ﴿و بناتکم﴾ کچہ کانتان با داکہوی واتہ کچی کچی.. ﴿و أخواتکم﴾ ہہروا حہرامہ لیتان مارہ کردنی خوشک جا خوشکی دایکو باوکی، یان خوشکی باوکی، یان خوشکی دایکی بی. ﴿و عماتکم﴾ پوور: خوشکی باوک ﴿و خالاتکم﴾ پوور: خوشکی دایک. ﴿و بنات الأخ﴾ کچی برا. ﴿و بنات الأخ﴾ کچی خوشک. نہم سی تا قمنہ بہ ہوی نہ سہ بہوہ حہرامن واتہ: (اصول) بنہ چہ (فروع) نہوہ (حواشی) نریکو دوور.

تا قمنی چوارہم: مارہ کردنیان بہ ہوی شیر خوار دنہوہ حہرام دہی، و ہکوو دہ فہرموی: ﴿و أمہاتکم اللاتی أرضعنکم﴾ و اخواتکم من الرضاعة دایکی شیردہرو خوشکی شیری؛ واتہ: ہمہ مو خزمی ژنہ شیردہرہ کہ دہ بنہ خزمی شیر خورہ کہ: ژنہ کہ دہ بیتہ دایکی، کچی ژنہ کہ

ده بیته خوشکی شیرخوره که، میردی ژنه شیردوره که ده بیته باوکی شیرخوره که، کوره کانی دهنه برای شیرخور.

نیمامی بوخاری و موسلیم له نینوعه بیاسه وه فهرموده یه که ریوایه ده کهن: ده لی: کاتی پیغه مبه ﷺ داوای لی کرا که کچی حمزه ی مامی ماره بکا، پیغه مبه ﷺ فهرمودی: نه وه به من ناشی؛ چونکه نه و کچی برای شیریمه! هه رچی به نه سبب حرام بی، به هوی شیرخوردنیش حرام ده بی. دووباره بوخاری له نینوعه بیاسه وه ده کپرته وه، ده لی: له پیغه مبه ﷺ پرسیار کرا: ده رباره ی پیایو یک که دوو جاریه ی هه بن یه کتکیان شیر ی دا به مندالیکی نترینه و نه وی تریان شیر ی دا به مندالیکی میتینه، نایا ده شی دوایی نه و دوو منداله بینه هاوسه ری یه کتر؟! پیغه مبه فهرمودی: نه خیر نابی.

چونکه (لقاح) مه تر به کردنه که یان یه که، واته چونکه میردی دوو جاریه کان پیایو که هه ردووکیان له پیاهه که وه شیره که یان بو پیدای بوو. زاهیری نایه ته که نه وه ده که یه نئی که شیرخوردن زورو که می چوون یه که، حه نه فییه کانو مالیکی یه کان نه مه یان له نایه ته که وه رگرتووه، کومه لیک ی تر له (فوقه ها) پتیان وایه ده بی شیرخوردنه که له سی جار که متر نه بی، چونکه پیغه مبه ﷺ فهرمودیه تی: (لا تحرم المصاة والمصان

ولا الإملاجة والإملاجان) مژنیکنو دوو مژین قومیکنو دوو قوم حهرامی پیدای ناکه ن، شافیعی و نه حمه د، پتیان وایه: به که متر له پینج جار شیرخوردن حهرامی پیدای نابی.. له بهر نه و فهرموده یه ی که له عایشه وه ریوایه ت کرا وه که فهرمودیه تی (کانت فیما أنزل الله من القرآن عشر رضعات معلومات فنسخن بخمس معلومات فتوفي رسول الله ﷺ وهن فیما یقرأ من القرآن) هه لیه ته حه نه فییه کان ده لین: نایه ته که ماناکه ی موحه که مو ناشکرایه، مه به سته که ی روونو بی پینچو پهنایه، فهرموده که ش

خه بهری واحیده ته خصیصی نایه تی ناوا به خه بهری واحید ناکری!
 نه بویه کری رازی له طاووسه وه له نیبنوعه بیاسه وه ده گیریته وه: که
 فهرموویه تی: خه لک ده لاین: ژه میکنو دوو ژهم شیر خواردن، حهرامی
 پهیدا ناکهن، فهرمووی: به لئی زوو وابوو به لام نیمړۆ ته نها ژه میک ده بیته
 هۆی حهرامی.

شیر خواردن نایته هۆی حهرامی نه گهر ته مه نی منداله شیرخۆره که
 له دوو سال زیاتر بئی چونکه ماوه ی شیر خواردن تا دوو ساله، له وه دوا
 حسیب ناکری.

قورئان ده فهرموئی: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يَرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلِينَ كَامِلِينَ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
 يَتِمَّ الرِّضَاعَةَ﴾.

ههروه ها داره قوطني له نیبنوعه بیاسه وه فهرمووده یه کی گپراوه ته وه
 که پیغه مبه ر فهرموویه تی: (لا رضاع إلا ما كان في الحولين).

تاقمی پینجهم: نهو ئافره تانهن به هۆی خه سوو خه زوورییه وه حهرام
 ده بن که یه که میان دایکی ژنه وه کوو ده فهرموئی: ﴿وَأُمّهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾
 حهرامه له سه رتان ماره کردنی دایکی ژنتان و نه نکي ژنتان.. مه رجیش نه
 ئافره ته که گواسترایته وه، به لکو ته نها به ماره برینی ئافره ته که، دایکی و
 دایکی دایکی و به ره و ژوور، له پیاوه که حهرام ده بن.

دووهم کچی ژن که له میړدیکي تری بئی به مه رجی ئافره ته که
 گواسترایته وه و میړده که ی له گه لئی جووت بووبی، ئیتر نهو کاته کچی نهو
 ژنه و کچی کچی .. هتد له پیاوه که حهرام ده بن، وه کوو ده فهرموئی:
 ﴿وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ﴾ حهرامه
 لیټان ماره کردنی (کوله به سه) کچی ژنه کانتان که له میړدی تریان بئی و
 له ژیر چاودیری و سه ره رشتیاری ئیوه دابن، به مه رجی چوووبنه لای
 دایکه کیان.. به لام ﴿فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكُمْ﴾ نه گهر
 نه چوووبونه لای ئافره ته کازو نه گواسترا بوونه وه، هه ر ته نها ماره یان

بروابوو لێک ترازان، ئەو ئەگەر دایکە که تەلاق بەدەن یان بمری دەشی
(ریبە) که ماره بکه!

جا مەرج نیە (ریبە) که لەمالی میردی دایکیدا بی، تەنانت ئەگەر
لای سەرپەرشتیاری تریش بی هەر لەمیردی :ایکی حەرام دەبی.

سێهەم ژنی کۆرە کانتانۆ ژنی کۆری کۆر...هتد وەکوو دەفەر موی:
﴿وَحُلَّالٌ أَبْنَائُكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ حەرامە لەسەرتان ماره کردنی
ژنی کۆرۆ ژنی کۆری کۆر ئەو کۆرانە لەپشتی ئێو کەوتوونەو، بەلام
ژنی کۆری هەلگیراوە بە کۆرکرا واته: (التبني) ئەو ئەگەر ماره یان
بکهن هیچی تیدا نیە. وەکوو چۆن پیغەمبەر ﷺ زەید بە تەبەنی بووبوو
کۆری، کە زەینەبە ی ماره کرد دوا یی تەلاقی دا، پیغەمبەر ﷺ ماره ی
کردهو، بەمە دابوو نەزیتی تەبەنی پووج کردەو وەکوو دەفەر موی:
﴿لَكَيْلَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ﴾ الاحزاب/٢٧.

تاقمی شەشەم: ئەو ئافەرەتانه کە بەهۆی هۆکاری لاوەکی
مارەکردن یان حەرام دەبی وەکوو دەفەر موی ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾ إلا
ماقد سلف ﴿هەر وەها لیتان حەرامە، کە لەیەک کاتدا دوو خوشک لەژیر
نیکاحتان دا بن، یان ئافەرەتیک لەگەڵ پووری دا یان لەگەڵ برازای دا یان
لەگەڵ خوشکەزای دا ببین بە خیزانی پیاویک، واته: کۆکردنەو یان لەژیر
نیکاحی پیاویکدا لەیەک کاتدا حەرامە. قاعیدە کەشی ئەو یە: هەر دوو
ئافەرەتیک ئەگەر وای دابنێن یەکیان پیاو بی و یەکیان ئافەرەت نیکاحیان
لیک نە یە کۆکردنەو وەشیان لەژیر نیکاحی کابرایە کدا دروست نیە، مەگەر
لەپیش هاتنە خوارەو ی ئەم حوکمەدا بووبی ئەو تازە تێپەرپووە ﴿إِنْ أَلَّه
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بێگومان پەر وەردگار لیخۆشبوو و لە ناساری ئەو
جۆرە کردارانە پێشوتان خوش دەبی، ئەگەر تۆبە بکەن و بۆ لای خودا
بگەرێنەو، سۆزو بەزەیی زۆرە بۆیە ئەحکامی ژن ماره کردنی ئاوا بۆ
شی کردنەو بەجۆریک کە بەرژەو وەندی و خێرو سوودی تێدا یە بۆ گشتی و
دەبێتە هۆی بەهێز کردنی پەيوەندی نێوان نێو ی ئادەمیزاد.

بەیارمەتی خودا لە نووسینەوەی بەرگی دوو دەمی تەفسیری رەوان
 بوومەووە.. بەمەش کۆتایی بە جزمی جوارەمی قورئانی پیروژ هات.
 خوا یار بێ بەبێ یحیرانو وەغران یەک بە دوا یەک دا هەموو
 بەرگەکانی ئەم تەفسیرە پیروژە دەکەوێت بەر دەستی شەیدایانی قورئانی
 پیروژو ئێی بەهرەمەند دەبن. ئەمەش ئاواتی سەر بەرزێ بەندهیه.
 پێویستە نامازە بو ئەوەش بکەم کە ئەگەر توانای دارایی خۆم وەکوو
 پێویست هەبوا یە دەتوانی زووتر و خیراتر هەموو بەرگەکانی یەک
 بەدوای یەک دا بە چاپ بگەیەنم. بەلام دەسلالت هەر ئەوەندهیهو خودا
 بەزۆری نەزانی!!

پیرستی سهره باسه کانی جزمی چواره می ته فیسیری رهوان

لايه ره	بسا بهت
٣	ره ددانه و هی جووله که کان دهر باره ی هه رامیی بری خو ارده مه تی
١٤	سوور بوونی خاودن نامه کان له سهر کو فرو کو سب و ته گهره دانانیان له ریگهی خودا دا
١٧	رینو مایی کردنی موسو لمانان که پاریز گاری که سایه تی خویان بکه ن. پابه ندی قورنان و نیسلام بن
٢٢	فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه
٢٩	هوی باشیه تی نو مه تی موسو لمان و خراپی و ریسوایی جووله که کان
٣٧	باسی کو مه لی له خاودن باوه رانی نه هلی کیتاب و پاداشی کرده وه کانیان
٤٠	روژی قیامت کافره کان مایه یووچن و کرده وه کانیان بی سوودن
٤٣	نابی متمانه به کافران بکری و نابی بهیلدیری به سهر نه یینی موسو لمانان دا ناگادار بن
٤٩	جهنگی نوحودو ریگخستنی سو یاسی نیسلامیی
٦٨	رینموونی موسو لمانان بو چاکه کردن و وازهینان له خراپه کاری. پاداشی کرده وه ی چاک و خراب
٧٨	سهر نه جای خودا په رستان و سهر ییچیکاران. جیهاد نیشانه ی شکو مه ندیی موسو لمانان
٨٥	خوگری و سهر نه نشت کردنی جهنگا وه رانی شه ری نوحوودو هه لنانیان بو خوگری و پی سه لماندنیان که مردن به دهس خواجه
٩٤	نابی موسو لمانان به گوئی کافران بکه ن
٩٦	هوکاره کانی تیگشکانی موسو لمانان له جهنگی نوحوودا
١٠٥	هه لنانی موسو لمانان بو جهنگ و جیهادو وریا بن دوو رووه کان کاریان تی نه که ن
١٠٩	مامه له کردنی ییغه مبه ر ﷺ له گه ل هاوه لانی دا به شیوه ی نه رمو نیانو راویتر

۱۱۶	دادیه روردهیی پیغه مبهَر ۛ له دابه شکردنی ده سته و ته کانی جهنگ و نیصلاخ خواریی له ناو هاوه لانی دا
۱۲۱	بری شه لئی موسولمانان له جهنگی نوحوود داو بری نه تواری ناشیرینی دوو رووه کان
۱۲۶	پلهو پایهی شه هیدانو تیکۆشه ران له ریگهی خوادا
۱۳۳	دلخۆشکردنی پیغه مبهَر ۛ له دواي جهنگی نوحوودو. رهندانه هوی کافره کازو رزده کازو جیا کردنه هوی پاک و بیس له یه کتری
۱۴۱	بری حربه کاتری جووله که کان که شه زاری پال خودا دده نو، پیغه مبهَر بیس به درو ده حنه هوه
۱۴۶	مردن سهره نجامی شه سوو گیانداریکه. دونهیا گۆرمیانی تاقیکردنه وهیهو قیامت شوینی پاداشه
۱۵۰	یهیمان و به لئین وهرتگرتن له خاودن نامه کان
۱۵۴	سهره نج راکیشانی ناده میزاد بو بیرکردنه هوه له بوونه هوه. پاداشیش بو نیرو می یه
۱۶۰	سزاو پاداشی شه ریبه کی له موسولمانان و باوه ردارانی خاودن نامه کان
۱۶۵	سوورتهی النساء
۱۶۸	ناده میزاد شه موویان له یه ک بنه های ناده میزادی یهیدابوون و زن و میرد له یه ک کانن
۱۷۱	پیدانه هوی مالی شه تیوان به خویان و نه خواردنی مالیان
۱۷۳	قره زنی تا چوار رهوایه بو ییاو به لام به مهرچ! ماره یی پیدانیش واجبه
۱۸۰	قورمتینه دانان له سهر بر عه قلو منال و هاووینه یان. مال و سامانی خویان نادریتی تا تیگه یشتوو و پیگه یشتوو نه بن
۱۸۵	ماهی میراتگران له مال میرات داو ناتاجی شه تیوان و حزماتی تر
۱۹۰	یاسو چۆنیه تی میراتگرتن
۱۹۹	سنووره کانی په روه ردگا
۲۰۲	مردچ و کانی توبه کردن
۲۰۵	مامه له کردن له گهل نافر دتا له روانگهی نیسلامه وه
۲۱۱	نهو نافر دتانه ی ناشی ماره بکری

شماره تفه‌فسیره زی‌رینه

قورئانی پیرۆز سەرچاوه‌ی رۆشنی بەرنامه‌ی ئیسلامه، مۆمبکی رۆشنه، چرایه‌کی دره‌خشانه، ریکه‌ی ژبانی هه‌ردوو جیهانی موسوڵمان، رۆشن ده‌کاتمه‌وه، بەرنامه‌ی ژبانی گه‌لی ئیسلام داده‌پێژێ، هه‌موو کۆزو قوژبنیکی ژین رۆشن ده‌کاتمه‌وه، له‌ئهمرکی پیرۆزی سهرشانی موسوڵمانانه که به‌باشی له‌بەرنامه‌ی پیرۆزی ئیسلام خالی بین، هه‌تا له‌سهر شتویه‌کی ره‌وا خودا بپه‌رستو له‌سهر شتویه‌کی جوانی گونجاو له‌گه‌ڵ گیانی سهرده‌مدا مامه‌لێ پێ بکه‌نو به‌هره‌ی گیانی و ژبانی لی وهرگیرن. شه‌مۆ له‌ سایه‌ی خوداوه‌ رابووینیکی گه‌وره‌ی ئیسلامیی هه‌یه، له‌هه‌موولایێ چاوی تێ برپاوه، جیگه‌ی ئومیدی جهماه‌ری موسوڵمانه، لاوه‌ رۆشنسیر، کازو پیره‌ نوورانیه‌کانیش وه‌ک په‌روانه‌و مۆم به‌پیریوه‌ ده‌چن، خوینی گه‌شیان زه‌یتی بلیسه‌ی مه‌شخه‌له‌که‌یه‌تی. خوا یار بێ ئهم رابوونه‌ به‌ته‌نجام ده‌گا، ئاسۆ روونه، ئومیدی گه‌وره‌ به‌ره‌مه‌تی خوا وایه که ه‌وێ تەو‌ف‌ی‌ق‌و سەرکه‌وتنی بۆ بره‌خسێنێ.

دهی ئەم تەفسیرە، لەبابەتی خۆیدا، لەم گۆرەپانەدا پیشەنگۆ سەرمەشقە،
خوایاری ئۆکاریکی لەبار دەبێت لە ھۆکارەکانی ئەو تەوفیقە خوایییە، بەسە بۆ
پەسنو پەناخوانی ئەم تەفسیرە کە لەم سێ یوارە گرنگەدا خزمەت بە گەلی کوردی
سەرچەم موسوڵمان دەکا:

۱- گهوهه رێکی شهوچرایه له بهواری راڤهوه تهفسیری قورئانی پیرۆژدا، به کوردییه کی به پێزی به هێزی ئاسانی رهسهنی دهوان نووسراوه، به باشی خوێنهری له مه به ستو معنאו رۆحی دهقه قورئانییه که شارهزا دهکا، دووره له بابتهی لاوازو تهفسانه گهری، دووریشه له توندی هوی، له سهمر رێبازیکی نوپاوه که پابه ندبێ به یاساکانی عولوومی تهفسیره وه، له بهر نه وه هه موو مه رجه کانی تهفسیری رهسهنی تیا دا به.

۲- یادگاریه کی شاکاره له بواری خزمهتی شه، ابو روشنبیری و نامه خانسی کوردیدا، زمانی پچ دوه لږمه ند دهبی، کوردی پچ دانتر دهبی.

۳- خزموه ټيکي تايبه ته به ناشقاني قورناو ماموستا ناييني به کان، چونکه ده توانن به نامساني له پوخته ي تفسيره کونه کارو تفسيره نوټکان به هڅي هم تفسيره وه ښاره زا بين.

خودا پاداشتی ماموستا مه محمود بداتده له سمر نهم کوششه پیرۆزه، یاخو له هه موو بدرگه کانی تریدا ناوا سمرکهو تووی، بپراستی وهک حه زهت ﷺ ده فرموی: (الاناء یترشی بما فیه). دیاره دلی ماموستا مه محمود پیره له حویبی قورشان موسولمانانو کوردان، بۆیه لهم سنی یواره دا نووری دلی سمرپژێ کردوه، مایه شانازی و سمریمرزی بهندهی ناتواسته که به شداریم له پیاداچو نهوهی نهم بدرگه کردوه، دوا وتم: **لخیر مایه دی الی عبد و فی** **لربه نظیر ذا المؤلف**

لربه نظير ذا المؤلف

خادم القرآن

نوری فارس حمد خان

199V/15/V